

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

CC-0. Prof. Satya Vrat Shastri Collection

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

CC-0. Prof. Satya Vrat Shastri Collection.

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

CC-0. Prof. Satya Vrat Shastri Collection.

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

CC-0. Prof. Satya Vrat Shastri Collection.

॥ अथ ऐतरेयब्राह्मणप्रारंभः ॥

मूल्यं १ रूप्यकः.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

॥ श्री गुरुदेव नमः ॥

ऋग्वेदीयादशग्रंथाः ।

ऋक्संहिता—परिभाषा—सर्वानुक्रम-
छंदर्षि—स्वाहाकारहोमनिर्णयप्रयोगा-
दिविविधोपयुक्तविषयसंहिता
मन्त्रकोशयुताच

मू. ३ रु. ट. ॥

ऐतरेयब्राह्मणम्—भाष्यपाठैस्तत्रतत्रा-
नुवादितम्

मू. १ रु. ट. ८=

ऐतरेयारण्यकं (उपनिषद्) भाष्यपाठैः
संवाच्य शोधितमस्तीदं पुस्तकम्

मू. १० ट. ८-

गृह्यसूत्रं—आश्वलायनीयम्.

मू. १० ट. ८-

शिक्षादिवेदषडंगानि—नाम

१ शिक्षा पाणिनीया, २ ज्योतिषं लगधस्य,
३ छंदः पिंगलनागस्य, ४ निघंटुः, निरुक्तं च
यास्कस्य, ५ श्रौतसूत्रं आश्वलायनस्य,

६ अष्टाध्यायीसूत्रपाठः पाणिनीयः मू. ११ ट. १.

शिक्षादिचतुष्टयं—नाम १ शिक्षा, २

ज्योतिषं, ३ छंदः, ४ निघंटुः इति मू. १० ट. ८-

उदकशांति (ऋग्वेदी)

मू. १० ट. ८-

उदकशांति आपस्तंबी

मू. ८= ट. ८-

ॐ नमः श्रीवेदपुरुषाय ॥ ॥ हरिः ॐ ॥ अग्निर्वैदेवानामवमोविष्णुः परमहंस इदं तरेण सर्वा अन्या देवता आग्नावैष्णवं पु
 रोळाशं निर्वपंति दीक्षणीयमेकादशकपालं सर्वाभ्य एवैनं तद्देवताभ्योऽनंतरायं निर्वपंत्यग्निर्वैदेवताविष्णुः सर्वादेवता
 एते वै यज्ञस्यांत्येतन्वौ यदग्निश्च विष्णुश्च तद्यदाग्नावैष्णवं पुरोळाशं निर्वपंत्येतत एव तद्देवानृध्रुवंति तदा हुयं देकादशकपालः
 पुरोळाशो द्वावग्नाविष्णूकैनयोस्तत्र कृषिः काविभक्तिरित्यष्टाकपाल आग्नेयोऽष्टाक्षरा वै गायत्री गायत्रमग्नेरुच्छंदस्त्रिकपा
 लो वैष्णवं स्त्रिर्होदं विष्णुर्व्यक्रमत सैनयोस्तत्र तृप्तिः साविभक्तिर्घृते चरुं निर्वपेत यो प्रतिष्ठितो मन्येता स्यां वावसन प्रतितिष्ठ
 तियो न प्रतितिष्ठति तद्यद्धृतं तत्स्त्रियै पयो येतं दुलास्ते पुंसस्तन्मिथुनं मिथुने नैवैनं तत्प्रजयापशुभिः प्रजनयति प्रजात्यै प्रजा
 यते प्रजयापशुभिर्य एवं वेद रब्धयज्ञो वा एष आरब्धदेवतो यो दर्शपूर्णमासाभ्यां यजत आमावास्येन वा हविषेष्ठा पौर्णमासे
 न वा तस्मिन्नेव हविषितस्मिन्बर्हिषि दीक्षेतैषो एकादीक्षा सप्तदशसामिधेनी रनुब्रूयात्सप्तदशो वै प्रजापतिर्द्वादशमासाः पंच
 र्तवो हेमंतशिशिरयोः समासेन तावान्तसंवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापत्यायतनाभिरेवाभीराधोति य एवं वेद ॥ १ ॥
 यज्ञो वै देवेभ्यऽउदक्रामत्तमिष्टिभिः प्रैषमैच्छन् यदिष्टिभिः प्रैषमैच्छंस्तदिष्टीनामिष्टित्वं तमन्वविंदन्ननुवित्तयज्ञो राधोति
 य एवं वेद हूतयो वै नामैता यदा हुतयऽएताभिर्वैदेवान्यजमानो ह्वयति तदा हुतीनामाहुतित्वं मूतयः खलु वै तानामयाभिर्दे
 वा यजमानस्य हवमायंति ये वै पंथानो याः सुतयस्तावा अस्त्यस्तऽउय वै तत्स्वर्मायाणायजमानस्य भवंति तदा हुयं दन्यो जुहो

त्यथयोनुचाहयजतिचक्रस्मात्तंहोतृत्याचक्षतइतियद्वावसतत्रयथाभाजनदेवताअमुमावहामुमावहेत्यावाहयतितदेव
 होतुर्होतृत्वंहोताभवतिहोतेत्येनमाचक्षतेयएवंवेद ॥ २ ॥ पुनर्वाएतमृत्विजोगर्भकुर्वतियंदीक्षयंत्यद्भिरभिषिचंतिरे
 तोवाआपःसरेतसमेवैनंतत्कृत्वादीक्षयंतिनवनीतेनाभ्यंजंत्याज्यंवैदेवानांसुरभिघृतंमनुष्याणामायुतंपितृणानवनीतंग
 र्भाणांतद्यन्नवनीतेनाभ्यंजंतिस्वेनैवैनंतद्भागधेयेनसमर्धयंत्यांजत्येनंतेजोवाएतदक्षयोर्यदांजनंसतेजसमेवैनंतत्कृत्वादी
 क्षयंत्येकविंशत्यादर्भपिंजूलैःपावयंतिशुद्धमेवैनंतत्पूतंदीक्षयंतिदीक्षितविमितंप्रपादयंतियोनिर्वाऽएषादीक्षितस्ययद्दी
 क्षितविमितंयोनिमेवैनंतत्स्वांप्रपादयंतितस्माद्भुवाद्योनेरास्तेचचरतिचतस्माद्भुवाद्योनेर्गर्भाधीयंतेचप्रचजायंतेतस्मा
 द्दीक्षितंनान्यत्रदीक्षितविमितादादित्योभ्युदियाद्वाभ्यस्तमियाद्वापिवाभ्याश्रावयेयुर्वाससाप्रोर्णुवंत्युल्बंवाएतद्दीक्षित
 स्ययद्वासउल्बेनैवैनंतत्प्रोर्णुवंतिकृष्णाजिनमुत्तरंभवत्युत्तरंवाउल्वाज्जरायुर्जरायुणैवैनंतत्प्रोर्णुवंतिमुष्टीकुरुतेमुष्टीवैकृ
 त्वागर्भोन्तःशेतैमुष्टीकृत्वाकुमारोजायतेतद्यन्मुष्टीकुरुतेयज्ञंचैवतत्सर्वाश्चदेवतामुष्ट्योःकुरुतेतदाहुर्नपूर्वदीक्षिणःसंस
 वोस्तिपरिगृहीतोवाएतस्ययज्ञःपरिगृहीतादेवतानैतस्यार्तिरस्त्यपरदीक्षिणएवयथातथेत्युन्मुच्यकृष्णाजिनमवभृथम
 भ्यवैतितस्मान्मुक्तागर्भाजरायोजायंतेसहैववाससाभ्यवैतितस्मात्सहैवोल्बेनकुमारोजायते ॥ ३ ॥ त्वमग्नेसप्रथाअ
 सिंसोमयास्तेमयोभुवइत्याज्यभागयोःपुरोनुवाक्येअनुब्रूयाद्यःपूर्वमर्नाजानःस्यात्तस्मैत्वयायज्ञंवितन्वतइतियज्ञमेवा

स्माएतद्वितनोत्यग्निः प्रलेनमन्मना सोममीभिर्वायमिति यः पूर्वमीजानः स्यात्सस्मै प्रलमिति पूर्वकर्माभिवदतितत्तन्नाह
त्यमग्निर्वृत्राणि जघनत्त्वं सोमासिसत्पतिरिति वार्त्रघ्नावेव कुर्याद्भृत्रं वा एष हंति यं यज्ञ उपनमति तस्माद्वा र्त्रघ्नावेव कर्तव्याव
ग्निर्मुखं प्रथमो देवतानां मग्निश्च विष्णो तप उत्तमं मह इत्याग्ना वैष्णवस्य हविषो याज्यानुवाक्ये भवत आग्ना वैष्णव्यौ रूपसमृ
द्धे एतद्वै यज्ञस्य समृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्कर्म क्रियमाणमृगभिवदत्यग्निश्च हवै विष्णुश्च देवानां दीक्षापालौ तौ दीक्षया ईशा ते तद्य
दाग्ना वैष्णवं हविर्भवति यौ दीक्षया ईशा ते तौ प्रीतौ दीक्षां प्रयच्छतां यौ दीक्षयितारौ तौ दीक्षयेतामिति त्रिष्टुभौ भवतः सेंद्रिय
त्वाय ॥ ४ ॥ गायत्र्यौ स्विष्टकृतः संयाज्ये कुर्वीत तेजस्कामो ब्रह्मवर्चसकामस्ते जो वै ब्रह्मवर्चसं गायत्री तेजस्वी ब्रह्मवर्च
सी भवति य एवं विद्वान्गायत्र्यौ कुरुते उष्णिहा वायुष्कामः कुर्वीतां युवाऽउष्णिक् सर्वमायुरेति य एवं विद्वानुष्णिहौ कुरुतेऽ
नुष्टुभौ स्वर्गकामः कुर्वीत द्वयोर्वा अनुष्टुभौ शतुः षष्टिरक्षराणि त्रय इम ऊर्ध्वा एकविंश लोका एकविंशत्यै कविंशत्यै वै माँल्लो
का न्नो हति स्वर्ग एव लोके चतुः षष्टि तमेन प्रतितिष्ठति प्रतितिष्ठति य एवं विद्वाननुष्टुभौ कुरुते बृहत्यौ श्रीकामो यशस्कामः कुर्वी
त श्रीवै यश इच्छं दसां बृहती श्रियमेव यश आत्मन्धत्तै य एवं विद्वान्बृहत्यौ कुरुते पंक्तीयज्ञकामः कुर्वीत पांक्तो वै यज्ञ उपै नं यज्ञो
नमति य एवं विद्वान्पंक्ती कुरुते त्रिष्टुभौ वीर्यकामः कुर्वीतौ जो वा इन्द्रियं वीर्यं त्रिष्टुबोजस्वीन्द्रियवान्वीर्यवान् भवति य एवं वि
द्वांस्त्रिष्टुभौ कुरुते जगत्यौ पशुकामः कुर्वीत जागता वै पशवः पशुमान् भवति य एवं विद्वान्जगत्यौ कुरुते विराजा वन्नाद्यकामः

कुर्वीतां न वै विराट् तस्माद्यस्यैव ह भूयिष्ठमन्नं भवति सऽएव भूयिष्ठलोके विराजति तद्विराजो विराट् त्वं विश्वेभ्यो राजति श्रेष्ठः
 स्वानां भवति य एवं वेद ॥ ५ ॥ अथोपंचवीर्यं वा एतच्छंदो यद्विराज्यं त्रिपदा तेनोष्णिहा गायत्र्यौ यदस्या एकादशाक्षरा
 णिपदानितेन त्रिष्टुभ्यत्रयस्त्रिंशदक्षरा तेनानुष्टुभ्वा एकेनाक्षरेण च्छंदांसि वियंति न द्वाभ्यां यद्विराट् तत्पंचमं सर्वेषां छंदसां
 वीर्यमवरुंधे सर्वेषां छंदसां वीर्यमश्रुते सर्वेषां छंदसां सायुज्यं सरूपतां सलोकतामश्रुतेऽन्नादोन्नपतिर्भवत्यश्रुते प्रजया न्नाद्यं य
 एवं विद्वान्विराजौ कुरुते तस्माद्विराजावेव कर्तव्यं प्रेद्धो अन्न इमो अन्न इत्येते ऋतं वा वदीक्षा सत्यं दीक्षा तस्माद्दीक्षितेन सत्यमे
 व वदितव्यमथो खल्वाहुः को हतिमनुष्यः सर्वसत्यं वदितुं सत्यं संहिता वै देवा अनृतं संहितामनुष्या इति विचक्षणवतीं वाचं व
 दै च क्षुर्वै विचक्षणं विद्येनेन पश्यतीत्येतद्धवैमनुष्येषु सत्यं निहितं यच्च क्षुस्तस्मादाचक्षणमाहुरद्रागिति सयद्यदर्शमित्याहा
 यास्यश्रद्धधर्तियद्युवैस्वयं पश्यति न बहूनां च नान्येषां श्रद्धधर्तितस्माद्विचक्षणवतीमेव वाचं वदेत् सत्योत्तराहैवास्य वागुदि
 ता भवति भवति ॥ ६ ॥ इति प्रथमपंचिकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥

स्वर्गं वा एतेन लोकमुपप्रयंति यत्प्रायणीयं सत्प्रायणीयस्य प्रायणीयत्वं प्राणो वै प्रायणीय उदान उदयनीयः समानो हो
 ता भवति समानौ हि प्राणो दानौ प्राणानां क्लृप्त्यै प्राणानां प्रतिप्रज्ञात्यै यज्ञो वै देवेभ्य उदक्रामत्ते देवान किंच नाशक्नुवन् कर्तुं न प्रा
 जानं स्तेब्रुवन्नदितित्वये मयं ज्ञं प्रजानामेति सातिथ्यं त्रवीत्सा विवो वरवृणाऽइति वृणीष्वेति सैतमेव वरमवृणीतं मत्प्रायणाय

ज्ञाः संतु मदुदयना इति तथेति तस्माददित्यश्चरुः प्रायणीयो भवत्यदित्य उदयनीयो धरवृ तो ह्यस्या अथो एतं वरमवृणीतं म
यैव प्राचीं दिशं प्रजानाथाग्निना दक्षिणां सोमेन प्रतीचीं सवित्रो दीचीमिति पथ्यां यजतियत्पथ्यां यजति तस्मादसौ पुर उदेति
पश्चास्तमेति पथ्यां ह्येषो नु संचरत्यग्निं यजतियदग्निं यजति तस्मादक्षिणतो ग्रओषधयः पच्यमाना आयं त्याग्नेय्यो ह्योषधयः
सोमं यजतियत्सोमं यजति तस्मात्प्रतीच्योप्यापो बह्वयः स्यंदंते सौम्या ह्यापः सवितारं यजतियत्सवितारं यजति तस्मादुत्तर
तः पश्चादयं भूयिष्ठं पवमानः पवते सवितृ प्रसूतो ह्येष एतत्पवतं उत्तमामदिति यजतियदुत्तमामदिति यजति तस्मादसाविमां
वृष्ट्याभ्युनक्त्यभिजिघ्रति पंच देवता यजति पांक्तो यज्ञः सर्वादिशः कल्पंते कल्पते यज्ञोपितस्यै जनतायै कल्पते यत्रैवं विद्वा
न्होता भवति ॥ ७ ॥ यस्ते जो ब्रह्मवर्चसमिच्छेत्प्रयाजाहुतिभिः प्राङ्सइयात्ते जो वै ब्रह्मवर्चसं प्राचीं दिक्तेजस्वी ब्रह्मव
र्चसी भवति य एवं विद्वान्प्राङेतियो न्नाद्यमिच्छेत्प्रयाजाहुतिभिर्दक्षिणासइयादन्नादो वा एषोन्नपतिर्यदग्निरन्नादोन्नपतिर्भ
वत्यंश्रुते प्रजया न्नाद्यं य एवं विद्वान्दक्षिणैतियः पशूनिच्छेत्प्रयाजाहुतिभिः प्रत्यङ्सइयात्पशवो वा एते यदापः पशुमान् भव
तिय एवं विद्वान्प्रत्यङ्केतियः सोमपीथमिच्छेत्प्रयाजाहुतिभिरुदङ्सइयादुत्तराहवै सोमो राजा प्रसोमपीथमाप्नोति य एवं वि
द्वानुदङ्केति स्वर्ग्यै वोर्ध्वा दिक् सर्वासु दिक्षुराप्नोति सम्यंचो वाऽइमे लोकाः सम्यंचोऽस्माऽइमे लोकाः श्रियै दीद्यतिय एवं वेदं प
थ्यां यजतियत्पथ्यां यजति वाचमेव तद्यज्ञमुखे संभरति प्राणापानावग्नीषोमौ प्रसवाय सविता प्रतिष्ठित्या अदितिः पथ्यामेव

यजति यत्पथ्यामेव यजति वा चैव तद्यज्ञं पथ्यामपि नयति च क्षुषा एवाग्नीषोमी प्रसवाय सविता प्रतिष्ठित्या अदितिश्च क्षुषा वैदे
वाय ज्ञं प्राजानंश्च क्षुषा वा एतत्प्रज्ञायते यदप्रज्ञेयं तस्मादपि मुग्धश्चरित्वा यदैवानुष्ठया च क्षुषा प्रजानात्यथ प्रजानाति यद्वैत
हेवाय ज्ञं प्राजानन्नस्यावाव तत्प्राजानन्नस्यां समभरन्नस्यैवैयज्ञस्तायतेऽस्यै क्रियते स्यै संभ्रियत इयं ह्यदितिस्तदुत्तमामदि
तियजति यदुत्तमामदिति यजति यज्ञस्य प्रज्ञात्यै स्वर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै ॥ ८ ॥ देवविशः कल्पयितव्या इत्याहुस्ताः कल्प
माना अनुमनुष्य विशः कल्पंत इति सर्वा विशः कल्पंतै कल्पते यज्ञोपितस्यै जनतायै कल्पते यत्रैवं विद्वान्होता भवति स्वस्तिनः
पथ्या सुधन्वस्वित्यन्वाह स्वस्त्यप्सु वृजने स्ववति ॥ स्वस्तिनः पुत्रकृथेषु योनिषु स्वस्तिराये मरुतो दधातनेति मरुतो वै देवा
नां विशस्ता एवैतद्यज्ञमुखे चीकृपत्सर्वैश्छंदोभिर्यजेदित्याहुः सर्वैश्छंदोभिरिष्ट्वा देवाः स्वर्गलोकमजयंस्तथैवैतद्यजमानः स
र्वैश्छंदोभिरिष्ट्वा स्वर्गलोकं जयति स्वस्तिनः पथ्या सुधन्वसु ॥ स्वस्तिरिद्धिप्रपथे श्रेष्ठेति पथ्यायाः स्वस्तेस्त्रिष्टुभा वग्नेन यसु
पथाराये अस्मानां देवानामपि पंथामगन्मैत्यग्नेस्त्रिष्टुभौ त्वंसोमप्रचिकितो मनीषायाते धामानि दिविया पृथिव्यामिति सोम
स्य त्रिष्टुभा वा विश्वदेवं सत्पतिय इमा विश्वा जाता नीति सवितुर्गायत्र्यौ सुत्रामाणं पृथिवीं द्यामने हसं मही मूषुमतारं सुव्रता
नामित्यदितेर्जगत्या वेतानि वाव सर्वाणि च्छंदांसि गायत्रं त्रैष्टुभं जागतमन्वन्यान्येतानि हियज्ञै प्रतमा भिवक्रियंत एतैर्हवा

अस्यच्छंदोभिर्यजतःसर्वैश्छंदोभिरिष्टंभवतियएवंवेद ॥९॥ तावाऽएताःप्रवृत्त्योनेतृमत्यःपथिमत्यःस्वस्तिमत्यएतस्यह
 विषोयाज्यानुवाक्याएताभिर्वाइष्ट्वादेवाःस्वर्गलोकमजयैस्तथैवैतद्यजमानएताभिरिष्ट्वास्वर्गलोकंजयतितासुपदमस्ति
 स्वस्तिरायेमरुतोदधातनेतिमरुतोहवैदेवविशोतरिक्षभाजनास्तेभ्योहयोनिवेद्यस्वर्गलोकमेतीश्वराहैननिवारोद्धोर्विवा
 मंथितोःसयदाहस्वस्तिरायेमरुतोदधातनेतितंमरुद्व्योदेवविड्योयजमाननिवेदयतिनहवाएनंमरुतोदेवविशःस्वर्गलो
 कंयंतंनिरुधतेनविमञ्जतेस्वस्तिहैनमत्यर्जतिस्वर्गलोकमभियएवंवेदविराजावेतस्यहविषःस्विष्टकृतःसंयाज्येस्यातायेत्रय
 स्त्रिंशदक्षरे ॥ सेदग्निरग्नीऽरत्यस्त्वन्यान्त्सेदग्निर्योवनुष्यतोनिपातीत्येतैर्विराड्भ्यांवाइष्ट्वादेवाःस्वर्गलोकमजयैस्तथैवैत
 द्यजमानोविराड्भ्यामिष्ट्वास्वर्गलोकंजयतितेत्रयस्त्रिंशदक्षरेभवत्स्त्रयस्त्रिंशद्वैदेवाऽअष्टौवसवएकादशरुद्राद्वादशादि
 त्याःप्रजापतिश्चवषट्कारश्चतत्प्रथमेयज्ञमुखेदेवताअक्षरभाजःकरोत्यक्षरेणाक्षरेणैवतदेवतांप्रीणातिदेवपात्रेणैवतदेवता
 स्तर्पयति ॥१०॥ प्रयाजवदननुयाजंकर्तव्यंप्रायणीयमित्याहुर्हीनमिववाएतदींखितमिवयत्प्रायणीयस्यानुयाजाऽइति
 तत्तन्नाहत्यंप्रयाजवदेवानुयाजवत्कर्तव्यंप्राणावैप्रयाजाःप्रजानुयाजयत्प्रयाजानंतरियात्प्राणांस्तद्यजमानस्यांतरियाद्य
 दनुयाजानंतरियात्प्रजांतद्यजमानस्यांतरियात्तस्मात्प्रयाजवदेवानुयाजवत्कर्तव्यंपत्नीर्नसंयाजयेत्संस्थितयजुर्नजुहुया
 तावतैवयज्ञोसंस्थितःप्रायणीयस्यनिष्कासंनिदध्यात्तमुदयनीयेनाभिनिर्वपेद्यज्ञस्यसंतत्यैयज्ञस्याव्यवच्छेदायाथोखलु

यस्यामेवस्थाल्याप्रायणीयंनिर्वपेत्तस्यामुदयनीयंनिर्वपेत्तावतैवयज्ञःसंततोव्यवच्छिन्नोभवत्यमुष्मिन्वाएतेनलोकेराधु
वंतिनास्मिन्नित्याहुर्नप्रायणीयमितिप्रायणीयमितिनिर्वपेत्तप्रायणीयमितिचरंतिप्रयंत्येवास्मालोकाद्यजमाना इत्यवि
द्यैवतदाहुर्व्यतिषजेद्याज्यानुवाक्यायाःप्रायणीयस्यपुरोनुवाक्यास्ताउदयनीयस्ययाज्याःकुर्याद्याउदयनीयस्यपुरोनु
वाक्यास्ताःप्रायणीयस्ययाज्याःकुर्यात्तद्व्यतिषजंत्युभयोर्लोकयोर्ऋज्याउभयोर्लोकयोःप्रतिष्ठित्याउभयोर्लोकयोर्ऋध्नौ
त्युभयोर्लोकयोःप्रतितिष्ठतिप्रतितिष्ठतियएवंवेदादित्यश्चरुःप्रायणीयोभवत्यादित्यउदयनीयोयज्ञस्यधृत्यैयज्ञस्यवर्सन
ध्यैयज्ञस्याप्रसंसायतद्यथैवादइतिहस्माहतेजन्याउभयतोंतयोरप्रसंसायवसौनह्यत्येवमेवैतद्यज्ञस्योभयतोंतयोरप्रसं
सायवसौनह्यतियदादित्यश्चरुःप्रायणीयोभवत्यादित्यउदयनीयःपथ्ययैवेतस्वस्त्याप्रयंतिपथ्यांस्वस्तिमभ्युद्यंतिस्वस्त्ये
वेतःप्रयंतिस्वस्त्युद्यंतिस्वस्त्युद्यंति ॥ ११ ॥ इतिप्रथमपंचिकायांद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥

प्राच्यांवैदिशिदेवाःसोमंराजानमक्रीणंस्तस्मात्प्राच्यांदिशिक्रीयतेतंत्रयोदशान्मासादक्रीणंस्तस्मात्त्रयोदशोमासो
नानुविद्यतेनवैसोमविक्रय्यनुविद्यतेपापोहिसोमविक्रयीतस्यक्रीतस्यमनुष्यानभ्युपावर्तमानस्यदिशोवीर्याणींद्रियाणि
व्युदसीदंस्तान्येकयर्चावारुरुत्संततानिनाशक्रुवंस्तानिद्वाभ्यांतानितिसृभिस्तानिचतसृभिस्तानिपंचभिस्तानिषड्भिस्तानि
निसंघभिर्नैवावारुंधतंतान्यष्टाभिरवारुंधताष्टाभिराश्रुवतयदष्टाभिरवारुंधताष्टाभिराश्रुवततदष्टानामष्टत्वमश्रुतेय

द्यत्कामयतेय एवं वेदं तस्मादेतेषु कर्मण्येव ब्रह्मन् ब्रह्मन् इन्द्रियाणां प्रीत्याणामनुकुर्यै ॥ १२ ॥ सोमाय क्रीताय प्रोह्यमाणा
यानुब्रूहीत्याहाध्वर्युर्भद्रादभि श्रेयः प्रेहीत्यन्वाहायं वावलोको भद्रस्तस्मादसावेवलोकः श्रेयान्त्स्वर्गमेव तल्लोकं यजमानं
गमयति बृहस्पतिः पुर एतातेऽस्त्विति ब्रह्म वै बृहस्पतिर्ब्रह्मैवास्मा एतत्पुरो गवमकर्णवै ब्रह्म ण्वद्रिष्यत्यथे मवस्य वरऽआ
पृथिव्याऽइति देवयजनं वै वरं पृथिव्यै देवयजन एवैनं तदवसाययत्यारेशन्नूकृणुहि सर्ववीर इति द्विषंतमेवास्मै तत्पाप्मानं
आतृव्यमपवाधतेऽधरं पादयति सोमयास्ते मयो भुव इति तृचं सौम्यं गायत्रमन्वाह सोमे राजनि प्रोह्यमाणे स्वयैवैनं तद्देवत
यास्वेन च्छंदसा समर्धयति सर्वे नंदं तियशसा गतेनेत्यन्वाह यशो वै सोमो राजा सर्वो हवा एतेन क्रीयमाणेन नंदं तियश्च यज्ञे ल
प्स्यमानो भवति यश्च न सभासाहेन सख्या सखाय इत्येष वै ब्राह्मणानां सभासाहः सखायत्सोमो राजा किल्बिषस्पृदित्येष उ ए
व किल्बिषस्पृद्यो वै भवति यः श्रेष्ठतामश्नुते स किल्बिषं भवति तस्मादाहुर्मानुवो चोमाप्रचारीः किल्बिषं नुमाया तयन्निति पि
तुषणिरित्यन्नं वै पितुं दक्षिणा वै पितुतामेनेन स नोत्यन्नसनिमेवैनं तत्करोत्यरंहितो भवति वाजिनायेतीन्द्रियं वै वीर्यं वाजिनं
माजरसं हास्मै वाजिनं नापच्छिद्यतेय एवं वेदां गन्देव इत्यन्वाहागतो हिस तर्हि भवत्यृतुभिर्वर्धतु क्षयमित्यृतवो वै सोमस्य रा
ज्ञो राज भ्रातरो यथामनुष्यस्य तैरेवैनं तत्सहा गमयति दधातुनः सविता सुप्रजामिषमित्याशिषमाशास्ते सनः क्षपाभिरहभि
श्च जिन्वत्वित्यहानिवा अहानिरात्रयः क्षपा अहोसत्रैरेवास्मा एतामाशिषमाशास्ते प्रजावंतं रयिमस्मे समिन्वत्वित्याशिषमे

वाशास्तेयातेधामानिहविषायजंतीत्यन्वाहतातेविश्वापरिभूरस्तुयज्ञं । गयस्फानःप्रतरणःसुवीरइतिगवांनस्फावयि
तांप्रतारयितैधीत्येवतदाहावीरहाप्रचरासोमदुर्यानिर्तिगृहवैदुर्याविभ्यतिवैसोमाद्राज्ञायतोयजमानस्यगृहाःसयदे
तामन्वाहंशांत्यैवैनंतच्छमयतिसोस्यशांतोनप्रजांनपशून्निहन्तीमांधियंशिक्षमाणस्यदेवेतिवारुण्यापरिदधातिवरुणदे
वत्योवाएषतावद्यावदुपनद्धोयावत्परिश्रितानिप्रपद्यतैस्वयैवैनंतदेवतयास्वेनच्छंदसासमर्धयतिशिक्षमाणस्यदेवेतिशि
क्षतेवाएषयोयजतैऋतुंदक्षंवरुणसंशिक्षाधीतिवीर्यंप्रज्ञानंवरुणसंशिक्षाधीत्येवतदाहययातिविश्वादुरितातरेमसुतर्मा
णमधिनावंरुहेमेतियज्ञोवैसुतर्मानौःकृष्णाजिनंवैसुतर्मानौर्वाग्वैसुतर्मानौर्वाचमेवतदारुह्यतयास्वर्गलोकमभिसंतरति
ताएताअष्टावन्वाहरूपसमृद्धाएतद्वैयज्ञस्यसमृद्धंयद्रूपसमृद्धंयत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदतितासांत्रिःप्रथमामन्वाहत्रि
रुत्तमांताद्वादशसंपद्यंतैद्वादशवैमासाःसंवत्सरःसंवत्सरःप्रजापतिःप्रजापत्यायतनाभिरेवाभीराध्नोतियएवंवेदत्रिःप्रथ
मांत्रिरुत्तमामन्वाहयज्ञस्यैवतद्वसौनह्यतिस्थेन्नेवलायाविस्रंसाय ॥ १३ ॥ अन्यतरोनङ्गान्युक्तःस्यादन्यतरोविमुक्तो
ऽथराजानमुपावहरेर्युर्दुभयोर्विमुक्तयोरुपावहरेर्युःपितृदेवत्यंराजानंकुर्युर्यद्युक्तयोरयोगक्षेमःप्रजाविदेत्ताःप्रजाःपरि
प्लवेरन्योनङ्गान्विमुक्तस्तच्छालासदांप्रजानांरूपंयुक्तस्तच्चक्रियाणांतेयेयुक्तेन्येविमुक्तेऽन्यउपावहरंत्युभावेवतेक्षेमयो
गौकल्पयंतिदेवासुरावाएषुलोकेषुसमयतंततएतस्यांप्राच्यादिश्ययतंततास्ततोसुराअजयंस्तेदक्षिणस्यादिश्ययतंततां

स्ततोसुराअजयंस्तेप्रतीच्यांदिश्ययतंततांस्ततोसुराऽथजयंस्तउदीच्यांदिश्ययतंततांस्ततोसुराअजयंस्तउदीच्यांप्राच्यां
दिश्ययतंततेततोनपराजयंतसैषादिगपराजितातस्मादेतस्यांदिशियतेतवायातयेद्वैश्वरोहानृणाकर्तोस्तेदेवाअब्रुवन्नरा
जतयावैनोजयंतिराजानंकरवामहाइतितथेतितेसोमंराजानमकुर्वंस्तेसोमेनराज्ञासर्वादिशोजयन्नेषवैसोमराजायोयज
तैप्राचितिष्ठत्यादधतितेनप्राचींदिशंजयतितंदक्षिणापरिवहंतितेनदक्षिणांदिशंजयतितंप्रत्यंचमावर्तयंतितेनप्रतीचींदि
शंजयतितमुदीचस्तिष्ठतउपावहरंतितेनोदीचींदिशंजयतिसोमेनराज्ञासर्वादिशोजयतियएवंवेद ॥ १४ ॥ हविराति
थ्यंनिरुप्यतेसोमेराजन्यागतैसोमोवैराजायजमानस्यगृहानागच्छतितस्माएतद्धविरातिथ्यंनिरुप्यतेतदातिथ्यस्याति
थ्यत्वंनवकपालोभवतिनववैप्राणाःप्राणानांक्लृष्ट्यैप्रणानांप्रतिप्रज्ञात्यैवैष्णवोभवतिविष्णुर्वैयज्ञःस्वयैवैनंतदेवतयास्वे
नच्छंदसासमर्धयतिसर्वाणिवावच्छंदांसिचपृष्ठानिचंसोमंराजानंक्रीतमन्वायंतियावंतःखलुवैराजानमनुयंतितेभ्यःस
र्वेभ्यऽआतिथ्यंक्रियतेग्निमंथंतिसोमेराजन्यागतैतद्यथैवादोमनुष्यराजऽआगतैन्यस्मिन्वाहृत्युक्षाणंवावेहतंवाक्षदंतऽ
एवमेवास्माऽएतत्क्षदंतैयदग्निमंथंत्यग्निर्हिदेवानांपशुः ॥ १५ ॥ अग्नयेमथ्यमानायानुब्रूहीत्याहाध्वर्युरभित्वादेवसवि
तरितिसावित्रीमन्वाहतदाहुर्यदग्नयेमथ्यमानायानुवाचाहाथकस्मात्सावित्रीमन्वाहेतिसवितावैप्रसवानामीशैसवितृप्र
सूताएवैनंतन्मंथंतितस्मात्सावित्रीमन्वाहमहीद्यौःपृथिवीचनहतिद्यावापृथिवीयामन्वाहतदाहुर्यदग्नयेमथ्यमानायानु

ऐ. ब्रा.

॥ ६ ॥

वाचाहाथकस्माद्वावापृथिवीयामन्वाहतिद्यावापृथिवीभ्यांवाएतंजातंदेवाःपर्यगृह्णंस्ताभ्यामेवाद्यापिपरिगृहीतस्तस्मा
 ह्यावापृथिवीयामन्वाहत्वा मग्नेपुष्करादधीतितृचमाग्नेयंगायत्रमन्वाहाग्नौमथ्यमानैस्वयैवैनंतदेवतयास्वेनच्छंदसासम
 र्धयत्यथर्वानिरमंथतेतिरूपसमृद्धमेतद्वैयज्ञस्यसमृद्धंयद्रूपसमृद्धंयत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदतिसयदिनजायेतयदिचिरं
 जायेतराक्षोद्भयोगायत्र्योनूच्याअग्नेहंसिन्यत्रिणमित्येतारक्षसामपहत्यैरक्षांसिवाएनंतर्ह्यालभंतैरहिर्नजायतेरहिर्चिरं
 जायतेसयद्येकस्यामेवानूक्तायांजायेतयदिद्वयोरथोतब्रुवंतुजंतवइतिजातायजातवतीमभिरूपामनुब्रूयाद्यद्यज्ञेभिरूपंत
 त्समृद्धमायंहस्तेनखादिनमितिहस्ताभ्यांह्येनमंथंतिशिशुंजातमितिशिशुरिववाएषप्रथमजातोयदग्निर्नबिभ्रतिविशाम
 ग्निस्वध्वरमितियद्वैदेवानानेतितदेषामो ३ मितिप्रदेवंदेववीतयेभरतावसुवित्तममितिप्रह्रियमाणायाभिरूपायद्यज्ञेभि
 रूपंतत्समृद्धमास्वेयोनौनिषीदत्वित्येषहवाऽअस्यस्वोयोनिर्यदग्निरग्नेराजातंजातवेदसीतिजातइतरोजातवेदाइतरःप्रि
 यंशिशीतातिथिमित्येषहवाअस्यप्रियोतिथिर्यदग्निरग्नेःस्योनआगृहपतिमितिशांत्यामेवैनंतदधात्यग्निनाग्निःसमिध्यते
 कविर्गृहपतिर्युवा । हव्यवाङ्जुह्वास्यइत्यभिरूपायद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धंत्वंह्यग्नेअग्निनाविप्रोविप्रेणसन्तसतेतिविप्रइत
 रोविप्रइतरःसन्नितरःसन्नितरःसखासख्यासमिध्यसइत्येषहवाअस्यस्वःसखायदग्निरग्नेस्तमर्जयंतसुक्रतुंपुरोयावानमा
 जिषु ॥ स्वेषुक्षयेषुवाजिनमित्येषहवाअस्यस्वःक्षयोयदग्निरग्नेयज्ञेनयज्ञमयजंतदेवाइत्युत्तमयापरिदधातियज्ञेनवैतद्दे

प्र. पं.

अ. ३

॥ ६ ॥

वायज्ञमयजंतयदग्निनाग्निमयजंततेस्वर्गलोकमायन्तादिधर्माणिप्रथमान्यासन् ॥ तेहनाकंमहिमानःसचंतयत्रपूर्वेसा
 ध्याःसंतिदेवाइतिच्छंदांसिवैसाध्यादेवास्तेग्नेग्निनाग्निमयजंततेस्वर्गलोकमायन्तादित्याश्चैवेहासन्नंगिरसश्चतेग्नेग्निनाग्नि
 मयजंततेस्वर्गलोकमायन्तसैषास्वर्ग्याहुतिर्यदद्याहुतिर्यदिहवाअप्यब्राह्मणोकोयदिदुरुकोकोयजतेथहेषाहुतिर्गच्छत्ये
 वदेवान्नपाप्मनासंसृज्यतेगच्छत्यस्याहुतिर्देवान्नास्याहुतिःपाप्मनासंसृज्यतेयएवंवेदताएतास्त्रयोदशान्वाहरूपसमृद्धा
 एतद्वैयज्ञस्यसमृद्धंयद्रूपसमृद्धंयत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदतितासांत्रिःप्रथमामन्वाहत्रिरुत्तमाताःसप्तदशसंपद्यंतैसप्तद
 शोवैप्रजापतिर्द्वादशमासाःपंचर्तवस्तावान्तसंवत्सरःसंवत्सरःप्रजापतिःप्रजापत्यायतनाभिरेवाभीराधोतियएवंवेदत्रिः
 प्रथमांत्रिरुत्तमामन्वाहयज्ञस्यैवतद्वसौनह्यातिस्थेन्नेबलायाविश्रंसाय ॥ १६ ॥ समिधाग्निदुवस्यताप्यायस्वसमेतुतइ
 त्याज्यभागयोःपुरोनुवाक्येभवतआतिथ्यवत्यौरूपसमृद्धंएतद्वैयज्ञस्यसमृद्धंयद्रूपसमृद्धंयत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदति
 सैषाग्नेय्यतिथिमतीनसौम्यातिथिमत्यास्तियत्सौम्यातिथिमतीस्याच्छ्वत्सास्यादेतत्त्वेवैषातिथिमतीयदापीनवतीयदा
 वाअतिथिपरिवेविषत्यापीनइववैसतर्हिभवतितयोर्युषाणेनैवयजतीदंविष्णुर्विचक्रमेतदस्यप्रियमभिपाथोअश्यामिति
 वैष्णव्यौत्रिपदामनूच्यचतुष्पदयायजतिसप्तपदानिभवंतिशिरोवाएतद्यज्ञस्ययदातिथ्यंसप्तवैशीर्षन्प्राणाःशीर्षन्नेवत
 त्प्राणान्दधातिहोतारंचित्ररथमध्वरस्यप्रप्रायमग्निर्भरतस्यज्ञमवदतिस्विष्टकृतःसंयाज्येभवतआतिथ्यवत्यौरूपसमृद्धंए

तद्वैयज्ञस्यसमृद्धंयद्रूपसमृद्धंयत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदतित्रिष्टुभोभवतःसोद्विद्यत्वायेकांतंभवतीकांतेनवाएतेनदेवाअ
 राधुवन्यदातिथ्यंतस्मादिळांतमेवकर्तव्यंप्रयाजानेवात्रयजंतिनानुयाजान्प्राणवैप्रयाजानुयाजास्तैयइमेशीर्षन्प्राणा
 स्तेप्रयाजायेवांचस्तेनुयाजाःसयोत्रानुयाजान्यजेद्यथेमान्प्राणानालुप्यशीर्षधित्सेत्तादृक्कदतिरिक्तंतत्समुवाइमेप्राणावि
 द्रेयेचेमेयेचेमेतद्यदेवात्रप्रयाजान्यजंतिनानुयाजांस्तत्रसकामउपासोयोनुयाजेषुयोनुयाजेषु ॥ १७ ॥ ॥ इतिप्रथम
 पंचिकायांतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

॥

॥

॥

॥

यज्ञोवैदेवेभ्यउदक्रामन्नयोहमन्नंभविष्यामीतिनेतिदेवाअब्रुवन्नन्नमेवनोभविष्यसीतितंदेवाविमेथिरैसहैभ्योविहृतो
 नप्रवभूवतेहोचुर्देवानवैनइत्थंविहृतोऽलंभविष्यतिहंतंमयज्ञंसंभरामेतितथेतितंसंजभ्रुस्तंसंभृत्योचुरश्विनाविमंभिषज्य
 तमित्यश्विनौवैदेवानांभिषजावश्विनावध्वर्यूतस्मादध्वर्यूधर्मसंभरतस्तंसंभृत्याहतुर्ब्रह्मन्प्रवर्ग्येणप्रचरिष्यामोहोतरभि
 ष्टुहीति ॥ १८ ॥ ब्रह्मजज्ञानंप्रथमंपुरस्तादितिप्रतिपद्यतेब्रह्मवैबृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैनंतद्भिषज्यतीयंपित्रेराष्ट्रयेत्यग्रइति
 वाग्वैराष्ट्रीवाचमेवास्मिस्तदधातिमहान्महीअस्तभायद्विजातइतिब्राह्मणस्पत्याब्रह्मवैबृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैनंतद्भिषज्यत्य
 भित्यंदेवंसवितारमोण्योरितिसावित्रीप्राणोवैसविताप्राणमेवास्मिस्तदधातिसंसीदस्वमहांससीत्येवैनंसमसादयन्नजंति

यंप्रथयंतोनविप्राइत्यज्यमानायाभिरूपायद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धं पतंगमक्तमसुरस्यमाययाथोनः सनुत्यो अभिदासदग्नेभ
 वानोअग्नेसुमनाउपेतावितिद्वेद्वेअभिरूपेयद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धं कृणुष्वपाजः प्रसितिंनपृथ्वीमितिपंचराक्षोऽयोरक्षसाम
 पहृत्यैपरित्वागिर्वणोगिरोधिद्वयोरदधाउक्थ्यंवचः शुक्रंतेअन्यद्यजतंतेअन्यदपश्यंगोपामनिपद्यमानमितिचतस्रएकपा
 तिन्यस्ताएकविंशतिर्भवंत्येकविंशोयंपुरुषोदशहस्त्याअंगुलयोदशपाद्याऽआत्मैकविंशस्तमिममात्मानमेकविंशंसंस्कुरु
 ते ॥ १९ ॥ स्रक्केद्रप्सस्यधमतः समस्वरन्निति नवपावमान्योनववैप्राणाः प्राणानेवासिंस्तदधात्यंवेनश्चोदयत्पृश्निग
 भाइत्ययंवैवेनोस्माद्वाऊर्ध्वाअन्येप्राणावेनंत्यवांचोन्येतस्माद्वेनः प्राणोवाअयंसंनाभेरितितस्मान्नाभिस्तन्नाभेर्नाभित्वं
 प्राणमेवासिंस्तदधातिपवित्रंतेविततं ब्रह्मणस्पतैतपोष्पवित्रं विततं दिवस्पदैवियत्पवित्रं धिषणा अतन्वतेति पूतवंतः प्रा
 णास्तइमेवांचोरैतस्योमूत्र्यः पुरीष्यइत्येतानेवासिंस्तदधाति ॥ २० ॥ गणानांत्वागणपतिहवामहइतिब्राह्मणस्पत्यैब्र
 ह्मवैबृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैनंतद्भिषज्यतिप्रथश्चयस्यसप्रथश्चनामेतिधर्मतन्वः सतनुमेवैनंतत्सरूपंकरोतिरथंतरमाजभाराव
 सिष्ठः॥भरद्वाजोबृहदाचक्रेअग्नेरितिबृहद्रथंतरवंतमेवैनंतत्करोत्यपश्यंत्वामनसाचेकितानमितिप्रजावान्प्राजापत्यः
 प्रजामेवासिंस्तदधातिकाराधद्धोत्राश्विनावामिति नवविच्छंदस्तदेतद्यज्ञस्यांतस्त्यं विशुद्रमिववाअंतस्त्यमणीयइवच

१. यद्यप्यत्रभाष्ये 'पुरीष्या' इतिदृश्यते तथापि पुरीषाकहितः पुरीष्यइतिव्युत्पत्त्यामूलपाठएवसुवचः ।

स्थवीयइवचतस्मादेताविच्छंदसोभवत्येताभिर्हाश्विनोःकक्षीवान्प्रियंधामोपागच्छत्सपरमंलोकमजयदुपाश्विनोःप्रियं
 धामगच्छतिजयतिपरमंलोकंयएवंवेदाभात्यग्निरुषसामनीकमितिसूक्तंपीपिवांसमश्विनाघर्ममच्छेत्यभिरूपयद्यज्ञेभि
 रूपंतत्समृद्धंतदुत्रैष्टुभंवीर्यवैत्रिष्टुंवीर्यमेवास्मिस्तद्दधातिग्रावाणेवतदिदर्थजरेथेइतिसूक्तमक्षीइवकर्णाविवनासेवैत्यंग
 समाख्यायमेवास्मिस्तादिन्द्रियाणिदधातितदुत्रैष्टुभंवीर्यवैत्रिष्टुंवीर्यमेवास्मिस्तद्दधातींलेद्यावापृथिवीपूर्वचित्तयइतिसू
 क्तमग्निंघर्मसुरुचंयामग्निष्टयइत्यभिरूपयद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धंतदुजागतंजागतावैपशवंःपशूनेवास्मिस्तद्दधातियाभिर
 मुमावतंयाभिरमुमावतमित्येतावतोहात्राश्विनौकामान्दहशतुस्तानेवास्मिस्तद्दधातितैरेवैनंतत्समर्धयत्यरुरुचदुषसः
 पृश्निरग्रियइतिरुचितवतीरुचमेवास्मिस्तद्दधातिद्युभिरक्तुभिःपरिपातमस्मानित्युत्तमयापरिदधात्यरिष्टेभिरश्विनासौ
 भगेभिः ॥ तन्नोमित्रोवरुणोमामहंतामदितिःसिंधुःपृथिवीउतद्यौरित्येतैरेवैनंतत्कामैःसमर्धयतीतिनुपूर्वपटलं ॥२१॥
 अथोत्तरमुपह्वयेसुदुघांधेनुमेतांहिङ्गुण्वतीवसुपत्नीवसूनामभित्वादेवसवितःसमीवत्संनमातृभिःसंवत्सइवमातृभिर्यस्ते
 स्तनःशशयोयोमयोभूगौरमीमेदनुवत्संमिषंतंनमसेदुपसीदतंसंजानानाउपसीदन्नभिर्द्वादशभिर्विवस्वंतोदुहंतिससै
 कांसमिद्धोअग्निरश्विनांसमिद्धोअग्निर्वृषणारतिर्दिवस्तदुप्रयक्षतममस्यकर्मात्मन्वन्नभोदुह्यतेघृतंपयउत्तिष्ठब्रह्मणस्पते
 ऽधुक्षत्पिप्युषीमिषमुपद्रवपयसागोधुगोषमासुतंसिचतश्रियमानृनमश्विनोर्ऋषिःसमुत्येमहतीरपऽइत्येकविंशतिरभि

रूपायद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धमुदुष्यदेवः सन्निवाहिरपययेत्यनुतिष्ठतिमैत्रुब्रह्मणस्पतिरित्यनुप्रैतिगंधर्वइत्थापदमस्यरक्षती
तिखरमवेक्षतेनाकेसुपर्णमुपयत्पतंतमित्युपविशतितप्तोवांधर्मोनक्षतिस्वहोतोभापिवतमश्विनेतिपूर्वाह्नेयजत्यग्नेवीही
त्यनुवषट्करोतिस्विष्टकृद्भ्राजनंयदुस्त्रियास्वाहुतंघृतंपयोऽस्यपिवतमश्विनेत्यपराह्नेयजत्यग्नेवीहीत्यनुवषट्करोतिस्विष्टकृ
द्भ्राजनंत्रयाणांहवैहविषांस्विष्टकृतेनसमवद्यंतिसोमस्यधर्मस्यवाजिनस्येतिसयदनुवषट्करोत्यग्नेरेवस्विष्टकृतोनंतरित्यै
विश्वाआशादक्षिणसादितिब्रह्माजपतिस्वाहाकृतःशुचिर्देवेषुधर्मःसमुद्रादूर्मिमुदियतिवेनोद्रप्सःसमुद्रमभियजिगाति
सखेसखायमभ्याववृत्स्वोर्ध्वऊषुणऊतयऊर्ध्वोनःपाह्यंहसस्तंघेमिथानमस्विनइत्यभिरूपायद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धपावक
शोचेतवहिक्षयंपरीतिभक्षमाकांक्षतेहुतंहविर्मधुहविरिंद्रतमेग्नावश्यामतेदेवधर्म ॥ मधुमतःपितुमतोवाजवतोगिरस्व
तो नमस्ते अस्तुमामाहिंसीरितिधर्मस्यभक्षयतिश्येनोनयोनिंसदनंधियाकृतमायस्मिन्तसप्तवासवाइतिसंसाद्यमानाया
न्वाहहविर्हविष्मोमहिसद्मदैव्यमितियदहरुत्सादयिष्यंतोभवंतिसूयवसाद्भगवतीहिभूयाइत्युत्तमयापरिदधातितदेतद्दे
वमिथुनंयद्धर्मःसंयोधर्मस्तच्छिश्नयौशफौतौशफौयोपयमनीतेश्रोणिकपालेयत्पयस्तद्रेतस्तदिदमग्नौदेवयोन्याप्रजननेरे
तःसिच्यतेग्निवैदेवयोनिःसोमदेवयोन्याऽआहुतिभ्यःसंभवत्यृद्धयोयजुर्मयःसाममयोवेदमयोब्रह्ममयोमृतमयःसंभूय
देवताअप्येतियएवंवेदयश्चैवंविद्वानेतेनयज्ञकृतुमायजते ॥ २२ ॥ देवासुरावाएषुलोकेषुसमयतंततेवाअसुराइमाने

ऐ. ब्रा.

॥ ९ ॥

वलोकान्पुरो कुर्वन्त यथौजीया सोवलीया स एव ते वा अयस्मयी मेवे माम कुर्वन्तरजतामन्तरिक्षं हरिणीं दिवं ते तथे माँल्लोकान्पुरो
 कुर्वन्ते देवा अब्रुवन्पुरोवा इमे सुरा इमाँल्लोकान्क्रतुपुर इमाँल्लोकान्प्रतिकरवामहा इति तथे तिते सद एवास्याः प्रत्य कुर्वन्तामी
 भ्रमन्तरिक्षाद्ध विधाने दिवस्ते तथे माँल्लोकान्पुरः प्रत्य कुर्वन्ते देवा अब्रुवन्नुपसद उपायामोपसदा वै महापुरं जयन्तीति तथे तिते
 यामेव प्रथमा मुपसद मुपायंस्तथैवैनानस्माँल्लोकादनुदन्त्यां द्वितीयां तयां तरिक्षां द्यां तृतीयां तया दिवस्तांस्तथैभ्यो लोकेभ्यो
 नुदन्ते वा एभ्यो लोकेभ्यो नुत्ता असुरा ऋतूनश्रयन्ते देवा अब्रुवन्नुपसद एवोपायामेति तथे तित इमास्ति सः सतीरुपसदो द्वि
 द्विरेकैकामुपायंस्ताः षट्समपद्यन्ते षड्वा ऋतवस्तान्वा ऋतुभ्यो नुदन्ते वा ऋतुभ्यो नुत्ता असुरा मासानश्रयन्ते देवा अब्रुवन्नु
 पसद एवोपायामेति तथे तित इमाः षट्सतीरुपसदो द्वि द्विरेकैकामुपायंस्ता द्वादशसमपद्यन्ते द्वादशवैमासास्तान्वैमासेभ्यो
 नुदन्ते वैमासेभ्यो नुत्ता असुरा अर्धमासानश्रयन्ते देवा अब्रुवन्नुपसद एवोपायामेति तथे तित इमा द्वादशसतीरुपसदो द्वि
 द्विरेकैकामुपायंस्ताश्चतुर्विंशतिः समपद्यन्ते चतुर्विंशतिर्वा अर्धमासास्तान्वा अर्धमासेभ्यो नुदन्ते वा अर्धमासेभ्यो नुत्ता अ
 सुरा अहोरात्रे अश्रयन्ते देवा अब्रुवन्नुपसदा वेवोपायामेति तथे तिते यामेव पूर्वाह्ण उपसद मुपायंस्तथैवैनानहो नुदन्त्यामप
 राह्णे तयारात्रेस्तांस्तथोभाभ्यामहोरात्राभ्यामन्तरायंस्तस्मात्सुपूर्वाह्ण एवं पूर्वयोपसदा प्रचरितव्यं स्वपराह्णे परयांतावंतमे
 वत द्विषते लोकं परिशिनष्टि ॥२३॥ जितयो वैनामैताय दुपसदाऽऽसपत्ना वा एताभिर्देवा विजितिं व्यजयन्ता सपत्नां विजितिं

प्र. पं.

अ. ४

॥ ९ ॥

विजयतेय एवं वेदयान् देवा एषु लोकेषु यासु तुष्यांसासेषु यामर्धमासेषु यामहोरात्रयोर्विजितिं व्यजयंत तां विजितिं विजयते
य एवं वेद ते देवा अविभयुरस्माकं विप्रेमाणमन्विदमसुरा अभविष्यंतीति ते व्युत्क्रम्यामंत्रयंतां निर्वसुभिरुदक्रामदिंद्रोरु
द्रैवरुण आदित्यैर्बृहस्पतिर्विश्वे देवैस्ते तथा व्युत्क्रम्यामंत्रयंत ते ब्रुवन्हंत या एव न इमाः प्रियतमास्तन्वस्ता अस्य वरुणस्य रा
ज्ञो गृहे संनिदधाम हैताभिरे वनः सनसंगच्छातैर्योन एतदतिक्रामाद्य आलुलोभयिषादिति तथेति ते वरुणस्य राज्ञो गृहे तनूः
संन्यदधत ते यद्वरुणस्य राज्ञो गृहे तनूः संन्यदधत तत्तानूनप्त्रमभवं तत्तानूनप्त्रस्य तानूनप्त्रत्वं तस्मादाहुर्न स तानूनप्त्रिणै
द्रो गंधव्यमितितस्माद्विदमसुरानान्वाभवन्ति ॥ २४ ॥ शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदा तिथ्यं ग्रीवा उपसदः समान बर्हिषी भवतः समा
नं हि शिरो ग्रीवमिषुं वा एतां देवाः समस्कुर्वत यदुपसदस्तस्या अग्निरनीकमासीत् सोमः शल्यो विष्णुस्ते जनं वरुणः पर्णानि ता
माज्यधन्वानो व्यसृजंस्तया पुरोभिदन्त आयंस्तस्मा देता आज्यहविषो भवन्ति चतुरो ग्रेस्तनान् व्रतमुपैत्युपसत्सु चतुः संधि
र्हीषुरनीकं शल्यस्ते जनं पर्णानि त्रीन्स्तनान् व्रतमुपैत्युपसत्सु त्रिषंधिर्हीषुरनीकं शल्यस्ते जनं ॥ द्वौ स्तनौ व्रतमुपैत्युपसत्सु
द्विषंधिर्हीषुः शल्यश्च ह्येव ते जनं चैकं स्तनं व्रतमुपैत्युपसत्स्वेका ह्येवेषुरित्याख्यायत एकया वीर्यं क्रियते परो वरीयां सो वा इमे
लोका अर्वांगं हीयांसः परस्तादर्वाचीरुपसद उपैत्येषामेव लोकानामभिजित्या उपसद्या मीढुष इमां मे अग्ने समिधमिमा सुप
सदं वने रितिति स्तस्त्रः सामिधेन्योरुपसत्सु द्रुप इत्येव यज्ञस्य समृद्धं यद्रुपसमृद्धं यत्कर्म क्रियमाणमृगमिव दति जघ्निवती

र्याज्यानुवाक्याः कुर्यादग्निर्वृत्राणि जघनघउग्रइव शयहात्वं सोमासि सत्पातिर्गयस्फानो अमीव हेदं विष्णुर्विचक्रमेत्रीणि प
 दाविचक्रमइत्येताविपर्यस्ताभिरपराह्येयजतिघ्नंतो वा एताभिर्देवाः पुरोभिदंत आयन्यदुपसदः सच्छंदसः कर्तव्यानविच्छं
 दसौयद्विच्छंदसः कुर्याद्ग्रीवासुतद्वंडं दध्यादीश्वरोग्लावोजनितोस्तस्मात्सच्छंदसएव कर्तव्यानविच्छंदसस्तदुहस्माहोपा
 विर्जानश्रुतेयं उपसदां किल वै तद्वाह्येयस्मादप्यश्लीलस्य श्रोत्रियस्य मुखं व्येवज्ञायते तृप्तमिवरेभती वै त्याज्यहविषो ह्युपस
 दां ग्रीवासुमुखमध्याहितं तस्माद्धस्मत्तदाह ॥ २५ ॥ देववर्मवा एतद्यत्प्रयाजाश्चानुयाजाश्चाप्रयाजमननुयाजं भवतीं वै संशि
 त्या अप्रतिशरायं सकृदतिक्रम्याश्रावयति यज्ञस्याभिक्रान्त्या अनपक्रमाय तदाहुः क्रूरमिव वा एतत्सोमस्य राज्ञोते चरंति यद
 स्य घृतेनांते चरंति घृतेन हिवज्रेणेंद्रो वृत्रमहंस्तद्यदंशुरंशुष्टे देवसोमाप्यायतामिंद्रायैकधनविदं आतुभ्यमिंद्रः प्यायतां मात्व
 मिंद्राय प्यायस्वाप्याययास्मान्तसखीन् ॥ सन्यामेधया स्वस्तिते देवसोमं सुत्यामुद्वचमशीयेति राजानमाप्याययंति यदेवा
 स्य तत्क्रूरमिवांते चरंति तदेवास्यैतेनाप्याययंत्यथो एनं वर्धयंत्येव दद्यावापृथिव्योर्वा एष गभोयत्सोमो राजा तद्यदेष्टाराय ए
 ष्टावामानि प्रेषेभगाय ॥ ऋतमृतवादिभ्यो न मोदिवेनमः पृथिव्या इति प्रस्तरे निह्वंते दद्यावापृथिवीभ्यामेव तन्नमस्कुर्वंत्य
 थो एनेव वर्धयंत्येव वर्धयंत्येव ॥ २६ ॥ इति प्रथमपंचिकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

सोमो वैराजा गंधर्वेष्वामीं च देवाश्च नृपयश्च अस्य ध्यायन्तं तथ मयमसा न्तसोमो राजा गच्छेदिति सा वा गब्रवीत्स्त्री कामा वै
गंधर्वा मयैव स्त्रिया भूतया पणध्वमिति नेति देवा अब्रुवन्कथं वयं त्वह ते स्या मेति सा ब्रवीत्क्रीणी तैव यर्हि वा ववो मयार्थो भवि
ता तर्ह्येव वो हं पुनरा गंतास्मीति तथेति तया महाणं श्या भूतया सोमं राजानमक्रीणं स्तामनुकृतिमस्कन्ना वत्सतरी माजं तिसोम
क्रयणीं तया सोमं राजानं क्रीणं तितां पुनर्निष्क्रीणीयात्पुनर्हि सा ताना गच्छत्तस्मादुपां शुवाचा चरितव्यं सोमे राज नि क्रीतं गं
धर्वेषु हितर्हि वाग्भवति सा न्नावेव प्रणीयमाने पुनरा गच्छति ॥ २७ ॥ अग्नये प्रणीयमाना या नुब्रूहीत्या हा ध्वर्युः प्रदेवं दे
व्याधिया भरता जातवेदसं ॥ हव्या नो वक्षदानुषगिति गायत्री ब्राह्मणस्यानुब्रूयाद्वायत्रो वै ब्राह्मणस्ते जो वै ब्रह्मवर्चसं गाय
त्री ते जसैवैनंतद्ब्रह्मवर्चसेन समर्धयतीमं महेविदथ्याय शूषमिति त्रिष्टुभं राजन्यस्यानुब्रूयात्त्रिष्टुभो वै राजन्यं ओजो वा इंद्रियं
वीर्यं त्रिष्टुबोजसैवैनंतर्दिन्द्रियेण वीर्येण समर्धयति शश्वत्कृत्व ईड्याय प्रजभ्रुरिति स्वानामेवैनंतच्छैष्ठ्यं गमयति शृणोतु नोद
म्येभिरनीकैः शृणोत्वग्निर्दिव्यैरजस्र इत्याजरसं हास्मिन्नजस्रो दीदायय एवं वेदाय मिह प्रथमो धायिधातृभिरिति जगतीं वै
श्यस्यानुब्रूयाज्जागतो वै वैश्यो जागताः पशवः पशुभिरेवैनंतत्समर्धयति वनेषु चित्रं विभवं विशे विश इत्यभिरूपाय द्यशेभिरू
पंतत्समृद्धं मयमुष्य प्रदेवयुरित्यनुष्टुभिवाचं विसृजते वाग्वा अनुष्टुब्वाच्येव तद्वाचं विसृजते ऽयमुष्य इति यदा हायमुस्याग

मंयापुरागंधर्वेष्ववांसमित्येवतद्वाप्यप्रब्रूतेयमग्निरुह्यतीत्यथवाअग्निरुह्यतीत्यमृतादिवजन्मनइत्यमृतत्वमेवासिमस्त
 दधातिसहसश्चित्सहीयान्देवोजीवातवेकृतइतिदेवोह्येषएतज्जीवातवेकृतोयदग्निरिळायास्त्वापदेवयंनाभापृथिव्याअ
 धीत्येतद्वाइळायास्पदयदुत्तरवेदीनाभिर्जातवेदोनिधीमहीतिनिधास्यंतोह्येनभवंत्यग्नेहव्यायवोह्वइतिहव्यंहिवक्ष्यन्भ
 वंत्यग्नेविश्वेभिःस्वनीकदेवैरूर्णावंतंप्रथमःसीदयोनिमिति विश्वैरेवैनंतदेवैःसहासादयतिकुलायिनंघृतवंतंसवित्रइतिकु
 लायमिवह्येतद्यज्ञेक्रियतैयत्पैतुदारवाःपरिधयो गुग्गुलूर्णास्तुकाःसुगंधितेजनानीतियज्ञंनययजमानायसाध्वितियज्ञमे
 वतद्वज्रुधाप्रतिष्ठापयतिसीदहोतःस्वउलोकेचिकित्वानित्यग्निर्वैदेवानांहोतातस्यैषस्वोलोकोयदुत्तरवेदीनाभिःसादयाय
 जंसुकृतस्ययोनावितियजमानोवैयज्ञोयजमानायैवैतामाशिषमाशास्तेदेवावीर्देवान्हविषायजास्यग्नेबृहद्यजमानेवयो
 धाइतिप्राणोवैवयःप्राणमेवतद्यजमानेदधातिनिहोताहोतृषदनेविदानइत्यग्निर्वैदेवानांहोतातस्यैतद्धोतृषदनयदुत्तरवे
 दीनाभिस्त्वेषोदीदिवाँअसदत्सुदक्षइत्यासन्नोहिसतर्हिभवत्यदब्धव्रतप्रमतिर्वसिष्ठइत्यग्निर्वैदेवानांवसिष्ठःसहस्रंभरःशु
 चिजिह्वोअग्निरित्येषाहवाअस्यसहस्रंभरतायदेनमेकंसंतंबहुधाविहरंतिप्रहवैसाहस्रंपोषमाप्नोतियएवंवेदत्वंदूतस्त्वमुनः
 परस्पाइत्युत्तमयापरिदधातित्वंवस्य आवृषभप्रणेता ॥ अग्नेतोकस्यनस्तनेतनूनामप्रयुच्छन्दीद्यद्वोधिगोपाइत्यग्निर्वैदे

वानांगोपाग्निमेव तत्सर्वतो गोधारं परिदत्तं आत्मने च यजमानाय च यत्रैवं विद्वानेतया परिदधात्यथो संवत्सरीणामेवैतां
 स्वस्तिं कुरुते ता एता अष्टावन्वाहरूपसमृद्धा एतद्वै यज्ञस्य समृद्धयद्रूपसमृद्धयत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदति तासां त्रिः प्रथ
 मामन्वाहत्रिरुत्तमां ता द्वादश संपद्यंते द्वादश वै मासाः संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापत्याय तनाभिरेवाभीराध्नो तिय ए
 वं वेद त्रिः प्रथमां त्रिरुत्तमां मन्वाहयज्ञस्यैव तद्वसौ न ह्यतिस्थे न्नैबलाया विसंसाय ॥ २८ ॥ हविर्धानाभ्यां प्रोह्यमाणाभ्यां
 मनुब्रूहीत्याहाध्वर्युर्युजेवां ब्रह्म पूर्ण्य नमोभिरित्यन्वाह ब्रह्मणा वा एते देवा अयुंजत यद्धविर्धाने ब्रह्मणैवैने एतद्युक्तेनैव ब्रह्म
 ण्वद्रिष्यति प्रेतां यज्ञस्य शंभुवेति तृचं द्यावा पृथिवी यमन्वाह तदा हुयं द्धविर्धानाभ्यां प्रोह्यमाणाभ्यामनुवाचा हां थ कस्मात्
 चं द्यावा पृथिवी यमन्वाहेति द्यावा पृथिवी वै देवानां हविर्धाने आस्तां ते उ एवाद्यापि हविर्धाने ते हीदमंतरेण सर्वं हविर्यदिदं किं
 च तस्मात्तृचं द्यावा पृथिवी यमन्वाहयमे इव यतमाने यदैतमिति यमे इव ह्येते यतमाने प्रवाहु गितः प्रवां भरन्मानुषा देवयंत इ
 ति देवयंतौ ह्येने मानुषाः प्रभरं त्यासीदतं स्वमुलोकं विदाने ॥ स्वासस्थे भवतमिंदवेन इति सोमो वैराजेंदुः सोमायैवैने एतद्रा
 ज्ञ आसदे चीकृपदधिद्वयोरदधा उक्थ्यं वच इति द्वयोर्ह्येतत्तृतीयं छदिरधिनिधीयत उक्थ्यं वच इति यदा हयज्ञियं वै कर्मो
 कथ्यं वचो यज्ञमेवैतेन समर्धयति यतस्तु चामिथुना यासपर्यतः ॥ असंयत्तो ब्रते ते ते क्षेति पुष्यतीति यदेवादः पूर्वयत्तवत्पदमा
 हतदेवैतेन शांत्या शमयति भद्रा शक्तिर्यजमानाय सुन्वत इत्याशिषमाशास्ते विश्वारूपाणि प्रतिमुंचते कविरिति विश्वरूपाम

न्वाहं सरराद्यामीक्षमाणो नुब्रूयाद्विधिमिव हि सरराद्याः शुक्लमिव च कृष्णमिव च विश्वं रूपमवरुंध आत्मने च यजमानाय
 च यत्रैवं विद्वानेतां सरराद्यामीक्षमाणो न्वाहं परित्वा गिर्वणो गिर इत्युत्तमया परिदधाति स यदैव हविर्धाने संपरिश्रिते मन्येतां
 थ परिदध्याद नग्नं भावुकाहं होतुश्च यजमानस्य च भार्या भवन्ति यत्रैवं विद्वानेतां हविर्धानयोः संपरिश्रितयोः परिदधाति य
 जुषावा एते संपरिश्रियेते यद्ध विधाने यजुषैवैने एतत्परिश्रयन्ति तौ यदैवा ध्वर्युश्च प्रतिप्रस्थाता चोभयतो मेथ्यौ निहन्यातां म
 थ परिदध्याद न्न हिते संपरिश्रिते भवतस्ता एता अष्टावन्वाहरूप समृद्धा एतद्वै यज्ञस्य समृद्धं यद्रूप समृद्धं यत्कर्म क्रियमाणं मृग
 भिवदतितासां त्रिः प्रथमा मन्वाह त्रिरुत्तमां ता द्वादश संपद्यन्ते द्वादश वै मासाः संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापत्या यत
 नाभिरेवाभीराध्नोति य एवं वेद त्रिः प्रथमां त्रिरुत्तमा मन्वाहं यज्ञस्यैव तद्वत्सौ न ह्यतिस्थे न्नैव लाया विस्रंसाय ॥२९॥ अग्नीषो
 माभ्यां प्रणीयमानाभ्यामनुब्रूहीत्याहा ध्वर्युः सावीर्हि देव प्रथमाय पित्र इति सावित्री मन्वाहं तदा हुर्यदग्नीषोमाभ्यां प्रणीयमा
 नाभ्यामनुवाचा हां थ कस्मात्सावित्री मन्वाहेति सविता वै प्रसवानामीशे सवितृ प्रसूता एवै नौ तत्प्रणयन्ति तस्मात्सावित्री म
 न्वाहं प्रैतु ब्रह्मणस्पतिरिति ब्राह्मणस्पत्या मन्वाहं तदा हुर्यदग्नीषोमाभ्यां प्रणीयमानाभ्यामनुवाचा हां थ कस्माद्ब्राह्मणस्पत्या
 मन्वाहेति ब्रह्मवैबृहस्पतिर्ब्रह्मैवाभ्यामेतत्पुरोगवं मकर्णवै ब्रह्मण्वद्विष्यति प्रदेव्येतु स नृतेति स नृतमेव तद्यज्ञं करोति तस्मा
 द्ब्राह्मणस्पत्या मन्वाहं होता देवो अमर्त्य इति तृचमाग्नेर्यगायत्रमन्वाहं सोमे राजनि प्रणीयमाने सोमं वैराजानं प्रणीयमानं मंत

रेणैवसदोहविधानान्यसुरारक्षांस्यजिघांसंस्तमश्चिमाययात्यनयत्पुरस्तादेतिमाययेतिमाययाहिसतमत्यनयत्तस्माद्वस्या
 ग्निपुरस्ताद्धरंत्युपत्वाग्नेदिवेदिवउपप्रियंपनिम्रतमितितिस्रश्चैकांचान्वाहेश्वरौहवाएतौसंयंतौयजमानंहिसितोर्यश्चासौ
 पूर्वउद्धृतोभवतियमुचैनमपरंप्रणयंतितद्यत्तिस्रश्चैकांचान्वाहंसंजानानावेवैनौतत्संगमयतिप्रतिष्ठायामेवैनौतत्प्रतिष्ठा
 पर्यत्यात्मनश्चयजमानस्यचाहिंसायाअग्नेजुषस्वप्रतिहर्यतद्वचइत्याहुत्याहुयमानायामन्वाहाग्नयएवतज्जुष्टिमाहुतिंगम
 यतिसोमोजिगातिगातुविदितितृचंसौम्यंगायत्रमन्वाहसोमेराजनिप्रणीयमानैस्वयैवैनंतदेवतयास्वेनच्छंदसासमर्धय
 तिसोमःसधस्थमासददित्यासत्स्यन्हिसतर्हिभवतितदतिक्रम्यैवानुब्रूयात्पृष्ठतइवाग्नीध्रंकृत्वातमस्यराजावरुणस्तमश्वि
 नेतिवैष्णवीमन्वाहकृतुंसंचंतमारुतस्यवेधसः ॥ दाधारदक्षमुत्तममहर्विदैव्रजंचविष्णुःसखिवाँअपोर्णुतइतिविष्णुवैदे
 वानांद्वारपःसएवास्माएतद्वारंविवृणोत्यंतश्चप्रागाअदितिर्भवासीतिप्रपाद्यमानेन्वाहश्येनोनयोनिंसदनंधियाकृतमि
 त्यासन्नेहिरण्ययमासदैवेषतीतिहिरण्यमयमिवहवाएषएतद्देवेभ्यच्छदयतियत्कृष्णाजिनंतस्मादेतामन्वाहास्तभ्रा
 दयामसुरोविश्ववेदाइतिवारुण्यापरिदधातिवरुणदेवत्योवाएषतावद्यावदुपनद्धोयावत्परिश्रितानिप्रपद्यतेस्वयैवैनंतद्दे
 वतयास्वेनच्छंदसासमर्धयतितंयद्युपवाधावेयुरभयंवेच्छेत्स्नेवावंदस्ववरुणंबृंहंतमित्येतयापरिदध्याद्यावज्ज्योहाभयमि

१ 'पृष्ठतएवाग्नीध्रंकृत्वा' इतिभाष्यपाठः । CC-0. Prof. Satya Vrat Shastri Collection.

छतियावन्नोहाभयं ध्यायति तावन्नोहाभयं भवति यत्रैवं विद्वानेतया परिदधाति तस्मादेवं विद्वानेतयैव परिदध्यात्ता ए
 ताः सप्तदशान्वाहरूपसमृद्धा एतद्वैयज्ञस्य समृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदति तासां त्रिः प्रथमामन्वाहत्रिरु
 त्तमां ता एकविंशतिः संपद्यन्ते एकविंशो वै प्रजापतिर्द्वादशमासाः पञ्चर्तवस्त्रय इमे लोका असावादित्य एकविंश उत्तमा प्रतिष्ठा
 तदैवं क्षत्रं सा श्रीस्तदाधिपत्यं तद्ब्रह्मस्य विष्टपैतत्प्रजापतेरायतनं तत्स्वाराज्यमृध्नोत्येतमेवैताभिरेकविंशत्यैकविंशत्या ॥ ३० ॥
 इति प्रथमपंचिकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

॥ इति प्रथमपंचिकासमाप्ता ॥

॥ अथद्वितीयपंचिकाप्रारंभः ॥

ऐ. ब्रा.

॥ १ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ यज्ञनवेदवाऊर्ध्वाःस्वर्गलोकमायस्तविभयुरिमनोदृष्ट्वा मनुष्याश्च ऋषयश्चानुप्रज्ञा
 स्यंतीति तैवैयूपेनैवायोपयस्तं यद्यूपेनैवायोपयस्तद्यूपस्यूपत्वं तमवाचीनाग्रं निमित्तोर्ध्वा उदायंस्ततो वै मनुष्याश्च ऋषयश्च
 देवानां यज्ञवास्त्वभ्यायं न्यज्ञस्य किंचिदेषिष्यामः प्रज्ञात्या इति तैवैयूपमेवाविदं न्नवाचीनाग्रं निमित्तं ते विदुरनेन वै देवा यज्ञ
 मयूयुपन्निति तमुत्खायोर्ध्वं न्यमिन्वंस्ततो वै ते प्रयज्ञमजानन् प्रस्वर्गलोकं तद्यद्यूपऊर्ध्वो निमीयते ज्ञस्य प्रज्ञात्यै स्वर्गस्य लोक
 स्यानुख्यात्यै वज्रोवा एष यद्यूपः सोष्टाश्रिः कर्तव्योऽष्टाश्रिर्वै वज्रस्तं तं प्रहरति द्विषते भ्रातृव्यायवधं योस्य स्तृत्यस्तस्मैस्तर्तवै
 वज्रोवैयूपः स एष द्विषतो वध उद्यतस्तिष्ठति तस्माद्भाप्येतां हि यो द्वेष्टि तस्या प्रियं भवत्यमुष्यायं यूपो मुष्यायं यूप इति दृष्ट्वा खा
 दिरंयूपंकुर्वीतस्वर्गकामः खादिरेण वैयूपेन देवाः स्वर्गलोकमजयंस्तथैवैतद्यजमानः खादिरेण यूपेन स्वर्गलोकं जयति वैल्वंयू
 पंकुर्वीतान्नाद्यकामः पुष्टिकामः समां समां वै विल्वोगृभीतस्तदन्नाद्यस्य रूपं मामूलाच्छाखाभिरनुचितस्तत्पुष्टेः पुष्यति प्रजां
 च पशूंश्च य एवं विद्वान्वैल्वंयूपंकुरुते यदेव वैल्वं ३ ॥ विल्वं ज्योतिरिति वा आचक्षते ज्योतिः स्वेषु भवति श्रेष्ठः स्वानां भवति
 य एवं वेदं पालाशंयूपंकुर्वीत तेजस्कामो ब्रह्मवर्चसकामस्तेजो वै ब्रह्मवर्चसं वनस्पतीनां पलाशं स्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति य ए
 वं विद्वान्पालाशंयूपंकुरुते यदेव पालाशं ३ ॥ सर्वेषां वा एष वनस्पतीनां यो निर्यत्पलाशं स्तस्मात्पलाशस्यैव पलाशेनाचक्ष
 तेऽमुष्यपलाशममुष्यपलाशमिति सर्वेषां हास्य वनस्पतीनां काम उपाप्नो भवति य एवं वेद ॥ १ ॥ अङ्गमोयूपमनुब्रूहीत्याहा

द्वि. पं.

अ. १

॥ १४ ॥

ध्वर्युरंजंति त्वामध्वरे देवयंत इत्यन्वाह ॥ ध्वरेत्येनं देवयंतं जंतिवत् सप्तमे मधुचक्षुर्देव्येनेत्येतद्वै मधुदैव्यं यदाज्यं यदूर्ध्वं स्तिष्ठा
 द्रविणे ह धत्ताद्यद्वाक्षयो मातुरस्या उपस्थ इति यदि च तिष्ठासि यदि च शयासै द्रविणमेवास्मा सुधत्तादित्येव तदाहोच्छ्रयस्व व
 नस्पत इत्युच्छ्रीयमाणायाभिरूपायद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धं वर्ष्मन्पृथिव्या अधीत्येतद्वै वर्ष्मपृथिव्यै यत्र यूपमुन्मिन्वंति सुमि
 तीमीयमानो वर्चो धायज्ञवाहस इत्याशिषमाशास्तै समिद्धस्य श्रयमाणः पुरस्तादिति समिद्धस्य ह्येष एतत्पुरस्ताच्छ्रयतै ब्रह्म
 वन्वानो अजरं सुवीरमित्याशिषमेवाशास्त आरे अस्मदमतिं बाधमान इत्यशनाया वै पाप्मानमतिस्तामेव तदाराद्बुदतै यज्ञाच्च
 यजमाना चोच्छ्रयस्व महते सौभगा येत्याशिषमेवाशास्त ऊर्ध्व ऊष्ण ऊतयेतिष्ठा देवो न सवितेति यद्वै देवानां नेति तदेवामो
 ३ मिति तिष्ठ देव इव सवितेत्येव तदाहोर्ध्वो वाजस्य सनितेति वाजसनिमेवैनं तद्धनसांसनोति यदंजिभिर्वाधस्त्रिर्विह्वयामह
 इतिच्छंदांसि वा अंजयो वा घतस्तैरेतदेवान्यजमाना विह्वयंतं मम यज्ञमागच्छ तमम यज्ञमिति यदि ह वा अपि बहव इव यजंतं
 थहास्य देवा यज्ञमैव गच्छंति यत्रैवं विद्वानेतामन्वाहोर्ध्वो नः पाह्यं ह सो निकेतुना विश्वं समन्त्रिणंदहेति रक्षांसि वै पाप्मात्रिणो
 रक्षांसि पाप्मानंदहेत्येव तदाह कृधीन ऊर्ध्वा चरथाय जीवस इति यदाह कृधीन ऊर्ध्वा चरणाय जीवस इत्येव तदाह यदि ह वा
 अपि नीत इव यजमानो भवति परिह्वै नंतत्संवत्सराय ददाति विदा देवेषु नो दुव इत्याशिषमेवाशास्तै जातो जायते सुदिनत्वे

ऐ. ब्रा.

॥ २ ॥

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

अहामिति जातो ह्येष एतज्जायते समय आ विदथ वधमान इति वधयत्येनंतत्पुनंति धीरा अपसो मनीषेति पुनंत्येनंतदेव
या विप्र उदियति वाचमिति देवेभ्य एवैनंतन्निवेदयति युवा सुवासाः परिवीत आगादित्युत्तमया परिदधाति प्राणो वै युवा सु
वासाः सोयं शरीरैः परिवृतः स उश्रेयान्भवति जायमान इति श्रेयाच्छ्रेयान् ह्येष एतद्भवति जायमानस्तं धीरा सः कवय उन्नयंति
स्वाधो मनसा देवयंत इति ये वा अनूचानास्ते कवयस्त एवैनंतदुन्नयंति ता एताः सप्तान्वा हरूपसमृद्धा एतद्वै यज्ञस्य समृद्धं य
द्रूपसमृद्धं यत्कर्म क्रियमाणमृग भिवदति तासां त्रिः प्रथमा मन्वा हरुत्तमा ता एकादश संपद्यंत एकादशाक्षरा वै त्रिष्टुप् त्रिष्टु
विंद्रस्य वज्र इन्द्राय तनाभिरेवा भीराधो तिय एवं वेद त्रिः प्रथमां त्रिरुत्तमा मन्वा हरयज्ञस्यैव तद्वसौ न ह्यति स्थेन्नेव लाया विस्रं
साय ॥ २ ॥ तिष्ठेद्यूपा ३ः ॥ अनुप्रहरे ३ त् इत्याहुस्तिष्ठेत्पशुकामस्य देवेभ्यो वै पशवो न्नाद्यायालं भायना तिष्ठंत ते प
क्रम्य प्रतिवावदतो तिष्ठेन्नास्मानालप्स्यध्वेनास्मानिति ततो वै देवा एतं यूपं वज्रमपश्यंस्तमेभ्य उदश्रयंस्तस्माद्विभ्यत उपाव
र्तंत तमेवाद्याप्युपावृत्तास्ततो वै देवेभ्यः पशवो न्नाद्यायालं भाया तिष्ठंत तिष्ठंते स्मै पशवो न्नाद्यायालं भायय एवं वेद यस्य चैवं
विदुषो यूपस्तिष्ठत्यनुप्रहरेत्स्वर्गकामस्य तमुहस्मै तं पूर्वेन्वेव प्रहरंति यजमानो वै यूपो यजमानः प्रस्तरौग्निर्वै देवयोनिः सोग्नेर्देव
योन्या आहुतिभ्यः संभूय हिरण्यशरीर ऊर्ध्वः स्वर्गलोकमेत्यतीत्यथ ये तेभ्यो वर आसंस्त एतं स्वरुमपश्यन् यूपशकलं तं तस्मि
न्कालेनुप्रहरेत्तत्र सकाम उपाधो योनुप्रहरणे तत्र सकाम उपाधो यः स्थाने सर्वाभ्यो वा एष देवताभ्य आत्मानमालभते यो दीक्ष

द्वि. पं.

अ. १

॥ १५ ॥

तेभिः सर्वा देवताः सोमः सर्वा देवताः सद्यदग्नीषोमीयं पशुमाकुरुते सर्वाभ्या एव तद्देवताभ्या यजमान आत्मानं निष्क्रीणीतैत
दाहुर्द्विरूपो ग्नीषोमीयः कर्तव्यो द्विदेवत्यो हीतितत्तन्नादृत्यं पीव इव कर्तव्यः पीवोरूपा वै पशवः कृशित इव खलु वै यजमानो भ
वतितद्यत्पीवापशुर्भवति यजमानमेव तत्स्वेन मेधेन समर्धयति तदाहुर्नाग्नीषोमीयस्य पशोरश्रीयात्पुरुषस्य वा एषोश्चातियो
ग्नीषोमीयस्य पशोरश्रातियजमानो ह्येतेनात्मानं निष्क्रीणीत इतितत्तन्नादृत्यं वार्त्रघ्नं वा एतद्धविर्यदग्नीषोमीयो ग्नीषोमाभ्यां
वा इंद्रो वृत्रमहं स्तावेन मब्रूतामावाभ्यां वै वृत्रमवधीर्वरं ते वृणावहा इति वृणाथामिति तावेतमेव वरमवृणातां श्वः सुत्यायां प
शुंस एनयोरेषोच्युतो वरवृतो ह्येनयोस्तस्मात्तस्याशितव्यं चैव लीप्सितव्यं च ॥ ३ ॥ आप्रीभिराप्रीणाति तेजो वै ब्रह्मवर्च
समाप्रियस्तेजसैवैनंतद्ब्रह्मवर्चसेन समर्धयति समिधो यजति प्राणा वै समिधः प्राणा हीदं सर्वं समिधते यदिदं किंच प्राणानेव
तत्प्रीणाति प्राणान्यजमाने दधाति तनूनपातं यजति प्राणो वै तनूनपात्सहितन्वः पाति प्राणमेव तत्प्रीणाति प्राणं यजमाने द
धाति नराशंसं यजति प्रजा वै नरो वाक्शंसः प्रजां चैव तद्वाचं च प्रीणाति प्रजां च वाचं च यजमाने दधातीं लोयजत्यन्नं वा इळोन्न
मेव तत्प्रीणात्यन्नं यजमाने दधाति वह्निर्यजति पशवो वै वह्निः पशूनेव तत्प्रीणाति पशून् यजमाने दधाति दुरो यजति वृष्टिर्वै दुरो
वृष्टिमेव तत्प्रीणाति वृष्टिमन्नाद्यं यजमाने दधात्युषासानकायजत्यहोरात्रे वा उषासानकाहोरात्रे एव तत्प्रीणात्यहोरात्रयो
र्यजमानं दधाति दैव्या होतारायजति प्राणा पानौ वै दैव्या होतारा प्राणा पानौ एव तत्प्रीणाति प्राणा पानौ यजमाने दधाति

सोदेवीर्यजतिप्राणोवाअपानोव्यानस्तिद्यौदेव्यस्तौएवतत्प्रीणातितायजमानेदधातित्वष्टारंयजतिवाग्वैत्वष्टावाग्धीदं
 सर्वताष्टीववाचमेवतत्प्रीणातिवाचंयजमानेदधातिवनस्पतियजतिप्राणोवैवनस्पतिःप्राणमेवतत्प्रीणातिप्राणंयजमानेद
 धातिस्वाहाकृतीर्यजतिप्रतिष्ठावैस्वाहाकृतयःप्रतिष्ठायामेवतद्यज्ञमंततःप्रतिष्ठापयतिताभिर्यथक्रुष्याप्रीणीयाद्यद्यथक्रु
 ष्याप्रीणातियजमानमेवतद्धुतायानोत्सृजति ॥४॥ पर्यग्नयेक्रियमाणायानुब्रूहीत्याहाध्वर्युरग्निर्होतानोअध्वरइतितृच
 माग्नेयंगायत्रमन्वाहपर्यग्निक्रियमाणैस्वयैवैनंतदेवतयास्वेनच्छंदसासमर्धयतिवाजीसन्परिणीयतइतिवाजिनमिवह्येनं
 संतंपरिणयंतिपरित्रिविष्टध्वरंयात्यग्नीरथीरिवेत्येषहिरथीरिवाध्वरंपरियातिपरिवाजपतिःकविरित्येषहिवाजानांपतिर
 तउपप्रेष्यहोतर्हव्यादेवेभ्यइत्याहाध्वर्युरजैदग्निरसनद्वाजमितिमैत्रावरुणउपप्रेषंप्रतिपद्यतेतदाहुर्यदध्वर्युर्होतारमुपप्रे
 ष्यत्यथकस्मान्मैत्रावरुणउपप्रेषंप्रतिपद्यतइतिमनोवैयज्ञस्यमैत्रावरुणोवाग्यज्ञस्यहोतामनसावाइषितावाग्वदतियाह्य
 न्यमनावाचंवदत्यसुर्यावैसावागदेवजुष्टातद्यन्मैत्रावरुणउपप्रेषंप्रतिपद्यतेमनसैवतद्वाचमीरयतितन्मनसेरितयावाचा
 देवेभ्योहव्यंसंपादयति ॥५॥ दैव्याःशमितारआरभध्वमुतमनुष्याइत्याहयेचैवदेवानांशमितारोयेचमनुष्याणांतानेव
 तत्संशस्त्युपनयतमेध्यादुरआशासानामेधपतिभ्यामेधमितिपशुवैमेधोयजमानोमेधपतिर्यजमानमेवतत्स्वेनमेधेनस
 मर्धयत्यथोखत्वाहुर्यस्यैवावकस्यैचदेवतायैपशुरालभ्यतेसैवमेधपतिरिति सयद्येकदेवत्यःपशुःस्यान्मेधपतयइतिब्रूयाद्य

दिद्विदेवत्योमेधपतिभ्यामितियदिवहुदेवत्योमेधपतिभ्यइत्येतदेवस्थितं प्राप्ताग्निं भरतेति पशुर्वैनीयमानः समृत्युं प्राप
 इयंतस देवान्नान्वकामयतैतुंतं देवा अब्रुवन्नेहि स्वर्गं वै त्वा लोकं गमयिष्याम इति स तथेत्यब्रवीत्तस्य वै मे युष्माकमेकः पुरस्तादै
 त्वितितथेति तस्याग्निः पुरस्तादैत्सोऽग्निमनुप्राच्यवतंतस्मादाहुराग्नेयोवावसर्वः पशुरग्निं हि सोऽनुप्राच्यवतेति तस्माद्वस्याग्निं
 पुरस्ताद्धरंति स्तृणीतवर्हि रित्योषध्यात्मा वै पशुः पशुमेव तत्सर्वात्मानं करोत्यन्वेन माता मन्यतामनुपितानुभ्रातासगभ्यो
 नुसखासयूथ्य इति जनित्रैरेवैनंतत्समनुमतमालभंत उदीचीना अस्य पदो निधत्तात्सूर्यं च क्षुर्गमयतां द्वातं प्राणमन्ववसृजता
 दैतरिक्षमसुंदिशः श्रोत्रं पृथिवीं शरीरमित्येष्वेवैनंतलोकेष्ववादधात्येकधास्यत्वचमाच्छयतात्पुरानाभ्या अपिश सोवपामु
 त्खिदतादंतरे वोष्माणं वारयध्वादिति पशुष्वेव तस्माणा न्दधाति इयेन मस्य वक्षः कृणुतात्प्रशसावाहूशलादोषणीक इयपेवां
 साच्छिद्रे श्रोणीक वषोरुस्त्रे कपर्णाष्ठीवंता षड्विंशतिरस्य वं क्रयस्तां अनुष्ठ्यो व्यावयतां द्वात्रिंशत्त्रयस्य नूनं कृणुतादित्यंगान्ये
 वास्य तद्वात्राणि प्रीणात्पूवध्य गोहं पार्थिवं खनतादित्याहौषधं वा ऊवध्यमियं वाऽओषधीनां प्रतिष्ठातदेन त्स्वायामेव प्रतिष्ठा
 यामंततः प्रतिष्ठापयति ॥ ६ ॥ अस्त्वारक्षः संसृजतादित्याह तुषैर्वै फलीकरणैर्देवाह विर्यज्ञेभ्योरक्षां सिनिरभजन्नस्त्रामहाय
 ज्ञात्सयदस्त्वारक्षः संसृजतादित्याह रक्षां स्येव तत्स्वेन भागधेयेन यज्ञान्निरवदयतैतदाहुर्नयज्ञेरक्षां कीर्तयेत्कानिरक्षांस्यृते
 रक्षावै यज्ञ इति तदुवा आहुः कीर्तये देवयो वै मागिर्न भामा न्नुदते च यतैर्वै मस्य दिवैनं न च यतैऽथ पुत्रमथ पौत्रं च यतैर्वैनमि

तिसयदिकीर्तयेदुपाशुकीर्तयेत्तिरइवधाएतद्वाचोयदुपाशुतिरइवतद्यद्रक्षस्यथयदुच्चैःकीर्तयेदीश्वरोहास्यवाचोरक्षो
भाषोजनितोर्योयंराक्षसीवाचंवदतिसयावैदृष्टोवदतियामुन्मत्तःसावैराक्षसीवाङ्नात्मनादृष्यतिनास्यप्रजायादृष्टमा
जायतेयएवंवेदंविष्टुमस्यमाराविष्टोरूकंमन्यमानानेद्वस्तोकेतनयैरवितारवच्छमितारइतियेचैवदेवानांशमितारोयेच
मनुष्याणांतेभ्यएवैनंतत्परिददात्यध्रिगोशमीध्वंसुशमिशमीध्वंशमीध्वमध्रिगा ३ उइतित्रिर्ब्रूयादपापेतिचाध्रिगुर्वै
देवानांशमितापापोनिग्रभीतांशमितृभ्यश्चैवैनंतन्निग्रभीतृभ्यश्चसंप्रयच्छतिशमितारोयदत्रसुकृतंकृणवथास्मासुतद्यहु
ष्कृतमन्यत्रतदित्याहाग्निर्वैदेवानांहोतासीत्सएनंवाचाव्यशाद्वाचावाएनंहोताविशास्ति तद्यदवाग्यत्परःकृतंतियदुल्बणं
यद्विथुरंक्रियतेशमितृभ्यश्चैवैनंतन्निग्रभीतृभ्यश्चसमनुदिशतिस्वस्त्येवहोतोन्मुच्यतैसर्वायुःसर्वायुत्वायंसर्वमायुरेतिय
वंवेद ॥ ७ ॥ पुरुषंवैदेवाःपशुमालभंततस्मादालब्धान्मेधउदक्रामत्सोश्वंप्राविशत्तस्मादश्वोमेध्योभवदथैनमुत्क्रांतमे
धमत्यार्जतंसकिंपुरुषोभवत्तेश्वमालभंतसोश्वादालब्धादुदक्रामत्सगांप्राविशत्तस्माद्वौमेध्योभवदथैनमुत्क्रांतमेधमत्या
र्जतसगौरमृगोभवत्तेगामालभंतसगोरालब्धादुदक्रामत्सोविंप्राविशत्तस्मादविर्मेध्योभवदथैनमुत्क्रांतमेधमत्यार्जतंसग
वयोभवत्तेऽविमालभंतसोऽवेरालब्धादुदक्रामत्सोजंप्राविशत्तस्मादजोमेध्योभवदथैनमुत्क्रांतमेधमत्यार्जतंसउष्ट्रोभव
त्सोजेज्योक्तमामिवारमततस्मादेषएतेषापशूनांप्रयुक्तमोयदजस्तजमालभंतसोजादालब्धादुदक्रामत्सइमांप्राविशत्त

स्मादियं मेध्या भवदथैनमुत्क्रातमेधमत्याजंतसशरभो भवत्त एत उत्क्रांतमेधा अमेध्याः पशवस्तस्मादेतेषां नाश्रीयात्तमस्य
 मन्वगच्छन्त्सोनुगतो ब्रीहिरभवत्तद्यत्पशौ पुरोळाशमनुनिर्वपंतिसमेधेन नः पशुनेष्टमसत्केवलेन नः पशुनेष्टमसदितिसमेधे
 नहास्यपशुनेष्टं भवतिकेवलेन हास्यपशुनेष्टं भवतिय एवं वेद ॥ ८ ॥ सवा एष पशुरेवा लभ्यते यत्पुरोळाशस्तस्य यानि किंशा
 रूणितानि रोमाणियेतुषाः सा त्वग्ये फलीकरणास्तदसृग्यत्पिष्टं किं कृसास्तन्मांसं यत्किंचित्कंसारंतदस्थि सर्वेषां वा एष पशूनां
 मेधेन यजतैयः पुरोळाशेन यजतैतस्मादाहुः पुरोळाशसत्रं लोक्यमिति युवमेतानि दिवि रोचनान्यग्निश्च सोमसक्रतू अधत्तं ॥
 युवं सिंधूरभिशस्तेरवद्यादग्नीषोमावमुंचतंगृभीतानि तिवपायै यजति सर्वाभिर्वा एष देवताभिरालब्धो भवति यो दीक्षितो
 भवति तस्मादाहुर्न दीक्षितस्याश्रीयादिति स यदग्नीषोमावमुंचतंगृभीतानि तिवपायै यजति सर्वाभ्य एव तद्देवताभ्यो यजमा
 नं प्रमुंचति तस्मादाहुरशितव्यं वपायां हुतायां यजमानो हि स तर्हि भवतीत्यान्यं दिवो मातरिश्वाजभारेति पुरोळाशस्य यज
 त्यमग्नादन्यं परिश्येनो अद्रेरितीति इव च ह्येष इति इव च मेधः समाहृतो भवति स्वदस्वहव्यासमिषो दिदीहीति पुरोळाशः स्विष्ट
 कृतो यजति हविरेवास्मा एतत्स्वदयतीषमूर्जमात्मन्धत्तं इळा मुपह्वयते पशवो वा इळा पशूनेव तदुपह्वयते पशून् यजमाने दधा
 ति ॥ ९ ॥ मनोतायै हविषो वदीयमानस्यानुब्रूहीत्याहा ध्वर्युस्त्वं ह्यग्ने प्रथमो मनोतेति सूक्तमन्वाहं तदाहुर्यदन्यदेवत्य उत प
 शुर्भवत्यथ कस्मादाग्नेयीरेव मनोतायै हविषो वदीयमानस्यानुब्रूहीत्याहा ध्वर्युस्त्वं ह्यग्ने प्रथमो मनोतेति सूक्तमन्वाहं तदाहुर्यदन्यदेवत्य उत प

ग्वैदेवानां मनोता तस्यां हितेषां मनां स्योता नैर्गोविदेवानां मनोता तस्यां हितेषां मनां स्योता न्यग्निर्वैदेवानां मनोता तस्मिन्निह
 तेषां मनां स्योता न्यग्निः सर्वामनोता अग्नौ मनोताः संगच्छन्ते तस्मादाग्नेयीरेव मनोता यै हविषो वदीयमानस्यान्वाहाग्नेयो मा
 हविषः प्रस्थितस्येति हविषो यजति हविष इति रूपसमृद्धा प्रस्थितस्येति रूपसमृद्धा सर्वाभिर्हास्य समृद्धिभिः समृद्धं हव्यं देवा
 नप्येतियऽएवं वेदं वनस्पतियजति प्राणो वै वनस्पतिर्जीवं हास्य हव्यं देवानप्येतियत्रैवं विद्वान्वनस्पतियजति स्विष्टकृतं यज
 ति प्रतिष्ठा वै स्विष्टकृत् प्रतिष्ठायामेव तद्यज्ञमंततः प्रतिष्ठापयतीं कामुपह्वयते पशवो वा इळां पशून्नेव तदुपह्वयते पशून् यजमाने
 दधाति दधाति ॥ १० ॥ इति द्वितीयपंचिकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥

देवा वै यज्ञमतन्वत तांस्तन्वानानासुरा अभ्यायं न्यज्ञवेशसमेषां करिष्याम इति तानाप्रीते पशौ पुर इव पर्यग्रेयूपं प्रति पुरस्ता
 दुपायं स्ते देवाः प्रति बुध्याग्निमयीः पुरस्त्रिपुरं पर्यस्यन्ते यज्ञस्य चात्मनश्च गुह्यै ता एषामिमा अग्निमय्यः पुरो दीप्यमाना भ्राज
 माना अतिष्ठंस्ता असुरा अनपधृष्यै वा पाद्रवं स्ते ग्निनैव पुरस्तादसुररक्षां स्य पाघ्नताग्निना पश्चात्तथैवैतद्यजमानाय त्पर्यग्निकुर्व
 त्यग्निमयीरेव तत्पुरस्त्रिपुरं पर्यस्यन्ते यज्ञस्य चात्मनश्च गुह्यै तस्मात्पर्यग्निकुर्वन्ति तस्मात्पर्यग्नयेन्वाहन्तं वा एतं पशुमाप्रीतं संतं
 पर्यग्निकृतमुदंचनयन्ति तस्योल्मुकं पुरस्ताद्धरन्ति यजमानो वा पुष्यनिदानेन यत्पशुरनेन ज्योतिषाय जमानः पुरोज्योतिः स्वर्गं
 लोकमेष्यतीति तेन ज्योतिषाय जमानः पुरोज्योतिः स्वर्गलोकमेति तं यत्र निह निष्यन्तो भवन्ति तदध्वर्युर्वहिरधस्तादुपास्यति

यदेवैनमदआप्रीतंसंतं पर्यग्निकृतं बहिर्वेदिनयंति बहिर्षदमेवैनंतत्कुर्वन्ति तस्योवध्यगोहं खनं त्यौषधं वा ऊवध्यमियं वा ओष
 धीनां प्रतिष्ठातदेनत्स्वायामेव प्रतिष्ठायां मंततः प्रतिष्ठापयन्ति तदा हुयं देषहविरेव यत्पशुरथास्य बह्वपैति लोमानित्वगसृक्कु
 ष्टिकाः शफाविषाणेस्कंदतिपिशितं केनास्य तदा पूर्यत इति यदेवैतत्पशौ पुरोळाशमनुनिर्वपन्ति तेनैवास्य तदा पूर्यते पशुभ्यो वै
 मेधा उदक्रामंस्तौ ब्रीहिश्चैव यवश्च भूतावजायेतां तद्यत्पशौ पुरोळाशमनुनिर्वपन्ति समेधेन नः पशुनेष्टमसंत्केवलेन नः पशुनेष्ट
 मसदिति समेधेन हास्य पशुनेष्टं भवति केवलेन हास्य पशुनेष्टं भवति य एवं वेद ॥ ११ ॥ तस्य वपामुत्खिद्या हरन्ति तामध्वर्युः सु
 वेणाभिघारयन्नाहं स्तोकेभ्यो नुब्रूहीति तद्यत्स्तोकाश्चोतन्ति सर्वदेवत्या वै स्तोकां नेन्मइमेनभिप्रीता देवान्गच्छानिति जुषस्व
 सप्रथस्तममित्यन्वाहं वचो देवप्सरस्तमं । हव्या जुह्वान आसनीत्यग्नेरेवैनां दास्ये जुहोतीं मनो यज्ञममृतेषु धेहीति सूक्तम
 न्वाहं मा हव्या जातवेदो जुषस्वेति हव्य जुष्टिमाशास्तैस्तोकानामग्नेमेदसो घृतस्येति मेदसश्च हि घृतस्य च भवन्ति होतः प्राशान
 प्रथमो निषद्येत्यग्निवै देवानां होताग्ने प्राशान प्रथमो निषद्येत्येव तदा हं घृतवन्तः पावकतैस्तोकाश्चोतन्ति मेदस इति मेदसश्च ह्येव
 हि घृतस्य च भवन्ति स्वधर्मदेववीतये श्रेष्ठं नो धेहि वार्यमित्याशिषमाशास्तैस्तुभ्यं स्तोका घृतश्चुतोऽग्नेवे प्रायसं त्येति घृतश्चुतो हि
 भवंत्यृषिः श्रेष्ठः समिध्यसे यज्ञस्य प्राविता भवेति यज्ञसमृद्धिमाशास्तैस्तुभ्यंश्चोतं त्यग्निगोशचीवः स्तोका सो अग्नेमेदसो घृत
 स्येति मेदसश्च ह्येव हि घृतस्य च भवन्ति कावेशस्तौ बृहतीभामुमणिहव्या जुषस्व मेधिरेति हव्य जुष्टिमेवाशास्तौ जेष्ठं ते मध्य

तोमेदउद्धृतं प्रतेवयंददामहे। श्रोतंति तेवसोस्तोका अधित्वा च प्रति तान् देवशा विहात्यभ्येवैनांस्तद्वषट्करोति यथा सोमस्या
 ग्रेवीहीति तद्यत्स्तोका श्रोतंति सर्वदेवत्यावैस्तोकास्तस्मादियंस्तोकशो वृष्टिर्विभक्तोपाचरति॥ १२॥ तदाहुः कास्वाहाकृतीनां
 पुरोनुवाक्याः कः प्रैषः कायाज्येति याएवैता अन्वाहैताः पुरोनुवाक्याः प्रैषः स प्रैषो यायाज्यासायाज्या तदाहुः कादेवताः
 स्वाहाकृतय इति विश्वे देवा इति ब्रूयात्तस्मात्स्वाहाकृतं हविरदंतु देवा इति यजंतीति देवा वै यज्ञेन श्रमेण तपसा हुतिभिः स्वर्गं
 लोकमजयं स्तेषां वपायामेव हुतायां स्वर्गो लोकः प्राख्यायतं तेवपामेव हुत्वाऽनादृत्येतराणि कर्माण्यूर्ध्वाः स्वर्गलोकमायंस्त
 तोवैमनुष्याश्च ऋषयश्च देवानां यज्ञवास्त्वभ्यायं न्यज्ञस्य किंचिदेषिष्यामः प्रज्ञात्या इति तेभितः परिचरंत एतपशुमेव निरांत्रं
 शयानं ते विदुरियान्वाव किल पशुर्यावती वपेति स एतावानेव पशुर्यावती वपाथयदेनं तृतीयसवनं श्रपयित्वा जुहति भूयसी
 भिर्न आहुतिभिरिष्टमसं केवलेन नः पशुनेष्टमसदिति भूयसीभिर्हास्याहुतिभिरिष्टं भवति केवलेन हास्यपशुनेष्टं भवति य ए
 वं वेद॥ १३॥ सावा एषामृताहुतिरेव यद्वपाहुतिरमृताहुतिरश्याहुतिरमृताहुतिराज्याहुतिरमृताहुतिः सोमाहुतिरेतावा अ
 शरीराऽआहुतयो यावैकाश्चाशरीरा आहुतयोऽमृतत्वमेव ताभिर्यजमानो जयति सावाऽएषारेत एव यद्वपां प्रेव वैरेतोली
 यते प्रेव वपालीयते शुक्लवैरेतः शुक्लावपां शरीरं वैरेतो शरीरावपा यद्वैलोहितं यन्मांसं तच्छरीरं तस्माद्भूयाद्यावदलोहितं ताव
 त्परिवासयेति सापंचावत्ता भवति यद्यपि चतुरवत्तीयजमानः स्यादथ पंचावत्तैव वपाज्यस्योपस्तृणाति हिरण्यशल्कोवपा

हिरण्यशल्क आज्यस्योपरिष्ठादभिधारयति तदा ह्यर्घ्यं हिरण्यं न विद्येत कथं स्यादिति द्विराज्यस्योपस्तीर्य वपामवदाय द्विरुप
 रिष्ठादभिधारयत्यमृतं वा आज्यममृतं हिरण्यं तत्र सकाम उपाप्तो य आज्यं तत्र सकाम उपाप्तो यो हिरण्यं तत्पंच संपद्यंते पांक्तो
 यं पुरुषः पंचधा विहितो लोमानित्वज्ज्ञांसमस्थिमज्जासयावानेव पुरुषस्तावंतं यजमानं संस्कृत्याग्नौ देवयोन्यां जुहोत्यग्निर्वैदे
 वयोनिः सोमेर्देवयोन्या आहुतिभ्यः संभूय हिरण्यशरीर ऊर्ध्वः स्वर्गलोकमेति ॥ १४ ॥ देवेभ्यः प्रातर्यावभ्यो होतरनुब्रूहीत्या
 हाध्वर्युरेते वाव देवाः प्रातर्यावाणो यदग्निरुषा अश्विनौ त एते सप्तभिः सप्तभिश्छंदोभिरागच्छंत्यास्य देवाः प्रातर्यावाणो हवं
 गच्छंतिय एवं वेद प्रजापतौ वै स्वयं होतरि प्रातरनुवाकमनुवक्ष्यत्युभये देवा सुरायज्ञमुपावसन्नस्मभ्यमनुवक्ष्यत्यस्मभ्यमि
 तिसवै देवेभ्य एवान्वब्रवीत्ततो वै देवा अभवन् परासुरा भवत्यात्मना परास्य द्विषन्पाप्मा भ्रातृव्यो भवतिय एवं वेद प्रातर्वै सतं
 देवेभ्यो न्वब्रवीद्यत्प्रातरन्वब्रवीत्तत्प्रातरनुवाकस्य प्रातरनुवाकत्वं महतिरात्र्या अनूच्यः सर्वस्यैवाचः सर्वस्य ब्रह्मणः परि
 गृहीत्यै यो वै भवतियः श्रेष्ठतामश्नुते तस्य वाचं प्रोदितामनुप्रवदंति तस्मान्महतिरात्र्या अनूच्यः पुरावाचः प्रवदितो रनूच्यो
 यद्वाचि प्रोदितायामनुब्रूयादन्यस्यैवैनमुदितानुवादिनं कुर्यात्तस्मान्महतिरात्र्या अनूच्यः पुराशकुनिवादादनुब्रूयान्निर्ग
 तेर्वा एतन्मुखं यद्द्वयांसियच्छकुनयस्तद्यत्पुराशकुनिवादादनुब्रूयान्मायज्ञियां वाचं प्रोदितामनुप्रवदिष्मेति तस्मान्महति
 रात्र्या अनूच्योऽथोखलु यदैवाध्वर्युरुपाकुर्यादथानुब्रूयाद्यदावा अध्वर्युरुपाकरोति वाचैवोपाकरोति वाचा होता न्वाह

ऐ. ब्रा.

॥ ७ ॥

वाग्धिब्रह्मतत्रसकामउपाप्तोयोवाचिचब्रह्मणिच ॥ १५ ॥ प्रजापतौवैस्वयहोतरिप्रातरनुवाकमनुवक्ष्यतिसर्वादेव
ताआशंसंतमामभिप्रतिपत्स्यतिमामभीतिसप्रजापतिरैक्षतयद्येकांदेवतामादिष्टामभिप्रतिपत्स्यामीतरामेकेनदेवताउ
पाप्ताभविष्यंतीतिसएतामृचमपश्यदापोरेवतीरित्यापोवैसर्वादेवतारेवत्यःसर्वादेवताःसएतयर्चाप्रातरनुवाकंप्रत्यपद्य
तताःसर्वादेवताःप्रामोदंतमामभिप्रत्यपादिमामभीतिसर्वाहास्मिन्देवताःप्रातरनुवाकमनुब्रुवतिप्रमोदंतेसर्वाभिर्हास्य
देवताभिःप्रातरनुवाकःप्रतिपन्नोभवतियएवंवेदंतेदेवाअविभयुरादातारोवैनइमंप्रातर्यज्ञमसुरायथौजीयांसोवलीयां
सएवमितितानब्रवीदिंद्रोमाविभीतंत्रिषमृद्धमेभ्योहंप्रातर्वज्रंप्रहर्तास्मीत्येतांवावतदृचमब्रवीद्वज्रस्तेनयदपोनप्रीयाव
ज्रस्तेनयत्रिष्टुब्जस्तेनयद्वक्तमेभ्यःप्राहरत्तेनैनानहंस्ततोवैदेवाअभवन्परासुराभवत्यात्मनापरास्यद्विषन्पाप्माभ्रातृ
व्योभवतियएवंवेदंतेदाहुःसवैहोतास्याद्यएतस्यामृचिसर्वाणिच्छंदांसिप्रजनयेदित्येषावावत्रिरनूक्तासर्वाणिच्छंदांसि
भवत्येषाच्छंदांसंप्रजातिः॥ १६ ॥ शतमनूच्यमायुष्कामस्यशतायुर्वैपुरुषःशतवीर्यःशतेंद्रियंआयुष्येवैनंतद्वीर्यंइंद्रियेदधा
तित्रीणिचशतानिषष्टिश्चानूच्यानियज्ञकामस्यत्रीणिचवैशतानिषष्टिश्चसंवत्सरस्याहानितावान्तसंवत्सरःसंवत्सरःप्रजा
पतिःप्रजापतिर्यज्ञउपैनंयज्ञोनमर्तियस्यैवंविद्वांस्त्रीणिचशतानिषष्टिश्चान्वाहंसप्तचशतानिर्विंशतिश्चानूच्यानंप्रजापशु
कामस्यसप्तचवैशतानिर्विंशतिश्चसंवत्सरस्याहोरात्रास्तावान्तसंवत्सरःसंवत्सरःप्रजापतिर्यज्ञप्रजायमानंविश्वंरूपमिदमनु

द्वि. पं.

अ. २

॥ २० ॥

प्रजायते प्रजापतिमेव तत्प्रजायमानं प्रजापशुभिरनुप्रजायते प्रजायते प्रजापशुभिर्य एवं वेदाष्टौ शतान्यनूच्या
 न्यब्राह्मणोक्तस्योवादुरुक्तोक्तः शमलगृहीतो यजेताष्टाक्षरावैगायत्रीगायत्र्यावैदेवाः पाप्मानं शमलमपाघ्नतगायत्र्यैवा
 स्य तत्पाप्मानं शमलमपहंत्य पपाप्मानं हतेय एवं वेदं सहस्रमनूच्यं स्वर्गकामस्य सहस्राश्वीने वा इतः स्वर्गलोकः स्वर्गस्य लोक
 स्य समष्ट्यै संपत्त्यै संगत्या अपरिमितमनूच्यं मपरिमितो वै प्रजापतिः प्रजापतेर्वा एतदुक्थं यत्प्रातरनुवाकं स्तस्मिन् सर्वे कामा
 अवरुध्यन्ते स यदपरिमितमन्वाहं सर्वेषां कामानामवरुध्यै सर्वान् कामानवरुंधेय एवं वेदं तस्मादपरिमितमेवानूच्यं सप्ताग्रेया
 निच्छंदां स्यन्वाहं सप्तवैदेवल्लोकाः सर्वेषु देवल्लोकेषु राध्नोति य एवं वेदं सप्तोषस्या निच्छंदां स्यन्वाहं सप्तवैग्राम्याः पशवोऽव
 ग्राम्यान्पशून्नुंधेय एवं वेदं सप्ताश्विनानिच्छंदां स्यन्वाहं सप्तधा वै वागवदत्तावद्वै वागवदत्सर्वस्यैवाचः सर्वस्य ब्रह्मणः परिगृ
 हीत्यै तिस्रो देवता अन्वाहं त्रयोवा इमे त्रिवृतो लोका एषामेवल्लोकानामभिजित्यै ॥ १७ ॥ तदाहुः कथमनूच्यः प्रातरनुवाक इ
 तियथा छंदसमनूच्यः प्रातरनुवाकः प्रजापतेर्वा एतान्यंगानि यच्छंदां स्येष उ एव प्रजापतियो यजते तद्यजमानाय हितं पच्छो
 नूच्यः प्रातरनुवाकं च तुष्पादा वै पशवः पशूनामवरुध्यै अर्धर्चं श एवानूच्यो यथैवैनमेतदन्वाहं प्रतिष्ठाया एव द्विप्रतिष्ठो वै पु
 रुषश्च तुष्पादाः पशवो यजमानमेव तद्विप्रतिष्ठं च तुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयति तस्मादर्धर्चं श एवानूच्यं स्तदाहुर्ब्रह्मः प्रातर

१ अत्र प्रातरनुवाकशब्दो न भाष्यकारेष्टः किंतु तत्र प्रातरनुवाकक्रममाक्षिप्य समाधत्ते इत्यवतरणं दृश्यते ।

ऐ. ब्रा.

॥ ८ ॥

नुवाकः कथमव्यूहो भवतीति यदेवास्वष्टुहतीमध्यान्नेतीति ब्रूयात्तेन त्याहुतिभागावा अन्यादेवता अन्याः स्तोमभागाश्छंदोभागास्ताया अग्नावाहुतयो ह्ययं ते ताभिराहुतिभागाः प्रीणात्यथ यत्स्तुवंति च शंसंति च तेन स्तोमभागाश्छंदोभागा उभययोहास्यैता देवताः प्रीता अभीष्टा भवंति य एवं वेद त्रयस्त्रिंशद्वै देवाः सोमपास्त्रयस्त्रिंशदसोमपा अष्टौ वसव एकादश रुद्रा द्वादशादित्याः प्रजापतिश्च वषट्कारश्चैते देवाः सोमपा एकादश प्रयाजा एकादशानुयाजा एकादशोपयाजा एते सोमपाः पशुभाजनाः सोमेन सोमपान् प्रीणाति पशुना सोमपानुभययोहास्यैता देवताः प्रीता अभीष्टा भवंति य एवं वेदा भूदुषारुशत्पशुरित्युक्तमया परिदधाति तदा हुयं त्रीन् क्रतून् न्वाहाग्नेयमुषस्य माश्विनं कथमस्यैक यर्चा परिदधतः सर्वे त्रयः क्रतवः परिहिता भवंतीत्यभूदुषारुशत्पशुरित्युषसोरूपमाग्निरधाय त्वय इत्यग्नेरयोजिवां वृषण्वसूरथो दस्त्रावमर्त्यो माध्वीममश्रुतं हवमित्यश्विनो रेवमुहास्यैक यर्चा परिदधतः सर्वे त्रयः क्रतवः परिहिता भवंति भवंति ॥ १८ ॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

ऋषयो वै सरस्वत्यां सत्रमासत ते कवषमैलूपं सोमादनयन्दास्याः पुत्रः कितवो ब्राह्मणः कथं नो मध्ये दीक्षिष्टे तितं बहिर्धं न्वोदवहन्नत्रैनं पिपासा हंतुं सरस्वत्या उदकं मापादिति सवहिर्धं न्वोदूहः पिपासया वित्तं एतदपो न प्त्रीयमपश्यत् प्रदेवत्रा ब्रह्मणे गातुरे त्विति तेनापां प्रियं धामोपागच्छत्तमापो नूदायं संसरस्वती समंतं पर्यधावत्तस्माद्वाप्येता हिं परिसारकमित्याचक्षते यदेनं सरस्वती समंतं परिससारं ते वा ऋषयो ब्रुवन्विदुर्वा इमं देवा उपेमं हयामहा इति तथेति तमुपाह्वयंतं तमुपह्वयेतदपो

द्वि. पं.

अ. ३

॥ २१ ॥

नप्त्रीयमकुर्वतप्रदेवत्राब्रह्मणेगानुरेत्विर्तितेनापांप्रियं धामोपागच्छन्नपदेवानामुपापांप्रियं धामगच्छत्युपदेवानां जयति
 परमं लोकं य एवं वेद यश्चैवं विद्वानेतदपो नप्त्रीयं कुरुते तत्संततमनुब्रूयात्संततवर्षाहप्रजाभ्यः पर्जन्यो भवति यत्रैवं विद्वाने
 तत्संततमन्वाहयदवग्राहमनुब्रूयाज्जीमूतवर्षाहप्रजाभ्यः पर्जन्यः स्यात्तस्मात्तत्संततमेवानूच्यैतस्य त्रिः प्रथमां संततम
 न्वाहते नैव तत्सर्वं संततमनूक्तं भवति ॥ १९ ॥ ता एतानवानंतरायमन्वाहं हिनोतानोऽध्वरं देवयज्येति दशमीमाववृत्तती
 रधनुद्विधारा इत्यावृत्तास्वेकधनासु प्रतियदापो अहश्चमायतीरिति प्रतिदृश्यमानां स्वाधेनवः पयसातूष्ण्या इत्यायं तीषु
 समन्यायं त्युपयंत्यन्या इति समायतीष्वापो वा अस्पर्धतं वयं पूर्वयज्ञं वक्ष्यामो वयमिति याश्चेमाः पूर्वद्युर्वसती वर्यो गृह्यं तैया
 श्च प्रातरेकधनास्ता भृगुरपश्यदापो वै स्पर्धत इति ता एतयर्चा समज्ञपयत्समन्यायं त्युपयंत्यन्या इति ताः समजानतं संजाना
 नाहास्यापो यज्ञं वहंतिय एवं वेदापो न देवी रूपयंति होत्रियमिति होतृचमसे समवनीयमानास्वन्वाहं वसती वरीष्वेकधनासु
 चावेरपो ध्वर्या ३ उ इति होता ध्वर्युपृच्छत्यापो वै यज्ञो विदो यज्ञा ३म् इत्येव तदाहोते मनन्नमुरित्यध्वर्युः प्रत्याहोते माः पश्ये
 त्येव तदाहतास्वध्वर्यो इंद्राय सोमं सोतामधुमंतं ॥ वृष्टिर्वा नितीव्रांतं बहुरमध्यैव सुमते रुद्रवत आदित्यवत ऋभुमते विभु
 मते वाजवते बृहस्पतिवते विश्वदेव्यावते ॥ यस्येंद्रः पीत्वा वृत्राणि जंघनं प्रसजन् यानितारिषो ३ मिति प्रत्युत्तिष्ठति

प्रत्युत्थेयावा आपः प्रतिवैश्रेयांसमायितमुत्तिष्ठतितस्मात्प्रत्युत्थेया अनुपर्यावृत्या अनुवैश्रेयांसं पर्यावर्तते तस्मादनुपर्यावृ
 त्या अनुब्रुवतैवानुप्रपत्तव्यमीश्वरो ह्यद्यन्यो यजेताथ होतारं यशोर्तोस्तस्मादनुब्रुवतैवानुप्रपत्तव्यमं वयो यंत्यध्वभिरि
 त्येतामनुब्रुवन्ननुप्रपद्येत जामयो अध्वरीयतां ॥ पंचतीर्मधुना पय इति यो मध्व्यो यशोर्तो बुभूषेदमूर्या उपसूर्येयाभिर्वासूर्यः
 सहेतितेजस्कामो ब्रह्मवर्चसकामो पोदेवीरुपह्वये यत्र गावः पिवंति न इति पशुकामस्ता एताः सर्वा एवानुब्रुवन्ननुप्रपद्येतैतेषां
 कामानामवरुध्या एतान् कामानवरुंधेय एवं वेदेमा अगमन्नेव तीर्ज्वा धन्या इति साद्यमानास्वन्वाहवसती वरीष्वेकधना सु
 चागमन्नाप उशतीर्वहिरेदमिति सन्नासु स एतया परिदधाति ॥ २० ॥ शिरोवा एतद्यज्ञस्य यत्प्रातरनुवाकः प्राणापानाऽउपां
 श्वंतर्यामौ वज्र एव वाङ्माहुतयोरुपांश्वंतर्यामयोर्होता वाचं विसृजेत यदहुतयोरुपांश्वंतर्यामयोर्होता वाचं विसृजेत वाचा व
 ज्रेण यजमानस्य प्राणान्वीयाद्य एनं तत्र ब्रूयाद्वाचा वज्रेण यजमानस्य प्राणान्व्यगात्प्राण एनं हास्यतीति शश्वत्तथा स्यात्तस्मा
 न्माहुतयोरुपांश्वंतर्यामयोर्होता वाचं विसृजेत प्राणं यच्छस्वाहात्वासुहवसूर्यायेत्युपांशुमनुमंत्रयेत्तमभिप्राणेत्प्राणप्राणं मे
 यच्छेत्यपानं यच्छस्वाहात्वासुहवसूर्यायेत्यंतर्याममनुमंत्रयेत्तमभ्यपानेदपानापानं मे यच्छेति व्यानाय त्वेत्युपांशुसवनं
 प्रावाणमभिमृश्य वाचं विसृजेत् आत्मा वा उपांशुसवनं आत्मन्येव तज्जोता प्राणान् प्रतिधाय वाचं विसृजेत् सर्वायुः सर्वायु

त्वायं सर्वमायुरेतिये एवं वेद ॥ २१ ॥ तदाहुः सर्पे ३ त ॥ न सर्पे ३ त इति ॥ सर्पेदिति हैक आहुः रुभयेषां वा एष देवमनुष्याणां भ
 क्षोयद्वहिष्पवमानस्तस्मादेनमभिसंगच्छंत इति वदंतस्तत्तन्नाहृत्य यत्सर्पेदचमेव तत्साम्नो नुवर्तमानं कुर्याद्य एनं तत्र ब्रूयाद
 नुवर्तमान्वा अयं होता सामगस्या भूदुद्गातरि यशोधादच्योष्टायतनाच्चोष्यत आयतनादिति शश्वत्तथा स्यात्तस्मात्तत्रैवासी
 नो नुमंत्रयेत यो देवानामिह सोमपीथो यज्ञे बर्हिषिवेद्यां ३ ॥ तस्यापि भक्षयामसीत्येवमुहास्यात्मा सोमपीथादनंतरितो भ
 वत्यथो ब्रूयान्मुखमसिमुखं भूयासमिति मुखं वा एतद्यज्ञस्य यद्वहिष्पवमानो मुखं स्वेषु भवति श्रेष्ठः स्वानां भवतिय एवं वेद सु
 रीवैदीर्घजिह्वी देवानां प्रातः सवनं मवालेटद्व्यमाद्यं ते देवाः प्राजिज्ञासंतं ते मित्रावरुणावब्रुवन् युवमिदं निष्कुरुत मिति तौ त
 थेत्यब्रूतां तौ वै वोवरं वृणावहा इति वृणाथामिति तावेतमेव वरमवृणातां प्रातः सवने पयस्यां सैनयोरेषाच्युता वरवृता ह्येनयो
 स्तद्यदस्यै विमत्तमिव तदस्यै समृद्धं विमत्तमिव हितौ तयानिरकुरुतां ॥ २२ ॥ देवानां वै सवनानि नाधियंतं त एतान् पुरोळा
 शानपश्यंस्ताननुसवनं निरवपन्त सवनानां धृत्यै ततो वै तानितेषामधियंतं तद्यदनुसवनं पुरोळाशानिरुप्यंतं सवनानामेव धृ
 त्यै तथा हितानितेषामधियंतं पुरोवा एतान् देवा अकृतयत्पुरोळाशस्तत्पुरोळाशानां पुरोळाशत्वं तदाहुरनुसवनं पुरोळाश
 निर्वपेदष्टाकपालं प्रातः सवनं एकादशकपालं माध्यंदिने सवनं द्वादशकपालं तृतीयसवनं तथा हि सवनानां रूपं तथा छंदसा
 मिति तत्तन्नाहृत्य मैद्रावा एते सर्वे निरुप्यंतं यदनुसवनं पुरोळाशस्तस्मात्तानेकादशकपालानेव निर्वपेत्तदाहुर्यतो घृतेनान

ऐ. ब्रा.

॥ १० ॥

Digitized by Arya Samaj Foundation, Chennai and e-Sangh

कंस्यात्ततःपुरोळाशस्यप्राश्नीयात्सोमपीथस्यगुह्यघृतनहिवज्रणद्रोवृत्रमहान्नितितत्तन्नाहृत्यहविर्वाएतद्यदुत्पूतंसोमपी
थोवाएषयदुत्पूतंसमात्तस्ययतएवकुतश्चप्राश्नीयात्सर्वतोवाएताःस्वधायजमानमुपक्षरंतियदेतानिहवीष्याज्यंधानाःक
रंभःपरिवापःपुरोळाशःपयस्येतिसर्वतएवैनंस्वधाउपक्षरंतियएवंवेद ॥ २३ ॥ योवैयज्ञंहविष्पंक्तिंवेदहविष्पंक्तिनायज्ञेन
राधोतिंधानाःकरंभःपरिवापःपुरोळाशःपयस्येत्येषवैयज्ञोहविष्पंक्तिंहविष्पंक्तिनायज्ञेनराधोतियएवंवेदयोवैयज्ञमक्षर
पंक्तिंवेदाक्षरपंक्तिनायज्ञेनराधोतिसुमत्पद्मदइत्येषवैयज्ञोक्षरपंक्तिंक्षरपंक्तिनायज्ञेनराधोतियएवंवेदयोवैयज्ञंनराशं
सपंक्तिंवेदनराशंसपंक्तिनायज्ञेनराधोतिद्विनाराशंसंप्रातःसवनंद्विनाराशंसमाध्यंदिनंसवनंसकृन्नाराशंसंतृतीयसवनं
मेषवैयज्ञोनराशंसपंक्तिर्नराशंसपंक्तिनायज्ञेनराधोतियएवंवेदयोवैयज्ञंसवनपंक्तिंवेदसवनपंक्तिनायज्ञेनराधोतिपशुरु
पवसथेत्रीणिसवनानिपशुरनूबंध्यइत्येषवैयज्ञःसवनपंक्तिःसवनपंक्तिनायज्ञेनराधोतियएवंवेदहरिर्वाइंद्रोधानाअत्तुपूष
ण्वान्करंभंसरस्वतीवान्भारतीवान्परिवापइंद्रस्यापूपइतिहविष्पंक्त्यायजत्यृक्सामेवाइंद्रस्यहरीपशवःपूषान्नंकरंभःसर
स्वतीवान्भारतीवानितिवागेवसरस्वतीप्राणोभरतःपरिवापइंद्रस्यापूपइत्यन्नमेवपरिवापइंद्रियमपूपएतासामेवतद्देवता
नांयजमानंसायुज्यंसरूपतांसलोकतांगमयतिगच्छतिश्रेयसःसायुज्यंगच्छतिश्रेष्ठतांयएवंवेदहविरग्नेवीहीत्यनुसवनंपु
रोळाशःस्विष्टकृतोयजत्यवत्सारोवाएतेनाग्नेःप्रियंधामोपागच्छत्सपरमंलोकमजयदुपाग्नेःप्रियंधामगच्छतिजयतिपरमं

द्वि. पं.

अ. ३

॥ २३ ॥

लोकंयएवंवेदयश्चैवंविद्वानेतयाहविष्णुस्तथायजुस्तैयजुर्लोतिविजयजतीति ॥ २४ ॥ ॥ इतितृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥

देवावेसोमस्यराज्ञोऽग्रपेयेनसमपादयन्नहंप्रथमःपिवेयमहंप्रथमःपिवेयमित्येवाकामयंतंतेसंपादयंतोब्रुवन्हंताजिमया
मसयोनउज्जेष्यतिसप्रथमःसोमस्यपास्यतीतितथेतितआजिमयुंस्तेषामाजियतामभिसृष्टानांवायुर्मुखंप्रथमःप्रत्यपद्य
ताथेंद्रोथमित्रावरुणावथाश्विनौसोवेदिंद्रोवायुमुद्वैजयतीतितमनुपरापतंसहनावथोज्जयावेतिसनेत्यब्रवीदहमेवोज्जे
ष्यामीतितृतीयंमेथोज्जयावेतिनेतिहैवाब्रवीदहमेवोज्जेष्यामीतितुरीयंमेथोज्जयावेतितथेतितंतुरीयेत्यार्जतंततुरीयभा
गिंद्रोभवत्रिभाग्वायुस्तौसहैवेंद्रवायूउदजयतांसहमित्रावरुणौसहाश्विनौतएषामेतेयथोजितंभक्षाइंद्रवाय्वोःप्रथमौथ
मित्रावरुणयोरथाश्विनौःसएषइंद्रतुरीयोऽग्रहोगृह्यतेयदैंद्रवायवस्तदेतदृषिःपश्यन्नभ्यनूवाचनियुत्वाँइंद्रसारथिरितित
स्माद्धाप्येताहिंभरताःसत्त्वनांवित्तिप्रयंतितुरीयेहैवसंग्रहीतारोवदंतंमुनैवानूकाशेनयददइंद्रःसारथिरिवभूत्वोदजयत्
॥ २५ ॥ तेवाएतेप्राणाएवयद्विदेवत्यावाकचप्राणश्चैंद्रवायवश्चक्षुश्चमनश्चमैत्रावरुणःश्रोत्रंचात्माचाश्विनस्तस्यहैतस्यै
ंद्रवायवस्याप्येकेनुष्टुभौपुरोनुवाक्येकुर्वतिगायत्र्यौयाज्येवाकचवाएषप्राणश्चग्रहोयदैंद्रवायवस्तदपिच्छंदोभ्यांयथायथं
कुंप्स्येतेइतितत्तन्नादत्यंबृद्धंवाएतद्यज्ञेक्रियतेयत्रपुरोनुवाक्याज्यायसीयाज्यायैयत्रवैयाज्याज्यायसीतत्समृद्धमथोय

CC-0. Prof. Satya Vrat Shastri Collection.

१ 'यथायथंकल्प्येते' इतिभाष्यपाठः ।

ऐ. ब्रा.

॥ ११ ॥

समेयस्योतत्कामायतथाकुर्यात्प्राणस्यचवाचश्चात्रैवतदुपासंवायव्यापूर्वापुरोनुवाक्यैद्रवायव्युत्तरैवंयाज्ययोःसायावा
यव्यातयाप्राणंकल्पयतिवायुर्हिप्राणोथयैद्रवायवीतस्यैयदैद्रंपदंतेनवाचंकल्पयतिवाग्ध्यैद्रुपोतंकाममामोर्तियःप्राणे
चवाचिचनयज्ञेविषमंकरोति ॥ २६ ॥ प्राणावैद्विदेवत्याएकपात्रागृह्यतेतस्मात्प्राणाएकनामानोद्विपात्राह्वयंतेतस्मा
त्प्राणाद्वंद्वेयेनैवाध्वर्युर्यजुषाप्रयच्छतितेनहोताप्रतिगृह्णात्येषवसुःपुरुवसुरिहवसुःपुरुवसुर्मयिवसुःपुरुवसुर्वाक्पावा
चंमेपाहीत्यैद्रवायवंभक्षयत्युपहृतावाक्सहप्राणेनोपमांवाक्सहप्राणेनह्वयतामुपहृताऋषयोदैव्यासस्तनूपावानस्तन्वस्त
पोजाउपमामृषयोदैव्यासोह्वयतांतनूपावानस्तन्वस्तपोजाइतिप्राणावाऋषयोदैव्यासस्तनूपावानस्तन्वस्तपोजास्तनेवत
दुपह्वयतएषवसुर्विदद्वसुरिहवसुर्विदद्वसुर्मयिवसुर्विदद्वसुश्चक्षुष्पाश्चक्षुर्मेपाहीतिमैत्रावरुणंभक्षयत्युपहृतंचक्षुःसहमन
सोपमांचक्षुःसहमनसाह्वयतामुपहृताऋषयोदैव्यासस्तनूपावानस्तन्वस्तपोजाउपमामृषयोदैव्यासोह्वयतांतनूपावानस्त
न्वस्तपोजाइतिप्राणावाऋषयोदैव्यासस्तनूपावानस्तन्वस्तपोजास्तानेवतदुपह्वयतएषवसुःसंयद्वसुरिहवसुःसंयद्वसुर्मयि
वसुःसंयद्वसुःश्रोत्रपाःश्रोत्रंमेपाहीत्याश्विनंभक्षयत्युपहृतंश्रोत्रंसहात्मनोपमांश्रोत्रंसहात्मनाह्वयतामुपहृताऋषयोदैव्या
सस्तनूपावानस्तन्वस्तपोजाउपमामृषयोदैव्यासोह्वयतांतनूपावानस्तन्वस्तपोजाइतिप्राणावाऋषयोदैव्यासस्तनूपावान
स्तन्वस्तपोजास्तानेवतदुपह्वयतेपुरस्तात्प्रत्यंचमैद्रवायवंभक्षयतितस्मात्पुरस्तात्प्राणापानौपुरस्तात्प्रत्यंचमैत्रावरुणंभक्ष

द्वि. पं.

अ. ४

॥ २४ ॥

यतितस्मात्पुरस्ताच्चक्षुषीं सर्वतः परिहारमाश्विनं भक्षयति तस्मान्मनुष्याश्च पशवश्च सर्वतो वाचं वदंतीं शृण्वन्ति ॥ २७ ॥ प्रा
 णा वै द्विदेवत्या अनवानं द्विदेवत्यान्यजेत् प्राणानां संतत्यै प्राणानामव्यवच्छेदाय प्राणा वै द्विदेवत्या न द्विदेवत्यानामनुवषट्
 कुर्याद्यद्विदेवत्यानामनुवषट्कुर्यादसंस्थितान् प्राणान् संस्थापयेत् संस्थावाऽएषायदनुवषट्कारोऽय एनंतत्र ब्रूयादसंस्थिता
 न् प्राणान्समतिष्ठिपत् प्राण एनं हास्यतीति शश्वत्तथास्यात्तस्मान्न द्विदेवत्यानामनुवषट्कुर्यात्तदाहुर्द्विरागूर्यमैत्रावरुणो द्विः
 प्रेष्यति सकृदागूर्यहोता द्विर्वषट्करोति का होतुरागूरिति प्राणा वै द्विदेवत्याऽआगूर्वज्रस्तद्यदत्र होतांतरेणागुरेतागुरावज्रे
 ण यजमानस्य प्राणान्वीयाद्य एनंतत्र ब्रूयादागुरावज्रेण यजमानस्य प्राणान्व्यगात् प्राण एनं हास्यतीति शश्वत्तथास्यात्तस्मा
 त्तत्र होतांतरेण नागुरेताथो मनो वै यज्ञस्य मैत्रावरुणो वाग्यज्ञस्य होता मनसा वा इषिता वाग्वदति यां ह्यन्यमना वाचं वदत्य
 सुर्या वै सा वागदेव जुष्टा तद्यदेवात्र मैत्रावरुणो द्विरागुरते सैव होतुरागूः ॥ २८ ॥ प्राणा वा ऋतुयाजास्तद्यदृतुयाजैश्चरं
 ति प्राणानेव तद्यजमाने दधति षष्ठृतुने तियजंति प्राणमेव तद्यजमाने दधति चत्वारऋतुभिरितियजंत्यपानमेव तद्यजमाने द
 धति द्विर्ऋतुनेत्युपरिष्ठाद्व्यानमेव तद्यजमाने दधति सवा अयं प्राणस्त्रेधा विहितः प्राणो पानो व्यान इति तद्यदृतुन ऋतुभिर्ऋतु
 ने तियजंति प्राणानां संतत्यै प्राणानामव्यवच्छेदाय प्राणा वा ऋतुयाजा नर्तुयाजानामनुवषट्कुर्यादसंस्थिता वा ऋतव एकैक
 एव यदृतुयाजानामनुवषट्कुर्यादसंस्थितानृतून् संस्थापयेत् संस्थावाऽएषायदनुवषट्कारोऽय एनंतत्र ब्रूयादसंस्थितानृतून् सं

ऐ. ब्रा.

॥ १२ ॥

मतिष्ठिपहुष्मंभविष्यतीतिश्वत्तथास्यात्तस्मान्नर्तुयाजानामनुवषट्कुर्यात् ॥ २९ ॥ प्राणावैद्विदेवत्याः पशवइळा
 द्विदेवत्यान्भक्षयित्वेळामुपह्वयतेपशवोवाइळापशूनेवतदुपह्वयतेपशून्यजमानेदधातितदाहुरवांतरेळांपूर्वाप्राश्नीया
 त् ॥ होतृचमसंभक्षये ३ तइति ॥ अवांतरेळामेवपूर्वाप्राश्नीयादथहोतृचमसंभक्षयेद्यद्वावद्विदेवत्यान्पूर्वान्भक्षयति
 तेनास्यसोमपीथःपूर्वोभक्षितोभवतितस्मादवांतरेळामेवपूर्वाप्राश्नीयादथहोतृचमसंभक्षयेत्तदुभयतोऽन्नाद्यंपरिगृह्णाति
 सोमपीथाभ्यामन्नाद्यस्यपरिगृहीत्यैप्राणावैद्विदेवत्याआत्माहोतृचमसोद्विदेवत्यानांसंस्त्रवान्होतृचमसेसमवनयत्यात्म
 न्येवतद्धोताप्राणान्तसमवनयतेसर्वायुःसर्वायुत्वायसर्वमायुरेतिथएवंवेद ॥ ३० ॥ देवावैयदेवयज्ञेकुर्वस्तदसुराअकुर्व
 स्तेसमावद्दीर्याएवासन्नव्यावर्ततततोवैदेवाएतंतूष्णींशंसमपश्यंस्तमेषामसुरानान्ववायंस्तूष्णींसारोवाएषयत्तूष्णींशंसो
 देवावैयंयमेववज्रमसुरेभ्यउदयच्छंस्तमेषामसुराःप्रत्यबुध्यंतततोवैदेवाएतंतूष्णींशंसंवज्रमपश्यंस्तमेभ्यउदयच्छंस्तमे
 षामसुरानप्रत्यबुध्यंततमेभ्यःप्राहरंस्तेनैनानप्रतिबुद्धेनाघ्नंस्ततोवैदेवाअभवन्पराऽसुराभवत्यात्मनापरास्यद्विषन्पाप्मा
 भ्रातृव्योभवतियएवंवेदतेवैदेवाविजितिनोमन्यमानायज्ञमतन्वततमेषामसुराअभ्यायंन्यज्ञवेशसमेषांकरिष्यामइति
 तान्तसमंतमेवोदारान्परियत्तानुदपश्यंस्तेब्रुवन्तसंस्थापयामेमंयज्ञंयज्ञंनोसुरामावधिबुरितितथेतितंतूष्णींशंसेसंस्थापयं
 न्भूरग्निज्योतिर्ज्योतिरग्निर्गित्याज्यप्रउगेसंस्थापयन्निद्रोज्योतिर्भुवोज्योतिरिन्द्रइतिनिष्केवल्यमरुत्वतीयेसंस्थापयन्त्सू

द्वि. पं.

अ. ४

॥ २५ ॥

योज्योतिर्ज्योतिःस्वःसूर्यइतिवैश्वदेवाग्निमासुतेसंस्थापयस्तमेवंतूष्णींशंसंस्थापयस्तमेवंतूष्णींशंसंस्थाप्यतेनारिष्टे
 नोदचमाश्रुवतसतदावावयज्ञःसंतिष्ठतेयदाहोतातूष्णींशंसंशंसतिसयएनंशस्तेतूष्णींशंसंउपवावदेदनुवाव्याहरैत्तंब्रूया
 देशएवैतामार्तिमारिष्यतिप्रातर्वावयमद्येमंशस्तेतूष्णींशंसंस्थापयामस्तंयथागृहानितंकर्मणानुसमियादेवमेवैनमिद
 मनुसमिमऽइतिसहवावतामार्तिमृच्छतियएवंविद्वान्तसंशस्तेतूष्णींशंसंउपवावदत्यनुवाव्याहरतितस्मादेवंविद्वान्तसंश
 स्तेतूष्णींशंसैनोपवदेन्नानुव्याहरेत् ॥ ३१ ॥ चक्षुषिवाएतानिसवनानांयत्तूष्णींशंसोभूरग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निरितिप्रात
 सवनस्यचक्षुषींद्रोज्योतिर्भुवोज्योतिरिंद्रइतिमाध्यंदिनस्यसवनस्यचक्षुषींसूर्योज्योतिर्ज्योतिःस्वःसूर्यइतितृतीयसव
 नस्यचक्षुषींचक्षुष्मद्भिःसवनैराधोर्तिचक्षुष्मद्भिःसवनैःस्वर्गलोकमेतियएवंवेदचक्षुर्वाएतद्यज्ञस्ययत्तूष्णींशंसंएकासती
 व्याहृतिर्द्वेधोच्यतेतस्मादेकंसच्चक्षुर्द्वेधामूलंवाएतद्यज्ञस्ययत्तूष्णींशंसोयंकामयेतानायतनवान्तस्यादितिनास्ययज्ञेतूष्णीं
 शंसंशंसंदुन्मूलमेवतद्यज्ञंपराभवंतमनुपराभवतितदुवाआहुःशंसदेवापिवैतद्वत्विजेहितंयद्धोतातूष्णींशंसंनशंसंत्यृत्वि
 जिहिसर्वोयज्ञःप्रतिष्ठितोयज्ञेयजमानस्तस्माच्छंस्तव्यःशंस्तव्यः ॥ ३२ ॥ इतिचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

ब्रह्मवाआहावःक्षत्रंनिविद्विदसूक्तंमाह्वयतेथनिविदंदधातिब्रह्मण्येवतत्क्षत्रमनुनियुनक्तिनिविदंशस्त्वासूक्तंशंसतिक्ष
 त्रंनैनिविद्विदसूक्तंक्षत्रएवतद्विशमनुनियुनक्तियंकामयतक्षत्रेणैवध्यानीतिमध्यएतस्यैनिविदःसूक्तंशंसंक्षत्रैवनिवि

ऐ. ब्रा.

॥ १३ ॥

द्विद्वसूक्तं क्षत्रेणैवैनंतद्व्यर्धयति यं कामयेत विशैनं व्यर्धयानीति मध्य एतस्य सूक्तस्य निविदं शंसेत्क्षत्रं वै निविद्विद्वसूक्तं विशैवै
 नंतद्व्यर्धयति यमु कामयेत सर्वमेवास्य यथा पूर्वमृजुहूतं स्यादित्याह्वयेताथ निविदं दध्यादथ सूक्तं शंसेत्सोऽसर्वस्य कृषिः प्र
 जापतिर्वा इदमेक एवाग्र आस सो कामयेत प्रजायेय भूयान्त्स्यामिति सतपो तप्यत स वाचमयच्छत्स संवत्सरस्य परस्ताद्व्याह
 रद्वादशकृत्वोद्वादशपदावा एषानि विदेतां वावतां निविदं व्याहरत्तां सर्वाणि भूतान्यन्वसृज्यंतं तदेतदृषिः पश्यन्नभ्यनूवाच
 स पूर्वयानि विदा कव्यता योरिमाः प्रजा अजनयन्मनूनामिति तद्यदेतां पुरस्तात्सूक्तस्य निविदं दधाति प्रजात्यै प्रजायते प्रज
 यापशुभिर्य एवं वेद ॥ ३३ ॥ अग्निर्देवेद्भृति शंसत्यसौ वा अग्निर्देवेद्भृत् एतं हि देवा इंधत एतमेव तदेतस्मिँल्लोक आयातयत्यग्नि
 र्मन्विद्भृति शंसत्ययं वा अग्निर्मन्विद्भृत् इमं हि मनुष्या इंधतेऽग्निमेव तदस्मिँल्लोक आयातयत्यग्निः सुषमिदिति शंसति वायुर्वा
 अग्निः सुषमिद्वायुर्हि स्वयमात्मानं समिधं स्वयमिदं सर्वयदिदं किंच वायुमेव तदंतरिक्षलोक आयातयति होता देववृतऽइति
 शंसत्यसौ वै होता देववृत एष हि सर्वतो देवैर्वृत एतमेव तदेतस्मिँल्लोक आयातयति होता मनुवृत इति शंसत्ययं वा अग्निर्होता म
 नुवृतो यं हि सर्वतो मनुष्यैर्वृतोऽग्निमेव तदस्मिँल्लोक आयातयति प्रणीर्यज्ञानामिति शंसति वायुर्वै प्रणीर्यज्ञानाय दाहि प्राणित्यं
 थयज्ञोथाग्निहोत्रं वायुमेव तदंतरिक्षलोक आयातयति रथीरध्वराणामिति शंसत्यसौ वै रथीरध्वराणां मेघहियथैतच्चरति रथी
 रिवैतमेव तदेतस्मिँल्लोक आयातयत्यवृतो होतेति शंसत्ययं वा अग्निरवृतो होतेति मंहनकश्च नतिर्यंचंतं रत्यग्निमेव तदस्मिँल्लोक

द्वि. पं.

अ. ५

॥ २६ ॥

आयतयति तूणिहव्यवाळितिशंसति वायुवैतूणिहव्यवाङ्वायुहादिसर्वसद्यस्तरतियदिदं किंच वायुर्देवेभ्यो हव्यं वहति वायु
 मेव तदंतरिक्षलोक आयातयत्यादेवो देवान्वक्षदिति शंसत्यसौ वै देवो देवानावहत्येतमेव तदेतस्मिँल्लोक आयातयति यक्षद
 ग्निर्देवो देवानिति शंसत्ययं वा अग्निर्देवो देवान्यजत्यग्निमेव तदस्मिँल्लोक आयातयति सो अध्वरा करति जातवेदा इति शंसति
 वायुर्वै जातवेदा वायुर्हीदं सर्वं करोति यदिदं किंच वायुमेव तदंतरिक्षलोक आयातयति ॥ ३४ ॥ प्रवो देवा याग्नय इत्यनुष्टुभः
 प्रथमे पदे विहरति तस्मात्स्त्र्यू रूविहरति समस्यत्युत्तरे पदे तस्मात्पुमानूरू समस्यति तन्मिथुनं मिथुनमेव तदुक्थमुखे करोति
 प्रजात्यै प्रजयाते प्रजया पशुभिर्य एवं वेद प्रवो देवा याग्नय इत्येवानुष्टुभः प्रथमे पदे विहरति वज्रमेव तत्परो वरीयां संकरोति स
 मस्यत्येवोत्तरे पदे आरंभणतो वै वज्रस्याणि माथो दंडस्याथो परशोर्वज्रमेव तत्प्रहरति द्विषते भ्रातृव्यायवधं योस्य स्तृत्यस्त
 स्मैस्तर्तवै ॥ ३५ ॥ देवासुरावा एषु लोकेषु समयतंतं ते वै देवाः सद एवायतनमकुर्वंत तान्तसदसो जयंस्त आग्नीध्रं संप्रापद्यंत ते
 ततो न पराजयंत तस्मादाग्नीध्र उपवसंति न सदस्याग्नीध्रे ह्यधारयंत यदाग्नीध्रे धारयंत तदाग्नीध्रस्याग्नीध्रत्वं तेषां वै देवानामसु
 राः सदस्यानग्नीन्निर्वापयां चक्रुस्ते देवा आग्नीध्रा देव सदस्यानग्नीन्विहरंत तैरसुररक्षां स्य पाप्मतं तथैवैतद्यजमाना आग्नीध्रा दे
 व सदस्यानग्नीन्विहरंत्यसुररक्षां स्येव तदपमृतं ते वै प्रातराज्यैरेवाजयंत आयन्यदाज्यैरेवाजयंत आयंस्तदाज्यानामाज्यत्वं
 तासां वै होत्राणां मायतीनामाजयंतीनामच्छावाकीयाहीयंत तस्यामिद्राग्नी अध्यास्तामिद्राग्नी वै देवानामोजिष्ठौ बलिष्ठौ स

ऐ. ब्रा.

॥ १४ ॥

हिष्ठौ सत्तमौ पारयिष्णु तमौ तस्मादैर्द्राग्नमच्छावाकः प्रातः सवने शंसतीं द्राग्नीहितस्यामध्यास्तां तस्मादुपुरस्तादन्ये होत्रकाः
 सदः प्रसर्पति पश्चाच्छावाकः पश्चेव हि हीनो नु संजिगमिषति तस्माद्यो ब्राह्मणो बह्वृचो वीर्यवान् तस्यात्सो स्याच्छावाकीयां कु
 र्यात्ते नैव सा हीना भवति ॥ ३६ ॥ देवरथो वा एष यद्यज्ञस्तस्यैतावन्तरौ रश्मी यदा ज्यप्र उगे तद्यदा ज्येन पवमानमनु शंसति प्र
 उगेणाज्यं देवरथस्यैव तदन्तरौ रश्मी विहरन्त्यलोभायतामनु कृतिं मनुष्यरथस्यैवांतरौ रश्मी विहरन्त्यलोभाय नास्य देवरथो
 लुभ्यति न मनुष्यरथो य एवं वेद तदा हुर्यथा वावस्तोत्रमेवं शस्त्रं पावमानीषु सामगाः स्तुवत आग्नेयं होता ज्यं शंसति कथमस्य
 पावमान्यो नु शस्ता भवन्तीति यो वा अग्निः स पवमानस्तदप्येतद्विष्णोर्क्वमग्निर्ऋषिः पवमान इत्येव मुहास्याग्नेयीभिरेव प्रति
 पद्यमानस्य पावमान्यो नु शस्ता भवन्ति तदा हुर्यथा वावस्तोत्रमेवं शस्त्रं गायत्रीषु सामगाः स्तुवत आनुष्टुभं होता ज्यं शंसति कथ
 मस्य गायत्र्यो नु शस्ता भवन्तीति संपदेति ब्रूयात्सप्तैता अनुष्टुभस्तस्त्रिः प्रथमया त्रिरुत्तमयैकादश भवन्ति विराज्या ज्या द्वाद
 शी न वा एकेनाक्षरेण च्छंदासि विर्यन्ति न द्वाभ्यां ताः षोडश गायत्र्यो भवन्त्येव मुहास्यानुष्टुभिरेव प्रतिपद्यमानस्य गायत्र्यो
 नु शस्ता भवन्त्यग्न इन्द्रश्च दाशुषो दुरोण इत्याग्नेया यजति न वा एता विं द्राग्नी संतौ व्यजयेतां माग्नेद्रौ वा एतौ संतौ व्यजयेतां तद्य
 दाग्नेद्या यजति विजित्या एवं सा विराट् त्रयस्त्रिंशदक्षरा भवति त्रयस्त्रिंशद्देवा अष्टौ वसव एकादश रुद्रा द्वादशादित्याः प्रजा
 पतिश्च वषट्कारश्च तत्प्रथम उक्थमुखे देवता अक्षरभाजः करोत्यक्षरमक्षरमेव तद्देवता अनुप्रपिबन्ति देवपात्रेणैव तद्देवतास्त

द्वि. पं.

अ. ५

॥ २७ ॥

प्यंतितदाहुर्यथावावशस्त्रमेवंयाज्याऽग्नेयं होसाज्यं शंसं सत्यं कस्मादाग्नेयं जज्ञीति यावा आग्नेयं द्राग्नीवैसासे द्राग्नेमेतदु
 कथं ग्रहेण चतूष्णीं शंसेन चै द्राग्नी आगतं सुतं गीर्भिर्न भोवरेण्यं ॥ अस्य पातं धियेषितं तै द्राग्नेमध्वर्युर्ग्रहं गृह्णाति भूरग्निर्ज्योति
 ज्योतिरग्निरिन्द्रो ज्योतिर्भुवो ज्योतिरिन्द्रः सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः स्वः सूर्यऽइति होता तूष्णीं शंसं शंसति तद्यथैव शस्त्रमेवं याज्या
 ॥३७॥ होतृजपं जपतिरेतस्तत्सिंचत्युपांशुजपत्युपांश्विव वैरेतसः सिक्तिः पुराहावाज्जपति यद्वै किंचोर्ध्वमाहावाच्छस्त्रस्यै
 वतत्परां चै चतुष्पद्यासीनमभ्याह्वयते तस्मात्परां चोभूत्वा चतुष्पादोरेतः सिंचति सम्यङ् द्विपाद्भवति तस्मात्सम्यं चोभूत्वा
 द्विपादोरेतः सिंचति पिता मातरि श्वेत्याह प्राणो वै पिता प्राणो मातरि श्वा प्राणोरेतोरेतस्तत्सिंचत्यच्छिद्रा पदाधा इतिरेतो
 वा अच्छिद्रमतो ह्यच्छिद्रः संभवत्यच्छिद्रो कथा कवयः शंसन्निति ये वा अनूचानास्ते कवयस्त इदमच्छिद्रं रेतः प्रजनयन्नित्येव
 तदाह सोमो विश्वविज्ञीथानिनेषद्बृहस्पतिरुक्थामदानिशं सिषदिति ब्रह्म वै बृहस्पतिः क्षत्रं सोमः स्तुत शस्त्राणि नीथानि चो
 कथामदानि चै वैने चै वैतद्ब्रह्मणा प्रसूतो वैने चक्षत्रेणो कथानिशं सत्ये तौ हवा अस्य सर्वस्य प्रसवस्येशा ते यदिदं किंच तद्यदे
 ताभ्यामप्रसूतः करोत्यकृतं तदकृतमकरिति वै निंदति कृतमस्य कृतं भवति नास्याकृतं कृतं भवति य एवं वेद वागायुर्विश्वायु
 विश्वमायुरित्याह प्राणो वा आयुः प्राणोरेतो वाग्योनिर्योनिं तदुपसंधाय रेतः सिंचति कइदं शंसिष्यति स इदं शंसिष्यतीत्या

CC-0. Prof. Satya Vrat Shastri Collection.

१ ' पदाधादिति ' भाष्यपाठः । रेतः अधात् गर्भस्थापितवान् ।

ऐ. ब्रा.

॥ १५ ॥

हंप्रजापतिर्वैकः प्रजापतिः प्रजनयिष्यतीत्येव तदाह ॥ ३८ ॥ आहूयतूष्णींशंसंशंसतिरेतस्तत्सिक्तं विकरोतिसिक्तिर्वाअ
 ग्रेथ विकृतिरुपांशुतूष्णींशंसंशंसत्युपांश्विववैरेतसः सिक्तिस्तिरइवतूष्णींशंसंशंसतिरिद्ववैरेतांसिविक्रियंतेषट्पदंतू
 ण्णींशंसंशंसतिषड्विधोवैपुरुषः षळंगं आत्मानमेव तत्षड्विधं षळंगं विकरोतितूष्णींशंसंशस्त्वापुरोरुचंशंसतिरेतस्तद्विकृतं प्र
 जनयति विकृतिर्वाअग्रेथ जातिरुच्चैः पुरोरुचंशंसत्युच्चैरेवैनंतत्प्रजनयति द्वादशपदां पुरोरुचंशंसतिर्द्वादशवैमासाः संवत्स
 रः संवत्सरः प्रजापतिः सोस्यसर्वस्य प्रजनयितास्योस्यसर्वस्य प्रजनयितास एवैनंतत्प्रजयापशुभिः प्रजनयति प्रजात्यै प्रजा
 यते प्रजयापशुभिर्य एवं वेद जातवेदस्यां पुरोरुचंशंसति जातवेदो न्यंगांतदाहु र्यत्तृतीयसवनमेव जातवेदस आयतनमथ क
 स्मात्प्रातः सवने जातवेदस्यां पुरोरुचंशंसतीति प्राणोवै जातवेदाः सहिजातानां वेदयावतां वै सजातानां वेदते भवन्ति येषामु
 नवेद किमु ते स्युर्योवा आज्य आत्मसंस्कृतिं वेदतत्सुविदितं ॥ ३९ ॥ प्रवो देवायाग्नय इति शंसति प्राणोवै प्रप्राणं हीमानि सर्वा
 णिभूतान्यनुप्रयति प्राणमेव तत्संभावयति प्राणं संस्करुते दीदिवांसमपूर्यमिति शंसति मनोवै दीदायं मनसो हिन किंच न पू
 र्वमस्ति मन एव तत्संभावयति मनः संस्करुते सनः शर्माणि वीतय इति शंसति वाग्वै शर्म तस्माद्वाचानुवदंत माह शर्म वदास्मा
 अयांसीति वाचमेव तत्संभावयति वाचं संस्कुसुतं स मो ब्रह्म विष इति शंसति श्रोत्रं वै ब्रह्म श्रोत्रेण हि ब्रह्म शृणोति श्रोत्रे ब्रह्म

द्वि. पं.

अ. ५

॥ २८ ॥

प्रतिष्ठितं श्रोत्रमेव तत्संभावयति श्रोत्रं संस्कुरुते सयं ताविप्र एषामिति शंसत्यपानो वैयं तापानेन ह्ययं यतः प्राणो न पराङ्भव
 त्यपानमेव तत्संभावयत्यपानं संस्कुरुते ऋतावायस्य रोदसी इति शंसति चक्षुर्वा ऋतं तस्माद्यतरो विवदमानयो राहा ह मनु
 ष्या चक्षुषा दर्शमिति तस्य श्रद्धाति चक्षुरेव तत्संभावयति चक्षुः संस्कुरुते नूनो रास्व सहस्रवत्तोकवत्पुष्टिमद्वस्वित्युत्तमयाप
 रिद्धात्मा वै समस्तः सहस्रवांस्तोकवान्पुष्टिमानात्मानमेव तत्समस्तं संभावयत्यात्मानं समस्तं संस्कुरुते याज्ययायज
 ति प्रत्तिवैयाज्या पुण्यैवलक्ष्मीः पुण्यामेव तल्लक्ष्मीं संभावयति पुण्यां लक्ष्मीं संस्कुरुते स एवं विद्वांश्छंदो मयो देवता मयो ब्रह्म
 मयो मृतमयः संभूय देवता अप्येति य एवं वेद यो वै तद्वेद यथा छंदो मयो देवता मयो ब्रह्म मयो मृतमयः संभूय देवता अप्येति त
 त्सु विदितमित्यध्यात्ममथाधिदैवतं ॥ ४० ॥ षट्पदं तूष्णीं शंसं शंसति षड्वा ऋतवः ऋतूनेव तत्कल्पयत्यृतूनप्येति द्वादशप
 दां पुरोरुचं शंसति द्वादश वै मासा मासानेव तत्कल्पयति मासानप्येति प्रवो देवा याग्नय इति शंसत्यंतरिक्षं वै प्रातरिक्षं हीमानि
 सर्वाणि भूतान्यनुप्रथं त्यंतरिक्षमेव तत्कल्पयत्यंतरिक्षमप्येति दीदिवां समपूर्व्यमिति शंसत्यसौ वै दीदाययो सौ तपत्ये तस्मा
 द्भिनर्किं च न पूर्वमस्येतमेव तत्कल्पयत्येतमप्येति सनः शर्माणि वीतय इति शंसत्यग्निवै शर्माण्यन्नाद्या नियच्छत्यग्निमेव त
 त्कल्पयत्यग्निमप्येत्युत नो ब्रह्मन्न विष इति शंसति चंद्रमा वै ब्रह्म चंद्रमसमेव तत्कल्पयति चंद्रमसमप्येति सयं ताविप्र एषामि
 ति शंसति वायुवैयं तावायुना हीदं यतमंतरिक्षं न समृच्छति वायुमेव तत्कल्पयति वायुमप्येत्युतावायस्य रोदसी इति शंसति

ऐ. ब्रा.

॥ १६ ॥

द्यावापृथिवीवैरोदसीद्यावापृथिवीएवतत्कल्पयतिद्यावापृथिवीअप्येतिनूनोरास्वसहस्रवत्तोकवत्पुष्टिमद्वस्वित्युत्तमया
परिदधातिसंवत्सरोवैसमस्तःसहस्रवांस्तोकवान्पुष्टिमान्तसंवत्सरमेवतत्समस्तंकल्पयतिसंवत्सरंसमस्तमप्येतियाज्यया
यजतिवृष्टिवैयाज्याविद्युदेवविद्युद्धीदंवृष्टिमन्नाद्यंसंप्रयच्छतिविद्युतमेवतत्कल्पयतिविद्युतमप्येतिसएवंविद्वानेतन्म
योदेवतामयोभवतिभवति ॥ ४१ ॥ इतिपंचमोऽध्यायः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

द्वि. पं.

अ. ५

॥ इतिद्वितीयपंचिकासमाप्ता ॥

॥ २९ ॥

॥ अथतृतीयपंचिकाप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः॥हरिःॐ॥ग्रहोक्तं वा एतद्यत्प्रउगं नवप्रतिग्रहागृह्यते नवभिर्विष्णुवमानेस्तुवतेस्तुतेस्तोमेदशमंगु
 लातिहिंकारइतरासांदशमःसोसासंमावायव्यंशंसतितेनवायव्यउक्थवानैद्रवायवंशंसतितेनैद्रवायवउक्थवान्मैत्राव
 रुणंशंसतितेनमैत्रावरुणउक्थवानाश्विनंशंसतितेनाश्विनउक्थवानैद्रंशंसतितेनशुक्रामंथिनाउक्थवंतौवैश्वदेवंशंस
 तितेनाग्रयणउक्थवान्त्सारस्वतंशंसतिनसारस्वतोग्रहोस्तिवाक्कुसरस्वतीयेतुकेचवाचाग्रहागृह्यतेतेस्यसर्वेशस्तोक्थाउ
 क्थिनोभवंतियएवंवेद ॥ १ ॥ अन्नाद्यंवाएतेनावरुंधेयत्प्रउगंमन्यान्यादेवताप्रउगेशस्यतेऽन्यदन्यदुक्थंप्रउगेक्रियतेऽ
 न्यदन्यदस्यान्नाद्यंग्रहेषुध्रियतेयएवंवेदैतद्भवैयजमानस्याध्यात्मतममिवोक्थंयत्प्रउगंतस्मादेनेनैतदुपेक्ष्यतममिवेत्या
 हुरेतेनह्येनंहोतासंस्करोतीतिवायव्यंशंसतितस्मादाहुर्वायुःप्राणःप्राणोरेतोरेतःपुरुषस्यप्रथमंसंभवतःसंभवतीतियद्वा
 यव्यंशंसतिप्राणमेवास्यतत्संस्करोत्यैद्रवायवंशंसतियत्रवावप्राणस्तदपानोयदैद्रवायवंशंसतिप्राणापानावेवास्यतत्सं
 स्करोतिमैत्रावरुणंशंसतितस्मादाहुश्चक्षुःपुरुषस्यप्रथमंसंभवतःसंभवतीतियन्मैत्रावरुणंशंसतिचक्षुरेवास्यतत्संस्करो
 त्याश्विनंशंसतितस्मात्कुमारंजातंसंवदंतउपवैशुश्रूषतेनिवैध्यायतीतियदाश्विनंशंसतिश्रोत्रमेवास्यतत्संस्करोत्यैद्रंशंस
 तितस्मात्कुमारंजातंसंवदंतैप्रतिधारयतिवैश्रीवाअथोशिरद्वलियदैद्रंशंसतिवीर्यमेवास्यतत्संस्करोतिवैश्वदेवंशंसतित

स्मात्कुमारोजातः पश्चेव प्रचरति वैश्वदेवानि ह्यंगानि यद्वैश्वदेवं शंसन्त्यंगान्येवास्य तत्संस्करोति सारस्वतं शंसति तस्मात्कु-
 मारं जातं जघन्यावागा विशति वाग्धिसरस्वती यत्सारस्वतं शंसति वाचमेवास्य तत्संस्करोत्येष वै जातो जायते सर्वाभ्य एता-
 भ्यो देवताभ्यः सर्वेभ्य उक्थेभ्यः सर्वेभ्य इच्छंदोभ्यः सर्वेभ्यः प्रउगेभ्यः सर्वेभ्यः सवनेभ्यो य एवं वेद यस्य चैवं विदुष एतच्छंस-
 ति ॥२॥ प्राणानां वा एतदुक्थं यत्प्रउगं सप्त देवताः शंसति सप्त वै शीर्षं प्राणाः शीर्षं नेव तत्प्राणान्दधाति किं स यजमानस्य पा-
 पं भद्रमाद्रियेतेति हस्माह योस्य होतास्यादित्यत्रैवैनं यथा कामयेत तथा कुर्याद्यं कामयेत प्राणेनैनं व्यर्धयानीति वायव्यमस्य
 लुब्धं शंसं ह च वापदं वातीयात्तेनैव तल्लुब्धं प्राणेनैवैनं तद्वर्धयति यं कामयेत प्राणापानाभ्यामेनं व्यर्धयानीत्यैन्द्रवायव्यमस्य
 लुब्धं शंसं ह च वापदं वातीयात्तेनैव तल्लुब्धं प्राणापानाभ्यामेनैवैनं तद्वर्धयति यं कामयेत चक्षुषैर्न व्यर्धयानीति मैत्रावरुणमस्य
 लुब्धं शंसं ह च वापदं वातीयात्तेनैव तल्लुब्धं चक्षुषैर्न व्यर्धयति यं कामयेत श्रोत्रेणैर्न व्यर्धयानीत्याश्विनमस्य लुब्धं शंसं ह च
 वापदं वातीयात्तेनैव तल्लुब्धं श्रोत्रेणैर्न व्यर्धयति यं कामयेत वीर्येणैर्न व्यर्धयानीत्यैन्द्रमस्य लुब्धं शंसं ह च वापदं वातीयात्ते-
 नैव तल्लुब्धं वीर्येणैर्न व्यर्धयति यं कामयेतां गैरेर्न व्यर्धयानीति वैश्वदेवमस्य लुब्धं शंसं ह च वापदं वातीयात्तेनैव तल्लुब्धं म-
 गैरेर्न व्यर्धयति यं कामयेत वाचैर्न व्यर्धयानीति सारस्वतमस्य लुब्धं शंसं ह च वापदं वातीयात्तेनैव तल्लुब्धं वाचैर्न व्यर्ध-
 यति यमुका मयेत सर्वैरेन मंगैः सर्वेणात्मना समर्धयानीत्येतदेवास्य यथा पूर्वमृजुह्वं शंसं तत्सर्वैरेवैनं तदंगैः सर्वेणात्मना समर्ध-

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

Collection.

ऐ. ब्रा.

॥ २ ॥

यतिसर्वैरंगैः सर्वेणात्मना समृद्धं ते य एधैवेद ॥ ३ ॥ तदाहुयथावावस्तोत्रमेवंशस्त्रमाग्नेयीषुसामगाःस्तुवतैवायव्ययाहो
ताप्रतिपद्यतेकथमस्याग्नेय्योनुशस्ताभवंतीत्यग्नेर्वाएताःसर्वास्तन्वोयदेतादेवताःसयदग्निःप्रवानिवदहतितदस्यवाय
व्यंरूपंतदस्यतेनानुशंसत्यथयद्वैधमिवकृत्वादहतित्द्वौवाइंद्रवायूतदस्यैंद्रवायवंरूपंतदस्यतेनानुशंसत्यथयदुच्चहृष्यति
निचहृष्यतितदस्यमैत्रावरुणंरूपंतदस्यतेनानुशंसतिसयदग्निर्घोरसंस्पर्शस्तदस्यवारुणंरूपंतंयद्धोरसंस्पर्शसंतंमित्रकृत्ये
वोपासतेतदस्यमैत्रंरूपंतदस्यतेनानुशंसत्यथयदेनंद्वाभ्यांबाहुभ्यांद्वाभ्यामरणीभ्यामंथंतिद्वौवाअश्विनौतदस्याश्वि
नंरूपंतदस्यतेनानुशंसत्यथयदुच्चैर्घोषस्तनयंन्वववाकुर्वन्निवदहतियस्माद्भूतानिविजंतेतदस्यैंद्रंरूपंतदस्यतेनानुशंसत्य
थयदेनमेकंसंतंबहुधाविहरंतितदस्यवैश्वदेवंरूपंतदस्यतेनानुशंसत्यथयत्स्फूर्जयन्वाचमिववदन्दहतितदस्यसारस्वतं
रूपंतदस्यतेनानुशंसत्येवमुहास्यवायव्ययैवप्रतिपद्यमानस्यतृचेनतृचेनैवैताभिर्देवताभिःस्तोत्रियोनुशस्तोभवतिविश्वे
भिःसोम्यमध्वंमइंद्रेणवायुना ॥ पिबामित्रस्यधामभिरिति वैश्वदेवमुक्थंशस्त्वा वैश्वदेव्यायजतियथाभागंतद्देवताः
प्रीणाति ॥ ४ ॥ देवपात्रंवाएतद्यद्वषट्कारोवषट्कारोतिदेवपात्रेणैवतद्देवतास्तर्पयत्यनुवषट्कारोतितद्यथादोश्वान्वागावापु
नरभ्याकारंतर्पयत्येवमेवैतद्देवताःपुनरभ्याकारंतर्पयंतियदनुवषट्कारोतीमानेवाग्नीनुपासतइत्याहुर्धिष्ण्यानथकस्मात्पू
वस्मिन्नेवजुहतिपूर्वस्मिन्वषट्कुर्वतीतियदेवसोमस्याग्नेवीहीत्यनुवषट्कारोतितेनधिष्ण्यान्प्रीणत्यसंस्थितान्तसोमान्भक्षयं

तृ. पं.

अ. १

॥ ३१ ॥

तीत्याहुर्येषानानुवषट्करोतिकोनुसोमस्यस्विष्टकृद्भागोवषट्करोति ॥ ५ ॥ वज्रोवाएषयद्वषट्कारोयंद्विष्यात्तंध्यायेद्वषट्कारिष्यंस्तस्मिन्नेवतं
 न्भक्षयंतिसउएवसोमस्यस्विष्टकृद्भागोवषट्करोति ॥ ५ ॥ वज्रोवाएषयद्वषट्कारोयंद्विष्यात्तंध्यायेद्वषट्कारिष्यंस्तस्मिन्नेवतं
 वज्रमास्थापयतिषलितिवषट्करोतिषड्वाऋतवऋतूनेवतत्कल्पयंत्यृतून्प्रतिष्ठापयंत्यृतून्वैप्रतितिष्ठतइदंसर्वमनुप्रतितिष्ठ
 तियदिदंकिंचप्रतितिष्ठतियएवंवेदंतदुहस्माहहिरण्यदन्वैदएतानिवाएतेनषट्प्रतिष्ठापयतिद्यौरंतरिक्षेप्रतिष्ठितांतरिक्षं
 पृथिव्यांपृथिव्यप्स्वापःसत्यैसत्यंब्रह्मणिब्रह्मतपसीत्येताएवतत्प्रतिष्ठाःप्रतितिष्ठंतीरिदंसर्वमनुप्रतितिष्ठतियदिदंकिंचप्र
 तितिष्ठतियएवंवेदवौषलितिवषट्करोत्यसौवाववावृतवष्पळेतमेवतदुत्वाध्यात्यृतुषुप्रतिष्ठापयतिद्यादगिववैदेवेभ्यः
 करोतितादगिवास्मैदेवाःकुर्वन्ति ॥ ६ ॥ त्रयोवैवषट्कारावज्रोधामच्छद्रिक्तःसयमेवोच्चैर्बलिवषट्करोतिसवज्रस्तंतंप्रहरति
 द्विषतेभ्रातृव्यायवधंयोस्यस्तृत्यस्तस्मैस्तर्तवैतस्मात्सभ्रातृव्यवतावषट्कृत्योऽथयःसमःसंततोनिर्हार्णर्चःसधामच्छत्तं
 तंप्रजाश्चपशवश्चानूपतिष्ठंतैतस्मात्सप्रजाकामेनपशुकामेनवषट्कृत्योऽथयेनैवषळवराधोतिसरिकोरिणक्त्यात्मानैरि
 णक्तियजमानैपापीयान्वषट्कर्ताभवतिपापीयान्यस्मैवषट्करोतितस्मात्तस्याशानेयात्किंसयजमानस्यपापभद्रमाद्रियेते
 तिहस्माहयोस्यहोतास्यादित्यत्रैवैनंयथाकामयेततथाकुर्याद्यंकामयेतयथैवानीजानोभूतयैवेजानःस्यादित्यथैवास्य
 ऋचंब्रूयात्तथैवास्यवषट्कुर्यात्सदृशमेवैनंतत्करोतियकामयेतपापीयान्त्स्यादित्युच्चैस्तरामस्यऽऋचमुक्त्वाशनैस्तरांव

षट्कुर्यात्पापीयां समेवैनंतत्करोति यं को सयेत श्रेयान्त्साक्षादेति क्षत्तैस्तस्मात्सम्यक् सुक्त्वोच्चैस्तरां वषट्कुर्याच्छ्रियऽएवैनं
 तच्छ्रियामादधातिसंततमृचावषट्कृत्यसंतत्यै संधीयते प्रजयापशुभिर्य एवं वेद ॥ ७ ॥ यस्यै देवतायै हविर्गृहीतं स्या
 त्तां ध्यायेद्द्वषट्करिष्यन्त्साक्षादेव तदेव तां प्रीणाति प्रत्यक्षा देवतां यजति वज्रो वै वषट्कारः स एष प्रहृतो शांतो दीदायं तस्य
 हैतस्य न सर्वऽइव शांतिं वेदनं प्रतिष्ठां तस्माद्वाप्येतर्हि भूयानिव मृत्युस्तस्य हैषैव शांतिरेषा प्रतिष्ठा वा गित्येवं तस्माद्द्वषट्कृ
 त्यवषट्कृत्य वा गित्यनुमंत्रयेत् स एनं शांतो न हिनस्ति वषट्कारमामां प्रमृक्षो माहं त्वां प्रमृक्षं बृहता मनऽउपह्वये व्यानेन शरी
 रं प्रतिष्ठासि प्रतिष्ठांगच्छ प्रतिष्ठां मागमयेति वषट्कारमनुमंत्रयेत् तदुहस्माह दीर्घमेतत्सदप्रभ्वोजः सहऽओज इत्येवं वषट्का
 रमनुमंत्रयेत्तौ जश्च हवै सहश्च वषट्कारस्य प्रियतमे तन्वौ प्रियेणैवैनंतद्भ्रातृना समर्धयति प्रियेण धाम्ना समृद्धयेत्येवं वेदवा
 क्व वै प्राणापानौ च वषट्कारस्त एते वषट्कृते वषट्कृते व्युत्क्रामंति ताननुमंत्रयेत् वागोजः सह ओजो मयि प्राणापाना वि
 त्यात्मन्येव तद्धोता वाचं च प्राणापानौ च प्रतिष्ठापयति सर्वायुः सर्वायुत्वायं सर्वमायुरेति य एवं वेद ॥ ८ ॥ यज्ञो वै देवेभ्य
 उदक्रामंत्तं प्रैषैः प्रैषमैच्छन्त्यत्प्रैषैः प्रैषमैच्छंस्तत्प्रैषाणां प्रैषत्वं तं पुरोरुग्भिः प्रारोचयन्त्यत्पुरोरुग्भिः प्रारोचयंस्तत्पुरोरुचां पु
 रोरुक्त्वं तं वेद्यामन्वविंद न्यद्वेद्यामन्वविंदं स्तद्वेदे वेदित्वं तं वित्तं ग्रहैर्व्यगृह्यत यद्वित्तं ग्रहैर्व्यगृह्यत तद्गृहाणां ग्रहत्वं तं वित्त्वा
 निविद्भिर्न्यवेदयन्त्यद्वित्त्वानि विद्भिर्न्यवेदयंस्तन्निविदां निविच्चं महद्वा वनष्टैष्यभ्यल्पं वेच्छति यतरो वा वत योज्याय इ

वाभीच्छतिस एव तयोः साधीय इच्छति य उ एषा न्वर्णीय सोवर्णीय सोवेद स उ एव तान् साधीयो वेद नष्टैष्यं ह्येतद्यत्पैषांस्त
स्मात्प्रहृस्तिष्ठन्प्रेष्यति ॥ ९ ॥ गर्भावा एत उ कथानां यन्निविदस्तद्यत्पुरस्तादु कथानां प्रातः सवने धीयंतै तस्मात्परां चोगर्भाधी
यंतै परां चः संभवन्ति यन्मध्यतो मध्यं दिने धीयंतै तस्मान्मध्ये गर्भाधृतां यदंत तस्तृतीय सवने धीयंतै तस्मादमुतो वां चोगर्भाः
प्रजायंतै प्रजात्यै प्रजायतै प्रजया पशुभिर्य एवं वेद पेशावा एत उ कथानां यन्निविदस्तद्यत्पुरस्तादु कथानां प्रातः सवने धीयंतै य
थैव प्रवयणतः पेशः कुर्यात्तादृक् च न्मध्यतो मध्यं दिने धीयंतै यथैव मध्यतः पेशः कुर्यात्तादृक् च दंत तस्तृतीय सवने धीयंतै
यथैवावप्रजनतः पेशः कुर्यात्तादृक् च त्सर्वतो यज्ञस्य पेशसाशोभते य एवं वेद ॥ १० ॥ सौर्यावा एता देवता यन्निविदस्तद्य
त्पुरस्तादु कथानां प्रातः सवने धीयंतै मध्यतो मध्यं दिने तस्तृतीय सवन आदित्यस्यैव तद्रतमनुपर्यावर्ततै पच्छो वै देवा यज्ञं
समभरंस्तस्मात्पच्छो निविदः शस्यंतै यद्वै तदेवा यज्ञं समभरंस्तस्मादश्वः समभवत्तस्मादाहुरश्वं निविदां शंस्त्रेदद्यादिति तदु
खलु वरमेव ददति न निविदः पदमतीयाद्यन्निविदः पदमतीयाद्यज्ञस्य तच्छिद्रं कुर्याद्यज्ञस्य वै छिद्रं सवद्यजमानो नुपापीया
न्भवति तस्मान्न निविदः पदमतीया न्न निविदः पदे विपरिहरैद्यन्निविदः पदे विपरिहरैन्मोहयेद्यज्ञं मुग्धो यजमानः स्यात्त
स्मान्न निविदः पदे विपरिहरैन्न निविदः पदे समस्यैद्यज्ञस्य तदायुः संहरेत्प्रमायुको यजमानः स्यात्तस्मा
न्न निविदः पदे समस्यैत्प्रेदं ब्रह्मप्रेदं क्षत्रमित्येतै एव समस्येद्ब्रह्मक्षत्रयोः संश्रित्यै तस्माद्ब्रह्म च क्षत्रं च संश्रितेन तृचं चतुर्चं च म

तिमन्येतनिविद्धानमेकैकं वै निविदः पदसूचं सूचं प्रति तस्मान्ननु च तत्तुर्क्यवतिमन्येतनिविद्धानं निविदाहो वस्तोत्रमति
 शस्तं भवत्येकां परिशिष्यतृतीयसवने निविदं दध्याद्यद्वे परिशिष्यदध्यात्प्रजननंतदुपहन्याद्भैस्तत्प्रजाव्यर्धयेत्तस्मादेका
 मेव परिशिष्यतृतीयसवने निविदं दध्यान्नसूक्तेन निविदमतिपद्येतयेन सूक्तेन निविदमतिपद्येतनतत्पुनरुपनिवर्तेतवास्तु
 हमेव तदन्यत्तद्देवतं तच्छंदसंसूक्तमाहृत्य तस्मिन्निविदं दध्यान्माप्रगामपथो वयमिति पुरस्तात्सूक्तस्य शंसति पथो वा एष प्रै
 तियो यज्ञे मुह्यति मायज्ञादिद्रसोमिन इति यज्ञादेव तं न प्रच्यवते मां तस्थुर्नो अरातय इत्यरातीयत एव तदपहंति यो यज्ञस्य प्र
 साधनस्तंतुर्देवेष्वततः ॥ तमाहुतं न शीमहीति प्रजावैतंतुः प्रजामेवास्माऽएतत्संतनोति मनो न्वाहुवामहे नाराशंसे न सो
 मेनेति मनसा वै यज्ञस्तायते मनसा क्रियते सैव तत्र प्रायश्चित्तिः प्रायश्चित्तिः ॥ ११ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥

देवविशः कल्पयितव्याऽइत्याहुश्छंदश्छंदसि प्रतिष्ठाप्यमिति शोसावोमित्याह्वयते प्रातः सवने त्र्यक्षरेण शंसामो देवो
 मित्यध्वर्युः प्रतिगृणाति पंचाक्षरेण तदष्टाक्षरं संपद्यते ऽष्टाक्षरा वै गायत्री गायत्री मेव तत्पुरस्तात्प्रातः सवने चीकूपतां मुक्थं
 वाचीत्याहं शस्त्वा चतुरक्षरं मोमुक्थशा इत्यध्वर्युश्चतुरक्षरं तदष्टाक्षरं संपद्यते ऽष्टाक्षरा वै गायत्री गायत्री मेव तदुभयतः प्रा
 तः सवने चीकूपतां मध्वर्यो शोसावोमित्याह्वयते मध्यं दिने षष्ठक्षरेण शंसामो देवो मित्यध्वर्युः प्रतिगृणाति पंचाक्षरेण तदेका
 दशाक्षरं संपद्यते ऽएकादशाक्षरा वै त्रिष्टुप्त्रिष्टुभमेव तत्पुरस्तान्मध्यं दिने चीकूपतां मुक्थं वाचीं द्रायेत्याहं शस्त्वा सप्ताक्षरं

मोमुक्थशाइत्यध्वर्युश्चतुरक्षरं तदेकादशाक्षरं संपद्यते एकादशाक्षरावै त्रिष्टुप् त्रिष्टुभमेव तदुभयतो मध्यं दिने चीकूपतां मध्व
 यो शोशो सावोमित्याह्वयते तृतीयसवने सप्ताक्षरेण शं सामो देवोमित्यध्वर्युः प्रतिगृणाति पंचाक्षरेण तद्वादशाक्षरं संपद्यते द्वा
 दशाक्षरावै जगती जगतीमेव तत्पुरस्तात् तृतीयसवने चीकूपतां मुक्थं वाचीं द्रायदेवेभ्य इत्याहं शस्त्वैकादशाक्षरं मोमित्यध्व
 र्युरेकाक्षरं तद्वादशाक्षरं संपद्यते द्वादशाक्षरावै जगती जगतीमेव तदुभयतस्तृतीयसवने चीकूपतां तदेतद्विषिः पश्यन्नभ्यनूवा
 चं यद्वायत्रे अधिगायत्रमाहितं त्रैष्टुभाद्वा त्रैष्टुभं निरतक्षत । यद्वा जगज्जगत्याहितं पदैय इत्तद्विदुस्ते अमृतत्वमानशुरित्येत
 द्वै तच्छंदश्छंदसि प्रतिष्ठापयति कल्पयति देवविशोय एवं वेद ॥ १२ ॥ प्रजापतिर्वै यज्ञं छंदां सि देवेभ्यो भागधेयानि व्यभजत् स
 गायत्रीमेवाग्नयेव सुभ्यः प्रातः सवने भजत् त्रिष्टुभमिन्द्राय रुद्रेभ्यो मध्यं दिने जगतीं विश्वेभ्यो देवेभ्य आदित्येभ्यस्तृतीयस
 वने ऽथास्ययत्स्वं छंद आसीदनुष्टुप्तामुदंतमभ्युदौ हं दच्छावाकीयामभि सैनमब्रवीदनुष्टुप्स्वं न्वेव देवानां पापिष्ठोसि यस्य ते
 हं स्वं छंदोस्मियां मोदंतमभ्युदौ हीरच्छावाकीयामभीति तदजानात्सस्वं सोममाहरत्सस्वे सोमेग्रं मुखमभिपर्याहरदनुष्टुभं
 तस्माद्वनुष्टुबग्रिया मुख्यायुज्यते सर्वेषां सवनानामग्रियो मुख्यो भवति श्रेष्ठतामश्नुते य एवं वेद स्वेवै सतत्सोमे कल्पयत्तस्मा
 द्यत्र कचयजमानवशो भवति कल्पत एव यज्ञोपितस्यै जनतायै कल्पते यत्रैवं विद्वान्यजमानो वशीयजते ॥ १३ ॥ अग्निर्वै दे

वानाहोतासीत्तमृत्युर्वहिष्पवमानेसीदत्सोनुष्टुभाज्यंप्रत्यपद्यतमृत्युमेवतत्पर्यकामत्तमाज्येसीदत्सप्रउगेणप्रत्यपद्यतमृ
 त्युमेवतत्पर्यकामत्तमाध्यंदिनेपवमानेसीदत्सोनुष्टुभामरुत्वतीयंप्रत्यपद्यतमृत्युमेवतत्पर्यकामत्तमाध्यंदिनेबृहतीषुना
 शक्नोत्सत्तुंप्राणावैबृहत्यःप्राणानेवतन्नाशक्नोद्वैतुंतस्मान्मध्यंदिनेहोतांबृहतीषुस्तोत्रियेणैवप्रतिपद्यतेप्राणावैबृहत्यः
 प्राणानेवतदभिप्रतिपद्यतेतंतृतीयपवमानेसीदत्सोनुष्टुभावैश्वदेवंप्रत्यपद्यतमृत्युमेवतत्पर्यकामत्तयज्ञायज्ञीयेसीदत्स
 वैश्वानरीयेणाग्निमारुतंप्रत्यपद्यतमृत्युमेवतत्पर्यकामद्वज्रोवैवैश्वानरीयंप्रतिष्ठायज्ञायज्ञीयंवज्रेणैवतत्प्रतिष्ठायामृत्युं
 नुदतेससर्वान्पाशान्त्सर्वान्तस्थाणून्मृत्योरतिमुच्यस्वस्त्येवोदमुच्यतस्वस्त्येवहोतोन्मुच्यतेसर्वायुःसर्वायुत्वायसर्वमा
 युरेतियऽएवंवेद ॥ १४ ॥ इंद्रोवैवृत्रंहत्वानास्तृषीतिमन्यमानःपराःपरावतोगच्छत्सपरमामेवपरावतमगच्छदनुष्टुब्धै
 परमापरावद्वाग्वाअनुष्टुप्सवाचंप्रविश्याशयत्तंसर्वाणिभूतानिविभज्यान्वैच्छत्सपूर्वेद्युःपितरोविदन्नुत्तरमहर्देवास्तस्मा
 त्पूर्वेद्युःपितृभ्यःक्रियतउत्तरमहर्देवान्यजन्तेतेब्रुवन्नभिषुण्वामैवतथावावनआशिष्ठमागमिष्यतीतितथेतितेभ्यषुण्व
 स्तआत्वारथंयथोतयइत्येवैनमावर्तयन्निदंवसोसुतमंधइत्येवैभ्यःसुतकीर्त्यामा विरभवदिंद्रनेदीयएदिहीत्येवैनमध्यं
 प्रापादयन्तांगतेंद्रेणयज्ञेनयजतेसेंद्रेणयज्ञेनराधोतियऽएवंवेद ॥ १५ ॥ इंद्रवैवृत्रंजघ्निवांसंनास्तृतेतिमन्यमानाःसर्वा
 देवताअजहुस्तंमरुतएवस्वापयोनाजहुःप्राणावैमरुतःस्वापयःप्राणाह्वेनंतनाजहुस्तस्मादेषोच्युतःस्वापिमान्प्रगाथः

शस्यत आस्वापेस्वापिभिरित्यपि हयद्यैदमेवात ऊर्ध्वच्छंदः शस्यते तद्ध सर्वमरुत्वतीयं भवत्येष चेदच्युतः स्वापिमान् प्रगाथः
 शस्यत आस्वापेस्वापिभिरिति ॥ १६ ॥ ब्राह्मणस्पत्यं प्रगाथं शंसति बृहस्पतिपुरोहिता वै देवा अजयन् स्वर्गलोकं व्यसिंल्लो
 के जयंत तथैवैतद्यजमानो बृहस्पतिपुरोहित एव जयति स्वर्गलोकं व्यसिंल्लोके जयतैतौ वा एतौ प्रगाथावस्तुतौ संतौ पुनरादा
 यं शस्येतैतदाहुर्यन्न किंच नास्तुतं सत्पुनरादायं शस्यतेऽथ कस्मादेतौ प्रगाथावस्तुतौ संतौ पुनरादायं शस्येतै इति पवमानो
 कथं वा एतद्यन्मरुत्वतीयं षट्सुवा अत्र गायत्रीषुस्तुवतै षट्सुबृहतीषु तिसृषु त्रिष्टुप्सु सवा एष त्रिच्छंदाः पंचदशो माध्यंदिनः
 पवमानस्तदाहुः कथं त एष त्रिच्छंदाः पंचदशो माध्यंदिनः पवमानो नुशस्तो भवतीति ये एव गायत्र्या उत्तरे प्रतिपदो योगाय
 त्रौ नुचरं स्ताभिरेवास्य गायत्र्यो नुशस्ता भवत्येताभ्यामेवास्य प्रगाथाभ्यां बृहत्यो नुशस्ता भवन्ति ता सुवा एता सुबृहतीषु साम
 गारौ रवयौ धाजयाभ्यां पुनरादायंस्तुवतै तस्मादेतौ प्रगाथावस्तुतौ संतौ पुनरादायं शस्येतै तच्छ्रेणस्तोत्रमन्वैति ये एव त्रि
 ष्टुभौ धाय्येयत्रैष्टुभं निविद्धानं ताभिरेवास्य त्रिष्टुभो नुशस्ता भवत्येवमुहास्यैष त्रिच्छंदाः पंचदशो माध्यंदिनः पवमानो नुश
 स्तो भवति एवं वेद ॥ १७ ॥ धाय्याः शंसति धाय्याभिर्वै प्रजापतिरिमांल्लोकान धयद्यं काममकामयतं तथैवैतद्यजमानो धा
 य्याभिरेवेमांल्लोकान धयति यं कामं कामयतैय एवं वेद यदेव धाय्याः ॥ यत्र यत्र वै देवा यज्ञस्य च्छिद्रं निरजानं स्तद्धाय्या
 भिरपि दधुस्तद्धाय्यानां धाय्यात्वं मच्छिद्रेण हास्ययज्ञेनेष्टं भवति य एवं वेद यदेव धाय्याः ॥ स्यूमहेतद्यज्ञस्य यद्धाय्यास्त

द्यथासूच्यावासःसंदधदियादेवमेवैताभिर्यज्ञस्यच्छिद्रंसंदधदेतियएवंवेदयदेवधायया३ः॥तान्युवाएतान्युपसदामेवो
 कथानियद्धाय्याअग्निर्नेतेत्याग्नेयीप्रथमोपसत्तस्याएतदुक्थंत्वंसोमक्रतुभिरितिसौम्याद्वितीयोपसत्तस्याएतदुक्थंपिन्वं
 त्यपइतिवैष्णवीतृतीयोपसत्तस्याएतदुक्थंयावंतंहवैसौम्येनाध्वरेणेष्वालोकंजयतितमतएकैकयोपसदाजयतियएवंवेदं
 यश्चैवंविद्वान्धाय्याःशंसतितद्धैकआहुस्तान्वोमहइतिशंसदेतांवाववयंभरतेषुशस्यमानामभिव्यजानीमइतिवदंतस्तत्त
 न्नाहत्ययदेतांशंसेदीश्वरःपर्जन्योवृष्टोःपिन्वंत्यपइत्येवशंसद्वृष्टिर्वनिपदंमरुतइतिमारुतंमत्यंनमिहेविनयंतीतिविनीत
 वद्यद्विनीतवत्तद्विक्रांतवद्यद्विक्रांतवत्तद्वैष्णवंवाजिनमितींद्रोवैवाजीतस्यांवाएतस्यांचत्वारिपदानिवृष्टिर्वनिमारुतंवै
 ष्णवमैंद्रंसावाएषातृतीयसवनभाजनासतीमध्यंदिनेशस्यतेतस्माद्धेदंभरतानांपशवःसायंगोष्ठाःसंतोमध्यंदिनेसंगविनी
 मायंतिसोजगतीजागताहिपशवआत्मायजमानस्यमध्यंदिनस्तद्यजमानेपशून्दधाति ॥ १८ ॥ मरुत्वतीयंप्रगाथंशंसति
 पशवोवैमरुतःपशवःप्रगाथःपशूनामवरुध्यैजनिष्ठाउग्रःसहसेतुरायेतिसूक्तंशंसतितद्वाएतद्यजमानजननमेवसूक्तंयज
 मानंहवाएतेनयज्ञादेवयोन्यैप्रजनयतितत्संजयंभवतिसंचजयतिविचजयतएतद्गौरिवीतंगौरिवीतिहवैशाक्योनेदिष्टं
 स्वर्गस्यलोकस्यागच्छत्सएतत्सूक्तमपश्यत्तेनस्वर्गलोकमजयत्तथैवैतद्यजमानएतेनसूक्तेनस्वर्गलोकंजयतितस्यार्धाःश

स्त्वाधाः परिशिष्यमध्ये निविदं दधाति स्वर्गस्य हैष लोकस्य रोहो यन्निर्वित्स्वर्गस्य हैतल्लोकस्याक्रमणं यन्निर्वित्तामाक्रममा
 ण इव शंसेदुपैव यजमानं निगृहीतं योस्य प्रियः स्यादिति नुस्वर्गकामस्याथाभिचरतो यः कामयेत क्षत्रेण विशं हन्यामिति त्रि
 स्तर्हि निविदासूक्तं विशंसेत्क्षत्रं वै निविद्विदसूक्तं क्षत्रेणैव तद्विशं हंतियः कामयेत विशाक्षत्रं हन्यामिति त्रिस्तर्हि सूक्तेन निविदं
 विशंसेत्क्षत्रं निविद्विदसूक्तं विशैव तत्क्षत्रं हंतिय उ कामयेतो भयत एनं विशः पर्यवच्छिनदानीत्युभयतस्तर्हि निविदं व्याह
 रीतो भयत एवैनं तद्विशः पर्यवच्छिनतीति न्वभिचरत इतरथा त्वेव स्वर्गकामस्य वयः सुपर्णा उपसेदुरिन्द्रमित्युत्तमया परि
 दधाति प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः ॥ अपध्वांतमूर्णुहीतियेन तमसा प्रावृतो मन्येत तन्मनसा गच्छेदपहैवास्मात्तल्लुप्यते पू
 र्धिचक्षुरिति चक्षुषी मरीमृज्येता जरसंह चक्षुष्मान्भवतिय एवं वेदमुमुग्ध्यस्मान्निधयेव बद्धानिति पाशा वै निधामुमुग्ध्य
 स्मान्पाशादिव बद्धानित्येव तदाह ॥ १९ ॥ इन्द्रो वै वृत्रं हनिष्यन्सर्वा देवता अब्रवीदनुमोपतिष्ठध्वमुपमाह्वयध्वमितितथेति
 तं हनिष्यंत आद्रवंत्सो वेन्मां वै हनिष्यंत आद्रवंति हंते मान्भीषया इति तानभिप्राश्वसीत्तस्य श्वसथा दीषमाणा विश्वे देवा
 अद्रवंन्मरुतो हैनं नाजहुः प्रहरभगवोजहि वीरयस्वेत्येवैनमेतां वाचं वदंत उपातिष्ठंत तदेतद्विषिः पश्यन्नभ्यनूवाच वृत्रस्य
 त्वाश्वसथा दीषमाणा विश्वे देवा अजहुर्ये सखायः ॥ मरुद्भिरिन्द्रसख्यं ते अस्त्वथेमा विश्वाः पृतनाजयासीतिसो वेदिमेवैकि
 लमे सचिवा इमे माकामयंत हंते मानस्मिन्नुक्थ आभजा इति तानेतस्मिन्नुक्थ आभजदथ हैते तर्ह्युभे एव निष्केवल्ये उक्थे आस

तुर्मरुत्वतीयं ग्रहं गृह्णाति मरुत्वतीयं प्रमाथं शंसति मरुत्वतीयं सुकंशं सति मरुत्वतीयां निविदं दधाति मरुतासाभक्तिर्मरुत्व
 तीयमुक्थं शस्त्वा मरुत्वतीयया यजति यथा भागं तद्देवताः प्रीणाति येत्वा हि हत्ये मघवन्नवर्धन्येशावरे हरिवो ये गविष्टौ ॥
 येत्वानूनमनुमदंति विप्राः पिबेद्रसोमं सगणो मरुद्भिरितियत्र यत्रैवैभिर्व्यजयत यत्र यत्र वीर्यमकरोत्तदेवैतत्समनुवेद्ये द्रेणै
 नान्तसोमपीथान्करोति ॥ २० ॥ इन्द्रो वै वृत्रं हत्वा सर्वा विजितीर्विजित्या ब्रवीत्प्रजापतिमहमेतदसानियच्चमहं महान
 सानीति सप्रजापतिरब्रवीदथ कोहमिति यदेवैतदवोच इत्यब्रवीत्ततो वै कोनामप्रजापतिरभवत्कोवैनामप्रजापतिर्यन्म
 हानिन्द्रो भवत्तन्महेन्द्रस्य महेन्द्रत्वं समहान्भूत्वा देवताऽअब्रवीदुद्धारं मउद्धरतेति यथाप्येतर्हीच्छतियो वैभवतियः श्रेष्ठ
 तामश्रुते समहान्भवति तं देवा अब्रुवन्त्स्वयमेव ब्रूयन्ते भविष्यतीति स एतं माहेन्द्रं ग्रहमब्रूतमाध्यं दिनं सवनानां निष्केव
 ल्यमुक्थानां त्रिष्टुभं छंदसां पृष्ठं सान्नातमस्मा उद्धारमुदहरन्नुदस्मा उद्धारं हरंति य एवं वेद तं देवा अब्रुवन्त्सर्ववा अवोचथा
 अपिनोत्रास्विति सनेत्यब्रवीत्कथं वोपि स्यादिति तमब्रुवन्नप्येवनोस्तु मघवन्निति तानीक्षतैव ॥ २१ ॥ ते देवा अब्रुवन्नियं
 वा इन्द्रस्य प्रिया जाया वा वाता प्रासहाना मास्यामेवेच्छामहा इति तथेति तस्यामैच्छं तं सैनानब्रवीत्प्रातर्वः प्रतिवक्तास्मीति
 तस्मात्स्त्रियः पत्या विच्छंते तस्मादुख्यनुरात्रं पत्या विच्छंते तां प्रातरुपायन्त सैतदेव प्रत्यपद्यत यद्वावानपुरुतमं पुराषाळावृ
 त्रहेन्द्रो नामान्यप्राः ॥ अचेति प्रासहस्पतिस्तु विष्मानीतीन्द्रो वै प्रासहस्पतिस्तु विष्मान्यदीमुश्मसिकर्तव्ये करत्तदिति यदेवै

तदवोचामाकरत्तदित्येवैनांस्तदब्रवीत्तेदेवाः अनुब्रुवन्पुण्याद्वास्तुनानोस्मिन्नैकमविददितितथेति तस्या अप्यत्राकुर्व
 स्तस्मादेषात्रापिशस्यते यद्वावानपुरुतमं पुराणाळिति सेनावा इन्द्रस्य प्रिया जाया वा वाता प्रासहानामको नाम प्रजापतिः श्व
 शुरस्तद्यास्य कामे सेना जयेत्तस्या अर्धात्तिष्ठंस्तृणमुभयतः परिच्छिद्येतरां सेनामभ्यस्येत्प्रासहेकस्त्वा पश्यतीति तद्यथैवा
 दः स्तुषां श्वशुराल्लज्जमानानि लीयमानैत्येवमेव सा सेना भज्यमानानि लीयमानैति यत्रैवं विद्वांस्तृणमुभयतः परिच्छिद्येतरां
 सेनामभ्यस्यति प्रासहेकस्त्वा पश्यतीति तानि द्रुवा चापिवोत्रास्त्विति ते देवाः अनुब्रुवन्विराड्या ज्यास्तु निष्केवल्यस्य
 यात्रयस्त्रिंशदक्षरा ॥ त्रयस्त्रिंशद्वै देवा अष्टौ वसव एकादश रुद्रा द्वादशा दित्याः प्रजापतिश्च वषट्कारश्च देवता अक्षरभा
 जः करोत्यक्षरमक्षरमेव तद्देवता अनुप्रपिबन्ति देवपात्रेणैव तद्देवास्तृप्यन्ति यं कामयेतानायतनवान्त्स्यादित्यविराजास्य य
 जेद्वायत्र्यावा त्रिष्टुभावा न्येन वा छंदसा वषट्कुयादिनायतनवन्तमेवैनंतत्करोति यं कामयेतायतनवान्त्स्यादिति विराजा
 स्य यजेत्पिबासोमिंद्रमंदतुत्वेत्येतयायतनवन्तमेवैनंतत्करोति ॥२२॥ ऋक् च वा इदमग्रे साम चास्तासैव नाम ऋगासीद
 मोनामसामसावा ऋक्सामोपावदन्मिथुनं संभवाव प्रजात्या इति नेत्यब्रवीत्सामं ज्यायान्वा अतो मम महिमेति ते द्वे भूत्वोपा
 वदतां तेन प्रतिचन समवदतां स्तिष्ठो भूत्वोपावदंस्तत्तिसृभिः समभवद्यत्तिसृभिः समभवत्तस्मात्तिसृभिः स्तुवंति तिसृ
 भिरुद्गायन्ति तिसृभिर्हिसामसंमिंतं तस्मादेकस्वयं हवः सह पतयो यद्वै तत्सा चामश्च समभवतां

तत्सामाभवत्तत्साम्नःसामत्वंसामन्भवत्यप्यप्यवेदयोवैभवत्यःशेषतामश्नुतेससामन्भवत्यसामन्यइतिहिनिंदंतिते
 वैपंचान्यद्भूत्वापंचान्यद्भूत्वाकल्पेतामाहावश्चार्हिकारश्चप्रस्तावश्चप्रथमाचक्रगुह्रीथश्चमध्यमाचप्रतिहारश्चोत्तमाचनि
 धनंचवषट्कारश्चतेयत्पंचान्यद्भूत्वापंचान्यद्भूत्वाकल्पेतां तस्मादाहुःपांक्तोयज्ञःपांक्ताःपशवइतियदुविराजंदशिनीमभि
 समपद्येतां तस्मादाहुर्विराजियज्ञोदशिन्यांप्रतिष्ठितइत्यात्मावैस्तोत्रियःप्रजानुरूपःपत्नीधाय्यापशवःप्रगाथोगृहाःसूक्तं
 सवाअस्मिंश्चलोकेमुष्मिंश्चप्रजयाचपशुभिश्चगृहेषुवसतियएवंवेद ॥ २३ ॥ स्तोत्रियंशंसत्यात्मावैस्तोत्रियस्तंमध्यम
 यावाचाशंसत्यात्मानमेवतत्संस्कुरुतेनुरूपंशंसतिप्रजावाअनुरूपःसउच्चैस्तरामिवानुरूपःशंस्तव्यःप्रजामेवतच्छेयसी
 मात्मनःकुरुतेधाय्यांशंसतिपत्नीवैधाय्यासानीचैस्तरामिवधाय्याशंस्तव्याऽप्रतिवादिनीहास्यगृहेषुपत्नीभवतियत्रैवंवि
 द्वात्रीचैस्तरांधाय्यांशंसतिप्रगाथंशंसतिसःस्वरवत्यावाचाशंस्तव्यःपशवोवैस्वरःपशवःप्रगार्थःपशूनामवरुध्याइंद्रस्य
 नुवीर्याणिप्रवोचमिति सूक्तंशंसतितद्वाएतत्प्रियमिंद्रस्यसूक्तंनिष्केवल्यंहैरण्यस्तूपमेतेनवैसूक्तेनहिरण्यस्तूपआंगिरसंइं
 द्रस्यप्रियंधामोपागच्छत्सपरमंलोकमजयदुपेन्द्रस्यप्रियंधामगच्छतिजयतिपरमंलोकंयएवंवेदगृहावैप्रतिष्ठासूक्तंतत्प्रति
 ष्ठिततमयावाचाशंस्तव्यंतस्माद्यद्यपिदूरइवपशूलभतेगृहानेवैनानाजिगमिषतिगृहाहिपशूनांप्रतिष्ठाप्रतिष्ठा ॥ २४ ॥
 इतिद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

सोमो वै राजामुष्मिं लोक आसीत्तं देवाश्च ऽऋषयश्चाभ्यध्यायन्कथमयमस्मान्सोमो राजा गच्छेदिति ते ब्रुवंश्छंदांसि यू-
 यं न इमं सोमं राजानमाहरतेति तथेति ते सुपर्णा भूत्वोदपतन्त्यत्सुपर्णा भूत्वोदपतन्त्यस्तदेतत्सौपर्णमित्याख्यानविद आचक्ष-
 ते छंदांसि वै तत्सोमं राजानमच्छाचरं स्तानि हतर्हि चतुरक्षराणि चतुरक्षराण्येव च छंदां स्यासन्त्सा जगती चतुरक्षरा प्रथमोदप-
 तत्सा पतित्वा र्धमध्वनो गत्वा श्राम्यत्सा परास्य त्रीण्यक्षराण्येकाक्षरा भूत्वा दीक्षां च तपश्च हरंती पुनरभ्यवापतत्तस्मात्तस्य
 वित्ता दीक्षां वित्तं तपो यस्य पशवः संति जागता हि पशवो जगती हिताना हरं दथ त्रिष्टुबुदपतत्सा पतित्वा भूयो र्धा दध्वनो गत्वा
 श्राम्यत्सा परास्यैकमक्षरं त्र्यक्षरा भूत्वा दक्षिणा हरंती पुनरभ्यवापतत्तस्मान्मध्यं दिने दक्षिणा नीयंते त्रिष्टुभो लोके त्रिष्टुभि-
 ता आहरत् ॥ २५ ॥ ते देवा अब्रुवन् गायत्री त्वं न इमं सोमं राजानमाहरेति सा तथेत्यब्रवीत्तां वै मासर्वेण स्वस्त्ययने नानुमंत्रयध्व-
 मिति तथेति सोदपतत्तां देवाः सर्वेण स्वस्त्ययने नान्वमंत्रयन्तं प्रेतिचेत्येतद्वै सर्वं स्वस्त्ययनं यत्प्रेतिचेति चेति तद्योस्य प्रियः
 स्यात्तमे ते नानुमंत्रयेत्प्रेतिचेति चेति स्वस्त्येव गच्छति स्वस्ति पुनरा गच्छति सा पतित्वा सोमपालान्भीषयित्वा पञ्चां च मुखे
 न च सोमं राजानं समगृभ्णाद्यानि चेत्तरे छंदसी अक्षराण्यजहितां तानि चोपसमगृभ्णात्तस्या अनुविसृज्य कृशानुः सोमपालः
 सव्यस्य पदो न खमच्छिदत्तच्छल्यको भवत्तस्मात्सनखमिव यद्वशमस्रवत्सावशा भवत्तस्मात्साहविरिवाऽथयः शल्यो यद-
 नीकमासीत्स सर्पो निर्दश्य भवत्सहस्रजोऽपि निपण्णं निदेमं थावलायानि स्नावानि ते गंडूपदायत्ते जनं सों धाहिः सो सा तथे-

पुरभवत् ॥ २६ ॥ सायहक्षिणेनपदासमगृष्णात्तत्प्रातःसवनमभवत्तद्गायत्रीस्वप्नतनमकुरुततस्मात्तत्समृद्धतममन्यते
 सर्वेषांसवनानामग्रियोमुख्योभवतिश्रेष्ठतामश्रुतेयएवंवेदाऽथयत्सव्येनपदासमगृष्णात्तन्माध्यंदिनंसवनमभवत्तद्वि
 संसततद्विस्रस्तंनान्वाप्नोत्पूर्वसवनंतेदेवाःप्राजिज्ञासंततस्मिन्निष्ठुभंछंदसामदधुरिंद्रंदेवतानांतेनतत्समावद्दीर्घमभव
 त्पूर्वेणसवनेनोभाभ्यासवनाभ्यांसमावद्दीर्घाभ्यांसमावज्जामीभ्यांराध्नोतियएवंवेदाऽथयन्मुखेनसमगृष्णात्तत्तृतीयस
 वनमभवत्तस्यपतंतीरसमधयत्तद्धीतरसंनान्वाप्नोत्पूर्वसवनंतेदेवाःप्राजिज्ञासंततत्पशुष्वपश्यंस्तद्यदाशिरमवनयंत्या
 ज्येनपशुनाचरंतितेनतत्समावद्दीर्घमभवत्पूर्वाभ्यांसवनाभ्यांसर्वैःसवनैःसमावद्दीर्घैःसमावज्जामिभीराध्नोतियएवंवेद
 ॥ २७ ॥ तेवाइमेइतरेछंदसीगायत्रीमभ्यवदेतांविचिंनावक्षराण्यनुपर्यागुरितिनेत्यब्रवीद्गायत्रीयथावित्तमेवनइतितेदेवेषु
 प्रश्नमैतांतेदेवाअब्रुवन्यथावित्तमेववइतितस्माद्धाप्येतर्हिवित्याव्याहुर्यथावित्तमेवनइतिततोवाअष्टाक्षरागायत्र्यभव
 त्र्यक्षरात्रिष्टुवेकाक्षराजगतीसाष्टाक्षरागायत्रीप्रातःसवनमुदयच्छन्नाशक्नोत्रिष्टुप्त्र्यक्षरांमाध्यंदिनंसवनमुद्यंतुंतागाय
 त्र्यब्रवीदायान्यपिमेत्रास्त्विति सातथेत्यब्रवीत्त्रिष्टुप्तांवैमैतैरष्टाभिरक्षरैरुपसंधेहीतितथेतितामुपसमदधादेतद्वैतद्गायत्र्यै
 मध्यंदिनेयन्मरुत्वतीयस्योत्तरं प्रतिपदोयश्चानुचरःसैकादशाक्षराभूत्वामाध्यंदिनंसवनमुदयच्छन्नाशक्नोज्जगत्येकाक्षरा
 तृतीयसवनमुद्यंतुंतांगायत्र्यब्रवीदायान्यपिमेत्रास्त्विति सातथेत्यब्रवीज्जगतीतांवैमैतैरेकादशभिरक्षरैरुपसंधेहीतितथे

तितामुपसमदधादेतद्वैतद्वायत्र्यैतृतीयसवनैयद्वैश्वदेवस्योत्तरैप्रतिपदोयश्चानुचरःसाद्वादशाक्षराभूत्वातृतीयसवनमु
 दयच्छत्ततोवाअष्टाक्षरागायत्र्यभवदेकादशाक्षरात्रिष्टुब्द्वादशाक्षराजगतीसर्वशृङ्गोभिःसमावद्दीर्घैःसमावज्जामिभी
 राध्नोतियएवंवेदैकंवैसत्तत्रेधाभवत्तस्मादाहुर्दातव्यमेवंविदुषईत्येकंहिसत्तत्रेधाभवत् ॥२८॥ तेदेवाअब्रुवन्नादित्या
 न्युष्माभिरिदंसवनमुद्यच्छामेति तथेतितस्मादादित्यारंभणंतृतीयसवनमादित्यग्रहःपुरस्तात्तस्ययजत्यादित्यासोअदि
 तिर्मादयंतामिति मद्द्वत्यारूपसमृद्ध्यामद्द्वैतृतीयसवनस्यरूपंनानुवषट्करोतिनभक्षयतिसंस्थावाऽएषायदनुवषट्कारःसं
 स्थाभक्षःप्राणाऽआदित्यानेत्प्राणान्तसंस्थापयानीति त आदित्या अब्रुवन्त्सवितारंत्वयेदंसहसवनमुद्यच्छामेति तथेतित
 स्मात्सावित्रीप्रतिपद्भवतिवैश्वदेवस्यसावित्रग्रहःपुरस्तात्तस्ययजतिदमूनादेवःसवितावरेण्यइति मद्द्वत्यारूपसमृद्ध्या
 मद्द्वैतृतीयसवनस्यरूपंनानुवषट्करोतिनभक्षयतिसंस्थावाएषायदनुवषट्कारःसंस्थाभक्षःप्राणःसवितानेत्प्राणंसंस्थाप
 यानीत्युभेवाएषएतेसवनैविपिबतियत्सविताप्रातःसवनंचतृतीयसवनंचतद्यत्पिबवत्सावित्र्यैनिविदःपदंपुरस्ताद्भव
 तिमद्द्वदुपरिष्ठादुभयोरेवैनंतत्सवनयोराभजतिप्रातःसवनेचतृतीयसवनेचबह्वयःप्रातर्वायव्याःशस्यंतएकातृतीयसव
 नैतस्मादूर्ध्वाःपुरुषस्यभूयांसःप्राणायच्चावांचोद्यावापृथिवीयंशंसतिद्यावापृथिवीवैप्रतिष्ठेइयमेवेहप्रतिष्ठासावमुत्रतद्य
 द्यावापृथिवीयंशंसतिप्रतिष्ठयोरेवैनंतत्प्रतिष्ठापयति ॥२९॥ आर्ध्वंशंसत्युभोवैदेवेषुतपसासोमपीथमभ्यजयंस्तेभ्यः

प्रातःसवनेवाचिकल्पयिषंस्तान्निर्वसुभिःप्रातःसवनादनुदत्तेभ्योमाध्यंदिनेसवनेवाचिकल्पयिषंस्तानिद्रोरुद्रैर्माध्यं
 दिनात्सवनादनुदत्तेभ्यस्तृतीयसवनेवाचिकल्पयिषंस्तान्विश्वेदेवाअनोनुद्यंतनेहपास्यंतिनेहेतिसप्रजापतिरब्रवीत्स
 वितारंतववाइमेतेवासास्त्वमेवैभिःसंपिबस्वेतिसतथेत्यब्रवीत्सवितारंतान्वैत्वमुभयतःपरिपिबेतितां प्रजापतिरुभयतः
 पर्यपिबत्ते एते धार्य्ये अनिरुक्ते प्राजापत्ये शस्ये ते अभित आर्भवं सुरूप कृत्नुमूतयेऽयं वेनश्चोदयत्पृश्निगर्भा इति प्रजापतिरेवै
 नांस्तदुभयतःपरिपिबेति तस्मादुश्रेष्ठी पात्रे रोचयत्येवं यं कामयते तं तेभ्यो वै देवा अपैवावीभत्संतमनुष्यगंधात्त एते धार्य्ये अं
 तरदधते येभ्यो मातैवापित्र इति ॥ ३० ॥ वैश्वदेवं शंसति यथा वै प्रजा एवं वैश्वदेवं तद्यथांतरं जनता एवं सूक्तानियथारण्यान्ये
 वंधार्य्यास्तदुभयतो धार्य्यां पर्याह्वयते तस्मात्तान्यरण्यानि संत्यं न रण्यानि मृगैश्च वयोभिश्चेति हस्माह यथा वै पुरुष एवं वैश्व
 देवं तस्य यथा वांतरमंगान्येवं सूक्तानियथा पर्वाण्येवं धार्य्यास्तदुभयतो धार्य्यां पर्याह्वयते तस्मात्पुरुषस्य पर्वाणि शिथिराणि
 संति दृह्वानि ब्रह्मणा हितानि धृतानि मूलं वा एतद्यज्ञस्य यद्धार्य्याश्च याज्याश्च तद्यदन्या अन्या धार्य्याश्च याज्याश्च कुर्युरुन्मू
 लमेव तद्यज्ञं कुर्युस्तस्मात्ताः समान्य एव स्युः पांचजन्यं वा एतदुक्तं यद्वैश्वदेवं सर्वेषां वा एतत्पंचजनानामुक्तं देवमनुष्या
 णां गंधर्वाप्सरसां सर्पाणां च पितॄणां चैतेषां वा एतत्पंचजनानामुक्तं सर्व एनं पंचजनाविदुरेनं पंचिन्यै जनता ये हविनो गच्छं
 तिय एवं वेद सर्वदेवत्यो वा एष होता यो वैश्वदेव शंसति सर्वादिशो धार्य्येच्छसिष्यन्त्सर्वास्वेव तद्विश्वरसं दधाति यस्यामस्य

दिशि द्वेष्यः स्यान्न तां ध्यायेदनुहायै वास्य तद्दीर्यमादत्तेऽदिति द्यौरदिति रंतरिक्षमित्युत्तमया परिदधातीं वा अदिति रियं
 द्यौरियमंतरिक्षमदिति माता सपिता सपुत्र इतीयं वै मातेयं पितेयं पुत्रा विश्वे देवा अदितिः पंचजना इत्यस्यां वै विश्वे देवा अ
 स्यां पंचजना अदितिर्जातमदितिर्जनित्वमितीयं वै जातमियं जनित्वं द्विः पच्छः परिदधाति चतुष्पादा वै पशवः पशूनामवरु
 ध्यै सकृदर्धर्चशः प्रतिष्ठाया एव द्विप्रतिष्ठो वै पुरुषश्चतुष्पादाः पशवो यजमानमेव तद्विप्रतिष्ठं चतुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयति
 सदैव पंचजनीयया परिदध्यात्तदुपस्पृशन्भूमिं परिदध्यात्तद्यस्यामेव यज्ञं संभरति तस्यामेवैनं तदंततः प्रतिष्ठापयति विश्वे
 देवाः शृणुते मंहवं मइति वैश्वदेवमुक्थं शस्त्वा वैश्वदेव्या यजति यथा भागं तद्देवताः प्रीणाति ॥ ३१ ॥ आग्नेयी प्रथमा घृतया
 ज्या सौमी सौम्यया ज्या वैष्णवी घृतया ज्या त्वंसोमपितृभिः संविदान इति सौम्यस्य पितृमत्या यजति घृतिवाऽएतत्सोमं यद
 भिषुण्वंति तस्यैतामनुस्तरणीं कुर्वंति यत्सौम्यः पितृभ्यो वा अनुस्तरणीं तस्मात्सौम्यस्य पितृमत्या यजत्यवधिषुर्वा एतत्सोमं
 यदभ्यसुषुंस्तदेनं पुनः संभावयंति पुनराप्याययंत्युपसदां रूपेणोपसदां किल वै तद्रूपं यदेता देवता अग्निः सोमो विष्णुरिति
 प्रतिगृह्य सौम्यं होता पूर्वच्छंदोगेभ्यो वेक्षे तंतं हैके पूर्वच्छंदोगेभ्यो हरंति तत्तथान कुर्याद्वषट्कर्ता प्रथमः सर्वभक्षान्भक्षयती
 तिहस्माह तेनैव रूपेण तस्माद्वषट्कर्तैव पूर्वो वेक्षेताथैनं छंदोगेभ्यो हरंति ॥ ३२ ॥ प्रजापतिर्वै स्वांदुहितरमभ्यध्यायं द्विवमि
 त्यन्य आहुरुषसमित्यन्येतामृश्यो भूत्वारोहितां भूतामभ्यैत्तं देवा अपश्यन्न कृतं वै प्रजापतिः करोतीति ते तमैच्छन्त्य एनमा

रिष्यत्येतमन्योन्यस्मिन्नाविदंस्तेषां यावद्वोरसमास्तन्व आसंस्त एकांथासमभिरंस्ताः संभृता एष देवो भवत्तदस्यैतद्भूतव
 ज्ञामभवतिवैसयोस्यैतदेवंनामवेदतं देवा अब्रुवन्नयं वै प्रजापतिरकृतमकरिमं विद्ध्येति स तथेत्यब्रवीत्सवैवोवरंवृणा इति वृ
 णीष्वेति स एतमेव वरमवृणीत पशूनामाधिपत्यं तदस्यैतत्पशुमज्ञामपशुमान्भवतियोस्यैतदेवंनामवेदतमभ्यायत्यावि
 ध्यत्सविद्ध ऊर्ध्व उदप्रपतत्तमेतं मृग इत्याचक्षते य उ एव मृगव्याधः स उ एव सयारोहितसारोहिणीयो एवेषु स्त्रिकांडा सो एवेषु
 स्त्रिकांडा तद्वा इदं प्रजापतेरेतः सिक्तमधावत्तत्सरो भवत्ते देवा अब्रुवन्मेदं प्रजापतेरेतो दुषदिति यदब्रुवन्मेदं प्रजापतेरेतो
 दुषदिति तन्मा दुषमभवत्तन्मा दुषस्य मा दुषत्वं मा दुषं हवैना मैतद्यन्मानुषं तन्मा दुषं सन्मानुषमित्याचक्षते परोक्षेण परोक्ष
 प्रिया इव हि देवाः ॥ ३३ ॥ तदग्निना पर्यादधुस्तन्मरुतो धून्वंस्तदग्निर्न प्राच्या वयं तदग्निना वैश्वानरेण पर्यादधुस्तन्मरुतो धू
 न्वंस्तदग्निर्वैश्वानरः प्राच्या वयं तस्य यद्रेतसः प्रथममुददीप्य तं तदसावादित्यो भवद्यद्वितीयमासीत्तद्भृगुरभवत्तं वरुणो
 न्यगृह्णीतं तस्मात्सभृगुर्वारुणिरथ यत्तृतीयमदीदेदिव त आदित्या अभवन्येंगारा आसंस्तेंगिरसो भवन्त्यदंगाराः पुनरवशां
 ता उददीप्य तं तद्बृहस्पतिरभवद्यानिपरिक्षाणान्यासंस्ते कृष्णाः पशवो भवन्त्यालोहिनी मृत्तिका तेरोहिता अथ यद्भस्मासी
 तत्पुरुष्यं व्यसर्पेद्दौ रोगवयक्रुश्य उष्ट्रोगर्दभ इति ये जैते रुपाः प्रशस्ते च तान्वा एष देवो भ्यवदतं मम वा इदं मम वै वास्तुहमि
 तितमेतयर्चानिरवादयंत्यैषारौ द्रीशस्य तं आतेपितर्मरुतां सुन्नमेतुमानः सूर्यस्य संहशो युयोथाः ॥ त्वं नो वीरो अर्वतिक्षमे

थाइतिब्रूयान्नाभिनइत्यनभिमानुकोहैषदेवःप्रजाभवतिप्रजायेमहिर्द्वयप्रजाभिरितिब्रूयान्नरुद्रेत्येतस्यैवनाम्नःपरि
हृत्यैतदुखलुशंनःकर्तात्येवशंसैच्छमितिप्रतिपद्यतेसर्वस्माएवशांत्यैनृभ्योनारिभ्योगवइतिपुमांसोवैनरःस्त्रियोनार्यः
सर्वस्माएवशांत्यैसोनिरुक्तारौद्रीशांतासर्वायुःसर्वायुत्वायसर्वमायुरेतिथएवंवेदसोगायत्रीब्रह्मवैगायत्रीब्रह्मणैवैनंतन्न
मस्यति॥३४॥वैश्वानरीयेणाग्निमारुतंप्रतिपद्यतेवैश्वानरोवाएतद्रेतःसिक्तंप्राच्यावयंतस्माद्वैश्वानरीयेणाग्निमारुतंप्रति
पद्यतेऽनवानंप्रथमऋक्शंस्रव्याग्नीन्वाऽएषोर्चाष्यशांतान्प्रसीदन्नेतियआग्निमारुतंशंसतिप्राणेनैवतदग्नींस्तरत्यधीय
न्नुपहन्यादन्यंविक्कारमिच्छैत्तमेवतत्सेतुंकृत्वातरतितस्मादाग्निमारुतेनव्युच्यमेष्टव्योविक्कामारुतंशंसतिमरुतोह
वाएतद्रेतःसिक्तंधून्वंतःप्राच्यावयंतस्मान्मारुतंशंसतियज्ञायज्ञावोअग्नयेदेवोवोद्रविणोदाइतिमध्येयोर्निचानुरूपंच
शंसतितद्यन्मध्येयोर्निचानुरूपंचशंसतितस्मान्मध्येयोर्निर्धृतायदुद्वेसूक्तेशस्त्वाशंसतिप्रतिष्ठयोरेवंतदुपरिष्ठात्प्रजननं
दधातिप्रजात्यैप्रजायतेप्रजयापशुभिर्यएवंवेद॥३५॥जातवेदस्यंशंसतिप्रजापतिःप्रजाअसृजतंताःसृष्टाःपराच्यएवाय
न्नव्यावर्ततंताअग्निनापर्यगच्छत्ताअग्निमुपावर्ततंतामेवाद्याप्युपावृत्ताःसोब्रवीज्जातावैप्रजाअनेनाविदमितियदब्रवीज्जा
तावैप्रजाअनेनाविदमितितज्जातवेदस्यमभवत्तज्जातवेदसोजातवेदस्त्वंताअग्निनापरिगतानिरुद्धाःशोचत्योदीध्यत्यो
तिष्ठंस्ताअद्भिरभ्यर्षिंचत्तस्मादुपरिष्ठाज्जातवेदस्यस्यपोहिषीयंशंसतितस्मात्तच्छमयतेवशंस्रव्याग्नीन्वाअद्भिरभिषिच्यनि

जास्यैवामन्यततासुवाअहिनावुध्येतपरोक्षक्षत्तेजोदधादेवहवाअहिर्बुध्नोयदग्निर्गार्हपत्योऽग्निनैवासुतद्गार्हपत्येनपरो
 क्षात्तेजोदधातितस्मादाहुर्जुह्वदेवांजुह्वतोवसीयानिति ॥३६॥ देवानांपत्नीःशंसत्यनूचीरग्निगृहपतितस्मादनूचीपत्नी
 गार्हपत्यमास्तेतदाहूराकांपूर्वाशंसैजाम्यैवैपूर्वपेयमितितत्तन्नादृत्यंदेवानामेवपत्नीःपूर्वाःशंसैदेषहवाएतत्पत्नीषुरेतोद
 धातियदग्निर्गार्हपत्योऽग्निनैवासुतद्गार्हपत्येनपत्नीषुप्रत्यक्षाद्रेतोदधातिप्रजात्यैप्रजायतेप्रजयापशुभिर्यएवंवेदतस्मा
 त्समानोदर्यास्वसान्योदर्यायैजायायाअनुजीविनीजीवतिराकांशंसतिराकाहवाएतांपुरुषस्यसेवनींसीव्यतियैषांशिश्वे
 धिपुमांसोस्यपुत्राजायंतेयएवंवेदपावीरवींशंसतिवाग्वैसरस्वतीपावीरवींवाच्येवतद्वाचंदधातितदाहूर्यामींपूर्वाशंसै
 त् ॥ पित्र्याँ३इति ॥ यामीमेवपूर्वाशंसैदिमंयमप्रस्तरमाहिसीदेतिराज्ञोवैपूर्वपेयंतस्माद्यामीमेवपूर्वाशंसैन्मातलीकव्यै
 र्यमोअंगिरोभिरितिकाव्यानामनूचींशंसत्यवरेणैववैदेवान्काव्याःपरेणैवपितृस्तस्मात्काव्यानामनूचींशंसत्युदीरताम
 वरउत्परासइतिपित्र्याःशंसत्युन्मध्यमाःपितरःसोम्यासइतियेचैवावमायेचपरमायेचमध्यमास्तान्त्सर्वाननंतरायंप्री
 णात्याहंपितृन्सुविदत्राँअवित्सीतिद्वितीयांशंसतिवर्हिषदोयेस्वधयासुतस्येत्येतद्धवाएषांप्रियंधामयद्वर्हिषदइतिप्रिये

गैवैनंस्तद्धाम्नासमर्धयतिप्रियेणधाम्नासमुच्चतेयएवंवेदैदंपितृभ्योनमोअस्त्वद्येतिनमस्कारवतीमंततःशंसतितस्मादं
 ततःपितृभ्योनमस्क्रियतेतदाहुर्व्याहावपित्र्याःशंस३त्॥अव्याहावा३इति ॥ व्याहावमेवशंसैदसंस्थितंवैपितृयज्ञस्य
 साध्वसंस्थितंवाएषपितृयज्ञसंस्थापयतियोव्याहावंशंसतितस्माद्व्याहावमेवशंसव्यं ॥३७॥ स्वादुष्किलायंमधुमाँउता
 यमितींद्रस्यैंद्रीरनुपानीयाःशंसत्येताभिर्वाइंद्रस्तृतीयसवनमन्वपिवत्तदनुपानीयानामनुपानीयात्वंमाद्यंतीववैतर्हिदे
 वतायदेताहोताशंसतितस्मादेतासुमद्वत्यतिगीर्ययोरोजसास्कभितारजांसीतिवैष्णुवारुणीमृचंशंसतिविष्णुवैयज्ञ
 स्यदुरिष्टपातिवरुणःस्विष्टंतयोरुभयोरेवशांत्यैविष्णोर्नुकंवीर्याणिप्रवोचमितिवैष्णवींशंसतियथावैमत्यमेवंयज्ञस्यवि
 णुस्तद्यथादुष्कृष्टंदुर्मतीकृतंसुकृष्टंसुमतीकृतंकुर्वन्नियादेवमेवैतद्यज्ञस्यदुःष्टुतंदुःशस्तंसुष्टुतंसुशस्तंकुर्वन्नेतियदेतांहो
 ताशंसतितंतुंतन्वन्नजसोभानुमन्विहीतिप्राजापत्यांशंसतिप्रजावैतंतुःप्रजामेवास्माएतत्संतनोतिज्योतिष्मतःपथोरक्ष
 धियाकृतानितिदेवयानावैज्योतिष्मतःपंथानस्तानेवास्माएतद्वितनोत्यनुल्बणंवयतजोगुवामपोमनुर्भवजनयादैव्यं
 जनमित्येवैनंतन्मनोःप्रजयासंतनोतिप्रजात्यैप्रजायतेप्रजयापशुभिर्यएवंवेदैवानइंद्रोमघवाविरप्शीत्युत्तमयापरिदधा
 तीयंवाइंद्रोमघवाविरप्शीकरत्सत्याचर्षणीधृदनर्वेतीयंवैसत्याचर्षणीधृदनर्वा ॥ त्वंराजाजनुषांधेह्यस्मेइतीयंवैराजा

१ 'एनांस्तद्धाम्ना' इतिभाष्यपाठः । एनांस्मिन्नितिबुद्धः । एनांनित्यर्थे एनंस्तदितिछांदसं । २ भाष्ये 'अव्याहावा३तिमि' पाठः ।

जनुषामधिश्रवोमाहिनंयजरित्रइतीयैमाहिनंयज्ञश्रवोयजमानोजरितायजमानायैवैतामाशिषमाशास्तैतदुपस्पृश
 न्भूमिंपरिदध्यात्तद्यस्यामेवयज्ञसंभरतितस्यामेवैनंतदंततःप्रतिष्ठापयत्यग्नेमरुद्भिःशुभयद्भिर्ऋक्भिरित्याग्निमारुतमु
 कथंशस्त्वग्निमारुत्यायजतिथथाभागंतदेवताःप्रीणातिप्रीणाति ॥३८॥ इतितृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

देवावाअसुरैर्युद्धमुपप्रायन्विजयायतानग्निर्नान्वकामयतैतुंतदेवाअब्रुवन्नपित्वमेह्यस्माकंवैत्वमेकोसीतिसनास्तुतो
 न्वेष्यामीत्यब्रवीत्स्तुतनुमेति तथेतितंतसमुत्क्रम्योपनिवृत्त्यास्तुवंस्तान्स्तुतोनुप्रैत्सन्निःश्रेणिर्भूत्वात्र्यनीकोऽसुरान्यु
 द्धमुपप्रायद्विजयायन्निःश्रेणिरितिच्छंदस्येवश्रेणीरकुरुतत्र्यनीकइतिसवनान्येवानीकानितानसंभाव्यंपराभावयत्त
 तोवैदेवाअभवन्परासुराभवत्यात्मनापरास्यद्विषन्पाप्माभ्रातृव्योभवतियएवंवेदसावाएषागायत्र्येवयदग्निष्टोमश्चतुर्विं
 शत्यक्षरावैगायत्रीचतुर्विंशतिरग्निष्टोमस्यस्तुतशस्त्राणितद्वैयदिदमाहुःसुधायांहवैवाजीसुहितोदधातीतिगायत्रीवैतन्न
 हवैगायत्रीक्षमारमतऊर्ध्वाहवाएषायजमानमादायस्वरेतीत्यग्निष्टोमोवैतन्नहवाऽअग्निष्टोमःक्षमारमतऊर्ध्वोहवाएषय
 जमानमादायस्वरेतिसवाएषसंवत्सरएवयदग्निष्टोमश्चतुर्विंशत्यर्धमासोवैसंवत्सरश्चतुर्विंशतिरग्निष्टोमस्यस्तुतशस्त्राणि
 तंयथासमुद्रंस्रोत्याएवंसर्वेयज्ञक्रतवोपियंति ॥३९॥ दीक्षणीयेष्टिस्त्यायतेतामेवानुयाःकाश्चेष्टयस्ताःसर्वाअग्निष्टोममपि
 यंतीळासुपहयतइळाविधावैपाकयज्ञाइळामेवानुयेकेचपाकयज्ञास्तेसर्वेअग्निष्टोममपियंतिसायंप्रातरग्निहोत्रंजुहविसायं

प्रातर्ब्रतं प्रयच्छंति स्वाहाकारेणाग्निहोत्रं जुह्वति स्वाहाकारेण ब्रतं प्रयच्छंति स्वाहाकारमेवान्वग्निहोत्रं मग्निष्टोममप्येति पंच
 दश प्रायणीये सामिधेनी रन्वाहं पंचदशदर्शपूर्णमासयोः प्रायणीयमेवानुदर्शपूर्णमासावग्निष्टोममपीतः सोमं राजानं क्रीणं
 त्यौषधो वै सोमो राजौषधिभिस्तंभिषज्यंति यंभिषज्यंति सोममेव राजानं क्रीयमाणमनुयानिकानि च भेषजानि तानि सर्वा
 ण्यग्निष्टोममपियंत्यग्निमातिथ्ये मंथं त्यग्निं चातुर्मास्येष्वतिथ्यमेवानुचातुर्मास्यान्यग्निष्टोममपियंति पयसा प्रवर्ग्ये चरंति
 पयसा दाक्षायणयज्ञे प्रवर्ग्यमेवानुदाक्षायणयज्ञोऽग्निष्टोममप्येति पशुरुपवसथे भवति तमेवानुयेके च पशुबन्धास्ते सर्वेऽग्निष्टो
 ममपियंतीळादधो नाम यज्ञक्रतुस्तं दध्ना चरंति दध्ना दधिधर्मं दधिधर्ममेवां न्विळादधोऽग्निष्टोममप्येति ॥ ४० ॥ इति नुपुर
 स्तादथोपरिष्ठात्पंचदशोक्त्यस्य स्तोत्राणि पंचदशशस्त्राणि समासो मासधा संवत्सरो विहितः संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरोऽग्निरग्नि
 ष्टोमः संवत्सरमेवानूक्त्योऽग्निष्टोममप्येत्युक्त्यमपियंतमनुवाजपेयोप्येत्युक्त्यो हि स भवति द्वादशरात्रेः पर्यायाः सर्वे पं
 चदशास्ते द्वौ द्वौ संपद्यन्ति शं देकविंशं षोडशिसामं त्रिवृत्संधिः सान्निशत्समासं त्रिंशन्मासस्य रात्रयो मासधा संवत्सरो विहि
 तः संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरोऽग्निरग्निष्टोमः संवत्सरमेवान्वतिरात्रोऽग्निष्टोममप्येत्यतिरात्रमपियंतमन्वसोर्यामोप्येत्यतिरा
 त्रो हि स भवत्येतद्वै ये च पुरस्ताद्ये चोपरिष्ठाद्यज्ञक्रतवस्ते सर्वेऽग्निष्टोममपियंति तस्य संस्तुतस्य नवतिशतं स्तोत्रियाः सायानव
 तिस्ते दश त्रिवृत्तोऽथ यानवतिस्ते दशऽथ यादश तासां मेकास्त्रियो देति त्रिवृत्परिशिष्यते सोसावेकविंशोऽध्याहितस्तप

तिविषुवान्वा एषस्तोमानां दशवा एतस्माद्वा च त्रिवृतास्तोमेनास्तु वंस्तान्स्तु तोत्यार्जतं ते यथा लोकमगच्छंस्तं रुद्रा आगच्छंस्त एनमब्रुवन्नतिनोर्जस्याकाशं नः कुर्वितिसनास्तु तोति स्रक्ष्य इत्यब्रवीत्स्तु तनु मेति तथेति तंतं तं त्रिवृतास्तोमेनास्तु वंस्तान्स्तु तोत्यार्जतं ते यथा लोकमगच्छंस्तं रुद्रा आगच्छंस्त एनमब्रुवन्नतिनोर्जस्याकाशं नः कुर्वितिसनास्तु तोति स्रक्ष्य इत्यब्रवीत्स्तु तनु मेति तथेति तंतं तं पंचदशेन स्तोमेनास्तु वंस्तान्स्तु तोत्यार्जतं ते यथा लोकमगच्छंस्तमादित्या आगच्छंस्त एनमब्रुवन्नतिनोर्जस्याकाशं नः कुर्वितिसनास्तु तोति स्रक्ष्य इत्यब्रवीत्स्तु तनु मेति तथेति तंतं तं सप्तदशेन स्तोमेनास्तु वंस्तान्स्तु तोत्यार्जतं ते यथा लोकमगच्छंस्तं विश्वे देवा आगच्छंस्त एनमब्रुवन्नतिनोर्जस्याकाशं नः कुर्वितिसनास्तु तोति स्रक्ष्य इत्यब्रवीत्स्तु तनु मेति तथेति तंतं तं एकविंशेन स्तोमेनास्तु वंस्तान्स्तु तोत्यार्जतं ते यथा लोकमगच्छंस्तं कैकेन वै तं देवाः स्तोमेनास्तु वंस्तान्स्तु तोत्यार्जतं ते यथा लोकमगच्छंस्तं नथ है नमेष एतैः सर्वैः स्तोमैः स्तौतियो यजते यश्चैनमेवं वेदातीतु तमर्जता अतिहवा एनमर्जते स्वर्गलोकमभिय एवं वेद ॥ ४२ ॥ सवा एषो गिरे वयदग्निष्टोमस्तं यदस्तु वं

स्तस्मादग्निस्तोमस्तमग्निस्तोमंसंतमग्निष्टोमइत्याचक्षतेपरोक्षेणपरोक्षप्रियाइवहिदेवास्तंयच्चतुष्टयादेवाश्चतुर्भिःस्तोमैरस्तु
वंस्तस्माच्चतुःस्तोमस्तंचतुःस्तोमंसंतंचतुःष्टोमइत्याचक्षतेपरोक्षेणपरोक्षप्रियाइवहिदेवाअथयदेनमूर्ध्वंसंतंज्योतिर्भूतम
स्तुवंस्तस्माज्ज्योतिस्तोमस्तंज्योतिस्तोमंसंतंज्योतिष्टोमइत्याचक्षतेपरोक्षेणपरोक्षप्रियाइवहिदेवाःसवाएषोपूर्वोनपरोय
ज्ञक्रतुर्यथारथचक्रमनंतमेवंयदग्निष्टोमस्तस्ययथैवप्रायणंतथोदयनंतदेषाभियज्ञगाथागीयते ॥ यदस्यपूर्वमपरंतदस्यय
द्वस्यापरंतद्वस्यपूर्व॥ अहेरिवसर्पणंशाकलस्यनविजानंतियतरत्परस्तादितियथाह्येवास्यप्रायणमेवमुदयनमसदितितदा
हुर्यन्निवृत्प्रायणमेकविंशमुदयनंकेनतेसमेइतियोवाएकविंशस्त्रिवृद्वैसोऽथोयदुभौतृचौतृचिनावितिब्रूयात्तेनेति॥४३॥
योवाएषतपत्येषोग्निष्टोमएषसाहस्तंसहैवाह्रासंस्थापयेयुःसाहोवैनामतेनासंत्वरमाणाश्चरेयुर्यथैवप्रातःसवनंएवंमाध्यं
दिनंएवंतृतीयसवनंएवमुहयजमानोप्रमायुकोभवतियद्धवाइदंपूर्वयोःसवनयोरसंत्वरमाणाश्चरंतितस्माद्धेदंप्राच्योग्रा
मताबहुलाविष्टाअथयद्धेदंतृतीयसवनेसंत्वरमाणाश्चरंतितस्माद्धेदंप्रत्यंचिदीर्घारण्यानिभवंतितथाहयजमानःप्रमायु
कोभवतितेनासंत्वरमाणाश्चरेयुर्यथैवप्रातःसवनंएवंमाध्यंदिनंएवंतृतीयसवनंएवमुहयजमानोप्रमायुकोभवतिसएतमे
वशस्त्रेणानुपर्यावर्तेतयदावाएषप्रातरुदेत्यथमंद्रंतपतितस्मान्मंद्रयावाचाप्रातःसवनेशंसैदथयदाभ्येत्यथबलीयस्तपति
तस्माद्बलीयस्यावाचामध्यंदिनेशंसैदथयदाभिलक्ष्मैत्यथबलिष्ठतमंतपतितस्माद्बलिष्ठतमयावाचातृतीयसवनेशंसैदेवं

शंसेद्यदिवाच ईशीतवाग्धिशस्त्रं ययातुवाचोचरोचरिपयोत्सहेतुसमापनायवत्यामतिपद्येतैतत्सुशस्ततममिवभवतिसवा
 ऽएषनकदाचनास्तमेतिनोदेतिंतयदस्तमेतीतिमन्यंतैहएवतदंतमित्वाऽथात्मानंविपर्यस्यतेरात्रीमेवावस्तात्कुरुतेहःपर
 स्तादथयदेनंप्रातरुदेतीतिमन्यंतैरात्रेरेवतदंतमित्वाथात्मानंविपर्यस्यतेहरेवावस्तात्कुरुतेरात्रीपरस्तात्सवाएषनकदाच
 ननिम्रोचतिनहवैकदाचननिम्रोचत्येतस्यहसायुज्यंसरूपतासलोकतामश्रुतेयएवंवेदयएवंवेद।४४।इतिचतुर्थोऽध्यायः४
 यज्ञोवैदेवेभ्योन्नाद्यमुदक्रामत्तेदेवाअब्रुवन् यज्ञोवैनोन्नाद्यमुदक्रमीदन्विमंयज्ञमन्नमन्विच्छामेतितेब्रुवन्कथमन्विच्छा
 मेतिब्राह्मणेनचच्छंदोभिश्चेत्यब्रुवन्स्तेब्राह्मणच्छंदोभिरदीक्षयंस्तस्यांतंयज्ञमतन्वतापिपत्नीःसमयाजयंस्तस्माद्धाप्येतर्हिदी
 क्षणीयायामिष्टावांतमेवयज्ञंतन्वतेऽपिपत्नीःसंयाजयंतितमनुन्यायमन्ववायंस्तेप्रायणीयमतन्वतंतंप्रायणीयेननेदीयो
 न्वागच्छंस्तेकर्मभिःसमत्वरंतंतच्छंयंतमकुर्वंस्तस्माद्धाप्येतर्हिप्रायणीयंशंयंतमेवभवतितमनुन्यायमन्ववायंस्तआति
 थ्यमतन्वतंतमातिथ्येननेदीयोन्वागच्छंस्तेकर्मभिःसमत्वरंतंतदिळांतमकुर्वंस्तस्माद्धाप्येतर्ह्यातिथ्यमिळांतमेवभवतित
 मनुन्यायमन्ववायंस्तउपसदोतन्वतंतमुपसद्भिर्नेदीयोन्वागच्छंस्तेकर्मभिःसमत्वरंतंतेतिष्ठःसामिधेनीरनूच्यतिस्रोदेव
 ताऽअयजंस्तस्माद्धाप्येतर्ह्युपसत्सुतिस्रऽएवसामिधेनीरनूच्यतिस्रोदेवतायजंतितमनुन्यायमन्ववायंस्तउपवसथमतन्व

ततमुपवसथ्येहन्यामुर्वस्तमाद्वातं यजमानं तन्वतां पिपत्नीः समयाजयैस्तस्माद्वाप्येतर्हुपवसथ आतमेव यज्ञं तन्वते पिपत्नीः सं
 याजयंति तस्मादेतेषु पूर्वेषु कर्मसु शनैस्तरां शनैस्तरामिवानुब्रूयाद नूत्सारमिव हिते तमायंस्तस्मादुपवसथे यावत्यावाचा का
 मयीत तावत्यानुब्रूयादाप्तो हिस तर्हि भवतीति तमाद्वाब्रुवंस्तिष्ठस्वनोन्नाद्यायेति सनेत्यब्रवीत्कथं वस्तिष्ठेयेति तानीक्षतैव त
 मब्रुवन्ब्राह्मणेन च नश्छंदोभिश्चसयुग्भूत्वान्नाद्यायतिष्ठस्वेति तथेति तस्माद्वाप्येतर्हियज्ञः सयुग्भूत्वा देवेभ्यो हव्यं वहति ब्रा
 ह्मणेन च च्छंदोभिश्च ॥ ४५ ॥ त्रीणि हवै यज्ञे क्रियंते जग्धं गीर्णं वां तं तद्धैतदेव जग्धं यदाशं समानमार्त्विज्यं कारयत उत वामे द
 द्यादुत वामावृणीतेति तद्धतत्पराडेव यथा जग्धं न हैव तद्यजमानं भुनक्त्यथ हैतदेव गीर्णं यद्विभ्यदार्त्विज्यं कारयत उत वा
 मानवाधेतो तवामेन यज्ञवेशं संकुर्यादिति तद्धतत्पराडेव यथा गीर्णं न हैव तद्यजमानं भुनक्त्यथ हैतदेव वां तं यदभि शस्यमा
 नमार्त्विज्यं कारयते यथा हवा इदं वां तान्मनुष्या बीभत्संत एव तस्माद्देवास्तद्धतत्पराडेव यथा वां तं न हैव तद्यजमानं भुनक्ति
 स एतेषां त्रयाणामाशां नेयां तं यद्येतेषां त्रयाणां मेकं चिदकाममभ्या भवेत्तस्यास्ति वामदेव्यस्य स्तोत्रे प्रायश्चित्तिरिदं वा इदं वा
 मदेव्यं यजमानलोको मृतलोकः स्वर्गो लोकस्तत्रिभिरक्षरैर्न्यूनं तस्य स्तोत्र उपसृप्य त्रेधात्मानं विगृहीयात्पुरुष इति स एतेषु
 लोकेष्व्वात्मानं दधात्यस्मिन्यजमानलोके स्मिन्नमृतलोके स्मिन्स्वर्गलोके स सर्वादुरिष्टि मर्त्ये त्यपि यदि समृद्धा इव ऋत्विजः

स्युरिति हस्माहाथ हैतज्जपेदेवेति ॥ ४६ ॥ छंदोसिवैदेवभ्यो हव्यमूद्वाश्रानिजघनार्धेयज्ञस्यतिष्ठंतियथाश्वोवाश्वतरो
 वोहिवांस्तिष्ठेदेवंतेभ्य एतंमैत्रावरुणं पशुपुरोळाशमनुदेविकाहवींषिनिर्वपेद्वात्रेपुरोळाशंद्वादशकपालंयोधातासवषट्का
 रोनुमत्यैचरुंयानुमतिः सागायत्रीराकायैचरुंयाराकासात्रिष्टुप्सिनीवात्यैचरुंयासिनीवालीसाजगतीकुह्वैचरुंयाकुहूःसा
 नुष्टुवेतानिवावसर्वाणिच्छंदांसिगायत्रंत्रैष्टुभंजागतमानुष्टुभमन्वन्यान्येतानिहियज्ञेप्रतमामिवक्रियंत एतैर्हवा अस्यच्छं
 दोभिर्यजतःसर्वैश्छंदोभिरिष्टंभवति य एवंवेदतद्वैयदिदमाहुः सुधायांहवैवाजीसुहितोदधातीतिच्छंदांसिवैतत्सुधायांह
 वा एनंछंदांसिदधत्यननुध्यायिनंलोकंजयतिय एवंवेदतद्वैक आहुर्धातारमेवसर्वासांपुरस्तात्पुरस्तादाज्येनपरियजेत्तदा
 सुसर्वासुमिथुनंदधातीति तदुवा आहुर्जामिवा एतद्यज्ञेक्रियतैयत्रसमानीभ्यामृग्भ्यांसमानेहन्यजतीतियदिहवा अपिव
 ह्वय इवजायाःपतिर्वावतासांमिथुनंतद्यदासांधातारंपुरस्ताद्यजति तदासुसर्वासुमिथुनंदधातीतिनुदेविकानां॥४७॥ अ
 थदेवीनांसूर्यायपुरोळाशमेककपालंयःसूर्यःसधातासउ एववषट्करोदिवेचरुंयाद्यौःसानुमतिःसोऽएवगायत्र्युषसेचरुंयो
 षाःसाराकासोएवत्रिष्टुब्गवेचरुंयागौःसासिनीवालीसोएवजगतीपृथिव्यैचरुंयापृथिवीसाकुहूःसोएवानुष्टुवेतानिवावस
 र्वाणिच्छंदांसिगायत्रंत्रैष्टुभंजागतमानुष्टुभमन्वन्यान्येतानिहियज्ञेप्रतमामिवक्रियंत एतैर्हवा अस्यच्छंदोभिर्यजतःसर्वै
 श्छंदोभिरिष्टंभवतिय एवंवेदतद्वैयदिदमाहुः सुधायांहवैवाजीसुहितोदधातीतिच्छंदांसिवैतत्सुधायांहवा एनंछंदांसिदध

त्यननुध्यायिनं लोकं जयति य एवं वेद तद्वै क आहुः सूर्यमेव सर्वासां पुरस्तात् पुरस्तादाज्येन परियजेत्तदा सुसर्वासु मिथुनं दधा-
तीति तदुवा आहुर्जामिवा एतद्यज्ञे क्रियते यत्र समानीभ्यामृग्भ्यां समानेहन्यजतीति यदि हवा अपि बह्वय इव जायाः पतिर्वा-
वतासां मिथुनं तद्यदासां सूर्यपुरस्ताद्यजति तदा सुसर्वासु मिथुनं दधाति ताया इमास्ता अमूर्या अमूस्ता इमा अन्यतराभिर्वा-
वतं काममाप्नोति य एतासूभयीषु ता उभयीर्गतः श्रियः प्रजातिकामस्य संनिर्वपेन्नेत्वे विष्यमाणस्य यदेना ए विष्यमाणस्य सं-
निर्वपेद्दीश्वरो हास्य वित्ते देवा अरंतोर्यद्वा अयमात्मने लममं स्तोति ता ह शुचि वृक्षो गौपालाय नो वृद्धद्युम्नस्याभिप्रतारिणस्यो-
भयीर्यज्ञे संनिरुवाप तस्य हरथ गृत्संगाहमानं दृष्ट्वा चेत्थमहमस्य राजन्यस्य देविकाश्च देवीश्चोभयीर्यज्ञे सममादयं यदस्ये-
त्थं रथ गृत्सो गाहत इति चतुःषष्टिकवचिनः शश्वद्धास्यते पुत्रनप्तार आसुः ॥ ४८ ॥ अग्निष्टोमं वै देवा अश्रयंतो कथान्यसुरा-
स्ते समावद्धीर्या एवासन्नव्यावर्तत तान् भरद्वाज ऋषीणामपश्यदि मेवा असुरा उक्थेषु श्रितास्तानेषां न कश्चन पश्यतीति सोमि-
मुदह्वयते ह्युषु ब्रवाणिते ग्न इत्थे तरागिर इत्यसुर्या हवा इतरागिरः सोमिरुपोत्तिष्ठन् ब्रवीत्किंस्वि देवमह्यं कृशो दीर्घः पलितो-
वक्ष्यतीति भरद्वाजो ह वै कृशो दीर्घः पलित आसं सो ब्रवीदि मेवा असुरा उक्थेषु श्रितास्तान्वोन कश्चन पश्यतीति तान् गिरश्चो-
भूत्वाभ्यत्यद्रवद्यदग्निरश्वोभूत्वाभ्यत्यद्रवत्तत्साकमश्वं सामा भवत्तत्साकमश्वस्य साकमश्वत्वं तदाहुः साकमश्वेनोक्था-
निप्रणयेदप्रणीतानि वावतान्युक्थानि यान्यन्यत्र साकमश्वं वादिति प्रमं हिष्ठीयेन प्रणयेदित्याहुः प्रमं हिष्ठीयेन वै देवा असुरानु-

ऐ. ब्रा.

॥ १७ ॥

कथेभ्यः प्राणुदंतत्प्राहैवप्रमंहिष्ठीयेननयेत्प्रसाकमश्वेन ॥ ४९ ॥ तेवाअसुरामैत्रावरुणस्योकथमश्रयंतसोब्रवीदिंद्रः क
 श्वाहंचेमानितोऽसुरान्नोत्स्यावहाइत्यहंचेत्यब्रवीद्वरुणस्तस्मादैद्रावरुणमैत्रामरुणस्तृतीयसवनेशंसर्तींद्रश्चहितान्वरुण
 श्वततोनुदेतांतेवैततोपहताअसुराब्राह्मणाच्छंसिनउकथमश्रयंतसोब्रवीदिंद्रः कश्वाहंचेमानितोसुरान्नोत्स्यावहाइत्यहंचे
 त्यब्रवीद्वृहस्पतिस्तस्मादैद्रावार्हस्पत्यंब्राह्मणाच्छंसीतृतीयसवनेशंसर्तींद्रश्चहितान्वृहस्पतिश्चततोनुदेतांतेवैततोपहता
 असुराअच्छावाकस्योकथमश्रयंतसोब्रवीदिंद्रः कश्वाहंचेमानितोसुरान्नोत्स्यावहाइत्यहंचेत्यब्रवीद्विष्णुस्तस्मादैद्रावैष्णव
 मच्छावाकस्तृतीयसवनेशंसर्तींद्रश्चहितान्विष्णुश्चततोनुदेतांद्वंद्वमिंद्रेणदेवताः शस्यंतेद्वंद्वमिथुनंतस्माद्वंद्वान्मिथुनं
 जायतेप्रजात्यैप्रजायतेप्रजयापशुभिर्यएवंवेदाथहैतेपोत्रीयाश्चनेष्ट्रीयाश्चचत्वारऋतुयाजाः षळूचः साविराड्दशिनीत
 द्विराजियज्ञं दशिन्यां प्रतिष्ठापयंति प्रतिष्ठापयंति ॥ ५० ॥ इतिपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ इतितृतीयपंचिकासमाप्ता ॥३॥

तृ. पं.

अ. ५

॥ ४६ ॥

॥ इतितृतीयपंचिकासमाप्ता ॥

CC-0. Prof. Satya Vrat Shastri Collection.

॥ अथचतुर्थपंचिकाप्रारंभः ॥

ऐ. ब्रा.

॥ १ ॥

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ देवावैप्रथमेनाहं द्रायवज्रं समभरंस्तं द्वितीयेनाह्वासि चंस्तं तृतीयेनाह्वाप्रायच्छंस्तं च
तुर्थेहन्प्राहरत्तस्माच्चतुर्थेहन्षोळशिनं शंसति वज्रोवा एष यत्षोळशी तद्यच्चतुर्थेहन्षोळशिनं शंसति वज्रमेव तत्प्रहरति द्विष
तेभ्रातृव्यायवधं योस्यस्तृत्यस्तस्मैस्तर्तवैवज्रोवैषोळशी पशवउक्थानितं परस्तादुक्थानां पर्यस्य शंसति तं यत्परस्तादुक्था
नां पर्यस्य शंसति वज्रेणैव तत्षोळशिनं पशून्परिगच्छति तस्मात्पशवो वज्रेणैव षोळशिनं परिगता मनुष्या नभ्युपावर्तते त
स्मादश्वोवा पुरुषोवा गौर्वाहस्तीवा परिगत एव स्वयमात्मने त एव वाचाभिषिद्ध उपावर्तते वज्रमेव षोळशिनं पश्यन्वज्रेणैव
षोळशिनं परिगतो वाग्धिवज्रोवाक्षोळशी तदाहुः किं षोळशिनः षोळशित्वमिति षोळशः स्तोत्राणां षोळशः शस्त्राणां षोळ
शभिरक्षरैरादत्ते षोळशभिः प्रणौति षोळशपदां निविदं दधाति तत्षोळशिनः षोळशित्वं द्वे वा अक्षरे अतिरिच्येते षोळशिनो
नुष्टुभमभिसंपन्नस्य वाचोवावतौस्तनौ सत्यानृतेवावते अवत्येनं सत्यं नैनमनृतं हिनस्ति य एवं वेद १। गौरिवीतं षोळशिसा
मकुर्वीत तेजस्कामो ब्रह्मवर्चसकामस्तेजो वै ब्रह्मवर्चसं गौरिवीतं तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति य एवं विद्वान्गौरिवीतं षोळशिसा
मकुरुते नानदं षोळशिसामकर्तव्यमित्याहुः रिन्द्रो वै वृत्राय वज्रमुदयच्छत्तमस्मै प्राहरत्तमभ्यहनत्सोभिहतो व्यनदं द्यव्यनद
त्तन्नानदं सामाभवत्तन्नानदस्य नानदत्वं मभ्रातृव्यं वा एतद्भ्रातृव्यहासामं यन्नानदमभ्रातृव्यो भ्रातृव्यहाभवति य एवं वि
द्वाज्ञानदं षोळशिसामकुरुते तद्यदि नानदं कुर्युरविहतः षोळशी शंसतव्योऽविहता सुहिता सुस्तुवते यदि गौरिवीतं विहतः षो

च. पं.

अ. १

॥ ४७ ॥

लशीशंस्तव्योविहतासुहितासुस्तुवते ॥ २ ॥ अथातश्चंदांस्येवव्यतिषजं ज्योत्स्नात्वावहंतु हरये उपोषु शृणु ही गिर इति गायत्रीश्च
पंक्तीश्च व्यतिषजति गायत्रो वै पुरुषः पांक्ताः पशवः पुरुषमेव तत्पशुभिर्व्यतिषजति पशुषु प्रतिष्ठापयति यदु गायत्री च पंक्ति
श्च ते द्वे अनुष्टुभौ तेनोवाचोरूपादनुष्टुभोरूपाद्वज्ररूपा नैतियदिन्द्रपृतनाज्येऽयं ते अस्तु हर्यत इत्युष्णिहश्च बृहतीश्च व्यतिष
जत्यौष्णिहो वै पुरुषो वाहताः पशवः पुरुषमेव तत्पशुभिर्व्यतिषजति पशुषु प्रतिष्ठापयति यदुष्णिक् च बृहती च ते द्वे अनुष्टुभौ
तेनोवाचोरूपादनुष्टुभोरूपाद्वज्ररूपा नैत्याधूर्वस्मै ब्रह्मन्वीरब्रह्मकृतिं जुषाण इति द्विपदां च त्रिष्टुभं च व्यतिषजति द्विपाद्वै
पुरुषो वीर्यं त्रिष्टुप् पुरुषमेव तद्वीर्येण व्यतिषजति वीर्ये प्रतिष्ठापयति तस्मात्पुरुषो वीर्ये प्रतिष्ठितः सर्वेषां पशूनां वीर्यवत्तमो यदु
द्विपदा च विंशत्यक्षरा त्रिष्टुप् च ते द्वे अनुष्टुभौ तेनोवाचोरूपादनुष्टुभोरूपाद्वज्ररूपा नैत्येष ब्रह्मा प्रतेमहे विदथे शंसिषं हरी इ
ति द्विपदाश्च जगतीश्च व्यतिषजति द्विपाद्वै पुरुषो जागताः पशवः पुरुषमेव तत्पशुभिर्व्यतिषजति पशुषु प्रतिष्ठापयति तस्मा
त्पुरुषः पशुषु प्रतिष्ठितोऽतिचैनानधि च तिष्ठति वशे चास्य यदु द्विपदा च षोडशाक्षरा जगती च ते द्वेऽनुष्टुभौ तेनोवाचोरूपा
दनुष्टुभोरूपाद्वज्ररूपा नैति त्रिकद्रुकेषु महिषो यवा शिरं ॥ प्रोष्वस्मै पुरोरथमित्यतिच्छंदसः शंसति च्छंदसां वै योरसो त्यक्ष
रत्सोति च्छंदसमभ्यत्यक्षरत्तदति च्छंदसोति च्छंदस्त्वं सर्वेभ्यो वा एष च्छंदोभ्यः संनिर्मितो यत्षोडशी तद्यदति च्छंदसः शंस
ति सर्वेभ्य एवैनं तच्छंदोभ्यः संनिर्मिते सर्वेभ्यश्छंदोभ्यः संनिर्मिते तत्षोडशिनाराधोति य एवं वेद ॥ ३ ॥ महानाम्नीना

ऐ. ब्रा.

॥ २ ॥

मुपसर्गानुपसृजत्ययं वैलोकः प्रथमामहानामृतं तरिक्षलोको द्वितीयासौ लोकस्तृतीया सर्वेभ्यो वा एष लोकेभ्यः संनिर्मितो यत्षोडशीतद्यन्महानाम्नीनामुपसर्गानुपसृजति सर्वेभ्य एवैनंतल्लोकेभ्यः संनिर्मिमीते सर्वेभ्यो लोकेभ्यः संनिर्मितेन षोडशिनाराधोतिय एवं वेदप्रप्रवस्त्रिष्टुभमिषमर्चत प्रार्चत ॥ यो व्यतीरफाणयदिति प्रज्ञाता अनुष्टुभः शंसति तद्यथेह चेह चापथेन चरित्वा पंथानं पर्यवेयात्तादृक्कद्यत्प्रज्ञाता अनुष्टुभः शंसति स यो व्याप्तो गतश्रीरिव मन्येता विहृतं षोडशिनं शंसयेन्नेच्छंदसां कृच्छ्रादवपद्या इत्यथयः पाप्मानमपजिघांसुः स्याद्विहृतं षोडशिनं शंसयेद्व्यतिषक्त इव वै पुरुषः पाप्माना व्यतिषक्तमेवास्मै तत्पाप्मानं शमलमपहृत्य पपाप्मानं हतेत्य एवं वेदोद्यद्ब्रध्नस्य विष्टपमित्युत्तमया परिदधाति स्वर्गो वै लोको ब्रध्नस्य विष्टपं स्वर्गमेव तल्लोकं यजमानं गमयत्यपाः पूर्वेषां हरिवः सुतानामितियजति सर्वेभ्यो वा एष सवनेभ्यः संनिर्मितो यत्षोडशीतद्यदपाः पूर्वेषां हरिवः सुतानामितियजति पीतवद्वै प्रातः सवनं प्रातः सवनादेवैनंतत्संनिर्मिमीतेऽथो इदं सवनं केवलंत इति माध्यंदिनं वै सवनं केवलं माध्यंदिनादेवैनंतत्सवनात्संनिर्मिमीते ममद्भिः सोमं मधुमंतमिंद्रेति मद्ब्रह्मैतृतीयसवनं तृतीयसवनादेवैनंतत्संनिर्मिमीते सत्रावृषं जठरआवृषस्वेति वृषण्वद्वै षोडशिनोरूपं सर्वेभ्यो वा एष सवनेभ्यः संनिर्मितो यत्षोडशीतद्यदपाः पूर्वेषां हरिवः सुतानामितियजति सर्वेभ्य एवैनंतत्सवनेभ्यः संनिर्मिमीते सर्वेभ्यः सवनेभ्यः संनिर्मितेन षोडशिनाराधोतिय एवं वेदमहानाम्नीनां पंचाक्षरानुपसर्गानुपसृजत्येकादशाक्षरेषु पादेषु सर्वेभ्यो वा एष च्छंदोभ्यः संनिर्मितो यत्षोडशीतद्यन्महाना

च. पं.

अ. १

॥ ४८ ॥

मनीनां पंचाक्षरानुपसर्गानुपसृजत्येकादशाक्षरेषु पादेषु सर्वेभ्यः सवैतन्तच्छंदोभ्यः संनिर्मिमीतैः सर्वेभ्यश्छंदोभ्यः संनिर्मिते
 न षोळशिनाराधोतिय एवं वेद ॥ ४ ॥ अहवै देवा अश्रयंतरात्रीमसुरास्ते समावद्दीर्या एवासन्नव्यावर्तत सोत्रवीदिंद्रः कश्चा
 हंचेमानितोसुरान्नात्रीमन्ववेष्ट्यावइतिसदेवेषु न प्रत्यविंदद विभयूरात्रेस्तमसोमृत्योस्तस्माद्धाप्येतर्हि न कैयावन्मात्रमि
 वैवापक्रम्य बिभेति तम इव हिरात्रिर्मृत्युरिव ॥ तंवैछंदां स्येवान्ववायंस्तं यच्छंदां स्येवान्ववायंस्तस्मादिंद्रश्चैवच्छंदांसि च
 रात्रीं वहंति न निविच्छस्यते न पुरोरुद्धाया नान्यादेव तेंद्रश्च ह्येवच्छंदांसि च रात्रीं वहंति तान्वै पर्यायैरे पर्यायमनुदंतं य
 त्पर्यायैः पर्यायमनुदंतं तत्पर्यायाणां पर्यायत्वं तान्वै प्रथमेनैव पर्यायेण पूर्वरात्रादनुदंतं मध्यमेन मध्यरात्रादुत्तमेनापररात्रा
 दपिशर्वर्या अनुस्मसीत्यब्रुवन्नापिशर्वराणि खलु वा एतानि च्छंदांसीति हस्माहैतानि हींद्ररात्रेस्तमसोमृत्योर्विभ्यतमत्यपार
 यंस्तदपिशर्वराणामपिशर्वरत्वं ॥ ५ ॥ पांतमावो अंधस इत्यंधस्वत्यानुष्टुभारात्रीं प्रतिपद्यत आनुष्टुभीवैरात्रिरेतद्रात्रिरू
 पमंधस्वत्यः पीतवत्यो मद्रत्यस्त्रिष्टुभोज्या भवंत्यभिरूपायद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धं प्रथमेन पर्यायेण स्तुवते प्रथमान्येव पदा
 नि पुनराददतैयदेवैषामश्वागाव आसंस्तदेवैषां तेनाददतै मध्यमेन पर्यायेण स्तुवते मध्यमान्येव पदानि पुनराददतैयदेवैषा
 मनोरथा आसंस्तदेवैषां तेनाददत उत्तमेन पर्यायेण स्तुवत उत्तमान्येव पदानि पुनराददतैयदेवैषां वा सोहिरण्यं मणिरध्यात्म
 मासीत्तदेवैषां तेनाददत आद्विषतो वसुदत्ते निरेम मेभ्यः सर्वेभ्यो लोकेभ्यो नुदतेय एवं वेद पवमानवदहरित्याहुर्नरात्रिः पव

ऐ. ब्रा.

॥ ३ ॥

मानवती कथमुभे पवमानवती भवतः केन ते समावद्भाजौ भवत इति यदेवेन्द्राय मद्धने सुतमिदं वसो सुतमंध इदं ह्यन्वोजसा सु
तमिति स्तुवंति च शंसन्ति च ते नरात्रिः पवमानवती तेनोभे पवमानवती भवतस्तेन ते समावद्भाजौ भवतः पंचदशस्तोत्रमहरि
त्याहुर्नरात्रिः पंचदशस्तोत्रा कथमुभे पंचदशस्तोत्रे भवतः केन ते समावद्भाजौ भवत इति द्वादशस्तोत्राण्यपि शर्वराणि तिसृ
भिर्देवताभिः संधिनारायं तरेण स्तुवन्ते ते नरात्रिः पंचदशस्तोत्रा तेनोभे पंचदशस्तोत्रे भवतस्तेन ते समावद्भाजौ भवतः परि
मितं स्तुवंत्यपरिमितमनुशंसति परिमितं वैभूतमपरिमितं भव्यमपरिमितस्यावरुद्ध्या इत्यतिशंसन्ति स्तोत्रमतिवैप्रजात्मा
नमति पशवंस्तद्यत्स्तोत्रमतिशंसति यदेवास्यात्यात्मानं तदेवास्यैतेनावरुंधेवरुंधे ॥ ६ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

प्रजापतिवै सोमाय राज्ञे दुहितरं प्रायच्छत् सूर्यासावित्री तस्यै सर्वे देवा वरा आगच्छन्त स्या एतत्सहस्रं वहतुमन्वाकरोद्यदे
तदाश्विनमित्याचक्षते नाश्विनं हैव तद्यदवाक्सहस्रं तस्मात्तत्सहस्रं वै वशं सैद्भूयो वा प्राश्य घृतं शंसैद्यथा हवा इदमनो वारथो
वाक्को वर्तत एवं हैवाक्को वर्ततैशकुनिरिवोत्पतिष्यन्नाह्वीतं तस्मिन् देवानसमजानतं ममेदमस्तु ममेदमस्त्विति ते संजाना
ना अब्रुवन्नाजिमस्यायामहै स यो न उज्जेष्यति तस्येदं भविष्यतीति ते ग्रेरेवाधिगृहपतेरादित्यं काष्ठामकुर्वन्त तस्मादाग्नेयीं प्रति
पद्भवत्याश्विनस्याग्निर्होता गृहपतिः सराजेति तच्छैक आहुसंमन्त्रये पित्रा मग्निमापिमित्येतया प्रतिपद्ये तदिविशुक्रं यजतं
सूर्यस्येति प्रथमयैव क्रुचाकाष्ठामामोतीति तत्तन्नाहृत्य य एनं तत्र ब्रूयादग्निमग्निमिति वै प्रत्यपाद्यग्निमापत्स्यतीति शश्वत्तथा

च. पं.

अ. २

॥ ४९ ॥

स्यात्तस्मादग्निर्होता गृहपतिः सराजत्येतथैव प्रतिपद्येत गृहपतिवती प्रजातिमतीशांता सर्वायुः सर्वायुत्वायं सर्वमायुरेत्य
एवं वेद ॥ ७ ॥ तासां वै देवतानां माजिधावन्तीनामभिसृष्टानां मग्निर्मुखं प्रथमः प्रत्यपद्यतं तमश्विनावन्वागच्छतां तमब्रू
तामपो दिह्यावां वा इदं जेष्याव इति स तथेत्यब्रवीत्तस्यैव मेहाप्यस्त्वितितथेति तस्मा अप्यत्रा कुरुतां तस्मादाग्नेयमाश्विने
शस्यते ता उषसमन्वागच्छतां तामब्रूतामपो दिह्यावां वा इदं जेष्याव इति सा तथेत्यब्रवीत्तस्यैव मेहाप्यस्त्वितितथेति तस्या
अप्यत्रा कुरुतां तस्मा दुषस्यमाश्विने शस्यते ता विद्रमन्वागच्छतां तमब्रूतामावां वा इदं मघवन् जेष्याव इति न हतं दधृषतुरपो
दिहीति वक्तुं स तथेत्यब्रवीत्तस्यैव मेहाप्यस्त्वितितथेति तस्मा अप्यत्रा कुरुतां तस्मादैद्रमाश्विने शस्यते तदश्विना उदजय
तामश्विना वाश्रुवातां यदश्विना उदजयतां मश्विना वाश्रुवातां तस्मादेतदाश्विनमित्याचक्षते ऽश्रुतेयद्यत्कामयतेय एवं वे
द तदा हुयं च्छस्यत आग्नेयं शस्यत उषस्यं शस्यत ऐंद्रमथ कस्मादेतदाश्विनमित्याचक्षत इत्यश्विनौ हित दुदजयतां मश्विना
वाश्रुवातां यदश्विना उदजयतां मश्विना वाश्रुवातां तस्मादेतदाश्विनमित्याचक्षते ऽश्रुतेयद्यत्कामयतेय एवं वेद ॥ ८ ॥ अश्व
तरीरथेनाग्निराजिमधावत्तासां प्राजमानो योनिमकूलयत्तस्मात्तान विजायंते गोभिररुणैरुषा आजिमधावत्तस्मा दुषस्याग
तायां मरुणमिवैव प्रभात्युषसोरूपमश्वरथेनेंद्र आजिमधावत्तस्मात्स उच्चैर्घोष उपन्दिमान्क्षत्रस्य रूपमैंद्रो हि स गर्दभरथेना
श्विना उदजयतां मश्विना वाश्रुवातां यदश्विना उदजयतां मश्विना वाश्रुवातां तस्मात्स सृतजवो दुग्धदोहः सर्वेषामेता हि वा

थिवीचनस्तेहिद्यावापृथिवीविश्वशंभुवेतिद्यावापृथिवीयेशंसतिद्यावापृथिवीतैप्रतिष्ठेऽइयमेवेहप्रतिष्ठासावमुत्रतद्यद्या
वापृथिवीयेशंसतिप्रतिष्ठयोरेवैनंतत्प्रतिष्ठापयतिदेवोदेवीधर्मणासूर्यःशुचिरितितेनसूर्यनातिशंसतियदुगायत्रीचजग
तीचतेद्वेबृहत्यातेनबृहतीनातिशंसतिविश्वस्यदेवीमृचयस्यजन्मनोनयारोषातिनग्रभदितिद्विपदांशंसतिचितैधमुक्थ
मितिहस्मवाऽएतदाचक्षतेयदेतदाश्विनंनिर्ऋतिर्हस्मपाशिन्युपास्तेयदैवहोतापरिधास्यत्यथपाशान्प्रतिमोक्षयामीतित
तोवाएतांबृहस्पतिर्द्विपदामपश्यन्नयारोषातिनग्रभदितितयानिर्ऋत्याःपाशिन्याऽअधराचःपाशानपास्यत्तद्यदेतांद्विप
दांहोताशंसतिनिर्ऋत्याऽएवतत्पाशिन्याऽअधराचःपाशानपास्यतिस्वस्त्येवहोतोन्मुच्यतेसर्वायुःसर्वायुत्वायंसर्वमायुरे
तियऽएवंवेदमृचयस्यजन्मनऽइत्यसौवावमर्चयतीवतेनसूर्यनातिशंसतियदुद्विपदापुरुषच्छंदसंसासर्वाणिच्छंदांस्य
भ्यामितिबृहतीनातिशंसति॥१०॥ब्राह्मणस्पत्ययापरिदधातिब्रह्मवैबृहस्पतिर्ब्रह्मण्येवैनंतदंततःप्रतिष्ठापयत्येवापित्रे
विश्वदेवायवृष्णइत्येतयापरिदध्यात्प्रजाकामःपशुकामोबृहस्पतेसुप्रजावीरवंतइतिप्रजयावैसुप्रजावीरवान्वयंस्यामपत
योरयीणामितिप्रजावान्पशुमात्रयिमान्वीरवान्भवतियत्रैवंविद्वानेतयापरिदधातिबृहस्पतेअतियदर्योअर्हादित्येतया
परिदध्यात्तेजस्कामोब्रह्मवर्चसकामोतीववान्यान्ब्रह्मवर्चसमर्हतिद्युमदितिद्युमदिववैब्रह्मवर्चसंविभातीतिवीववैब्रह्मव
र्चसंभातियद्दीदयच्छवसकृतप्रजातेतिदीदयेचवैब्रह्मवर्चसंतदस्मासुद्विगंधेहिचित्रमितिचित्रमिवैवब्रह्मवर्चसंब्रह्मव

चर्चसी ब्रह्मयशसी भवति त्रैवं विद्वानेतया परिदधाति तस्मादेवं विद्वानेतयैव परिदध्याद्वा ह्यणस्पत्या तेन सूर्यनातिशंसति त्रै
 दुत्रिष्टुभं त्रिः शंसति सा सर्वाणिच्छंदांस्यभ्यास्तानि बृहतीनातिशंसति गायत्र्या च त्रिष्टुभा च वषट्कुर्याद्ब्रह्मवैगायत्री वीर्यं
 त्रिष्टुब्ब्रह्मणैव तद्दीर्यं संदधाति ब्रह्मवर्चसी ब्रह्मयशसी वीर्यवान्भवति त्रैवं विद्वान्गायत्र्या च त्रिष्टुभा च वषट्कुर्यात्तस्य श्विना वा
 युना युवं सुदक्षो भापिवतमश्विनेति गायत्र्या च विराजा च वषट्कुर्याद्ब्रह्मवैगायत्र्यन्न विराड्ब्रह्मणैव तदन्नाद्यं संदधाति ब्रह्म
 वर्चसी ब्रह्मयशसी भवति ब्रह्माद्यमन्नमस्ति त्रैवं विद्वान्गायत्र्या च विराजा च वषट्कुर्यात्तस्मादेवं विद्वान्गायत्र्या चैव विरा
 जा च वषट्कुर्यात्प्रवामं धांसि मद्यान्यस्थुरुभापिवतमश्विनेत्येताभ्यां ॥ ११ ॥ चतुर्विंशमेतदह रूपयंत्यारं भणीयमेतेन वै संव
 त्सरमारभंत एतेन स्तोमांश्चच्छंदांसि चैतेन सर्वा देवता अनारब्धवैतच्छंदोऽनारब्धा सा देवता यदेतस्मिन्नहनि नारभंतैत
 दारं भणीयस्यारं भणीयत्वं चतुर्विंशस्तोमो भवति तच्चतुर्विंशस्य चतुर्विंशत्वं चतुर्विंशतिर्वा अर्धमासा अर्धमासश्च एव तत्संव
 त्सरमारभंत उक्थ्यो भवति पशवो वा उक्थानि पशूनामवरुज्यै तस्य पंचदशस्तोत्राणि भवन्ति पंचदशशस्त्राणि समा सोमास
 श एव तत्संवत्सरमारभंतैतस्य षष्टिश्च त्रीणि च शतानि स्तोत्राणि स्तावंति संवत्सरस्याहान्यहः श एव तत्संवत्सरमारभंतैग्निष्टो
 म एतदहः स्यादित्याहुर्गग्निष्टोमो वै संवत्सरो न वा एतदन्यो ग्निष्टोमो दहर्दाधारन विव्याचेति सद्यस्मिष्टोमः स्यादष्टाचत्वारिं
 शास्त्रयः पवमानाः स्युश्चतुर्विंशानीतराणि स्तोत्राणि तदुपष्टिश्चैव त्रीणि च शतानि स्तोत्राणि स्तावंति संवत्सरस्याहान्यहः श

ऐ. ब्रा.

॥ ६ ॥

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

दयोवैसंवत्सरस्यावारंचपारंचवेदसवैस्वस्तिसंवत्सरस्यपारमश्रुतेऽतिरात्रोवाअस्यप्रायणीयोऽवारमुदयनीयःपारंस्व
स्तिसंवत्सरस्यपारमश्रुतेयएवंवेदयोवैसंवत्सरस्यावरोधनंचोद्रोधनंचवेदसवैस्वस्तिसंवत्सरस्यपारमश्रुतेऽतिरात्रोवाअ
स्यप्रायणीयोवरोधनमुदयनीयउद्रोधनंस्वस्तिसंवत्सरस्यपारमश्रुतेयएवंवेदयोवैसंवत्सरस्यप्राणोदानौवेदसवैस्वस्तिसं
वत्सरस्यपारमश्रुतेऽतिरात्रोवाअस्यप्रायणीयःप्राणोऽदानउदयनीयःस्वस्तिसंवत्सरस्यपारमश्रुतेयएवंवेदयएवंवेद
॥ १४ ॥ इतिद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

ज्योतिर्गौरायुरितिस्तोमेभिर्यत्ययंवैलोकोज्योतिरंतरिक्षंगौरसौलोकआयुःसएवैषउत्तररुह्यहोज्योतिर्गौरायुरितित्री
ण्यहानिर्गौरायुर्ज्योतिरितित्रीण्ययंवैलोकोज्योतिरसौलोकज्योतिस्तेएतेज्योतिषीउभयतःसंल्लोकेतेतेनैतेनोभयतो ज्यो
तिषाषळहेनयंतितद्यदेतेनोभयतो ज्योतिषाषळहेनयंत्यनयोरेवतल्लोकयोर्भयतःप्रतितिष्ठंतोयंत्यस्मिंश्चलोकेमुष्मिश्चो
भयोःपरियद्वाएतद्देवचक्रंयदभिप्लवःषळहस्तस्ययावभितोन्निष्टोमौतौप्रधीयेचत्वारोमध्यउक्थ्यास्तन्नभ्यंगच्छतिवैवर्त
मानेनयत्रकामयतेतत्स्वस्तिसंवत्सरस्यपारमश्रुतेयएवंवेदयोवैतद्वेदयत्यथमःषळहःसवैस्वस्तिसंवत्सरस्यपारमश्रुतेय
स्तद्वेदयद्वितीयोयस्तद्वेदयतृतीयोयस्तद्वेदयचतुर्थोयस्तद्वेदयपंचमः ॥ १५ ॥ प्रथमंषळहमुपयंतिषळहानिभवंतिषड्वा
कृतवक्रतुशएवतत्संवत्सरमाभुवंत्युशःसंवत्सरेप्रतितिष्ठंतोयंतिद्वितीयंषळहमुपयंतिद्वादशाहानिभवंतिद्वादशवैमासा

च. पं.

अ. ३

॥ ५२ ॥

मासशएवतत्संवत्सरमाप्नुवंतिमासशसंवत्सरेप्रतितिष्ठंतोयंतिचतुर्थंषष्ठहमुपयंतिचतुर्विंशतिरहानिभवंतिचतुर्विंशतिर्वाअर्धमासाअर्धमासशएवतत्संवत्सरमाप्नुवंत्यर्धमास
न्यानिनवान्याननिनववैप्राणानवस्वर्गालोकाःप्राणांश्चैवतत्स्वर्गाश्चलोकानामुवंतिप्राणेषुचैवतत्स्वर्गेषुचलोकेषुप्रतितिष्ठं
तोयंतिचतुर्थंषष्ठहमुपयंतिचतुर्विंशतिरहानिभवंतिचतुर्विंशतिर्वाअर्धमासाअर्धमासशएवतत्संवत्सरमाप्नुवंत्यर्धमास
शःसंवत्सरेप्रतितिष्ठंतोयंतिपंचमंषष्ठहमुपयंतित्रिंशदहानिभवंतित्रिंशदक्षरावैविराड्विराळन्नाद्यंविराजमेवतन्मासिमा
स्यभिसंपादयंतोयंत्यन्नाद्यकामाःखलुवैसत्रमासततद्यद्विराजंमासिमास्यभिसंपादयंतोयंत्यन्नाद्यमेवतन्मासिमास्यवरुं
धानायंत्यस्मैचलोकायामुष्मैचोभाभ्यां ॥१६॥ गवामयनेनयंतिगावोवाआदित्याआदित्यानामेवतदयनेनयंतिगावो
वैसत्रमासतशफान्छृंगाणिसिषासत्यस्तासांदशमेमासिशफाःशृंगाण्यजायंतताअब्रुवन्यस्मैकामायादीक्षामह्यापामतमु
त्तिष्ठामेतितायाउदतिष्ठंस्ताएताःशृंगिण्योऽथयाःसमापयिष्यामःसंवत्सरमित्यासततासामश्रद्धयाशृंगाणिप्रावर्तंतता
एतास्तूपराऊर्जत्वसुन्वंस्तस्मादुताःसर्वानृतून्प्राप्तवोत्तरमुत्तिष्ठंत्यूजंह्यसुन्वन्त्सर्वस्यवैगावःप्रेमाणंसर्वस्यचारुतांगताः
सर्वस्यप्रेमाणंसर्वस्यचारुतांगच्छतियएवंवेदादित्याश्चहवाअंगिरसश्चस्वर्गलोकेऽस्पर्धंतवयंपूर्वएष्यामोवयमिति तेहादि
त्याःपूर्वेस्वर्गलोकंजग्मुःपश्चेवांगिरसःषष्ट्यांवावर्षेषुयथावाप्रायणीयोतिरात्रश्चतुर्विंशउक्थ्यःसर्वेभिप्लवाःषष्ठहांआक्षयं
त्यन्यान्यहानितदादित्यानामयनंप्रायणीयोतिरात्रश्चतुर्विंशउक्थ्यःसर्वेपृष्ट्याःषष्ठहांआक्षयंत्यान्यान्यहानितदंगिरसाम

ऐ. ब्रा.

॥ ७ ॥

यनैसायथासुतिरंजसायन्येवमभिप्लवः षष्ठहः स्वर्गस्य लोकस्याथयथामहापथः पर्याणं एवं पृष्ठयः षष्ठहः स्वर्गस्य लोकस्य तद्य
 दुभाभ्यां यैत्युभाभ्यां वैयन्नरिष्यत्युभयोः कामयोरुपास्यैयश्चाभिप्लवेषष्ठहेयश्च पृष्ठ्ये ॥ १७ ॥ एकविंशमेतदहरुपयंति
 विषुवंतं मध्ये संवत्सरस्यैतेन वै देवा एकविंशेनादित्यं स्वर्गाय लोका यो दयच्छन्तः स एष इत एकविंशस्तस्य दशावस्तादहानि दि
 वा कीर्त्यस्य भवंति दश परस्तान् मध्यऽएषऽएकविंश उभयतो विराजिप्रतिष्ठित उभयतो हि वा एष विराजिप्रतिष्ठितस्तस्मादे
 षोतरे माँल्लोकान्यन्नव्यथ तैतस्य वै देवा आदित्यस्य स्वर्गाल्लोकादवपातादविभयुस्तं त्रिभिः स्वर्गैर्लोकैरवस्तात्प्रत्युत्तभ्रुव
 न्तस्तोमावैत्रयः स्वर्गालोकास्तस्य पराचोतिपातादविभयुस्तं त्रिभिः स्वर्गैर्लोकैः परस्तात्प्रत्युत्तभ्रुवन्तस्तोमावैत्रयः स्वर्गालो
 कास्तत्रयोऽवस्तात्सप्तदशा भवंति त्रयः परस्तान् मध्य एष एकविंश उभयतः स्वरसामभिर्धृत उभयतो हि वा एषः स्वरसामभि
 र्धृतस्तस्मादेषोतरे माँल्लोकान्यन्नव्यथ तैतस्य वै देवा आदित्यस्य स्वर्गाल्लोकादवपातादविभयुस्तं परमैः स्वर्गैर्लोकैरवस्तात्प्र
 त्युत्तभ्रुवन्तस्तोमावैपरमाः स्वर्गालोकास्तस्य पराचोतिपातादविभयुस्तं परमैः स्वर्गैर्लोकैः परस्तात्प्रत्युत्तभ्रुवन्तस्तोमावैप
 रमाः स्वर्गालोकास्तत्रयो वस्तात्सप्तदशा भवंति त्रयः परस्तात्ते द्वौ द्वौ संपद्यन्नयश्चतुस्त्रिंशा भवंति चतुस्त्रिंशो वैस्तोमानामुत्त
 मस्तेषु वा एष एतदध्याहितस्तपतितेषु हि वा एष एतदध्याहितस्तपतिसवा एष उत्तरोऽस्मात्सर्वस्माद्भूताद्भविष्यतः सर्वमेवेद
 मतिरोचते यदिदं किंचोत्तरो भवति यस्मादुत्तरो बुभूषति तस्मादुत्तरो भवति य एवं वेद ॥ १८ ॥ स्वरसान्न उपयंती मे वै लोकाः स्व

च. पं.

अ. ३

॥ ५३ ॥

रसामान् इमान्वै लोकान्त्स्वरसामभिर्वाष्टुभ्यस्तत्स्वरसामांस्वरसामन्तद्वयसामन्न उपयैत्येष्वेनंतल्लोकेष्वामजंति ते
पाँवै देवाः सप्तदशानां प्रवल्यादविभयुः समाइव वै स्तोमा अविगूह्या ऽइवेमेहनप्रविलियेरन्नितितान्तसर्वैः स्तोमैरवस्तात्पर्यापि
न्तसर्वैः पृष्ठैः परस्तात्तद्यदभिजित्सर्वस्तोमो वस्ताद्भवति विश्वजित्सर्वपृष्ठः परस्तात्तत्सप्तदशानुभयतः पर्युषंति धृत्या अप्र
वल्याय तस्य वै देवा आदित्यस्य स्वर्गा लोका दवपाताद विभयुस्तंपंचभीरश्मिभिरुदवयन् ॥ रश्मयो वै दिवा कीर्त्यानि महादि
वा कीर्त्यं पृष्ठं भवति विकर्णं ब्रह्मसामभासं मग्निष्टोमसामो भैबृहद्रथंतरेपवमानयोर्भवतस्तदादित्यं पंचभीरश्मिभिरुद्वयंति
धृत्या अनवपाता यो दित आदित्ये प्रातरनुवाकमनुब्रूयात्सर्वह्ये वै तदहर्दिवा कीर्त्यं भवति सौर्यं पशुमन्यंगं श्वेतं सवनीयस्योपा
लंभ्यमालभेरन्तसूर्यदेवत्यं ह्येतदहरेकविंशतिसामिधेनीरनुब्रूयात्प्रत्यक्षाद्धेतदहरेकविंशमेकपंचाशतंद्विपंचाशतं वाश
स्त्वामध्ये निविदं दधाति तावती रुत्तराः शंसति शतायुर्वै पुरुषः शतवीर्यः शतेन्द्रिय आयुष्ये वै नंतद्वीर्यं इंद्रिये दधाति ॥ १९ ॥
दूरोहणं रोहति स्वर्गो वै लोको दूरोहणं स्वर्गमेव तल्लोकं रोहति य एवं वेद यदेव दूरोहणां ३ ॥ असौ वै दूरो हो यो सौ तपतिक
श्चिद्वा अत्र गच्छति स य दूरोहणं रोहत्येतमेव तद्रोहति हंसवत्यारोहति हंसः शुचिषदित्येष वै हंसः शुचिषद्वसुरंतरिक्ष सदित्ये
ष वै वसुरंतरिक्ष स द्रोता वेदिषदित्येष वै होता वेदिषदिति थिर्दुरोण सदित्येष वा अतिथिर्दुरोण स नृषदित्येष वै नृषद्वर सदित्ये

ऐ. ब्रा.

॥ ८ ॥

षवैवरसद्वरंवाएतत्सद्धानांयस्मिन्नेषआसन्नस्तपत्यृतसदित्येषवैसत्यसंध्योमसदित्येषवैव्योमसंध्योमवाएतत्सद्धानांयस्मि
 न्नेषआसन्नस्तपत्यजाइत्येषवाअजाअज्योवाएषप्रातरुदेत्यपःसायंप्रविशतिगोजाइत्येषवैगोजाऋतजाइत्येषवैसत्यजा
 अद्रिजाइत्येषवाअद्रिजाऋतमित्येषवैसत्यमेषएतानिसर्वाण्येषाहवाअस्यच्छंदःसुप्रत्यक्षतमादिवरूपंतस्माद्यत्रक्चदूरो
 हणंरोहेद्धंसवत्यैवरोहेत्ताक्षर्येस्वर्गकामस्यरोहेत्ताक्षर्योहवाएतंपूर्वोध्वानमैद्यत्रादोगायत्रीसुपर्णोभूत्वासोममाहरत्तद्यथा
 क्षेत्रज्ञमध्वनःपुरएतारंकुर्वीततादृक्कद्यदेवताक्षर्येयंवैताक्षर्योयोयंपवतएषःस्वर्गस्यलोकस्याभिवोह्यात्यमूषुवाजिनंदेवजू
 तमित्येषवैवाजीदेवजूतःसहावानंतरुतारंरथानामित्येषवैसहावांस्तरुतैषहीमांलोकान्तसद्यस्तरत्यरिष्टनेमिंपृतनाजमाशु
 मित्येषवाअरिष्टनेमिःपृतनाजिदाशुःस्वस्तयइतिस्वस्तितामाशास्तैताक्षर्यमिहाहुवेमेतिहयत्येवैनमेतदिंद्रस्येवरातिमा
 जोहुवानाःस्वस्तयइतिस्वस्तितामेवाशास्तैनावमिवारुहेमेतिसमेवैनमेतदधिरोहतिस्वर्गस्यलोकस्यसमष्ट्यैसंपत्त्यैसंग
 त्याउर्वीनपृथ्वीवहुलेगभीरैमावामेतौमापरेतौरिषामेतीमेएवैतदनुमंत्रयतआचपराचमेष्यन्तसद्यश्चिद्यःशवसापंचकृष्टीः
 सूर्यइवज्योतिषापस्ततानेतिप्रत्यक्षंसूर्यमभिवदतिसहस्रसाःशतसाअस्यरंहिर्नस्मावरंतयुवतिंनशर्यामित्याशिषमेवैतेना
 शास्तआत्मनेचयजमानेभ्यश्च ॥ २० ॥ अहयहूरोहणंरोहतिस्वर्गोवैलोकोदूरोहणंवागाहावोब्रह्मवैवाक्स्यदाहयेतत
 ब्रह्मणाऽऽहावेनस्वर्गलोकंरोहतिसपच्छःप्रथमंरोहतीमंतंलोकमामोत्यथार्धचशोंतरिक्षंतदामोत्यथत्रिपद्यमुंतलोकमा

च. पं.

अ. ३

॥ ५४ ॥

१ ' न्विदल ' इति भाष्यपाठः ।

श्वकर्मैद्रमेव तदात्मानं प्रजापतिं संवत्सरं विश्वकर्माणमाप्नुवन्तीं द्र एव तदात्मनि प्रजापतौ संवत्सरे विश्वकर्मण्यंततः प्रतिति
 षंतिप्रतितिष्ठतिय एवं वेदय एवं वेद ॥ २२ ॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रजापतिरकामय तं प्रजायेय भूयान्त्स्यामिति स तपो तप्यत स तपस्तप्त्वे मं द्वादशाहमपश्यत् तदात्मन एवांगेषु च प्राणेषु च त
 मात्मन एवांगेभ्यश्च प्राणेभ्यश्च द्वादशधानि रमिमीत तमाहरत्तेनायजत ततो वै सो भवदात्मना प्रप्रजया पशुभिरजायत भव
 त्यात्मना प्रप्रजया पशुभिर्जायते य एवं वेद सो कामयत कथं नु गायत्र्या सर्वतो द्वादशाहं परिभूय सर्वा मृद्धि मृध्नुयामिति तं वै ते
 जसैव पुरस्तात्पर्यं भवच्छंदोभिर्मध्यतोक्षरैरुपरिष्ठाद्वायत्र्या सर्वतो द्वादशाहं परिभूय सर्वा मृद्धि माध्नौ सर्वा मृद्धि मृध्नोति
 य एवं वेद यो वै गायत्रीं पक्षिणीं च क्षुष्मतीं ज्योतिष्मतीं भास्वतीं वेद गायत्र्या पक्षिण्या च क्षुष्मत्या ज्योतिष्मत्या भास्वत्या स्व
 र्गलोकमेत्येषा वै गायत्री पक्षिणी च क्षुष्मती ज्योतिष्मती भास्वती यद्वादशाहं स्तस्य यावभितोतिरात्रौ तौ पक्षौ यावंतराशिष्ठौ
 मौते च क्षुष्मीयेष्टौ मध्यउक्थ्याः स आत्मा गायत्र्या पक्षिण्या च क्षुष्मत्या ज्योतिष्मत्या भास्वत्या स्वर्गलोकमेति य एवं वेद ॥ २३ ॥
 त्रयश्च वा एते त्र्यहा आदशममहराद्वावतिरात्रौ यद्वादशाहो द्वादशाहानि दीक्षितो भवति यज्ञिय एव तैर्भवति द्वादशरात्रीरु
 पसद उपैति शरीरमेव ताभिर्धूनुते द्वादशाहं प्रसुतो भूत्वा शरीरं धूत्वा शुद्धः पूतो देवता अप्येति यऽएवं वेद षट्त्रिंशदहो वा एष
 यद्वादशाहः षट्त्रिंशदक्षरा वै बृहती बृहत्या वीणस्तदयनं यद्वादशाहो बृहत्या वै देवा इमाँल्लोकानां श्रुवन्त ते वै दशभिरेवाक्षरैरि

मंलोकमाश्रुवतदशभिरंतरिक्षंदशभिर्दिवंचतुर्भिश्चतस्रोदिशोद्वाभ्यामेवास्मिंल्लोकेप्रत्यतिष्ठन्प्रतितिष्ठतियएवंवेदतदा
 हुयदन्यानिच्छंदांसिवर्षीयांसिभूयोक्षरतराण्यथकस्मादेतांबृहतीत्याचक्षतइत्येतयाहिदेवाइमांलोकानाश्रुवततेवैदश
 भिरेवाक्षरैरिमंलोकमाश्रुवतदशभिरंतरिक्षंदशभिर्दिवंचतुर्भिश्चतस्रोदिशोद्वाभ्यामेवास्मिंल्लोकेप्रत्यतिष्ठन्स्तस्मादेतांबृह
 तीत्याचक्षतेऽश्रुतेयद्यत्कामयतेयएवंवेद ॥२४॥ प्रजापतियज्ञोवाएषयद्वादशाहेःप्रजापतिर्वाएतेनाग्नेयजतद्वादशाहे
 नसोब्रवीदतूंश्चमासांश्चयाजयतमाद्वादशाहेनेतितंदीक्षयित्वानपक्रमंगमयित्वान्ब्रुवन्देहिनुनोथत्वायाजयिष्यामइ
 तितेभ्यइषमूर्जंप्रायच्छत्सैषोर्गृतुषुचमासेषुचनिहिताददतंवैतेतमयाजयंस्तस्माद्दद्याज्यःप्रतिगृहंतोवैतेतमयाजयं
 स्तस्मात्प्रतिगृह्णतायाज्यमुभयेराध्रुवंतियएवंविद्वांसोयजंतेचयाजयंतिचतेवाइमऋतवश्चमासाश्चगुरवइवामन्यंतद्वा
 दशाहेप्रतिगृह्यतेब्रुवन्प्रजापतियाजयनोद्वादशाहेनेतिसतथेत्यब्रवीत्तेवैदीक्षध्वमितितेपूर्वपक्षाःपूर्वेदीक्षंततेपाप्मानम
 पाहततस्मात्तेदिवेवदिवेवह्यपहतपाप्मानोपरपक्षाअपरेदीक्षंततेनतरांपाप्मानमपाहततस्मात्तेतमइवतमइवह्यनपहत
 पाप्मानस्तस्मादेवंविद्वान्दीक्षमाणेषुपूर्वःपूर्वएवदिदीक्षिषेतापपाप्मानंहतेयएवंवेदसवाअयंप्रजापतिःसंवत्सरंऋतुषुच
 मासेषुचप्रत्यतिष्ठत्तेवाइमऋतवश्चमासाश्चप्रजापतावेवसंवत्सरेप्रत्यतिष्ठन्स्तएतेन्योन्यस्मिन्प्रतिष्ठिताएवंहवावसऋत्वि
 जिप्रतितिष्ठतियोद्वादशाहेनयजतेतस्मादाहुर्नपापःपुरुषोयाज्योद्वादशाहेननेदयंमयिप्रतितिष्ठादितिज्येष्ठयज्ञोवाएष

॥ ५६ ॥

माणमेवतत्परुषिमाणंनियंतिदीक्षारूपमेवतदुपचिपुषंतेसपुस्तदीक्षायाःप्राजापत्यंपशुमालभतेतस्यसप्तदशसामिधे
नीरनुब्रूयात्सप्तदशोवैप्रजापतिःप्रजापतेराध्यैतस्याप्रियोजामदश्योभवंतितदाहुर्यदन्येषुपशुषुयथक्रव्याप्रियोभवंत्य
थकस्मादस्मिन्सर्वेषांजामदश्यएवेतिसर्वरूपावैजामदश्यःसर्वसमृद्धाःसर्वरूपएषपशुःसर्वसमृद्धस्तद्यजामदश्योभवं
तिसर्वरूपतायैसवसमृद्धैतस्यवायव्यःपशुपुरोळाशोभवतितदाहुर्यदन्यदेवत्यउतपशुर्भवत्यथकस्माद्वायव्यःपशुपुरो
ळाशःक्रियतइतिप्रजापतिर्वैयज्ञोयज्ञस्यायातयामतायाइतिब्रूयाद्यदुवायव्यस्तेनप्रजापतेनैतिवायुर्ह्येवप्रजापतिस्तदु
क्तमृषिणापवमानःप्रजापतिरितिसत्रमुचेत्सन्युप्याग्नीन्यजेरन्तसर्वेदीक्षेरन्तसर्वेसुन्युर्वसंतमभ्युदवस्यत्यूग्वैवसंतइषमे
वतदूर्जमभ्युदवस्यति॥२६॥छंदांसिवाअन्योन्यस्यायतनमभ्यध्यायन्गायत्रीत्रिष्टुभश्चजगत्यैचायतनमभ्यध्यायन्त्रि
ष्टुङ्गायत्र्यैचजगत्यैचजगतीगायत्र्यैचत्रिष्टुभश्चततोवाएतंप्रजापतिर्व्यूहच्छंदसंद्वादशाहमपश्यत्तमाहरत्तेनायजतते
नससर्वान्कामांश्छंदांस्यगमयत्सर्वान्कामान्गच्छतियएवंवेदच्छंदांसिव्यूहत्ययातयामतायैछंदांस्येवव्यूहतितद्यथादो
श्वैर्वानलुद्भिर्वान्यैरन्यैरश्रांततरैरश्रांततरैरुपविमोकंयात्येवमेवैतच्छंदोभिरन्यैरन्यैरश्रांततरैरश्रांततरैरुपविमोकं
स्वर्गलोकंयंतियच्छंदांसिव्यूहतीमौवैलोकौसहास्तातौव्यैतांनावर्षनसमतपत्तैपंचजनानसमजानततौदेवाःसमनयं
स्तौसंयंतावेतंदेवविवाहंव्यवहेतारथंतरेणैवेयममूंजिन्वतिबृहदासाविमांतौधसेनैवेयममूंजिन्वतिइथैतेनासाविमांधूमे

नैवेयममूंजिन्वतिवृष्ट्यासाविमांदेवयजनमेवेयममुष्यामदधात्पद्मानसावस्यामेतद्वाइयममुष्यांदेवयजनमदधाद्यदेत
 चंद्रमसिकृष्णमिव ॥ तस्मादापूर्यमाणपक्षेयजंतएतदेवोपेप्संतऊषानसावस्यांतद्धापितुरःकावषेयउवाचोषःपोषो
 जनमेजयकेतितस्माद्धाप्येतर्हिगव्यंमीमांसमानाःपृच्छंतिसंतितत्रोषाःइति ॥ ऊषोहिपोषोसौवैलोकइमंलोकमभि
 पर्यावर्ततंततोवैद्यावापृथिवीअभवतांनद्यावांतरिक्षान्नांतरिक्षाद्भूमिः ॥ २७ ॥ बृहच्चवाइदमग्रेरथंतरंचास्तांवाक्चवैत
 न्मनश्चास्तांवाग्वैरथंतरंमनोबृहत्तद्बृहत्पूर्वससृजानैरथंतरमत्यमन्यतंतद्रथंतरंगर्भमधत्ततद्वैरूपमसृजततेद्वेभूत्वारथं
 तरंचवैरूपंचबृहदत्यमन्येतांतद्बृहद्गर्भमधत्ततद्वैराजमसृजततेद्वेभूत्वाबृहच्चवैराजंचरथंतरंचवैरूपंचात्यमन्येतांतद्रथं
 तरंगर्भमधत्ततच्छाकरमसृजततानित्रीणिभूत्वारथंतरंचवैरूपंचशाकरंचबृहच्चवैराजंचात्यमन्यंततद्बृहद्गर्भमधत्तत
 द्रैवतमसृजततानित्रीण्यन्यानित्रीण्यन्यानिषट्पृष्ठान्यासंस्तानिहर्तर्हित्रीणिच्छंदांसिषट्पृष्ठानिनोदामुर्वन्त्सागायत्री
 गर्भमधत्तसानुष्टुभमसृजतत्रिष्टुब्गर्भमधत्तसापंक्तिमसृजतजगतीगर्भमधत्तसातिच्छंदसमसृजततानित्रीण्यन्यानित्री
 ण्यन्यानिषट्छंदांस्यासन्षट्पृष्ठानितानितथाकल्पंतकल्पतेयज्ञोपितस्यैजनतायैकल्पतेयत्रैवमेतांछंदसांचपृष्ठानांच
 कृषिंविद्वान्दीक्षतेदीक्षते ॥ २८ ॥ इतिचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

अग्निर्वैदेवताप्रथममहर्वहतित्रिवृत्स्तोमोरथंतरंसामगायत्रीछंदीयथादवतमेनेनयथास्तोमंयथासामंयथाछंदसंराधो

तिय एवं वेदयद्वा एति च प्रेति च तत्प्रथमस्याहो रूपं यत्सुक्तं वदन्तं द्वादाशु मद्यपि न च तत्प्रथमे पदे देवतानिरुच्यते यदयं
लोकोभ्युदितो यद्वा यन्तरं यद्वा यन्त्रं यत्करिष्यं देतानि वै प्रथमस्याहो रूपाण्युपप्रयंतो अध्वरमिति प्रथमस्याह आज्यं भवति
प्रेति प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपं वायवायाहि दर्शतेति प्रउगमेति प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपं मात्वारथं यथोतय इदं वसो सुत
मंध इति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदनुचरौ रथवच्च पिव वच्च प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपं मिद्रने दीय एदि हीतीं द्रनि हवः प्रगाथः प्र
थमे पदे देवतानिरुच्यते प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपं प्रैतु ब्रह्मणस्पतिरिति ब्राह्मणस्पत्यः प्रेति प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपं म
ग्निर्नेता त्वंसोमक्रतुभिः पिब्वं त्यप इति धार्याः प्रथमेषु पदेषु देवतानिरुच्यंते प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपं प्रव इंद्राय बृहत इ
ति मरुत्वतीयः प्रगाथः प्रेति प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपं माया त्विद्रो वस उपन इति सूक्तमेति प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपं म
भित्वा शूरनो नुमो भित्वा पूर्वपीतय इति रथं तरं पृष्ठं भवति राथं तरे हनि प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपं यद्वा वान पुरुतमं पुराषा
ळिति धार्या वृत्रहेंद्रो नामान्य प्राइत्येति प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपं पिबा सुतस्य रसिन इति साम प्रगाथः पिबवान् प्रथमे ह
नि प्रथमस्याहो रूपं त्यमूषु वाजिनं देवजूतमिति ताक्ष्यं पुरस्तात्सूक्तस्य शंसति स्वस्त्ययनं वै ताक्ष्यं स्वस्तितायै स्वस्त्ययनमे
व तत्कुरुते स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुतेय एवं वेद ॥ २९ ॥ आन इंद्रो दूरादान आसादिति सूक्तमेति प्रथमे हनि प्रथमस्या
हो रूपं संपातौ भवतौ निष्केवल्य मरुत्वतीययोर्मि विद्रुमे वा न देवो वा इमां लोकान पश्य त्तान्त्संपातैः समपतद्यत्संपातैः स

मपतत्तत्संपातानां संपातत्वं तद्यत्संपातौ प्रथमेहनिशंसति स्वर्गस्य लोकस्य सवस्यै संपत्त्यै संगत्यै तत्सवितुर्वृणीमहेऽद्या
 नो देवसवितरिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरौ राथंतरेहनि प्रथमेहनि प्रथमस्याहोरूपं युंजते मन उत युंजते धिय इति सावित्रं यु
 क्वत्प्रथमेहनि प्रथमस्याहोरूपं प्रद्यावायज्ञैः पृथिवी ऋतावृधेति द्यावा पृथिवी यं प्रेति प्रथमेहनि प्रथमस्याहोरूपं मिहेहवो
 मनसा बंधुतानर इत्यार्भवं यद्वा एति च प्रेति च तत्प्रथमस्याहोरूपं तद्यत्प्रेति सर्वमभविष्यत्प्रेष्यन्नेवास्मा लोकाद्यजमाना इ
 तितद्यदि हेहवो मनसा बंधुतानर इत्यार्भवं प्रथमेहनि शंसत्ययं वै लोक इहेहास्मिन्नेवैनां स्तलोके रमयति देवान्हुवे बृहच्छ्रवसः
 स्वस्तय इति वैश्वदेवं प्रथमे पदे देवतानिरुच्यते प्रथमेहनि प्रथमस्याहोरूपं महांतं वा एते ध्वानमेष्यंतो भवन्ति ये संवत्सरं वा
 द्वादशाहं वा सते तद्यद्देवान्हुवे बृहच्छ्रवसः स्वस्तय इति वैश्वदेवं प्रथमेहनि शंसति स्वस्तितायै स्वस्त्ययनमेव तत्कुरुते स्वस्ति
 संवत्सरस्य पारमश्रुतेय एवं वेद येषां चैवं विद्वानेतद्भोता देवान्हुवे बृहच्छ्रवसः स्वस्तय इति वैश्वदेवं प्रथमेहनि शंसति वैश्वा
 नराय पृथुपाजसे विप इत्याग्निमारुतस्य प्रतिपत्प्रथमे पदे देवतानिरुच्यते प्रथमेहनि प्रथमस्याहोरूपं प्रत्वक्षसः प्रतवसो वि
 रग्निन इति मारुतं प्रेति प्रथमेहनि प्रथमस्याहोरूपं जातवेदसे सुनवामसोममिति जातवेदस्यां पुरस्तात्सूक्तस्य शंसति स्वस्त्य
 यनं वै जातवेदस्यां स्वस्तितायै स्वस्त्ययनमेव तत्कुरुते स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुतेय एवं वेद प्रतव्यसीं नव्यसीं धीति मग्नय इ
 ति जातवेदस्य प्रेति प्रथमेहनि प्रथमस्याहोरूपं समानमाग्निमारुतं भवति यच्चाग्निष्टोमे यद्वै यज्ञे समानं क्रियते तत्प्रजा अनुस

मनंतितस्मात्समानमाग्निमारुतं भवति ॥ ३० ॥ इन्द्रो वै देवता द्वितीयमहर्षिः पंचदशः स्तोमो बृहत्सामं त्रिष्टुप् छंदो यथा देवतमेनेन यथा स्तोमं यथा सामं यथा छंदं संराध्नोति य एवं वेद यद्वै नेति न प्रेतियति स्थितं तद्वितीयस्याहो रूपं यदूर्ध्वं वद्यत्प्रतिवद्यदंतर्वद्यद्वृषण्वद्यद्वृधन्वद्यन्मध्यमेपदे देवतानिरुच्यते यदंतं रिक्षमभ्युदितं यद्वार्हतं यत्रैष्टुभं यत्कुर्वदेतानि वै द्वितीयस्याहो रूपाण्यग्निदूतं वृणीमह इति द्वितीयस्याह आज्यं भवति कुर्वद्वितीये हनि द्वितीयस्याहो रूपं वायो ये ते सहस्रिण इति प्रउगंसुतः सोमक्रता वृधेति वृधन्वद्वितीये हनि द्वितीयस्याहो रूपं विश्वानरस्य वस्पतिमिन्द्र इत्सोमपा एक इति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदनुचरौ वृधन्वच्चांतर्वच्चद्वितीये हनि द्वितीयस्याहो रूपं मिन्द्रने दीय एदि हीत्यच्युतः प्रगाथं उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पत इति ब्राह्मणस्पत्य ऊर्ध्ववान् द्वितीये हनि द्वितीयस्याहो रूपं मग्निर्नेता त्वंसोमक्रतुभिः पिन्वंत्यप इति धाय्या अच्युता बृहदिद्राय गायतेति मरुत्वतीयः प्रगाथो येन ज्योतिर जनयन्नृता वृध इति वृधन्वान् द्वितीये हनि द्वितीयस्याहो रूपं मिन्द्रसोमंसोमपतेपिवेममिति सूक्तं सजोषारुद्रैस्तृपदा वृषस्वेति वृषण्वद्वितीये हनि द्वितीयस्याहो रूपं त्वामिद्धि हवामहे त्वं ह्येहि चेरव इति बृहत्पृष्ठं भवति बार्हते हनि द्वितीये हनि द्वितीयस्याहो रूपं यद्वानेति धाय्या च्युता भयं शृणवच्चन इति साम प्रगाथो यच्चेदमद्यदुच ह्य आसीदिति बार्हते हनि द्वितीये हनि द्वितीयस्याहो रूपं त्यमूषुवाजिनं देवजूतमिति ताक्ष्योच्युतः ॥ ३१ ॥ यात ऊतिरवमाया परमेति सूक्तं जहिवृण्यानि कृणुही पराच इति वृषण्वद्वितीये हनि द्वितीयस्याहो रूपं विश्वो देवस्य नेतुं तत्स

वितुर्वरेण्यमाविश्वदेवं सत्पतिमिति वैश्वदेवस्य प्रतिमादनुक्तौ वा हते हनि द्वितीये हनि द्वितीयस्याहोरूपमुदुष्यदेवः स वि
 ताहिरण्ययेतिसावित्रं मूर्ध्ववद्वितीये हनि द्वितीयस्याहोरूपं ते हिद्यावापृथिवी विश्वशंभुवेतिद्यावापृथिवीयं सुजन्मनीधि
 षणे अंतरीयत इत्यंतर्वद्वितीये हनि द्वितीयस्याहोरूपं तक्षत्रथं सुवृतं विद्वानापस इत्यार्भवं तक्षन्हरी इंद्रवाहा वृषण्वसू इति वृ
 षण्वद्वितीये हनि द्वितीयस्याहोरूपं यज्ञस्य वोरथ्यं विश्पतिं विशामिति वैश्वदेवं वृषाकेतुर्यजतो द्यामशायतेति वृषण्वद्विती
 ये हनि द्वितीयस्याहोरूपं तदुशार्या तमंगिरसो वै स्वर्गाय लोकाय सत्रमासतं ते हस्मद्वितीयं द्वितीयमेवाहरागत्य मुह्यंति ता
 न्वा एतच्छार्या तोमानवो द्वितीये हनि सूक्तमशंसयं च तोवै ते प्रयज्ञमजानन् प्रस्वर्गं लोकं तद्यदेतत्सूक्तं द्वितीये हनि शंसति य
 ज्ञस्य प्रज्ञात्यै स्वर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै पृक्षस्य वृष्णो अरुषस्य नू सह इत्याग्निमारुतस्य प्रतिपद्वृषण्वद्वितीये हनि द्वितीय
 स्याहोरूपं वृष्णेशर्धाय सुमखाय वेधस इति मारुतं वृषण्वद्वितीये हनि द्वितीयस्याहोरूपं जातवेदसे सुनवामसोममिति जात
 वेदस्याच्युताय ज्ञेन वर्धत जातवेदसमिति जातवेदस्यैव धन्वद्वितीये हनि द्वितीयस्याहोरूपमहोरूपं ॥ ३२ ॥ पंच
 मोऽध्यायः ॥ ५ ॥ इति चतुर्थपंचिका समाप्ता ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ इति चतुर्थपंचिका समाप्ता ॥

॥ अथपंचमपंचिकाप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःॐ ॥ विश्वेदेवादेवतास्तृतीयमहर्बहंविस्मदसक्तोमोवैरूपंसामंजगतीछंदोयथादेवतमेनेन
 यथास्तोमंयथासामंयथाछंदसंराधोतियएवंवेदयद्वैसमानोदर्कतत्तृतीयस्याहोरूपंयदश्ववद्यदंतवद्यत्पुनरावृत्तंयत्पुन
 र्निनृत्तंयद्रतवद्यत्पर्यस्तवद्यत्रिवद्यदंतरूपंयदुत्तमेपदेदेवतानिरुच्यतेयदसौलोकोभ्युदितोयद्वैरूपंयज्जागतंयत्कृतमेता
 निवैतृतीयस्याहोरूपाणियुक्ष्वाहिदेवहूतमाँऽअश्वाँऽअग्नेरथीरिवेतितृतीयस्याह्वाज्यंभवतिदेवावैतृतीयेनाह्वास्वर्ग
 लोकमायंस्तानसुरारक्षांस्यन्ववारयंततेविरूपाभवतविरूपाभवतेतिभवंतआयंस्तेयद्विरूपाभवतविरूपाभवतेतिभवंत
 आयंस्तद्वैरूपंसामाभवत्तद्वैरूपस्यवैरूपत्वंविरूपःपाप्मनाभूत्वापाप्मानमपहतेयएवंवेदतान्हस्मान्वेवागच्छंतिसमेवसृ
 ज्यंतैतानश्वाभूत्वापद्भिरपाघ्नतयदश्वाभूत्वापद्भिरपाघ्नततदश्वानामश्वत्वंमश्रुतेयद्यत्कामयतेयएवंवेदतस्मादश्वःपशू
 नांजविष्ठस्तस्मादश्वःप्रत्यङ्पदाहिनस्त्यपपाप्मानंहतेयएवंवेदतस्मादेतदश्ववदाज्यंभवति तृतीयेहनि तृतीयस्याहोरूपं
 वायवायाहिवीतयेवायोयाहिशिवादिवइंद्रश्चवायवेषांसुतानामामित्रेवरुणेवयमश्विनावेहगच्छतमायाह्यद्रिभिःसुतंस
 जूर्विश्वेभिर्देवेभिरुतनःप्रियाप्रियास्वित्यौष्णिहंप्रउगंसमानोदर्कतृतीयेहनि तृतीयस्याहोरूपं तंतमिद्राधसेमहेत्रयइंद्र
 स्यसोमाइतिमरुत्वतीयस्यप्रतिपदनुचरौविभृत्तयत्रिवृत्तृतीयेहनि तृतीयस्याहोरूपं मिद्रनेदीयएदिहीत्यच्युतःप्रगार्थः
 प्रनूनं ब्रह्मणस्पतिरिति ब्राह्मणस्पत्यौ निनृत्तवांस्तृतीयेहनि तृतीयस्याहोरूपं मग्निर्नेतात्वंसोमक्रतुभिःपिन्वंत्यपइतिधा

तस्माद्द्वयक्षरेणैव न्यूनं खयं न्मुखतः प्रातरुवाके न्यूनं खयति मुखतो वै प्रजा अन्नमदंति मुखत एव तदन्नाद्यस्य यजमानं दधाति
मध्यत आज्ये न्यूनं खयति मध्यतो वै प्रजा अन्नं धिनोति मध्यत एव तदन्नाद्यस्य यजमानं दधाति मुखतो मध्यं दिने न्यूनं खयति मु
खतो वै प्रजा अन्नमदंति मुखत एव तदन्नाद्यस्य यजमानं दधाति तदुभयतो न्यूनं खं परिगृह्णाति सवनाभ्यामन्नाद्यस्य परिगृही
त्यै॥३॥ वाग्वै देवता चतुर्थं मर्हत्येकविंशः स्तोमो वै राजं सामानुष्टुपूच्छं दोयथा देवतमेनेन यथा स्तोमं यथा सामं यथा छंदसं
राध्नोति य एवं वेद यद्वा एति च प्रेति च तच्चतुर्थं स्याह्नोरूपं यज्येव प्रथमं मर्हस्तदेतत्पुनर्यच्चतुर्थं यद्युक्तवद्यद्रथ वद्यदाशुमद्यत्पि
व वद्यत्प्रथमे पदे देवतानि रुच्यते यदयं लोकोभ्युदितो यज्जातवद्यद्धव वद्यच्छुक्रवद्यद्वाचोरूपं यद्वै मदं यद्विरिफितं यद्विच्छं
दायदूनारिति कं यद्वै राजं यदानुष्टुभं यत्करिष्यद्यत्प्रथमस्याह्नोरूपं मेतानि वै चतुर्थं स्याह्नोरूपाण्याग्निं न स्ववृक्तिभिरिति च
तुर्थं स्याह्न आज्यं भवति वै मदं विरिफितं विरिफितस्य ऋषेश्चतुर्थे हनि चतुर्थं स्याह्नोरूपं मष्टर्चपाकं पांक्तो यज्ञः पांक्ताः पशवः
पशूनामवरुध्यैता उदशजगल्यो जगत्प्रातः सवन एष त्र्यहं स्तेन चतुर्थं स्याह्नोरूपं ता उ पंचदशानुष्टुभं आनुष्टुभं ह्येतदहं स्तेन
चतुर्थं स्याह्नोरूपं ता उ विंशतिर्गायत्र्यः पुनः प्रायणीयं ह्येतदहं स्तेन चतुर्थं स्याह्नोरूपं तदेतदस्तु तमशस्तं मया तयामसूक्तं यज्ञ
एव साक्षात्तद्यदेतच्चतुर्थं स्याह्न आज्यं भवति यज्ञा देवतद्यज्ञं तन्वते वाचमेव तत्पुनरुपयंति संतत्यै संततैरुय हैरव्यवच्छिन्नैर्य
तिय एवं विद्वांसो यंति वायो शुक्रो अयामिते विहिहोत्रा अधीता वायो शतं हरीणां मिद्रश्च वायवेषां सोमानां माचिकितानसुक्र

तू आनो विश्वाभिरुतिभिस्त्यमुवो अग्रहणमप्रत्यं वृजिनं रिपुं मंजितमेन दीप्तमहत्वा नुष्टुभं प्रउगमेति च प्रेति च शुक्रवच्च चतु
 र्थे हनिचतुर्थस्याह्नोरूपं तत्वायज्ञेभिरीमह इति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदी मह इत्यभ्यायाम्यभिवैतदहस्तेन चतुर्थस्याह्नोरूपं
 मिदं वसो सुतमंधं इंद्रनेदीय एदि हि प्रैतु ब्रह्मणस्पतिरग्निर्नेता त्वंसोमक्रतुभिः पिब्वंत्यपः प्रवइंद्राय बृहत इति प्रथमेनाह्लास
 मान आतानंश्चतुर्थे हनिचतुर्थस्याह्नोरूपं शुधीहवमिंद्रमारिषण्य इति सूक्तं हववच्चतुर्थे हनिचतुर्थस्याह्नोरूपं मरुत्वा इंद्रवृष
 भोरणायेति सूक्तं मुग्रं सहो दामिहतं हुवे मेति हववच्चतुर्थे हनिचतुर्थस्याह्नोरूपं तदुत्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधाराय
 तनादेवैतेन न प्रच्यवत इमं नुमायिनं हुव इति पर्यासो हववांश्चतुर्थे हनिचतुर्थस्याह्नोरूपं ता उगायत्र्योगायत्र्योवा एतस्य त्र्य
 हस्य मध्यं दिनं वहंति तद्वै तच्छंदो वहति यस्मिन्नि विद्धीयते तस्माद्गायत्रीषु निविदं दधाति पिबासोममिंद्रमंदतुत्वां शुधीहवं
 विपिपानस्याद्रेरिति वैराजं पृष्ठं भवति बार्हते हनिचतुर्थे हनिचतुर्थस्याह्नोरूपं यद्वावानेति धार्याच्युता त्वामिद्धि हवामह इ
 ति बृहतो योनिमनुनिवर्तयति बार्हतं ह्येतदरायतनेन त्वमिंद्रप्रतूतिं विवितिसामप्रगाथो शस्ति हाजनितेति जातवांश्चतुर्थे ह
 निचतुर्थस्याह्नोरूपं त्यमूषुवाजिनं देवजूतमिति ताक्ष्योच्युतः ॥ ४ ॥ कुहश्रुत इद्रं कस्मिन्नद्येति सूक्तं वैमदं विरिफितं
 विरिफितस्य ऋषेश्चतुर्थे हनिचतुर्थस्याह्नोरूपं युध्मस्य ते वृषभस्य स्वराज इति सूक्तं मुरुंगभीरं जनुषाभ्युग्रमिति जातवच्चतुर्थे
 हनिचतुर्थस्याह्नोरूपं तदुत्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधाराय तनादेवैतेन न प्रच्यवतं त्यमुवः सत्रासाहमिति पर्यासो

विश्वासुगोष्वायतमित्यभ्यायाम्यमिवैतदहस्तेनचतुर्थस्याहोरूपंताउगायत्र्योगायत्र्योवाएतस्यत्र्यहस्यमध्यंदिनंवहं
 तितद्वैतच्छंदोवहति यस्मिन्निविद्धीयते तस्माद्गायत्रीषु निविदं दधाति विश्वो देवस्य नेतुं स्तत्सवितुर्वरेण्यमा विश्वदेवं स
 त्पतिमिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरौ बार्हते हनि चतुर्थे हनि चतुर्थस्याहोरूपं मा देवो यातु सविता सुरत्न इति सा वित्रमेति च
 तुर्थे हनि चतुर्थस्याहोरूपं प्रद्यावायज्ञैः पृथिवी नमोभिरिति द्यावा पृथिवी यंप्रेति चतुर्थे हनि चतुर्थस्याहोरूपं प्रकृभुभ्यो दूत
 मिव वाचमिष्य इत्यार्भवं प्रेति च वाचमिष्य इति च चतुर्थे हनि चतुर्थस्याहोरूपं प्रशुकैतु देवी मनीषेति वैश्वदेवं प्रेति च शुक्रव
 च्च चतुर्थे हनि चतुर्थस्याहोरूपं ताउ विच्छंदसः संति द्विपदाः संति चतुष्पदा स्तेन चतुर्थस्याहोरूपं वैश्वानरस्य सुमतौ स्याम
 त्याग्निमारुतस्य प्रतिपदितो जात इति जातव च्चतुर्थे हनि चतुर्थस्याहोरूपं कर्द्व्यक्तानरः सनीळा इति मारुतं न किह्येषां जनूं
 षिवेदेति जातव च्चतुर्थे हनि चतुर्थस्याहोरूपं ताउ विच्छंदसः संति द्विपदाः संति चतुष्पदा स्तेन चतुर्थस्याहोरूपं जातवेदसे
 सुनवामसोममिति जातवेदस्याच्युताग्निं नरो दीधितिभिररण्योरिति जातवेदस्य हस्तच्युती जनयंतेति जातव च्चतुर्थे हनि
 चतुर्थस्याहोरूपं ताउ विच्छंदसः संति विराजः संति त्रिष्टुभस्तेन चतुर्थस्याहोरूपमहोरूपं ॥ ५ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
 गौर्वैदेवतापंचममहर्वहति त्रिणवः स्तोमः शाक्रं सामं पंक्तिश्छंदो यथा देवतमेनेन यथा स्तोमं यथा सामं यथा छंदसं राधो
 तिय एवं वेदयद्वैनेति न प्रेतियत्स्थितं तत्पंचमस्याहोरूपं यथा देवतमेनेन यथा स्तोमं यथा सामं यथा छंदसं राधो

दृषण्वद्यदृधन्वद्यन्मध्यमेपदेदेवता निरुच्यते यदंशरिक्षमभ्युदितं यदुधधद्यदूधधद्यद्वेनुमद्यत्पृश्निमद्यन्मद्यत्पशुरूपं य
 दध्यासवद्विधुद्रा इव हि पशवो यज्जागतं जागता हि पशवो यद्वार्हतं वार्हता हि पशवो यत्पांक्तं पांक्ता हि पशवो यद्वामं वामं हि प
 शवो यद्विष्मद्विहिं पशवो यद्वपुष्मद्वपुर्हि पशवो यच्छाकरं यत्पांक्तं यत्कुर्वद्यद्वितीयस्याह्नोरूपं मेतानि वै पंचमस्याह्नोरूपा
 णीममूषुवो अतिथिमुषवुधमिति पंचमस्याह्नो आज्यं भवति जागतमध्यासवत्पशुरूपं पंचमेहनि पंचमस्याह्नोरूपं मानो यज्ञं
 दिविस्पृशमानो वायो महेतने रथेन पृथुपाजसावहवः सूरचक्षस इमा उवां दिविष्टयः पिबासुतस्य रसिनो देवं देवं वो वसें देवं देवं
 बृहदुगायिषेव च इति बार्हतं प्रउगं पंचमेहनि पंचमस्याह्नोरूपं यत्पांचजन्यया विशेति मरुत्वतीयस्य प्रतिपत्पांचजन्ययेति
 पंचमेहनि पंचमस्याह्नोरूपं मिन्द्र इत्सो मपा एकं इंद्रने दीय एदिह्युत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पतेऽग्निर्नेता त्वंसो मक्रतुभिः पिन्वंत्यपो बृहदि
 द्राय गायतेति द्वितीयेनाह्नासमान आतानः पंचमेहनि पंचमस्याह्नोरूपं मवितासि सुन्वतो वृक्तवर्हिष इति सूक्तं मद्यत्पांक्तं पं
 चपदं पंचमेहनि पंचमस्याह्नोरूपं मिथा हि सोम इन्मद इति सूक्तं मद्यत्पांक्तं पंचपदं पंचमेहनि पंचमस्याह्नोरूपं मिन्द्रपिबतुभ्यं
 सुतो मदायेति सूक्तं मद्यत्त्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधाराय तना देवै तेन न प्रच्यवते मरुत्वा इंद्रमीदृ इति पर्यासो नेति न
 प्रेति पंचमेहनि पंचमस्याह्नोरूपं ता उगाय त्र्यो गाय त्र्यो वा एतस्य त्र्यहस्य मध्यं दिनं वहंति तद्वै तच्छंदो वहति यस्मिन्नि विद्धी
 यते तस्माद्गायत्रीषु निविदं दधाति ॥ ६ ॥ महानाग्नीष्वत्रस्तुवतेशाकरेण साम्नाराथंतरेहनि पंचमेहनि पंचमस्याह्नोरूपं

मिंद्रोवा एताभिर्महानात्मानं निरमिमीत तस्मान्महानाभ्योऽथोऽमे वैलोकामहानाभ्यऽइमे महान्तं इमान् वैलोकान् प्रजाप
 तिः सृष्ट्वेदं सर्वमशक्नोद्यदिदं किंच यदि मां लोकां प्रजापतिः सृष्ट्वेदं सर्वमशक्नोद्यदिदं किंच तच्छक्यो भवैस्तच्छकरीणां शक
 रीत्वं ता ऊर्ध्वाः सीम्नोभ्यसृजत यदूर्ध्वाः सीम्नोभ्यसृजत तत्तिसमा अभवैस्तत्तिसमानां सिमा त्वं स्वादोरित्था विषूवत उपनो
 हरिभिः सुतमिंद्रं विश्वा अवीवृधन्नित्यनुरूपो वृषण्वान्पृश्निमान्मद्वान्वृधन्वान्पंचमेह निपंचमस्याह्नोरूपं यद्वावानेति धा
 य्याच्युताऽभित्वा शूरनोनुमइति रथं तरस्य योनिमनुनिवर्तयति रथं तरं ह्येतदहरायतनेन मोषुत्वा वाघतश्चनेति सामप्र
 गाथोऽध्यासवान्पशुरूपां पंचमेह निपंचमस्याह्नोरूपं त्यमूषुवाजिनंदेवजूतमिति ताक्ष्योच्युतः ॥ ७ ॥ प्रेदं ब्रह्मवृत्रतूर्य
 ष्वाविथेति सूक्तं पांक्तं पंचपदं पंचमेह निपंचमस्याह्नोरूपं मिंद्रोमदाय वावृधइति सूक्तं मद्वत्पांक्तं पंचपदं पंचमेह निपंचमस्या
 ह्नोरूपं सत्रामदासस्तव विश्वजन्या इति सूक्तं मद्वत्त्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधारायतना देवैतेन न प्रच्यवते तमिंद्रं वा
 जयामसीति पर्यासः सवृषावृषभोवदिति पशुरूपां पंचमेह निपंचमस्याह्नोरूपं ता उगायत्र्यो गायत्र्यो वा एतस्य त्र्यहस्य मध्यं दि
 नं वहंति तद्वै तच्छंदो वहति यस्मिन्नि विद्धीयते तस्माद्गायत्री षु निविदं दधाति तत्सवितुर्वृणीमहेऽद्यानो देव सवितरिति वैश्व
 देवस्य प्रतिपदनुचरौ रथं तरेह निपंचमेह निपंचमस्याह्नोरूपं मुदुष्य देवः सविता दमूना इति सावित्रमादा शुषे सुवति भूरि वा
 ममिति वामं पशुरूपां पंचमेह निपंचमस्याह्नोरूपं मही धावा पृथिवी रुवद्धोक्षेति पशुरूपां पंचमेह नि

पंचमस्याह्नोरूपं मृभुर्विश्वावाजइंद्रो तो अहोरात्रं वा जो वैषावः पशु रूपं पंचमेहनि पंचमस्याह्नोरूपं स्तुषे जनं सुव्रतं न व्य
सीभिरिति वैश्वदेवं मध्यासवत्पशुरूपं पंचमेहनि पंचमस्याह्नोरूपं हविष्पांतमजरं स्वविंदीत्याग्निमारुतस्य प्रतिपद्दविष्मत्पं
चमेहनि पंचमस्याह्नोरूपं वपुर्नुतच्चिकितुषेचिदस्त्विति मारुतं वपुष्मत्पंचमेहनि पंचमस्याह्नोरूपं जातवेदसे सुनवामसोम
मिति जातवेदस्याच्युताऽग्निर्होता गृहपतिः सराजेति जातवेदस्य मध्यासवत्पशुरूपं पंचमेहनि पंचमस्याह्नोरूपं ॥ ८ ॥
देवक्षेत्रं वा एतद्यत्षष्ठमहर्देवक्षेत्रं वा एत आगच्छंति येषष्ठमहरागच्छंति न वै देवा अन्योन्यस्य गृहे वसंति न तुर्कृतोर्गृहे वसती
त्याहुस्तद्यथा यथमृत्विजं ऋतुया जान्यजंत्यसंप्रदायं तद्यथर्तुतून्कल्पयंति यथा यथं जनतास्तदाहुर्नर्तुपैषैः प्रेषितव्यं नर्तुपैषै
र्वषट्कृत्यं वाग्वा ऋतुपैषाऽआप्यते वै वाक्षष्ठे हनीति यदुर्तुपैषैः प्रेष्येयुर्यदुर्तुपैषैर्वषट्कुर्युर्वाचमेव तदासां श्रांता मृक् णवही वह
राविणी मृच्छेयुर्यद्वेभिर्न प्रेष्येयुर्यद्वेभिर्न वषट्कुर्युरच्युताद्यज्ञस्य च्यवेरन्यज्ञात्प्राणात्प्रजापतैः पशुभ्योजिह्वा ईयुस्तस्मा
दग्नेभ्य एवाधिप्रेषितव्यं मृग्मेभ्यो धिवषट्कृत्यं तन्न वाचमासां श्रांता मृक् णवही वहराविणी मृच्छंति नाच्युताद्यज्ञस्य च्य
वन्ते न यज्ञात्प्राणात्प्रजापतैः पशुभ्योजिह्वायंति ॥ ९ ॥ पारुच्छेपी रूपदधति पूर्वयोः सवनयोः पुरस्तात्प्रस्थितया ज्यानां रोहि
तं वै नामैतच्छंदो यत्पारुच्छेपं मे तेन वा इंद्रः सप्तस्वर्गाह्णोकानरो हद्रो हति सप्तस्वर्गाह्णोकान्य एवं वेदं तदाहु र्यत्पंचपदा एव पंच

मस्याह्नोरूपं षट्पदाः षष्ठस्याथ कस्मात्सप्तपदाः षष्ठे हन्त्यन्त इति षड्भिरेव पदैः षष्ठमहरामुवैत्यपच्छिद्ये वै तदह्यत्सप्तमे
 तदेव सप्तमेन पदेनाभ्यारभ्य वसन्ति वाचमेव तत्पुनरुपयति सतत्यसततैरव्यवच्छिन्नैर्यति य एवं विद्वांसोयन्ति ॥ १० ॥
 देवासुरावा एषु लोकेषु समयतन्तैव देवाः षष्ठे नैवाह्नोभ्यो लोकेभ्यो सुरान्प्राणुदन्तैषां यान्यन्तर्हस्तीनानिवसून्यासंस्तान्या
 दायसमुद्रं प्रोप्यन्त एते नैवच्छन्दसानुहायां तर्हस्तीनानिवसून्याददन्त द्यदेतत्पदं पुनः पदं स एवांकुश आसंजनाया द्विषतो
 वसुदत्ते निरेन मेभ्यः सर्वेभ्यो लोकेभ्यो नुदते य एवं वेद ॥ ११ ॥ द्यौर्वै देवता षष्ठमहर्वहति त्रयस्त्रिंशस्तोमो रैव तं सामाति
 च्छन्दाश्छन्दो यथा देवतमेनेन यथास्तोमं यथा सामं यथा च्छन्दं सन्नामोति य एवं वेद यद्वै समानोदकं तत् षष्ठस्याह्नोरूपं यद्वै वृत्ती
 यमहस्तदेतत्पुनर्यत् षष्ठ्यदश्ववद्यदन्त वद्यत्पुनरावृत्तं यत्पुनर्निवृत्तं यद्रतवद्यत्पर्यस्त वद्यत्त्रिवद्यदन्तरूपं यदुत्तमे पदे देवतानि
 रुच्यते यदसौ लोकोभ्युदितो यत्पारुच्छेपं यत्सप्तपदं यन्नाराशं संयन्नाभाने दिष्टं यद्रैव तं यदतिच्छन्दा यत्कृतं यत्तृतीयस्याह्नो
 रूपमेतानि वै षष्ठस्याह्नोरूपाण्ययं जायतमनुषो धरी मणीति षष्ठस्याह्नो आज्यं भवति पारुच्छेपमतिच्छन्दाः सप्तपदं षष्ठे हनि षष्ठ
 स्याह्नोरूपं स्तीर्णं बर्हि रूपनो याहिवी तय आवां रथो नियुत्वान्वक्षदवसे सुषुमाया तमद्रिभिर्गुवांस्तोमेभिर्देवयन्तोऽश्विना व
 र्मह इन्द्र वृषा निन्द्रास्तु श्रौषलोषूणो अग्ने शृणु हित्व मीळितो ये देवा सो दिव्ये कादशस्थे यमददाद्रभसमृणच्युतमिति प्रउगं पारु

१ ' अपच्छिद्यैव ' इति भाष्यपाठः । अपच्छिद्यैव पृथक् स्तोमस्य निवृत्त्येव कृत्येन इति तदर्थः ।

छेपमतिच्छेदाः सप्तपदं षष्ठे हनिषष्ठस्याह्नोरूपं संपूर्णमहानामिति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदं तोवै महदंतः षष्ठमहः षष्ठे हनिषष्ठ
 स्याह्नोरूपं त्रय इंद्रस्य सोमा इंद्रने दीय एदि हि प्रनूनं ब्रह्मणस्पतिरग्निर्नेता त्वंसोमक्रतुभिः पिबन्त्यपो न किः सुदासोरथमिति
 तृतीयेनाह्नासमान आतानः षष्ठे हनिषष्ठस्याह्नोरूपं यत्वं रथमिंद्रमेधसातय इति सूक्तं पारुच्छेपमतिच्छेदाः सप्तपदं षष्ठे हनिष
 षष्ठस्याह्नोरूपं सयो वृषा वृष्ण्येभिः समोका इति सूक्तं समानोदर्कं षष्ठे हनिषष्ठस्याह्नोरूपं मिंद्रमरुत्व इह पाहिसोममिति सूक्तं ते
 भिः साकं पिबतु वृत्रखाद इत्यंतो वै खादोतः षष्ठमहः षष्ठे हनिषष्ठस्याह्नोरूपं तदुत्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधारायतना
 देवै तेन न प्रच्यवते यं हयेन वा इदमिति पर्यासः स्वर्मरुत्वताजितमित्यंतो वै जितमंतः षष्ठमहः षष्ठे हनिषष्ठस्याह्नोरूपं ता उगा
 यत्र्योगायत्र्योवा एतस्य त्र्यहस्य मध्यं दिनं वहंतित द्वैतच्छंदो वहतियस्मिन्निविद्धीयते तस्माद्गायत्रीषु निविदं दधाति रेवती
 नः सधमादेरेवा इंद्रेवतः स्तोतेति रेवतं पृष्ठं भवति वार्हते हनिषष्ठे हनिषष्ठस्याह्नोरूपं यद्वावानेति धाय्याच्युता त्वामिद्धि हवा
 मह इति बृहतो यो निमनुनिवर्तयति वार्हतं ह्येतदहरायतने नैद्रमि देवता तय इति सामप्रगाथो निनृत्तवान् षष्ठे हनिषष्ठस्याह्नो
 रूपं त्यमूषुवाजिनं देवजूतमिति ताक्ष्योच्युतः ॥ १२ ॥ इंद्रया ह्युपनः परावत इति सूक्तं पारुच्छेपमतिच्छेदाः सप्तपदं षष्ठे ह
 निषष्ठस्याह्नोरूपं प्रधान्वस्य महतो महानीति सूक्तं समानोदर्कं षष्ठे हनिषष्ठस्याह्नोरूपं मभूरेकोरयिपतेरयीणामिति सूक्तं रथ
 मातिष्ठतु विनृम्णभीममित्यंतो वै स्थितमंतः षष्ठमहः षष्ठे हनिषष्ठस्याह्नोरूपं तदुत्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधारायत

नादेवैतेननप्रच्यवतउपनोहरिभिः सुतमितिपर्यासः समानोदकैः षष्ठेहनिषष्ठस्याहोरूपंताउगायत्र्योगायत्र्योवाएतस्यत्र्य
हस्यमध्यंदिनंवहंतितद्वैतच्छंदोवहर्तियस्मिन्निविद्धीयतेतस्माद्गायत्रीषुनिविदंदधात्यभित्यंदेवंसवितारमोण्योरिति वै
श्वदेवस्यप्रतिपदतिच्छंदाः षष्ठेहनिषष्ठस्याहोरूपं तत्सवितुर्वरेण्यंदोषोआगादित्यनुचरोंतोवैगतमंतः षष्ठमहः षष्ठेहनिषष्ठ
स्याहोरूपमुदुष्यदेवः सवितासवायेतिसावित्रंश्वत्तमंतदपावहिरस्थादित्यंतोवैस्थितमंतः षष्ठमहः षष्ठेहनिषष्ठस्याहोरू
पंकतरापूर्वाकतरापरायोरितिद्यावापृथिवीयंसमानोदकैः षष्ठेहनिषष्ठस्याहोरूपं किमुश्रेष्ठः किंयविष्ठोनआजगन्नुपनोवा
जाअध्वरमृभुक्षाइत्याभवंनाराशंसंनिवत्षष्ठेहनिषष्ठस्याहोरूपमिदमित्यारौद्रंगूर्तवचायेयज्ञेनदक्षिण्यासमक्ताइतिवै
श्वदेवं ॥ १३ ॥ नाभानेदिष्टंशंसतिनाभानेदिष्टंवैमानवंब्रह्मचर्यवसन्तंभ्रातरोनिरभजन्तसोब्रवीदेत्यकिंमह्यमभा
कैत्येतमेवनिष्ठावमवदितारमित्यब्रुवंस्तस्माद्भाप्येतर्हिपितरंपुत्रानिष्ठावोववदितेत्येवाचक्षतेसपितरमेत्याब्रवीत्त्वांह
वावमह्यंतताभाक्षुरितितंपिताब्रवीन्मापुत्रकतदादृथांगिरसोवाइमेस्वर्गायलोकायसत्रमासतेतेषष्ठंषष्ठमेवाहरागत्य
मुह्यंतितानेतेसूक्तेषष्ठेहनिशंसयतेषांयत्सहस्रंसत्रपरिवेषणंतत्तेस्वर्यतोदास्यंतीतितथेति तानुपैत्प्रतिगृभ्णीतमानवंसुमे
धसइतितमब्रुवन्किंकामोवदसीतीदमेववः षष्ठमहः प्रज्ञापयानीत्यब्रवीदथयद्वएतत्सहस्रंसत्रपरिवेषणंतन्मेस्वर्यतोदत्ते

CC-0. Prof. Satya Vrat Shastri Collection

१ 'ताताभाक्षुः' इतिभाष्येदृश्यतेतथापिततशब्दस्यैवतातवाचित्वात्तताभाक्षुरितिवैदिकपाठ एवसुवचः ।

तितथेति तानेते सूक्तेषु हन्यशंसयत्ततो वैते प्रयज्ञमजानन् प्रसर्गलोकां ब्रह्मदेते सूक्तेषु हनिशंसति यज्ञस्य प्रज्ञा तैस्वर्गस्य
 लोकस्यानुख्या तैस्तं स्वर्यतो ब्रुवन्नेतत्ते ब्राह्मणसहस्रमिति तदेनं समाकुर्वाणं पुरुषः कृष्णशवांस्युत्तरत उपोत्थाया ब्रवीन्मम
 वा इदं मम वैवास्तुहमिति सो ब्रवीन्मह्यं वा इदमदुरिति तम ब्रवीत्तद्वैनौ तवैव पितरि प्रश्न इति स पितरमैतं पिता ब्रवीन्ननुते पु
 त्रकादू ३ रित्यदुरेवम इत्यब्रवीत्तत्तु मे पुरुषः कृष्णशवांस्युत्तरत उपोदतिष्ठन्मम वा इदं मम वैवास्तुहमित्यादिते तितं पिता ब्र
 वीत्तस्यैव पुत्रकतं तत्तु स तुभ्यं दास्यतीति स पुनरेत्या ब्रवीत्तव हवाव किल भगव इदमिति मे पिता हेति सो ब्रवीत्तदहं तुभ्यमे
 व ददामि य एव सत्यमवादीरिति तस्मादेवं विदुषा सत्यमेव वदितव्यं स एष सहस्रसन्निर्मत्रो यन्नाभानेदिष्ठ उपैतं सहस्रं नमति
 प्रषष्ठेनाह्वास्वर्गलोकं जानाति यऽएवं वेद ॥ १४ ॥ तान्येतानि सहचराणीत्याचक्षते नाभानेदिष्ठं वालखिल्या वृषाकपि
 मेव यामरुतं तानि सहैव शंसेद्य देशां तरियात्तद्य जमानस्यां तरियाद्यदि नाभानेदिष्ठं रेतो स्यां तरियाद्यदि वालखिल्याः प्रा
 णानस्यां तरियाद्यदिवृषाकपिमात्मानमस्यां तरियाद्यद्येव यामरुतं प्रतिष्ठाया एनं च्यावयेद्द्वैव्यै च मानुष्यै च नाभानेदिष्ठे नै
 वरेतो सिंचत्तद्वालखिल्याभिर्व्यकरोत्सु कीर्तिना काक्षीवतेन योनिं व्यहापयदुरौ यथा तव शर्मन्मदेमेति तस्माज्जयायान्तस
 न्गर्भः कनीयांसं संतं योनिं न हिनस्ति ब्रह्मणा हि सकृद्वै एव यामरुतैतवै करोति तेनेदं सर्वमेतवै कृतमेति यदिदं किंचिहश्च कृष्ण
 महरजुनं चेत्याग्निमारुतस्य प्रतिपदहश्चाहश्चेति पुनरावृत्तं पुनर्निवृत्तं षष्ठे हनिषष्ठस्याहोरूपं मध्वो वो नाममारुतं यजत्रा इति

मारुतं वह्निभ्यो व्याहृत्य मन्तो वै बहन्तः षष्ठमहः षष्ठे हनिषष्ठस्याहो रूपं जातवेदसे सुनवामसोममिति जातवेदस्याच्युतांस प्रह
 था सहसा जायमान इति जातवेदस्य समानोदकं षष्ठे हनिषष्ठस्याहो रूपं धारयन् धारयन्निति शंसति प्रसंसाद्वा अंतस्य विभाय
 तद्यथा पुनराग्रं थं पुनर्निग्रं थं मन्तं वधीयां न्मयूखं वांततो धारणाय निहन्यात्तादृक् द्यद्धारयन् धारयन्निति शंसति संतत्यै संत
 तैरुयहैरव्यवच्छिन्नैर्यतिय एवं विद्वांसो यंतियंति ॥ १५ ॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥

यद्वा एति च प्रेति च तत्सप्तमस्याहो रूपं यज्ज्येव प्रथममहस्तदेवैतत्पुनर्यत्सप्तमं यद्युक्तवद्यद्रथवद्यदाशुमद्यत्पि ववद्यत्प्रथ
 मे पदे देवतानि रुच्यते यदयं लोकोभ्युदितो यज्जातवद्यद निरुक्तं यत्करिष्यद्यत्प्रथमस्याहो रूपं मेतानि वै सप्तमस्याहो रूपानि
 समुद्रादूर्मिर्मधुमाँ उदारदिति सप्तमस्याह आज्यं भवत्यनिरुक्तं सप्तमो हनि सप्तमस्याहो रूपं वाग्वै समुद्रो न वै वाक्क्षीयते न स
 मुद्रः क्षीयते तद्यदेतत्सप्तमस्याह आज्यं भवति यज्ञादेव तद्यज्ञं तन्वते वाचमेव तत्पुनरुपयंतिसंतत्यै संततैरुयहैरव्यवच्छिन्नै
 र्यतिय एवं विद्वांसो यंतियाप्यंते वै स्तोमा आप्यंते छंदांसि षष्ठे हनि तद्यथैवाद आज्येनावदानानि पुनः प्रत्यभिधारयंत्ययातया
 मताया एवमेवैतत्स्तोमांश्च छंदांसि च पुनः प्रत्युपयंत्ययातयामतायै यदेतत्सप्तमस्याह आज्यं भवति तदुत्रैष्टुभं त्रिष्टुप् प्रातः
 सवन एषत्र्यहं आवायो भूषशुचि पाउपनः प्रयाभिर्यासि दाश्वानां समच्छाऽनो नियुद्भिः शतिनीभिरध्वरं प्रसोता जीरो अध्वरे
 प्वस्थाद्येवायव इन्द्रमादना सोयावांशं तं नियुतीयाः सहस्रं प्रथमं द्वितीयं त्रितीयं च प्रागोमतानां सत्यारथेनानो देवशवसा

याहि शुष्मिन्प्रवोयज्ञेषु देवयंतो अचन्प्रक्षीदसाधायसासन्न एषेति प्रउगमेति च प्रतिचसप्तमेह निसप्तमस्याहोरूपं तदुत्रैष्टु
भं त्रिष्टुप् प्रातः सवनऽएषत्र्यहं आत्वारथं यथोतय इदं वसो सुतमं धं इंद्रने दीय एदिहि प्रैतु ब्रह्मणस्पतिरग्निर्नेता त्वंसोमक्रतु
भिः पिन्वंत्यपः प्रवइंद्राय बृहत् इति प्रथमेनाह्वासमान आतानः सप्तमेह निसप्तमस्याहोरूपं कयाशुभासवयसः सनीळा इति
सूक्तं न जायमानो न शतेन जात इति जातवत्सप्तमेह निसप्तमस्याहोरूपं तदुक्कयाशुभीयमेतद्वै संज्ञानं संतनिसूक्तं यत्कयाशु
भीयमेतेन हवा इंद्रो गस्त्यो मरुतस्ते समजानतं तद्यत्कयाशुभीयं शंसति संज्ञात्या एव तद्वायुष्यं तद्योस्य प्रियः स्यात्कुर्या देवा
स्य कयाशुभीयं तदुत्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधाराय तन देवै तेन न प्रच्यवतैत्यं सुमेधं महयास्वर्विदमिति सूक्तं मत्यं न
वाजं हवनस्य दं रथमिति रथवत्सप्तमेह निसप्तमस्याहोरूपं तदुजागतं जगत्योवा एतस्य त्र्यहस्य मध्यं दिनं वहंति तद्वै तच्छंदो
वहति यस्मिन्नि विद्धीयते तस्माज्जगतीषु निविदं दधाति मिथुनानि सूक्तानि शस्यंते त्रैष्टुभानि च जागतानि च मिथुनं वै पशवः
पशवश्छंदो माः पशूनामवरुद्धौ त्वा मिद्धि हवामहे त्वं ह्येहि चेरव इति बृहत्पृष्ठं भवति सप्तमेह निसप्तमस्याहस्तं द्यद्वै रथं तरं
तद्वै रूपं यद्बृहत्तद्वै राजयद्रथं तरं तच्छाकरं यद्बृहत्तद्वै वतं तद्यद्बृहत्पृष्ठं भवति बृहत्तैव तद्बृहत्प्रत्युत्तभ्रुवंत्यस्तोमकृतत्रायद्रथं
तरं स्यात्कृतत्रं स्यात्तस्माद्बृहदेव कर्तव्यं यद्वाधेनेति धायाधुसाधित्वा शूरनोनुम इति रथं तरं स्य योनिमनुनिवर्तयति रा
थं तरं ह्येतदहराय तनेन पिवा सुतस्य रसिन इति सामग्रार्थः पिववान्त्सप्तमेह निसप्तमस्याहोरूपं त्यमूषुवाजिनं देवजूतमि

तिताक्षर्योच्युतः। १६। इन्द्रस्यनुवीर्याणिप्रबोचमिति सूक्तं प्रेतिसप्तमेहनि सप्तमस्याहोरूपं तदुत्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं
 दाधारायतनादेवैतेन न प्रच्यवतेऽभित्यं मे षंपुरुहूतमृगिमयमिति सूक्तं यद्वावप्रेतितदभीतिसप्तमेहनि सप्तमस्याहोरूपं तदु
 जागतं जगत्योवा एतस्य त्र्यहस्य मध्यं दिनं वहंति तद्वै तच्छंदो वहतियस्मिन्नि विद्धीयते तस्माज्जगतीषु निविदं दधाति मिथुना
 निसूक्तानि शस्यंते त्रैष्टुभानि च जागतानि च मिथुनं वै पशवः पशवश्छंदो माः पशूनामवरुद्ध्यै तत्सवितुर्वृणीमहेऽद्यानो देव
 सवितरिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरौ राथं तरेहनि सप्तमेहनि सप्तमस्याहोरूपं मभित्वा देवसवितरिति सावित्रं यद्वावप्रेतित
 दभीतिसप्तमेहनि सप्तमस्याहोरूपं प्रेतां यज्ञस्य शंभुवेति द्यावापृथिवी यं प्रेतिसप्तमेहनि सप्तमस्याहोरूपं मयं देवाय जन्म न
 इत्यार्भवं जातवत्सप्तमेहनि सप्तमस्याहोरूपं मायाहिवनसासहेति द्विपदाः शंसति द्विपाद्वै पुरुषश्चतुष्पादाः पशवः पशवश्छं
 दो माः पशूनामवरुद्ध्यै तद्यद्विपदाः शंसति यजमानमेव तद्विप्रतिष्ठं चतुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयत्यैभिरग्नेदुवोगिर इति वै
 श्वदेवमेतिसप्तमेहनि सप्तमस्याहोरूपं तान्युगायत्राणि गायत्रतृतीयसवन एष त्र्यहो वैश्वानरो अजीजनदित्याग्निमारुतस्य
 प्रतिपज्जातवत्सप्तमेहनि सप्तमस्याहोरूपं प्रयद्वस्त्रिष्टुभमिषमिति मारुतं प्रेतिसप्तमेहनि सप्तमस्याहोरूपं जातवेदसे सुनवा
 मसोममिति जातवेदस्याच्युता दूतं वो विश्ववेदसमिति जातवेदस्य मनि रुक्तं सप्तमेहनि सप्तमस्याहोरूपं तान्युगायत्राणि गा
 यत्रतृतीयसवन एष त्र्यहः। १७। यद्वै नेति न प्रेतियत्स्थितं तदष्टमस्याहोरूपं यद्वै द्वितीयमहस्तदेवै तत्पुनर्यदष्टमं यदूर्ध्वव

द्यत्प्रतिवद्यदंतर्वद्यदृषण्वद्यदृधन्वद्वान्मध्यमेदेदेवतानि सद्यतेयदंतरिक्षमिथुदितयद्वयग्नियन्महद्वद्यद्विहूतवद्यत्पुन
 र्वद्यत्कुर्वद्यद्वितीयस्याहोरूपमेतानि वा अष्टमस्याहोरूपाण्यग्निवोदेवमग्निभिः सजोषा इत्यष्टमस्याह आज्यं भवति द्यय
 ष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपं तदुत्रैष्टुभं त्रिष्टुप्रातः सवन एषत्र्यहः कुविदंगनमसायेवृधासः पीवोऽअन्नारयिवृधः सुमेधा उच्छन्न
 षसः सुदिना अरि प्रा उशंता दूतान दभाय गोपाया वत्तरस्तन्वो यावदोजः प्रतिवांसूर उदिते सूक्तैर्धेनुः प्रलस्य काम्यं दुहानां ब्र
 ह्माण इंद्रो पयाहिविद्वानूध्वो अग्निः सुमतिं वस्वो अश्रे दुतस्यानः सरस्वती जुषाणेति प्रउगं प्रतिवदंतर्वद्विहूतवदूर्ध्ववदष्टमेह
 न्यष्टमस्याहोरूपं तदुत्रैष्टुभं त्रिष्टुप्रातः सवन एषत्र्यहो विश्वानरस्य वस्पतिमिंद्र इत्सो मपा एकऽइंद्रने दीय एदि द्युत्तिष्ठत्र
 ह्माणस्पतेऽग्निर्नेता त्वंसो मक्रतुभिः पिब्वंत्यपो बृहदिंद्राय गायतेति द्वितीयेनाह्लासमान आतानोऽष्टमेहन्यष्टमास्याहोरूपं
 शंसामहामिंद्रं यस्मिन् विश्वा इति सूक्तं महद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपं महश्चित्त्वमिंद्रयत एतानि तिसूक्तं महद्वदष्टमेहन्यष्ट
 मस्याहोरूपं पिवा सोममभियमुग्रतर्द इति सूक्तं मूर्वगव्यं महिगृणान इंद्रेति महद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपं महौ इंद्रो नृवदा च
 र्षणि प्रा इति सूक्तं महद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपं तदुत्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधाराय तना देवैतेन न प्रच्यवते तमस्य
 द्यावा पृथिवी सचेतसेति सूक्तं यदैत्कृण्वानो महिमानमिंद्रियमिति महद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपं तदुजागतं जगत्यो वा एत
 स्यत्र्यहस्य मध्यं दिनं वहंति तद्वै तच्छंदो वहति यस्मिन्निविद्धीयते तस्माज्जगतीषु निविदं दधाति मिथुनानि सूक्तानि शस्यंते

त्रैष्टुभानिचजागतानिचमिथुनवैपशवः पशवश्छंदोमाः पशूनामवरुद्ध्यै महद्वं तिसूक्तानिशस्यंतै महद्वा अंतरिक्षस्याह्यै पंच
चसूक्तानिशस्यंतै पंचपदापंक्तिः पांक्तो यज्ञः पांक्ताः पशवः पशवश्छंदोमाः पशूनामवरुद्ध्या अभित्वा शूरनो नुमौ ऽभित्वा
पूर्वपीतय इति रथं तरं पृष्ठं भवत्यष्टमेहनियद्वा वानेति धायया च्युता त्वामिद्धि हवामह इति बृहतो यो निमनुनि वर्तयति बार्हतं
ह्येतदहराय तनेनो भयं शृणवच्च न इति सामप्रगार्थो यच्चेदमद्य दुच ह्य आसीदिति बार्हतेहन्यष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपैत्यमू
षु वाजिनंदेव जूतमितिताक्षर्योच्युतः ॥ १८ ॥ अपूर्व्या पुरुतमान्यस्मा इति सूक्तं महेवीराय तव सेतुरायेति महद्वदष्टमेहन्यष्ट
स्याहोरूपैतां सुतेकीर्तिं मघवन्महित्वेति सूक्तं महद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपैत्वं महाँ इंद्रयो ह शुष्मैरिति सूक्तं महद्वदष्टमेहन्यष्ट
मस्याहोरूपैत्वं महाँ इंद्र तुभ्यं हक्षा इति सूक्तं महद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपैतदुन्नैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधाराय
तना देवै तेन न प्रच्यवते दिवश्चिदस्य वरिमा विप्रथ इति सूक्तं मिंद्रं नमहेति महद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपैतदुजागतं जग
त्योवा एतस्य त्रयहस्य मध्यं दिनं वहंति तद्वै तच्छंदो वहतियस्मिन्निविद्धीयते तस्माज्जगतीषु निविदं दधाति मिथुनानि सूक्ता
निशस्यंतै त्रैष्टुभानिचजागतानिचमिथुनवैपशवः पशवश्छंदोमाः पशूनामवरुद्ध्यै महद्वं तिसूक्तानिशस्यंतै महद्वा अंत
रिक्षं मंतरिक्षस्याह्यै पंचपंचसूक्तानिशस्यंतै पंचपदापंक्तिः पांक्तो यज्ञः पांक्ताः पशवः पशवश्छंदोमाः पशूनामवरुद्ध्यै तानि
द्वेषापंचान्यानि पंचान्यानि दश संपद्यंते सादिशि नीविशन्ति विशालं चक्रं घटवः पशवश्छंदोमाः पशूनामवरुद्ध्यै विश्वो देव

स्यनेतुस्तत्सवितुर्वरेण्यमाविश्वदेवंसप्तमितिमिति वैश्वदेवस्यप्रतिपदनुचरावाहतेहन्यष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपं हिरण्यपा
णिमूतयइतिसावित्रमूर्ध्ववदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपं महीद्यौःपृथिवीचनइतिद्यावापृथिवीयंमहद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहो
रूपंयुवानापितरापुनरित्यार्भवंपुनर्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपंमिमानुकंभुवनासीषधामेतिद्विपदाःशंसतिद्विपाद्वैपुरु
षश्चतुष्पादाःपशवःपशवश्छंदोमाःपशूनामवरुद्धयैतद्यद्विपदाःशंसतियजमानमेवतद्विप्रतिष्ठंचतुष्पात्सुपशुषुप्रतिष्ठाप
यतिदेवानामिदवोमहदिति वैश्वदेवंमहद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपंतान्युगायत्राणिगायत्रतृतीयसवनएषत्र्यहंक्रतावानं
वैश्वानरमित्याग्निमारुतस्यप्रतिपदग्निर्वैश्वानरोमहानितिमहद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपंक्लीळंवःशर्धोमारुतमितिमारुतं
जंभेरसस्यवावृधइतिवृधन्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपंजातवेदसेसुनवामसोममितिजातवेदस्याच्युतांशेमृळमहँअसीति
जातवेदस्यमहद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपंतान्युगायत्राणिगायत्रतृतीयसवनएषत्र्यहः॥ १९ ॥इतितृतीयोऽध्यायः॥ ३ ॥

यद्वैसमानोदकं तन्नवमस्याहोरूपं यच्चोवतृतीयमहस्तदेवैतत्पुनर्यन्नवमं यदश्ववद्यदंतवद्यत्पुनरावृत्तं यत्पुनर्निनृत्तं य
द्रतवद्यत्पर्यस्तवद्यत्रिवद्यदंतरूपं यदुत्तमेपदे देवतानिरुच्यते यदसौ लोकोभ्युदितो यच्छुचिवद्यत्सत्यवद्यत्क्षेतिवद्यद्गतव
द्यदोकवद्यत्कृतं यत्तृतीयस्याहोरूपं मेतानि त्रैतवमस्याहोरूपं अथ गन्धर्वा महानमसाय विष्टमिति नवमस्याहो आज्यं भवति ग
तवन्नवमेहनिनवमस्याहोरूपं तदुत्रैष्टुभं त्रिष्टुं प्रातः सवन एषत्र्यहः प्रवीरया शुचयो दद्विरेते ते सत्येन मनसा दीध्यानादिवि

क्षयंतरजसः पृथिव्यामाविश्ववाराश्विनागतं नो यं सोम इन्द्र तुभ्यं सुन्वं आतु प्रब्रह्माणो अंगिर सो न क्षंतं सरस्वतीं देवयंतो हवं
त आनो दिवो बृहतः पर्वता दा सरस्वत्यभि नो नेषिवस्य इति प्रउगं शुचिवत्सत्यवत्क्षेति वद्वतवदो कवन्नवमेहनि नवमस्याहो
रूपं तदुत्रैष्टुभं त्रिष्टुप्रातः सवन एष त्र्यहस्तं तमिद्राधसेमहैत्रय इन्द्रस्य सोमा इन्द्रने दीय एदिहि प्रनूनं ब्रह्मणस्पतिरग्निर्नेता त्वं
सोम क्रतुभिः पिन्वंत्यपो न किः सुदा सो रथमिति तृतीयेनाह्वासमान आतानो नवमेहनि नवमस्याहो रूपं मिन्द्रः स्वाहा पिवतु य
स्य सोम इति सूक्तं मंतो वै स्वाहा कारो नो नवममहर्नवमेहनि नवमस्याहो रूपं गायत्साम न भन्यं यथा वेरिति सूक्तं मर्चामत द्वा
वृधानं स्वर्वादि त्यंतो वै स्वरं तो नवममहर्नवमेहनि नवमस्याहो रूपं तिष्ठा हरी रथ आयुज्यमानेति सूक्तं मंतो वै स्थितं मंतो नवम
महर्नवमेहनि नवमस्याहो रूपं मिमा उत्वा पुरुतमस्य कारोरिति सूक्तं धियो रथेष्ठा मित्यंतो वै स्थितं मंतो नवममहर्नवमेहनि
नवमस्याहो रूपं तदुत्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधारायतना देवै तेन न प्रच्यवते प्रमंदिने पितुमदर्चतावच इति सूक्तं स
मानो दर्कं नवमेहनि नवमस्याहो रूपं तदुजागतं जगत्योवा एतस्य त्र्यहस्य मध्यं दिनं वहंति तद्वै तच्छंदो वहति यस्मिन्नि विद्धी
यते तस्माज्जगतीषु निविदं दधाति मिथुनानि सूक्तानि शस्यंते त्रैष्टुभानि च जागतानि च मिथुनं वै पशवः पशवश्छंदो माः पशूना
मवरुद्ध्यै पंचसूक्तानि शस्यंते पंचपदा पांकिः पांको यज्ञः पांकाः वशवः पशवश्छंदो माः पशूनामवरुद्ध्यै त्वामिद्धि हवामहे त्वं
ह्येहि चे रव इति बृहत्पृष्ठं भवति नवमेहनि यद्वा विनेति धाया ध्युता भित्वा क्षुरनो नुम इति रथं तरस्य योनिमनुनिवर्तयति

राथंतरं ह्येतदहरायतनेनैन्द्रत्रिधातुशब्दमिति सामप्रगाथस्त्रिधातुमेहमिन्द्रमस्याहोरूपं त्यमूषुवाजिनंदेवजूतमिति ता
 क्षर्योच्युतः ॥ २० ॥ संचत्वे जग्मुर्गिरिंद्रपूर्वोरितिसूक्तं गतवन्नवमेहनिनवमस्याहोरूपं कदाभुवन्नथक्षयाणि ब्रह्मेतिसूक्तं क्षेति
 वदंतरूपं क्षेतीव वा अंतंगत्वा नवमेहनिनवमस्याहोरूपं मासत्यो यातुमघवां ऋजीषीतिसूक्तं सत्यवन्नवमेहनिनवमस्याहोरू
 पंतत्तइंद्रियंपरमंपराचैरितिसूक्तं मंतो वै परममंतो नवममहर्नवमेहनिनवमस्याहोरूपं तदुत्रैष्टुभंतेन प्रतिष्ठितपदेनं सवनं दा
 धारायतनादेवैतेन न प्रच्यवते ऽहं भुवं वसुनः पूर्व्यस्पतिरितिसूक्तं महंधनानि संजयामिशश्वतइत्यंतो वै जितमंतो नवममह
 र्नवमेहनिनवमस्याहोरूपं तदुजागतं जगत्योवा एतस्य त्र्यहस्यमभ्यं दिनं वहंतितद्वैतच्छंदो वहतियस्मिन्निविद्धीयते तस्मा
 ज्जगतीषु निविदं दधाति मिथुनानि सूक्तानि शस्यंतैत्रैष्टुभानि च जागतानि च मिथुनं वै पशवः पशवश्छंदो माः पशूनामवरुद्ध्यै
 पंचपंचसूक्तानि शस्यंतै पंचपदापंक्तिः पांक्तो यज्ञः पांक्ताः पशवः पशवश्छंदो माः पशूनामवरुद्ध्यै तानि द्वेधा पंचान्यानि पंचा
 न्यानि दशसंपद्यंते सादशिनी विराळन्न विराळन्न पशवः पशवश्छंदो माः पशूनामवरुद्ध्यै तत्सवितुर्वृणीमहे ऽद्यानो देव सवित
 रिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरौ राथंतरे हनिनवमेहनिनवमस्याहोरूपं दोषो आगादितिसावित्रं मंतो वै गतमंतो नवममहर्न
 वमेहनिनवमस्याहोरूपं प्रवां महिद्यवी अभीतिद्यावापृथिवी यं शुची उपप्रशस्तय इति शुचिवन्नवमेहनिनवमस्याहोरूपं मि
 द्रइषेददातुनस्तेनोरत्नानि धत्तनेत्यार्भवन्ति रासास्त्रानि सुन्वत इति त्रिवन्नवमेहनिनवमस्याहोरूपं बभ्रुरेको विषुणः सूनरो

युवेति द्विपदाः शंसति द्विपादौ पुरुषश्चतुष्पादाः पशवः पशवश्छंदो माः पशुना सवरुद्धैतद्य द्विपदाः शंसति यजमानमेव तद्वि
 प्रतिष्ठं चतुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयति ये त्रिंशति त्रयस्पर इति वैश्वदेवै त्रिवन्नवमेहनि नवमस्याह्नोरूपं तान्युगायत्राणि गायत्र
 तृतीयसवन एष्यहो वैश्वानरो न ऊतय इत्याग्निमारुतस्य प्रतिपदा प्रयातु परावत इत्यंतो वै परावतो तौ नवममहर्नवमेहनि न
 वमस्याह्नोरूपं मरुतो यस्य हि क्षय इति मारुतं क्षेति वदंत रूपं क्षेतीव वा अंतंगत्वा नवमेहनि नवमस्याह्नोरूपं जातवेदसे सुनवा
 मसोममिति जातवेदस्याच्युता प्राग्नये वाचमीरयेति जातवेदस्य समानो दर्कं नवमेहनि नवमस्याह्नोरूपं सनः पर्षदति द्विषः
 सनः पर्षदति द्विष इति शंसति बहुवा एतस्मिन्नवरात्रे किंच किंच वारणं क्रियते शांत्या एव तद्यत्सनः पर्षदति द्विषः सनः पर्षद
 द्विष इति शंसति सर्वस्मादेवैनांस्तदेन सः प्रमुंचति तान्युगायत्राणि गायत्र तृतीयसवन एष्यहः ॥२१॥ पृष्ठ्यं षळहमुपयंति
 यथा वै मुखमेवं पृष्ठ्यः षळहस्तद्यथांतरं मुखस्य जिह्वातालुदंता एवं छंदो मा अथ ये नैव वाचं व्याकरोति येन स्वादु चा स्वादु च वि
 जानाति तद्दशममहर्नयथा वै नासिके एवं पृष्ठ्यः षळहस्तद्यथांतरं नासिकयोरेवं छंदो मा अथ ये नैव गंधान्विजानाति तद्दशमम
 हर्नयथा वा अक्ष्येवं पृष्ठ्यः षळहस्तद्यथांतरं मक्षणः कृष्णमेवं छंदो मा अथ ये नैव कनीनिका येन पश्यति तद्दशममहर्नयथा वै कर्ण एवं पृ
 ष्यः षळहस्तद्यथांतरं कर्णस्यैवं छंदो मा अथ ये नैव शृणोति तद्दशममहः श्रीवै दशममहः श्रियं वा एत आगच्छंति ये दशममहरा
 गच्छंति तस्माद्दशममहर विवाक्यं भवति मा श्रियो ववादि मेति दुरवयं हि श्रेयसं स्तेततः सर्पति ते मार्जयंते ते पत्नीशालां

संप्रपद्यंते तेषां य एतामाहुतिं विद्यात्स ब्रूयात्समन्वारभध्वमिति स जुहुयादि हरमे हरमध्वमिह धृतिरिह स्वधृतिरग्नेवाद्स्वा
 हावाळिति स यदि हरमेत्याहास्मिन्नेवैनानां स्तलोके रमयती हरमध्वमिति यदाह प्रजामेवैषु तद्रमयती ह धृतिरिह स्वधृतिरिति
 यदाह प्रजांचैव तद्वाचं च यजमानेषु दधात्यग्नेवाळिति रथं तरे स्वाहावाळिति बृहद्देवानां वा एतन्मिथुनं यद्बृहद्रथं तरे देवाना
 मेव तन्मिथुनेन मिथुनमवरुंधते देवानां मिथुनेन मिथुनं प्रजायंते प्रजात्यै प्रजायते प्रजया पशुभिर्य एवं वेद ते ततः सर्पं तिते मा
 र्जयंते त आग्नीध्रं संप्रपद्यंते तेषां य एतामाहुतिं विद्यात्स ब्रूयात्समन्वारभध्वमिति स जुहुयादुपसृजं धरुणं मातरं धरुणो धयन्
 रायस्पोषमिषमूर्जमस्मासु दीधरत्स्वाहेति रायस्पोषमिषमूर्जमवरुंध आत्मने च यजमानेभ्यश्च यत्रैवं विद्वानेतामाहुतिं जुहो
 ति ॥ २२ ॥ ते ततः सर्पं तिते सदः संप्रपद्यंते यथा यथ मन्यक्त्विजो व्युत्सर्पंति संसर्पंत्युद्गातारस्ते सर्पराज्ञा ऋक्षुस्तुवत इयं वै
 सर्पराज्ञीयं हि सर्पतो राज्ञीयं वा अलोमिके वाग्र आसीत्सैतं मंत्रमपश्यदायंगौः पृश्निरक्रमीदिति तामयं पृश्निर्वर्ण आविशं ज्ञा
 नारूपो यं यं काममकामयत यदिदं किंचौषधयो वनस्पतयः सर्वाणि रूपाणि पृश्निरेनं वर्ण आविशंति नानारूपो यं यं कामं काम
 यते य एवं वेद मनसा प्रस्तौति मनसोद्गायति मनसा प्रतिहरति वाचा शंसति वाक्कवै मनश्च देवानां मिथुनं देवानामेव तन्मिथु
 नेन मिथुनमवरुंधते देवानां मिथुनेन मिथुनं प्रजायंते प्रजात्यै प्रजायते प्रजया पशुभिर्य एवं वेदाथ चतुर्होतृन् होता व्याचष्टे त
 देवतस्तु तमनुशंसति देवानां वा एतद्यज्ञियं गुह्यं नाम यच्चतुर्होतारस्तद्यच्चतुर्होतृन् होता व्याचष्टे देवानामेव तद्यज्ञियं गुह्यं ना

मप्रकाशंगमयति तदेनं प्रकाशंगतं प्रकाशंगमयति गच्छति प्रकाशंगं एवं वेदं यं ब्राह्मणमनूचानैयशो न च्छेदिति हस्माहारण्यं
परेत्यदर्भस्तं वानुद्ग्रथ्य दक्षिणतो ब्रह्माणमुपवेश्य चतुर्होतृन्व्याचक्षीत देवानां वा एतद्यज्ञियं गुह्यं नाम यच्चतुर्होतारस्तद्यच्च
तुर्होतृन्व्याचक्षीत देवानां मेव तद्यज्ञियं गुह्यं नाम प्रकाशंगमयति तदेनं प्रकाशंगतं प्रकाशंगमयति गच्छति प्रकाशंगं एवं वेद
॥ २३ ॥ अथौदुंबरीं समन्वारभंत इषमूर्जमन्वारभइत्यूर्वा अन्नाद्यमुदुंबरो यद्वै तद्देवा इषमूर्जं व्यभजंत तत उदुंबरः सम
भवंत्तस्मात्सत्रिः संवत्सरस्य पच्यते तद्यदौदुंबरीं समन्वारभंत इषमेव तदूर्जमन्नाद्यं समन्वारभंतैवाचं यच्छंति वाग्वै यज्ञो य
ज्ञमेव तद्यच्छंत्यहर्नियच्छंत्यहर्वै स्वर्गो लोकः स्वर्गमेव तल्लोकं नियच्छंति न दिवा वाचं विसृजेरन्यद्दिवा वाचं विसृजेरन्न हर्भा
तृव्याय परिशिष्युर्न नक्तं वाचं विसृजेरन्यन्नक्तं वाचं विसृजेरन्नात्रीं भ्रातृव्याय परिशिष्युः समया विषितः सूर्यः स्यादथ वाचं
विसृजेरं स्तावंतमेव तद्विषते लोकं परिशिषंत्यथो खल्वस्तमित एव वाचं विसृजेरं स्तमो भाजमेव तद्विषंतं भ्रातृव्यं कुर्वेत्याहव
नीयं परीत्य वाचं विसृजेरन्यज्ञो वा आवहनीयः स्वर्गो लोक आहवनी यो यज्ञेनैव तत्स्वर्गेण लोकेन स्वर्गलोकं यंतियदि हो नम
कर्मयदत्यरीरिचाम ॥ प्रजापतिं तत्पितरमप्येति वाचं विसृजंतै प्रजापतिं वै प्रजा अनुप्रजायंतै प्रजापतिरूनातिरिक्तयोः
प्रतिष्ठानै नानूनं नातिरिक्तं हि नस्ति प्रजापतिमेवीनातिरिक्तं न्यभ्यत्यर्जसि एव विद्वांस एतेन वाचं विसृजंतै तस्मादेवं वि

द्रांस एतेनैव वाचं विसृजेरन् ॥ २४ ॥ अध्वर्यो इत्याह्वयते न्यतुर्होतृषु वदिष्यमाणं सदा हावस्य रूपं मोहोतस्तथा होतरित्यध्व-
 र्युः प्रतिगृणात्यवसिते वसिते दश सुपदेषु तेषां चित्तिः सुगासी ३त् ॥ चित्तमाज्यमासी ३त् ॥ वाग्वेदिरासी ३त् ॥ आधी-
 तं बर्हिं रासी ३त् ॥ केतोऽअग्निरासी ३त् ॥ विज्ञातमग्नीदासी ३त् ॥ प्राणो हविरासी ३त् ॥ सामाध्वयुरासी ३त् ॥ वाच-
 स्पतिर्होतासी ३त् ॥ मन उपवक्तासी ३त् ॥ ते वा एतं ग्रहणमगृह्णत ॥ वाचस्पते विधेनामन् ॥ विधेम तेनाम ॥ विधेस्त्व-
 मस्माकं नाम्नाद्यांगच्छ ॥ यां देवाः प्रजापतिगृहपतयः ऋद्धिमराध्रुवंस्तामृद्धिरात्स्यामोऽथ प्रजापतेस्तनूरनुद्रवति ब्रह्मोद्यं-
 चान्नादाचान्नपत्नीचान्नादातदग्निरन्नपत्नीतदादित्यो भद्राचकल्याणीच भद्रातत्सोमः कल्याणीतत्पशवो निलयाचापभ-
 याचानिलयातद्वायुर्न ह्येष कदाचनेत्यपभयातन्मृत्युः सर्वह्येतस्माद्धीभायां नाप्ताचानाप्याचानाप्तातत्पृथिव्यनाप्या-
 तद्वयोरनाधृष्याचा प्रतिधृष्याचानाधृष्यातदग्निरप्रतिधृष्यातदादित्यो पूर्वाचा भ्रातृव्याचा पूर्वातन्मनो भ्रातृव्यातत्संव-
 त्सरं एतावावद्वादश प्रजापतेस्तन्व एष कृत्स्नः प्रजापतिस्तत्कृत्स्नं प्रजापतिमाप्नोति दशममहरथ ब्रह्मोद्यं वदं त्यग्निगृहपति-
 रिति हैक आहुः सोऽस्य लोकस्य गृहपतिर्वायुर्गृहपतिरिति हैक आहुः सोऽतरिक्षलोकस्य गृहपतिरसौ वै गृहपतिर्यो सौ तपत्येष-
 तिर्ऋतवोगृहाः ॥ येषां वै गृहपतिं देवं विद्वान्गृहपतिर्भवति राध्नोति स गृहपती राध्रुवंति ते यजमानाः ॥ येषां वा अपहतपा-

पमानं देवं विद्वान्गृहपतिर्भवत्यपसगृहपतिः पापमानं हतेऽपतेयजमानाः पापमानं हतेऽध्वर्यो अरात्सारात्स ॥ २५ ॥

इति चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

उद्धराहवनीयमित्यपराह आहय देवाहासाधु करोति तदेव तत्प्रादुर्दृत्य तदभये निधत्त उद्धराहवनीयमिति प्रातराहय
देवरात्र्यासाधु करोति तदेव तत्प्रादुर्दृत्य तदभये निधत्त यज्ञोवा आहवनीयः स्वर्गलोक आहवनीयो यज्ञ एव तत्स्वर्गलोके
स्वर्गलोकं निधत्त एव वेदोवा अग्निहोत्रं वैश्वदेवं षोडशकलं पशुषु प्रतिष्ठितं वेदं वैश्वदेवेनाग्निहोत्रेण षोडशकलेन पशुषु प्र
तिष्ठितेन राधोतिरौद्रं गविसद्वायव्यमुपावसृष्टमाश्विनं दुह्यमानं सौम्यं दुग्धं वारुणमधिश्रितं पौष्णं समुदयं तं मारुतं विष्य
दमानं वैश्वदेवं बिंदुमन्मैत्रं शरोगृहीतं द्यावापृथिवीयमुद्रासितं सावित्रं प्रक्रांतं वैष्णवं ह्रियमाणं बार्हस्पत्यमुपसन्नं मग्नेः पूर्वा
हुतिः प्रजापतेरुत्तरैर्द्रं हुतं भेतद्वा अग्निहोत्रं वैश्वदेवं षोडशकलं पशुषु प्रतिष्ठितं वैश्वदेवेनाग्निहोत्रेण षोडशकलेन पशुषु प्रति
ष्ठितेन राधोतिय एवं वेद ॥ २६ ॥ यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टा दुह्यमानोपविशेत्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति तामभिमंत्रयेत्तयस्माद्भी
षानिषीदसिततो नो अभयं कृधि ॥ पशून्तः सर्वाङ्गोपायं नमोरुद्राय मीहुष इति तामुत्थापयेदुदस्था देव्यदितिरायुर्यज्ञपताव
धात् ॥ इंद्राय कृण्वती भागं मित्राय वरुणाय चेत्यथा स्यादुदपात्रं मूधसिचमुखे चोपगृहीयादथैनां ब्राह्मणाय दद्यात्सातत्र
प्रायश्चित्तिर्यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टा दुह्यमाना वा इयेत कातत्र प्रायश्चित्तिरित्यशनायां हवा एषां यजमानस्य प्रतिख्यायवा

इयतेतामन्नमप्यादयेच्छां तैशांतिर्वाअन्नसूयवसावतीहिभूयाइतिसातत्रप्रायश्चित्तिर्यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टादुह्यमा
 नास्पंदेतकातत्रप्रायश्चित्तिरितिसायत्तत्रस्कंदयेत्तदभिमृश्यजपेद्यदद्यदुग्धं पृथिवीमसृष्टयदोषधीरत्यसृपद्यदापः ॥ प
 योगृहेषुपयोअघ्नयायापयोवत्सेषुपयोअस्तुतन्मयीतितत्रयत्परिशिष्टंस्यात्तेनजुहुयाद्यद्यलं होमायस्याद्यद्युवैसर्वसिक्तं
 स्यादथान्यामाहूयतांदुग्ध्वातेनजुहुयादात्वेवश्रद्धायैहोतव्यंसातत्रप्रायश्चित्तिःसर्वेवाअस्यबर्हिष्यंसर्वपरिगृहीतंयएवं
 विद्वानग्निहोत्रंजुहोति॥२७॥असौवाअस्यादित्योयूपःपृथिवीवेदिरोषधयोवर्हिर्वनस्पतयइध्माआपःप्रोक्ष्ण्योदिशःपरि
 धयोयद्धवाअस्यकिंचनश्यतियन्म्रयतेयदपाजंतिसर्वहैवैनंतदमुष्मिल्लोकैयथावर्हिषिदत्तमागच्छेदेवमागच्छतियएवं
 विद्वानग्निहोत्रंजुहोत्युभयान्वाएषदेवमनुष्यान्विपर्यासंदक्षिणानयतिसर्वचेदंयदिदंकिंचमनुष्यान्वाएषसायमाहुत्या
 देवेभ्योदक्षिणानयतिसर्वचेदंयदिदंकिंचतएतेप्रलीनान्योकसइवशेरैमनुष्यादेवेभ्योदक्षिणानीतादेवान्वाएषप्रातरा
 हुत्यामनुष्येभ्योदक्षिणानयतिसर्वचेदंयदिदंकिंचतएतेविविदानाइवोत्पतंत्यदोहंकरिष्येदोहंगमिष्यामीतिवदंतोयावं
 तंहवैसर्वमिदंदत्त्वालोकंजयतितावंतंहलोकंजयतियएवंविद्वानग्निहोत्रंजुहोत्यग्नयेवाएषसायमाहुत्याश्विनमुपाकरो
 तितद्वाक्प्रतिगृणातिवाग्वागित्यग्निनाहास्यरात्र्याश्विनंशस्तंभवतियएवंविद्वानग्निहोत्रंजुहोत्यादित्यायवाएषप्रातराहु
 त्यामहाव्रतमुपाकरोतितत्प्राणःप्रतिगृणात्यन्नमन्नमित्यादित्येनहास्याहामहाव्रतंशस्तंभवतियएवंविद्वानग्निहोत्रंजुहो

तितस्यवाएतस्याग्निहोत्रस्यसप्तचशतानि विंशतिश्च संवत्सरे प्रातराहु
 तयस्तावत्योमेर्यजुष्मत्यइष्टकाः संवत्सरेण हास्याग्निनाचित्येनेष्टं भवति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति ॥ २८ ॥ वृषशुष्मो हवा
 तावत उवाच जातूकप्यो वक्ता स्मोवा इदं देवेभ्यो यद्वै तदग्निहोत्रमुभयेद्युरह्यताऽन्येद्युर्वावतदेतर्हि ह्यत इत्येतदुहैवोवा
 च कुमारी गंधर्वगृहीता वक्ता स्मोवा इदं पितृभ्यो यद्वै तदग्निहोत्रमुभयेद्युरह्यतान्येद्युर्वावतदेतर्हि ह्यत इत्येतद्वा अग्निहोत्र
 मन्येद्युर्ह्यतैयदस्तमिते सायं जुहोत्यनुदिते प्रातरथैतदग्निहोत्रमुभयेद्युर्ह्यतैयदस्तमिते सायं जुहोत्युदिते प्रातस्तस्मादुदिते
 होतव्यं चतुर्विंशे हवै संवत्सरेऽनुदितहोमी गायत्री लोकमाप्नोति द्वादश उदितहोमी सयदा द्वौ संवत्सरावनुदिते जुहोत्यथ हा
 स्यैको हुतो भवत्यथ उदिते जुहोति संवत्सरेणैव संवत्सरमाप्नोति य एवं विद्वानुदिते जुहोति तस्मादुदिते होतव्यं मे षहवा अ
 होरात्रयोस्तेजसि जुहोति योस्तमिते सायं जुहोत्युदिते प्रातरग्निनावै तेजसारात्रिस्तेजस्वत्यादित्येन तेजसा हस्तेजस्वदहोरात्र
 योर्हास्यतेजसि हुतं भवति य एवं विद्वानुदिते जुहोति तस्मादुदिते होतव्यं ॥ २९ ॥ एते हवै संवत्सरस्य चक्रेयदहोरात्रैताभ्या
 मेव तत्संवत्सरमेतिसयोनुदिते जुहोति यथैकतश्चक्रेण यायात्तादृक् दथय उदिते जुहोति यथोभयतश्चक्रेण यान्निक्षप्रमध्वा
 नंसमश्रुवीत तादृक् तदेषाभियज्ञगाथागीयते ॥ बृहद्रथंतराभ्यामिदमेतियुक्तं यद्भूतं भविष्यच्चापि सर्वं ॥ ताभ्यामि
 यादग्नीनाधाय धीरो दिवैवान्यज्जुहुयान्न कमन्यदतिराथ तरो विरात्र्य हवीर्हितमग्निर्वैरथंतरमादित्यो बृहदेते हवा एनं

देवते ब्रह्मस्य विष्टपं स्वर्गलोकं गमयतोऽप्येवं विद्वानुदिते जुहोति तस्मादुदिते होति च स देवाभियज्ञगाथा गीयते ॥ यथा ह वा
 स्थूरिणैकेन यायादकृत्वान्यदुपयोजनाय ॥ एवं यं तिते बहवो जनाः पुरो दया जुह्वतियेऽग्निहोत्रमिति तां वा एतां देवतां प्रय
 तीं सर्वमिदमनु प्रैति यदिदं किंचैतस्यैहीदं देवतायां अनुचरं सर्वयदिदं किंचैषानुचरवती देवतां विंदते ह वा अनुचरं भवत्य
 स्यानुचरो य एवं वेद स वा एष एका तिथिः स एष जुह्वत्सु वसति तद्यदो गाथा भवत्यनेन समेन सा सोभि शस्ता देन स्वतो वा प ह
 रा देनः ॥ एका तिथि मपसायं रुणद्धि विसानि स्तेनो अपसो जहारैत्येष ह वै स एका तिथिः स एष जुह्वत्सु वसत्येतां वा वस देवता
 मपरुणद्धि यो लमग्निहोत्राय सन्नाग्निहोत्रं जुहोति तमेषा देवता परुद्धा परुणद्ध्यस्माच्च लोकादमुष्माच्चोभाभ्यां यो लमग्निहो
 त्राय सन्नाग्निहोत्रं जुहोति तस्माद्यो लमग्निहोत्राय स्याज्जुहुयात्तस्मादाहुर्न सायमतिथिरपरुद्ध्य इत्येतद्धस्म वै तद्विद्वान्नगरी
 जान श्रुतेयं ऽउदित होमिनमैकादशाक्षं मानुतंतव्यमुवाच प्रजायामेनं विज्ञातास्मो यदि विद्वान्वा जुहोत्य विद्वान्वेति तस्यो
 हैकादशाक्षैराष्ट्रमिव प्रजा बभूव राष्ट्रमिव ह वा अस्य प्रजा भवति य एवं विद्वानुदिते जुहोति तस्मादुदिते होतव्यं ॥ ३० ॥ उ
 द्यन्नुखलु वा आदित्य आहवनीये न रश्मीन्त्संदधाति स यो नुदिते जुहोति यथा कुमाराय वा वत्साय वा जाताय स्तनं प्रति दध्या
 त्ता ह क्तं दध्या उदिते जुहोति यथा कुमाराय वा वत्साय वा जाताय स्तनं प्रति दध्या त्ता ह क्तं तमस्मै प्रतिधीयमानं मुभयो लो क
 योरन्नाद्यमनु प्रतिधीयते ऽस्माच्च लोकादमुष्माच्चोभाभ्यां स यो नुदिते जुहोति यथा पुरुषाय वा हस्तिने वा प्रयते हस्त आदध्या

तादृक्कदथयउदितेजुहोतिथथापुरुषायवाहस्तिमेवप्रथतेहसाआदध्यात्तादृक्कमेवएतेनैवहस्तेनोर्ध्वहत्वास्वर्गलोक
 आदधातिथएवंविद्वानुदितेजुहोतितस्मादुदितेहोतव्यमुद्यन्नुखलुवाआदित्यःसर्वाणिभूतानिप्रणयति तस्मादेनंप्राणइ
 त्याचक्षतेप्राणेहास्यसंप्रतिहुतंभवतिथएवंविद्वानुदितेजुहोतितस्मादुदितेहोतव्यमेषहवैसत्यंवदन्तसत्येजुहोतियोस्तमि
 तेसायंजुहोत्युदितेप्रातर्भूर्भुवःस्वरो३मग्निज्योतिर्ज्योतिरग्निरितिसायंजुहोतिर्भूर्भुवःस्वरो३सूर्योज्योतिर्ज्योतिःसूर्यइ
 तिप्रातःसत्यंहास्यवदतःसत्येहुतंभवतिथएवंविद्वानुदितेजुहोतितस्मादुदितेहोतव्यंतदेषाभियज्ञगाथागीयते ॥ प्रातः
 प्रातरनृतंतवेदंतिपुरोदयाज्जुह्वतियेग्निहोत्रं॥ दिवाकीर्त्यमदिवाकीर्तयंतःसूर्योज्योतिर्नतदाज्योतिरेषामिति॥३१॥प्रजा
 पतिरकामयतंप्रजायेयभूयान्तस्यामिति सतपोतप्यतसतपस्तद्वेमाँल्लोकानसृजतपृथिवीमंतरिक्षं दिवंताँल्लोकानभ्यतपत्ते
 भ्योभितप्तेभ्यस्त्रीणिज्योतीँव्यजायंताग्निरेवपृथिव्याअजायतवायुरंतरिक्षादादित्योदिवंस्तानिज्योतीँव्यभ्यतपत्तेभ्यो
 भितप्तेभ्यस्त्रयोवेदाअजायंतःऋग्वेदएवाग्नेरजायतयजुर्वेदोवायोःसामवेदऽआदित्यात्तान्वेदानभ्यतपत्तेभ्योभितप्तेभ्य
 स्त्रीणिशुक्राण्यजायंतभूरित्येवऋग्वेदादजायतभुवइतियजुर्वेदात्स्वरितिसामवेदात्तानिशुक्राण्यभ्यतपत्तेभ्योभितप्ते
 भ्यस्त्रयोवर्णाअजायंताकारउकारोमकारइतितानेकधासमभरत्तदेतदो३मिति तस्मादोमोमिति प्रणौत्योमिति वैस्वर्गो
 लोकओमित्यसौयोसौतपतिसप्रजापतिर्यज्ञमतनुततमाहरत्तनायजतसंऋचैवहौत्रमकरोद्य जुषाध्वर्यवंसाम्नोह्रीथयदेत

त्रयै विद्यायै शुक्रै तेन ब्रह्मत्वमकरोत्सप्रजापतिर्यज्ञं देवेभ्यः सं प्रायश्च स्ते देवा यज्ञमसन्वतं तमाहरंत तेनायजंतं तक्रुचैव हौ
 त्रमकुर्वन् यजुषा ध्वर्यवंसाम्नोद्गीथं यदेवै तत्रयै विद्यायै शुक्रै तेन ब्रह्मत्वमकुर्वंस्ते देवा अब्रुवन् प्रजापतिर्यदि नो यज्ञः कृत्वा
 त्तिः स्याद्यदि यजुष्टोयदिसामतोयद्यविज्ञाता सर्वव्यापद्वाका प्रायश्चित्तिरिति सप्रजापतिरब्रवीद्देवान्यदिवो यज्ञः कृत्वा आति
 र्भवति भूरिति गार्हपत्ये जुह्वार्थं यदियजुष्टो भुव इत्याग्नीध्रीयेऽन्वाहार्यपचने वाहविर्यज्ञेषु यदिसामतः स्वरित्याहवनीये य
 द्यविज्ञाता सर्वव्यापद्वाभूर्भुवः स्वरिति सर्वा अनुद्भृत्या हवनीय एव जुह्वार्थं त्येतानि हवैवेदानामंतः श्लेषणानियदेता व्याह
 तयस्तद्यथात्मनात्मानं संदध्याद्यथापर्वणापर्वयथा श्लेष्मणा चर्मण्यं वा न्यद्वा विश्लिष्टं संश्लेषयेद्देवमेवैताभिर्यज्ञस्य विश्लि
 ष्टं संदधाति सैषा सर्वप्रायश्चित्तिर्यदेता व्याहृतयस्तस्मादेषैव यज्ञे प्रायश्चित्तिः कर्तव्या ॥ ३२ ॥ तदाहुर्महावदा ३ ॥ यदृचैव हौ
 त्रं क्रियते यजुषा ध्वर्यवंसाम्नोद्गीथं व्याख्यात्रयी विद्या भवत्यथ केन ब्रह्मत्वं क्रियत इति त्रय्या विद्ययेति ब्रूयादयं वै यज्ञो यो
 यं पवते तस्य वाक्मनश्च वर्तन्त्यौ वाचा च हिमनसा च यज्ञो वर्तत इयं वै वाग्दोमनस्तद्वाचा त्रय्या विद्ययै कंपक्षं संस्कुर्वति मन
 सैव ब्रह्मा संस्करोति ते हैके ब्रह्माण उपाकृते प्रातरनुवाके स्तोमभागान्जपित्वा भाषमाणा उपासते तद्धैतदुवाच ब्राह्मण उपा
 कृते प्रातरनुवाके ब्रह्माणं भाषमाणं हृद्वाधमस्य यज्ञस्यांतरगुरिति तद्यथैकपात्पुरुषो यज्ञे कतश्चक्रो वारथो वर्तमानो भ्रेषन्ये
 त्येवमेव स यज्ञो भ्रेषन्येति यज्ञस्य भ्रेषमनुयजमानो भ्रेषन्येति तस्माद्ब्रह्मोपाकृते प्रातरनुवाके वाचं यमस्यादोपांश्च तर्यामि

योर्होमादुपाकृतेषु पवमानेष्वोहचोऽथयानिस्तोत्राणिसंश्रान्यातेषां वषट्काराद्वाचं यमएवस्यात्तद्यथोभयतः पात्पुरुषो
 यन्नुभयतश्चक्रोवारथोवर्तमानो नरिष्यत्येवमेव स यज्ञो नरिष्यति यज्ञस्यारिष्टिमनुयजमानो नरिष्यति ॥ ३३ ॥ तदाहुर्यद्ब्र
 हान्मेग्रहीत्प्राचारीन्मआहुतीर्मेहौषीदित्यध्वर्यवेदक्षिणानीयंत उदगासीन्म इत्युद्गात्रेऽन्ववोचन्मेशं सीन्मेयाक्षीन्म इति
 होत्रे किंस्विदेवचक्रुषे ब्रह्मणेदक्षिणानीयंतैकृत्वाहोस्विदेवहरता इति यज्ञस्य हैषभिषग्यद्ब्रह्मायज्ञायैव तद्भेषजं कृत्वा हरत्य
 थो यद्भूयिष्ठेनैव ब्रह्मणा छंदसारसेना त्विज्यं करोति यद्ब्रह्मा तस्माद्ब्रह्मार्धभागधवा एष इतरेषामृत्विजामग्र आसं यद्ब्रह्मार्ध
 मेव ब्रह्मण आसार्धमितरेषामृत्विजां तस्माद्यदियज्ञं कृत्वा आर्तिः स्याद्यदियजुष्टोयदिसामतोयद्यविज्ञाता सर्वव्यापद्वा ब्रह्म
 ण एव निवेदयंतैतस्माद्यदियज्ञं कृत्वा आर्तिर्भवति भूरिति ब्रह्मा गार्हपत्ये जुहुयाद्यदियजुष्टो भुव इत्याग्नीध्रीयेऽन्वाहार्यपच
 नेवाहविर्यज्ञेषु यदिसामतः स्वरित्याहवनीये यद्यविज्ञाता सर्वव्यापद्वा भूर्भुवः स्वरितिसर्वा अनुद्भृत्या हवनीय एव जुहुयात्स
 प्रस्तोतोपाकृतेस्तोत्राह ब्रह्मन्तस्तोष्यामः प्रशास्तरिति स भूरिति ब्रह्मा प्रातः सवने ब्रूयादिद्रवंतः स्तुध्वमिति भुव इति माध्यं
 दिने सवने ब्रूयादिद्रवंतः स्तुध्वमिति स्वरितितृतीयसवने ब्रूयादिद्रवंतः स्तुध्वमिति भूर्भुवः स्वरित्युक्थ्येवातिरात्रे वा ब्रूया
 दिद्रवंतः स्तुध्वमिति स यदाहेंद्रवंतः स्तुध्वमित्येंद्रो वै यज्ञं द्रो यज्ञस्य देवता सेंद्रमेव तदुद्गीथं करोतींद्रान्मागादिद्रवंतः स्तु
 ध्वमित्येवैनान्स्तदाह तदाह ॥ ३४ ॥ इति पंचमीऽध्यायः ॥ ५ ॥ इति पंचमपंचिका समाप्ता ॥ ५ ॥ ॥ ॥

॥ इतिपंचमपंचिकासमाप्ता ॥

॥ अथषष्ठपंचिकाप्रारंभः ॥

श्रीवेदपुरुषायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ देवाहवैसंवत्सरोसत्रं निषेदुस्तेहपाप्मानं नापजघ्निरेतान्होवाचार्बुदः काद्रवेयः सर्प
 ऋषिर्मत्रकृदेकावैवो होत्रा कृतांतां वोहंकरवाण्यथ पाप्मानमपहनिष्यध्वइति ते ह तथेत्यूचुस्तेषां हस्मसमध्यं दिने मध्यं दिन
 एवोपोदासर्पं द्वाव्णोभिष्टौति तस्मान्मध्यं दिने मध्यं दिन एव ग्राव्णोभिष्टुवंति तदनुकृतिसहस्मयेनोपोदासर्पं तद्वाप्येतर्ह्य
 बुदोदासर्पणीनामप्रपदस्ति तान्हराजामदयांचकार ते होचुराशीविषोवैनो राजानमवैक्षते हंतास्योष्णीषेणाक्षयावपिन ह्या
 मेति तथेति तस्य होष्णीषेणाक्षयावपिन ह्युस्तस्मादुष्णीषमेव पर्यस्य ग्राव्णोभिष्टुवंति तदनुकृति तान्हराजामदयामेव चका
 र ते होचुः स्वेन वै नो मंत्रेण ग्राव्णोभिष्टौति हंतास्यान्याभिर्ऋग्भिर्मंत्रमापृणचामेति तथेति तस्य हान्याभिर्ऋग्भिर्मंत्रमाप
 पृचुस्ततो हैनान्नमदयांचकार तद्यदस्यान्याभिर्ऋग्भिर्मंत्रमापृचंति शांत्या एव ते ह पाप्मानमपजघ्निरेतेषामन्वपहतिं सर्पाः
 पाप्मानमपजघ्निरेत एते पहत पाप्मानो हित्वा पूर्वाजीर्णां त्वचं न वयैव प्रयंत्यप पाप्मानं हतेय एवं वेद ॥ १ ॥ तदाहुः किय
 तीभिरभिष्टुयादिति शतेनेत्याहुः शतायुर्वै पुरुषः शतवीर्यः शतेंद्रियं आयुष्येवैनं तद्वीर्यं इन्द्रिये दधाति त्रयस्त्रिंशत्यावेत्याहु
 स्त्रयस्त्रिंशतो वै स देवानां पाप्मनो पाहं स्त्रयस्त्रिंशद्वै तस्य देवा इत्यपरिमिताभिरभिष्टुयादपरिमितो वै प्रजापतिः प्रजापतेर्वा
 एषा होत्राय द्वावस्तोत्रीया तस्यां सर्वे कामा अवरुध्यन्ते स यदपरिमिताभिरभिष्टौति सर्वेषां कामानामवरुध्यै सर्वान् कामानव
 रुधेय एवं वेद तस्मादपरिमिताभिरेवाभिष्टुयात्तदाहुः कथमभिष्टुयादित्यक्षरशास्त्रः ॥ चतुरक्षरशास्त्रः ॥ पञ्चाक्षरः ॥ अ

धर्चशाः॥३॥ऋक्शाः३ःइति॥तद्यद्वक्शोनतदवकल्पतेऽथयत्पच्छोनो एवतदवकल्पतेऽथयदक्षरशश्चतुरक्षरशौवितथाछं
 दांसिलुप्येरन्बहूनि तथाक्षराणिहीयेरन्नर्धर्चशएवाभिष्टुयात्प्रतिष्ठायाएवद्विप्रतिष्ठोवैपुरुषश्चतुष्पादाःपशवोयजमानमे
 वतद्विप्रतिष्ठंचतुष्पात्सुपशुषुप्रतिष्ठापयतितस्मादधर्चशएवाभिष्टुयात्तदाहुर्यन्मध्यंदिनेमध्यंदिनएवग्राव्णोभिष्टौतिक
 थमस्येतरयोःसवनयोरभिष्टुतंभवतीति यदेवगायत्रीभिरभिष्टौतिगायत्रंवैप्रातःसवनंतेनप्रातःसवनंऽथयज्जगतीभिर
 भिष्टौतिजागतंवैतृतीयसवनंतेनतृतीयसवनंएवमुहास्यमध्यंदिनेमध्यंदिनएवग्राव्णोभिष्टुवतःसर्वेषुसवनेष्वभिष्टुतंभ
 वतियएवंवेदतदाहुर्यदध्वर्युरेवान्यानृत्विजःसंप्रेष्यत्यथकस्मादेषएतामसंप्रेषितःप्रतिपद्यतइतिमनोवैग्रावःस्तोत्रीयांसं
 प्रेषितंवाइदंमनस्तस्मादेषएतामसंप्रेषितःप्रतिपद्यते ॥ २ ॥ वाग्वैसुब्रह्मण्यातस्यैसोमोराजावत्सःसोमेराजनिक्रीतेसुब्रह्म
 ण्यामाह्वयंतियथाधेनुमुपह्वयेत्तेनवत्सेनयजमानायसर्वान्कामान्दुहेसर्वान्हास्मैकामान्वाग्दुहेयएवंवेदतदाहुःकिंसुब्रह्म
 ण्यायैसुब्रह्मण्यात्वमितिवागेवेतिब्रूयाद्वाग्वैब्रह्मचसुब्रह्मचेतितदाहुरथकस्मादेनंपुमांसंसंतस्त्रीमिवाचक्षतइतिवाग्धिसु
 ब्रह्मण्येतिब्रूयात्तेनेतितदाहुर्यदंतर्वेदीतरऋत्विजंआर्त्विज्यंकुर्वतिवहिवेदिसुब्रह्मण्याकथमस्यांतर्वेद्यार्त्विज्यंकृतंभवती
 ति वेदेर्वाउत्करमुत्किरंतियदेवोत्करेतिष्ठन्नाह्वयतीतिब्रूयात्तेनेतितदाहुरथकस्मादुत्करेतिष्ठन्सुब्रह्मण्यामाह्वयतीत्यृष
 योवैसत्रमासततेषांयोवर्षिष्ठआसीत्तमब्रुवन्सुब्रह्मण्यामाह्वयन्तोनेदिष्ठादेवान्ह्वयिष्यसीतिवर्षिष्ठमेवैनंतत्कुर्वत्यथोवे

दिमेव तत्सर्वाप्रीणाति तदाहुः कस्मादस्माकं भेदक्षिणामभ्याजतीति वृषावाक् ऋषभो योषा सुब्रह्मण्या तन्मिथुनं तस्य मिथुन
 स्य प्रजात्या इत्युपांशुं पालीवतस्याग्नीध्रो यजति रेतो वै पालीवत उपांश्विव वैरेत सः सिकिर्नानुवषट्करोति संस्थावा एषाय दनु
 वषट्कारो नेद्रेतः संस्थापयानीत्यसंस्थितं वैरेत सः समृद्धं तस्मान्नानुवषट्करोति नेष्टुरुपस्थ आसीनो भक्षयति पत्नी भाजनं वैने
 ष्टाऽग्निः पत्नीषुरेतो दधाति प्रजात्या अग्निनैव तत्पत्नीषुरेतो दधाति प्रजात्यै प्रजायते प्रजया पशुभिर्य एवं वेद दक्षिणा अनुसु
 ब्रह्मण्या संतिष्ठते वाग्वै सुब्रह्मण्या नंदक्षिणा न्नाद्य एव तद्वाचियज्ञमंततः प्रतिष्ठापयंति प्रतिष्ठापयंति ३ इति प्रथमोऽध्या० १
 देवा वै यज्ञमतन्वत तांस्तन्वानानासुरा अभ्यायं न्यज्ञवेशसमेषां करिष्याम इति तान् दक्षिणत उपार्य न्यत एषां यज्ञस्य तनि
 ष्टममन्यंत ते देवाः प्रतिबुध्य मित्रावरुणौ दक्षिणतः पर्यौ हंस्ते मित्रावरुणाभ्यामेव दक्षिणतः प्रातः सवनेऽसुररक्षां स्य पाघ्नतं
 तथैवैतद्यजमाना मित्रावरुणाभ्यामेव दक्षिणतः प्रातः सवनेऽसुररक्षां स्य पाघ्नतं तस्मान्मैत्रावरुणं मैत्रावरुणः प्रातः सवने शं
 सति मित्रावरुणाभ्यां हि देवा दक्षिणतः प्रातः सवनेऽसुररक्षां स्य पाघ्नतं ते वै दक्षिणतोपहता असुरा मध्यतो यज्ञं प्राविशंस्ते दे
 वाः प्रतिबुध्येंद्रं मध्यतो दधुस्त इंद्रेणैव मध्यतः प्रातः सवनेऽसुररक्षां स्य पाघ्नतं तथैवैतद्यजमाना इंद्रेणैव मध्यतः प्रातः सवनेऽ
 सुररक्षां स्य पाघ्नतं तस्मादैंद्रं ब्राह्मणाच्छंसी प्रातः सवने संसतीं द्रेषा हि देवा मध्यतः प्रातः सवनेऽसुररक्षां स्य पाघ्नतं ते वै मध्यतोप
 हता असुरा उत्तरतो यज्ञं प्राविशंस्ते देवाः प्रतिबुध्येंद्राग्नी उत्तरतः पर्यौ हंस्ते इन्द्राग्निभ्यामेवोत्तरतः प्रातः सवनेऽसुररक्षां स्य पा

घृततथैवैतद्यजमाना इन्द्राग्निभ्यामेवोत्तरतः प्रातः सवनेऽसुररक्षां स्य पाघ्नत तस्मादैन्द्राग्नमच्छावाकः प्रातः सवने शंसतीन्द्रा
ग्निभ्यां हि देवा उत्तरतः प्रातः सवनेऽसुररक्षां स्य पाघ्नत ते वा उत्तरतो पहता असुराः पुरस्तात्पर्यद्रवन्त समनीकतस्ते देवाः प्रति
बुध्याग्निं पुरस्तात् प्रातः सवने पर्यौ हस्ते ग्निनैव पुरस्तात् प्रातः सवनेऽसुररक्षां स्य पाघ्नत तथैवैतद्यजमाना अग्निनैव पुरस्तात् प्रातः
सवनेऽसुररक्षां स्य पाघ्नत तस्मादाग्नेयं प्रातः सवनं मपपाप्मानं हतेय एवं वेद ते वै पुरस्तादपहता असुराः पश्चात्परीत्य प्राविशंस्ते
देवाः प्रतिबुध्य विश्वान् देवानात्मानं पश्चात्तृतीयसवने पर्यौ हस्ते विश्वैरेव देवैरात्मभिः पश्चात्तृतीयसवनेऽसुररक्षां स्य पाघ्नत त
थैवैतद्यजमाना विश्वैरेव देवैरात्मभिः पश्चात्तृतीयसवनेऽसुररक्षां स्य पाघ्नत तस्माद्वै श्वदेवं तृतीयसवनं मपपाप्मानं हतेय एवं
वेद ते वै देवा असुरानेव मपाघ्नत सर्वस्मादेव यज्ञात्ततो वै देवा अभवन् परासुरा भवत्यात्मना परास्य द्विषन्पाप्माभ्रातृव्यो भव
तिय एवं वेद ते देवा एवं कृषेन यज्ञेनाऽपासुरान्पाप्मानमघ्नता जयन्तस्वर्गलोकं मपहवै द्विषन्तं पाप्मानं भ्रातृव्यं हतं जयति स्व
र्गलोकं य एवं वेद यश्चैवं विद्वान्त्सवनानि कल्पयति ॥४॥ स्तोत्रियं स्तोत्रियस्यानुरूपं कुर्वति प्रातः सवनेऽहरेव तदहो नुरूपं कु
र्वीत्यवरेणैव तदह्ना परमहरभ्यारभन्तेऽथ तथानमध्यं दिने श्रीवैपृष्ठानि तानि तस्मै न तत्स्थानानि यत्स्तोत्रियं स्तोत्रियस्यानुरू
पं कुर्युस्तथैव विभक्त्या तृतीयसवने न स्तोत्रियं स्तोत्रियस्यानुरूपं कुर्वति ॥५॥ अथात आरंभणीया एव ऋजुनीतीनो वरुण इति
मैत्रावरुणस्य मित्रो न यतु विद्वानिति प्रणेता वा एष होत्रकाणाय नमैत्रावरुणस्तस्मादेषा प्रणेतृमती भवतींद्रं वो विश्वतस्परी

तिब्राह्मणाच्छंसिनो हवामहे जनेभ्य इक्षीं प्रमेवैतया हरहर्निह्वयं तेन हैषां विहवेन्य इन्द्रं वृंक्तं यत्रैवं विद्वान्ब्राह्मणाच्छंस्येतामह
 रहः शंसति यत्सोम आसुते नर इत्यच्छावाकस्यैन्द्राग्नी अजो हवुरितीन्द्राग्नी एवैतया हरहर्निह्वयं तेन हैषां विहवेन्य इन्द्राग्नी वृंक्तं
 यत्रैवं विद्वानच्छावाक एतामह रहः शंसति तावा एताः स्वर्गस्य लोकस्य नावः संपारिण्यः स्वर्गमेवैताभिर्लोकमभिसंतरंति ६।
 अथातः परिधानीया एव ते स्याम देववरुणेति मैत्रावरुणस्यैषं स्वश्च धीमहीत्ययं वै लोक इषमित्यसौ लोकः स्वरित्युभावेवैतया
 लोकावारभंते व्यंतरिक्षमतिरदिति ब्राह्मणाच्छंसिनो विवृणुचं स्वर्गमेवैभ्य एतया लोकं विवृणोति मदे सोमस्य रोचना ॥ इन्द्रो
 यदभिनद्वलमिति सिषासवो वा एते यद्दीक्षितास्तस्मादेषावलवती भवत्युद्गा आजदंगिरोभ्य आविष्कृण्वन्गुहासतीः ॥ अ
 र्वाचं नु देवलमिति सनिमेवैभ्य एतया वरुंध इंद्रेण रोचना दिव इति स्वर्गो वै लोक इंद्रेण रोचना दिवो हृद्वानिदं हितानि च ॥
 स्थिराणि न पराणुद इति स्वर्ग एवैतया लोकेऽहरहः प्रतितिष्ठंतो यैत्याहं सरस्वती वतोरित्यच्छावाकस्यैवाग्वै सरस्वती वाग्व
 तोरिति हैतदा हैद्राग्योरवो वृण इत्येतच्छ्रवा इन्द्राग्योः प्रियं धाम यद्वा गिति प्रियेणैव नौ तच्छास्त्रा समर्धयति प्रियेण धाम्ना समृ
 द्ध्यते य एवं वेद ॥ ७ ॥ उभय्यः परिधानीया भवंति होत्रकाणां प्रातः सवने च माध्यंदिने च अहीनाश्चैकाहिकाश्च तत एकाहिका
 भिरेव मैत्रावरुणः परिदधाति तेनास्मा लोकान् प्रच्यवतेऽहीनाभिरच्छावाकः स्वर्गस्य लोकस्याध्या उभयीभिर्ब्राह्मणाच्छं
 सीते नो स उभौ व्यन्वारभमाणऽएतीमं चामुंच लोकं मथो मैत्रावरुणं चाच्छावाकं चाथो अहीनं चैकाहं चाथो संवत्सरं चाग्नि

ष्टोमंचैवमुसउभौव्यन्वारभमाणएत्यथततएकाहिकाएवतृतीयसवनेहोत्रकाणांपरिधानीयाभवंतिप्रतिष्ठावाएकाहःप्र
 तिष्ठायामेवतद्यज्ञमंततःप्रतिष्ठापयंत्यमवानंप्रातःसवनयजदकाद्विनस्तोममतिशंसैतद्यथाभिहेषतेपिपासतैक्षिप्रंप्रयच्छे
 ताहृक्तंदथोक्षिप्रंदेवेभ्योऽन्नाद्यंसोमपीथंप्रयच्छानीतिक्षिप्रंहासिल्लोकेप्रतितिष्ठत्यपरिमिताभिरुत्तरयोःसवनयोरपरि
 मितोवैस्वर्गोलोकःस्वर्गस्यलोकस्याह्यैकामंतद्धोताशंसैद्यद्धोत्रकाःपूर्वेद्युःशंसैयुर्यद्वाहोतातद्धोत्रकाःप्राणोवैहोतांगानि
 होत्रकाःसमानोवाअयंप्राणोऽगान्यनुसंचरतितस्मात्तत्कामंहोताशंसैद्यद्धोत्रकाःपूर्वेद्युःशंसैयुर्यद्वाहोतातद्धोत्रकाःसूक्तां
 तैर्होतापरिदधदेत्यथसमान्यएवतृतीयसवनेहोत्रकाणांपरिधानीयाभवत्यात्मावैहोतांगानिहोत्रकाःसमानावाइमेगाना
 मंतास्तस्मात्समान्यएवतृतीयसवनेहोत्रकाणांपरिधानीयाभवंतिभवंति ॥ ८ ॥ इतिद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥

आत्वावहंतुहरयइतिप्रातःसवनउन्नीयमानेभ्योन्वाहवृषण्वतीःपीतवतीःसुतवतीर्मद्वतीरूपसमृद्धाएंद्रीरन्वाहैद्रोवै
 यज्ञोगायत्रीरन्वाहगायत्रंवैप्रातःसवननवन्यूनाःप्रातःसवनेन्वाहन्यूनेवैरेतःसिच्यतेदशमध्यंदिनेन्वाहन्यूनेवैरेतःसि
 क्तंमध्यंस्त्रियैप्राप्यस्थविष्ठंभवतिनवन्यूनास्तृतीयसवनेन्वाहन्यूनाद्वैप्रजाःप्रजायंतैतद्यदेतानिकेवलसूक्तान्यन्वाहयज
 मानमेवतद्भूमभूतंप्रजनयतियज्ञाद्देवोन्यैतेहैकेसप्तसप्तान्वाहुःसप्तप्रातःसवनेसप्तममध्यंदिनेसप्ततृतीयसवनेयावत्योवै
 पुरोनुवाक्यास्तावत्योयाज्याःसप्तवैप्रांचोयजंतिसप्तबुधकुर्वन्तितासामेताःपुरोनुवाक्याइतिवदंतस्तथानकुर्याद्यजमा

नस्य हतेरेतो विलुपंत्यथो यजमानमेव यजमानो हि सूक्तं न वभिर्धा एतमेत्रावरुणोऽस्मा लोकादंतरिक्षलोकमभिप्रवहति दश
भिरंतरिक्षलोकादमुं लोकमभ्यंतरिक्षलोको हि ज्येष्ठो न वभिरमुष्मा लोकात्स्वर्गलोकमभिनहवै ते यजमानं स्वर्गलोकमभि
वोह्नुमर्हति ये सप्त सप्तान्वाहुस्तस्मात्केवलशऽएव सूक्तान्यनुब्रूयात् ॥ ९ ॥ अथाहयदैन्द्रो वै यज्ञोऽथ कस्माद्वावेव प्रातः स
वने प्रस्थितानां प्रत्यक्षादैंद्रीभ्यां यजतो होता चैव ब्राह्मणाच्छंसी चैदं ते सोम्यं मध्विति होता यजतीं द्रत्वा वृषभं वयमिति ब्राह्म
णाच्छंसी नाना देवत्याभिरितरे कथं तेषां मैत्र्यो भवंतीति मित्रं वयं हवामह इति मैत्रावरुणो यजति वरुणं सोमपीतय इति यद्वै
किंच पीतवत्पदं तदैंद्रं रूपं तेनेंद्रं प्रीणाति मरुतो यस्य हि क्षय इति पोता यजति स सुगोपातमोजन इतींद्रो वै गोपास्तदैंद्रं रूपं तेनें
द्रं प्रीणात्यग्ने पत्नी रिहावहेति नेष्टाय जति त्वष्टारं सोमपीतय इतींद्रो वै त्वष्टा तदैंद्रं रूपं तेनेंद्रं प्रीणात्युक्षान्नाय वशान्नायेत्याग्नी
ध्रौ यजति सोमपृष्ठाय वेधस इतींद्रो वै वेधास्तदैंद्रं रूपं तेनेंद्रं प्रीणाति प्रातर्यावभिरागतं देवेभिर्जेन्यावसू ॥ इन्द्राग्नी सोमपीत
य इति स्वयंसमृद्धाच्छावाकस्यैव मुहैता ऐन्द्रो भवंति यन्नाना देवत्यास्ते नान्या देवताः प्रीणाति यदुगायत्र्यस्ते नान्येय एतदुहै
ताभिस्त्रयमुपाप्नोति ॥ १० ॥ असाविदेवं गोक्रुजीकमंध इति मध्यं दिन उन्नीयमानेभ्यो न्वाहु वृषण्वतीः पीतवतीः सुतवतीर्म
द्वती रूपसमृद्धा ऐंद्री रन्वाहैन्द्रो वै यज्ञस्त्रिष्टुभो न्वाहु त्रैष्टुभवै माध्यं दिनं सवनं तदाहुर्यत्तृतीयसवनस्यैव रूपं मद्वदथ कस्मा
न्मध्यं दिने मद्वती रनुचाहयजंति चाभिरिति माद्यंती ववै मध्यं दिने देवताः समेव तृतीयसवने मादयंते तस्मान्मध्यं दिने मद्व

तीरनुचाहयजंतिचाभिस्तेवैखलुसर्वएवमाध्यंदिनेप्रस्थितानांप्रत्यक्षादैद्रीभिर्यजंत्यभितृणवतीभिरेकैपिवासोममभि
 यमुग्रतर्दइतिहोतायजतिसईपाहियक्रजोषीतरुत्रइतिमैत्रावरुणोयजत्येवापाहिप्रत्नथामंदतुत्वेतिब्राह्मणाच्छंसीयजंत्य
 वांडेहिसोमकामंत्वाहुरितिपोतायजतितवायंसोमस्त्वमेह्यर्वाङितिनेष्टायजतींद्रायसोमाःप्रदिवोविदानाइत्यच्छावा
 कोयजंत्यापूर्णोअस्यकलशःस्वाहेत्याग्नीध्रोयजतितासामेताअभितृणवत्योभवंतींद्रोवैप्रातःसवनेनव्यजयतंसएताभि
 रेवमाध्यंदिनंसवनमभ्यतृणद्यदभ्यतृणत्तस्मादेताअभितृणवत्योभवंति॥११॥इहोपयातशवसोनपातइतितृतीयसव
 नउन्नीयमानेभ्योन्वाहंवृषणवतीःपीतवतीःसुतवतीर्मद्वतीरूपसमृद्धास्ताऐंद्रार्भव्योभवंतितदाहुर्यन्नार्भवीषुस्तुवतेऽथ
 कस्मादार्भवःपवमानइत्याचक्षतइतिप्रजापतिर्वैपितक्रभून्मर्त्यान्त्सतोमर्त्यान्कृत्वातृतीयसवनआभजत्तस्मान्नार्भवीषु
 स्तुवतेऽथार्भवःपवमानइत्याचक्षतेऽथाहयद्यथाछंदसंपूर्वयोःसवनयोरन्वाहंगायत्रीःप्रातःसवनेत्रिष्टुभोमाध्यंदिनेऽथ
 कस्माज्जागतेसतितृतीयसवनेत्रिष्टुभोन्वाहेतिधीतरसंवैतृतीयसवनमथैतदधीतरसंशुक्रियंछंदोयन्निष्टुप्सवनस्यसरस
 तायाऽइतिब्रूयादथोइंद्रमेवैतत्सवनेन्वाभजतीत्यथाहयदैंद्रार्भवंवैतृतीयसवनमथकस्मादेषएवतृतीयसवनेप्रस्थितानां
 प्रत्यक्षादैंद्रार्भव्यायजतींद्रक्रभुभिवार्जवद्भिःसमुक्षितमितिहोतैर्वनानादेवत्याभिरितरेकथंतेषामैंद्रार्भव्योभवंतीतीं
 द्रावरुणासुतपाविमंसुतमितिमैत्रावरुणोयजतिषुबोरशोअध्वरंदेववीतयइतिबहूनिवाहतद्वभूणांरूपमिंद्रश्चसोमंपिबतं

बृहस्पतइतिब्राह्मणाच्छंसीयजंत्यावांनिषांत्विदमःस्वाभुवइतिबहूनिवाहतदभूणारूपमावोवहंतुसप्तयोरघुष्यदइतिपोता
यजतिरघुपत्वानःप्रजिगातवाहुभिरितिबहूनिवाहतदभूणारूपममेवनःसुहवाआहिगंतनेतिनेष्टायजतिगंतनेतिबहूनि
वाहतदभूणारूपमिंद्राविष्णूपिबतंमध्वोऽअस्येत्यच्छावाकोयजंत्यावामंधांसिमदिराण्यग्मन्नितिबहूनिवाहतदभूणारूप
मिमंस्तोममर्हतेजातवेदसइत्याग्नीध्रोयजतिरथमिवसंमहेमामनीषयेतिबहूनिवाहतदभूणारूपमेवमुहैताऐंद्रार्भत्योभवं
तियन्नानादेवत्यास्तेनान्यादेवताःप्रीणातियदुजगत्प्रासाहाजागतंवैतृतीयसवनंतृतीयसवनस्यैवसमृद्धयै ॥ १२ ॥ अथाह
यदुक्थिन्योन्याहोत्राअनुक्थाअन्याःकथमस्यैताउक्थिन्यःसर्वाःसमाःसमृद्धाभंवतीतियदेवैनाःसंप्रगीर्यहोत्राइत्याच
क्षतेतेनसमायदुक्थिन्योन्याहोत्राअनुक्थाअन्यास्तेनोविषमाएवमुहास्यैताउक्थिन्यःसर्वाःसमाःसमृद्धाभवत्यथाहशं
संतिप्रातःसवनैशंसंतिमाध्यंदिनेहोत्रकाःकथमेषांतृतीयसवनेशस्तंभवतीतियदेवमाध्यंदिनेद्वेद्वेसूक्तैशंसंतीतिब्रूयात्तेने
त्यथाहयद्व्युक्थोहोताकथंहोत्रकाद्व्युक्थाभंवतीतियदेवद्विदेवत्याभिर्यजंतीतिब्रूयात्तेनेति ॥ १३ ॥ अथाहयदेतास्तिस्रउ
क्थिन्योहोत्राःकथमितराउक्थिन्योभवंतीत्याज्यमेवाग्नीध्रीयायाउक्थंमरुत्वतीयंपोत्रीयायैवैश्वदेवनेष्ट्रीयायैतावाएता
होत्राएवंन्यंगाएवभवत्यथाहयदेकप्रैषाअन्येहोत्रकाअथकस्माद्विप्रैषःपोतद्विप्रैषोनेष्टेतियत्रादोगायत्रीसुपर्णोभूत्वा
सोममाहरत्तदेतासांहोत्राणामिंद्रउक्थानिपरिलुप्यहोत्रेप्रददौयूयमाभ्यहयध्वंयूयमस्यावेदिष्टेतितेहोचुर्देवावाचेमेहो

त्रेप्रभावयामेति तस्मात्ते द्विप्रैषे भवतः कृचाग्नीध्रीयां प्रभावयां च कृस्तस्मात्तस्यैक्यार्चाभूयस्यो याज्या भवत्यथा हयच्छोताय
 क्षच्छोताय क्षदिति मैत्रावरुणो होत्रे प्रैष्यत्यथ कस्माद होतृभ्यः सन्ध्यो होत्रां शंसिभ्यो होताय क्षच्छोताय क्षदिति प्रैष्यतीति प्रा
 णो वै होता प्राणः सर्वकृत्विजः प्राणो यक्षत्प्राणो यक्षदित्येव तदा हाथा हास्त्युद्गातृणां प्रैषणा ३ः ॥ नाँ ३ इति ॥ अस्तीति ब्रूयाद्यदेवै
 तत्प्रशास्ता जपं जपित्वास्तु ध्वमित्याह सऽएषां प्रैषोऽथा हास्त्यच्छावाकस्य प्रवरा ३ः ॥ नाँ ३ इति ॥ अस्तीति ब्रूयाद्यदेवै नमध्व
 र्युराहाच्छावाकवदस्वयत्ते वाद्यमित्येषोस्य प्रवरोऽथा हयदैन्द्रावरुणं मैत्रावरुणस्तृतीयसवने शंसत्यथ कस्मादस्याग्नेयौ स्तो
 त्रियानुरूपौ भवत इत्यग्निनावैमुखेन देवा असुरानुक्थेभ्यो निर्जघ्नुस्तस्मादस्याग्नेयौ स्तोत्रियानुरूपौ भवतोऽथा हयदैन्द्रावा
 र्हस्पत्यं ब्राह्मणाच्छंसीतृतीयसवने शंसत्यैन्द्रावैष्णवमच्छावाकः कथमेन योरैन्द्राः स्तोत्रियानुरूपा भवन्तीतीन्द्रो हस्मवा असु
 रानुक्थेभ्यः प्रजिगाय सो ब्रवीत्कश्चाहं चेत्यहं चाहं चेति हस्मदेवताऽअन्ववयंति सयदिन्द्रः पूर्वः प्रजिगाय तस्मादेन योरैन्द्राः
 स्तोत्रियानुरूपा भवन्ति यद्वहं चाहं चेति हस्मदेवताऽअन्ववयुस्तस्मान्नानादेवत्यानि शंसतः ॥ १४ ॥ अथा हयद्वैश्वदेवं वैतृती
 यसवनं मथ कस्मादेतान्यैन्द्राणि जागतानि सूक्तानि तृतीयसवन आरंभणीयानि शस्यंत इतीन्द्रमेवैतैरारभ्ययंतीति ब्रूयाद
 थो यज्जागतं वैतृतीयसवनं तज्जगत्काम्यैव तद्यत्किं चात ऊर्ध्वच्छंदः शस्यते तच्छ सर्वं जागतं भवत्येतानि चेदैन्द्राणि जागतानि सू
 क्तानि तृतीयसवन आरंभणीयानि शस्यंत इत्यैतन्नैष्ठिकमच्छावाको ततः शंसति संवां कर्मणेति यदेव पनायं कर्म तदेतदभिव

दतिसमिषेत्यन्नं वा इषोऽन्नाद्यस्यावस्यन्परिष्टैर्मन्थिभिः पारयते तिस्रस्तिताया एवैतदहरहः शंसत्यथा हयजागतं वैतृ
 तीयसवनं मथ कस्मादेषां त्रिष्टुभः परिधानीया भवतीति वीर्यं वै त्रिष्टुब्धीर्य एव तदंततः प्रतितिष्ठंतो यं तीयमिंद्रं वरुणमष्टमे
 गीरिति मैत्रावरुणस्य बृहस्पतिर्नः परिपातु पश्चादिति ब्राह्मणाच्छंसिनं उभाजिग्यथुरित्यच्छावाकस्यो भौहितौ जिग्यतुर्न प
 राजयेथेन पराजिग्य इति न हितयोः कतरश्च न पराजिग्य इंद्रश्च विष्णो यदपस्पृधेथां त्रिधा सहस्रं वितदैरयेथामितींद्रश्च हवै वि
 णुश्चासुरैर्युधुधातेतान्हस्मजित्वोचतुः कल्पामहा इति ते हतयेत्यसुरा ऊचुः सो ब्रवीदिंद्रो यावदेवायं विष्णुस्त्रिर्विक्रमते ता
 वदस्माकं मथ युष्माकमितरदिति स इमां लोकान्विचक्रमेऽथो वेदानथो वाचं तदाहुः किं तत्सहस्रमितीं मे लोका इमे वेदा अ
 थो वा गिति ब्रूयादैरयेथामैरयेथामित्यच्छावाक उक्थ्येभ्यस्य तिसहितत्रांत्यो भवत्यग्निष्टोमे होतातिरात्रे च सहितत्रांत्यो भ
 वत्यभ्यस्येत्पोळशिनी ३ ॥ नाभ्यस्येत् ३ त् इति ॥ अभ्यस्येदित्याहुः कथमन्येष्वहः स्वभ्यस्यति कथमत्र नाभ्यस्येदिति तस्माद
 भ्यस्येत् ॥ १५ ॥ अथा हयन्नाराशं संवैतृ तीयसवनं मथ कस्मादच्छावाको ततः शिल्पेष्वनाराशं सीः शंसतीति विकृतिर्वैनारा
 शंसं किमिव च वै किमिव चरेतो विक्रियते तत्तदा विकृतं प्रजातं भवत्यथैतन्मृद्विवच्छंदः शिथिरं यन्नाराशं समथैषो लोयद
 छावाकस्तदृढतायै दृढे प्रतिष्ठास्याम इति तस्मादच्छावाको ततः शिल्पेष्वनाराशं सीः शंसति दृढतायै दृढे प्रतिष्ठास्याम इ
 ति दृढे प्रतिष्ठास्याम इति ॥ १६ ॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

यःश्वःस्तोत्रियस्तमनुरूपं कुर्वति प्रातः सवने हीन संतत्यै यथा वा एकाहः सुत एव महीनस्तद्यथैकाहस्य सुतस्य सवनानि सं
 तिष्ठमानानि यैत्येवमेवाहीनस्याहानि संतिष्ठमानानि यति तद्यच्छुःस्तोत्रियमनुरूपं कुर्वति प्रातः सवने हीन संतत्याहीन
 मेव तत्संतन्वंति ते वै देवाश्च ऋषयश्चाद्रियंत समानेन यज्ञं संतनवामेति त एतत्समानं यज्ञस्यापश्यन्त्समानान्प्रगार्थान्त्समा
 नीः प्रतिपदः समानानि सूक्तान्योकः सारीवा इन्द्रो यत्र वा इन्द्रः पूर्वगच्छत्यैव तत्रापरंगच्छति यज्ञस्यैव सेंद्रतायै ॥ १७ ॥ तान्वा ए
 तान्त्संपातान् विश्वामित्रः प्रथममपश्यत्तान् विश्वामित्रेण दृष्टान्वा मदेवो सृजतैवात्वा मिन्द्रवज्रिन्नत्रयन्न इन्द्रो जुजुषेयञ्च व
 ष्टिकथामहामवृधत्कस्य होतुरिति तान्निक्षप्रंसमपतद्यत्क्षिप्रंसमपतत्तत्संपातानां संपातत्वं सहेक्षां चक्रे विश्वामित्रो यान्वा अ
 हं संपातानपश्यन्तान्वा मदेवो सृष्टकानि न्वहं सूक्तानि संपातांस्तत्प्रतिमान्त्सृजेयेति स एतानि सूक्तानि संपातांस्तत्प्रतिमान
 सृजतसद्यो हजातो वृषभः कनीन इन्द्रः पूर्भिदातिरद्वासमकैरिमा मूषुप्रभृति सातयेधा इच्छंति त्वासोम्या सः सखायः शासद्ब्र
 ह्मिर्दुहितुर्नद्यंगादभितष्टे वदीधयामनीषामिति य एक इद्धव्यश्चर्षणीनामिति भरद्वाजो यस्तिग्मशृंगो वृषभो नभीम उदुब्र
 ह्माण्यै रतश्रवस्येति वसिष्ठोऽस्मा इदुप्रतवसेतुरायेति नोधास्त एते प्रातः सवने षळहःस्तोत्रियान्छस्त्वा माध्यंदिने हीनसूक्ता
 निशंसंति तान्येतान्यहीनसूक्तान्यासत्यो यातुमघवाँ ऋजीपीति सत्यवन्मैत्रावरुणोऽस्मा इदुप्रतवसेतुरायै द्राय ब्रह्माणिरा
 ततमा ॥ इन्द्रब्रह्माणि गोतमा सो अक्रन्ति ब्रह्मपवद्ब्रह्मणा च्छंसी शासद्ब्रह्मिर्जनयंतवहिमिति वहिवदच्छावाकस्तदाहुः

कस्मादच्छावाकोवह्निवदेतत्सूक्तमुभयत्रशंसतिपरांचिषुचैवाहस्वभ्यावतिषुचैतिवीर्यवान्वाएषबह्वचोवह्निवदेतत्सू
 कंवहतिहवैवह्निर्धुरोयासुयुज्यतेतस्मादच्छावाकोवह्निवदेतत्सूक्तमुभयत्रशंसतिपरांचिषुचैवाहस्वभ्यावतिषुचता
 निपंस्वहस्सुभवंतिचतुर्विंशेभिजितिर्विषुवतिविश्वजितिमहाव्रतेऽहीनानिहवाएतान्यहानिनह्येषुकिंचनहीयतेपरांची
 निहवाएतान्यहान्यभ्यावतीनितस्मादेनान्येतेष्वहस्सुशंसंतियदेनानिशंसंत्यहीनान्त्स्वर्गाँल्लोकान्त्सर्वरूपान्त्सर्वसमृ
 द्धानवामवामेतियदेवैनानिशंसंतींद्रमेवैतैर्निहयंतैयथऽऋषभंवाशितायैयद्वेवैनानिशंसंत्यहीनस्यसंतत्याअहीनमेवत
 त्संतन्वंति ॥१८॥ ततोवाएतांस्त्रीन्त्संपातान्मैत्रावरुणोविपर्यासमेकैकमहरहःशंसंत्येवात्वामिंद्रवज्रिन्नत्रेतिप्रथमेह
 नियन्नइंद्रोजुजुषेयच्चवष्टीतिद्वितीयेकथामहामवृधत्कस्यहोतुरितितृतीयेत्रीनेवसंपातान्ब्राह्मणाच्छंसीविपर्यासमेकैकम
 हरहःशंसंतींद्रःपूर्भिदातिरदासमकैरितिप्रथमेहनियएकइन्द्रव्यश्वर्षणीनामितिद्वितीयेयस्तिग्मशृंगोवृषभोनभीमइति
 तृतीयेत्रीनेवसंपातानच्छावाकोविपर्यासमेकैकमहरहःशंसंतीमामूषुप्रभृतिसातयेधाइतिप्रथमेहनीच्छंतित्वासोम्यासः
 सखायइतिद्वितीयेशासद्वह्निर्दुहितुर्नद्यंगादितितृतीयेतानिवाएतानिनवत्रीणिचाहरहःशस्यानितानिद्वादशसंपद्यंतै
 द्वादशवैमासाःसंवत्सरःसंवत्सरःप्रजापतिःप्रजापतिर्यज्ञस्तत्संवत्सरंप्रजापतियज्ञमाभुवंतितत्संवत्सरेप्रजापतौयज्ञेऽ
 हरहःप्रतितिष्ठंतोयंतितान्यंतरेणावापमावपेरन्नन्यूंख्याविराजोवैमदीश्चतुर्थेहनिपंक्तीःपंचमेपारुच्छेपीःषष्ठेऽथयान्य

हानिमहास्तोमानिस्युः कोद्यनयो देवकाम इति मैत्रावरुण आवपेत वनेन वा योन्य धायि चाकञ्चित्ति ब्राह्मणाच्छंस्याया ह्यर्वा
 दुपवंधुरेष्ठा इत्यच्छावाक एतानि वा आवपनान्ये तैर्वा आवपने देवाः स्वर्गलोकमजयन्ते तैर्ऋषयस्तथैवैतद्यजमाना एतैराव
 पनैः स्वर्गलोकं जयन्ति ॥ १९ ॥ सद्यो हजातो वृषभः कनीन इति मैत्रावरुणः पुरस्तात्सूक्तानामहरहः शंसति तदेतत्सूक्तं स्वर्ग्यं
 मे तेन वै सूक्तेन देवाः स्वर्गलोकमजयन्ते तेन ऋषयस्तथैवैतद्यजमाना एतेन सूक्तेन स्वर्गलोकं जयन्ति तदु वैश्वामित्रं विश्वस्य ह वै
 मित्रं विश्वामित्र आस विश्वं हास्मै मित्रं भवति य एवं वेद येषां चैवं विद्वाने तन्मैत्रावरुणः पुरस्तात्सूक्तानामहरहः शंसति तद्वष
 भवत्पशुमद्भवति पशूनामवरुद्धै तत्पंच चर्च भवति पंच पदा पंक्तिः पंक्तिर्वा अन्नं मन्नाद्यस्यावरुद्धा उदुब्रह्माण्यै रतश्रवस्येति
 ब्राह्मणाच्छंसी ब्रह्मण्वत्समृद्धं सूक्तमहरहः शंसति तदेतत्सूक्तं स्वर्ग्यं मे तेन वै सूक्तेन देवाः स्वर्गलोकमजयन्ते तेन ऋषयस्तथैवैत
 द्यजमाना एतेन सूक्तेन स्वर्गलोकं जयन्ति तदु वासिष्ठमे तेन वै वसिष्ठ इन्द्रस्य प्रियं धामोपागच्छत्स परमं लोकमजयन्तु पेंद्रस्य प्रियं
 धाम गच्छति जयति परमं लोकं य एवं वेद तद्वै षडृचं षड्वाक् ऋतव ऋतूनामा ह्यैतदु परिष्ठात्संपातानां शंसत्या ह वै वतस्वर्गलोकं य
 जमानाऽअस्मि लोके प्रतितिष्ठं त्यभितष्टे वदीधयामनीषामित्यच्छावाको हरहः शंसत्य भिवत्तल्यै रूपमभिप्रियाणि मर्मृशत्प
 राणीति यान्येव पराण्यहानितानि प्रियाणि तान्येव तदभिमर्मृशतो यैत्यभ्यारभमाणाः परोवा अस्मां लोकात्स्वर्गलोकस्तमे
 वतदभिवदति कवीऽरिच्छामि संह शे सुमेधा इति ये वै तेन ऋषयः पूर्वे प्रेतास्ते वै कवयस्तानेव तदभ्यतिवदति तदु वैश्वामित्रं

विश्वस्यहवैमित्रंविश्वामित्रआसविश्वंहासौमित्रंभवतिएववेदतदनिरुक्तंप्राजापत्यंशंसत्यनिरुक्तोवैप्रजापतिःप्रजापते
राष्ट्रैसकृदिंद्रंनिराहतेनैद्राद्रूपान्नप्रच्यवतेतद्वैदशर्चंदशाक्षराविराळन्नविराळन्नाद्यस्यावरुद्धैयदेवदशर्चा३॥ दशवैप्रा
णाःप्राणानेवतदाप्नुवन्तिप्राणानात्मन्दधतेतदुपरिष्ठात्संपातानांशंसत्याहवैतत्स्वर्गलोकंयजमानाअस्मिंलोकेप्रतितिष्ठं
ति॥२०॥कस्तमिंद्रत्वावसुंकन्नव्योऽतसीनां॥कदून्वस्याकृतमितिकद्वंतःप्रगाथाआरंभणीयाअहरहःशस्यंतैकोवैप्रजा
पतिःप्रजापतेराष्ट्रैयदेवकद्वन्ता३ः॥ अन्नंवैकमन्नाद्यस्यावरुद्धैयदेवकद्वन्ता३ः॥ अहरहर्वाएतेशांतान्यहीनसूक्तान्युपप्र
युंजानायन्तितानिकद्वद्भिःप्रगाथैःशमयन्तितान्येभ्यःशांतानिकंभवन्तितान्येनान्छांतानिस्वर्गलोकमभिवहन्तित्रिष्टुभःसू
क्तप्रतिपदःशंसयुस्ताहैकेपुरस्तात्प्रागाथानांशंसंतिधाय्याइतिवदंतस्तात्तथानकुर्यात्क्षत्रंवैहोताविशोहोत्राशंसिनःक्षत्रा
यैवतद्विशंप्रत्युद्यामिनीकुर्युःपापवस्यसन्निष्टुभोमइमाःसूक्ताप्रतिपदइत्येवविद्यात्तद्यथासमुद्रंप्रप्लवेरन्नेवहैवतेप्रप्लवंतैये
संवत्सरंवाद्वांदशाहंवासतेतद्यथासैरावतींनावंपारकामाःसमारोहेयुरेवमेवैतास्त्रिष्टुभःसमारोहन्तिनहवाएतच्छंदोगम
यित्वास्वर्गलोकमुपावर्ततेवीर्यवत्तमंहिताभ्योनव्याह्वयितसमानंहिच्छंदोऽथोनेद्धार्याःकरवाणीतियदेनाःशंसन्तिप्रज्ञा
ताभिःसूक्तंप्रतिपद्भिःसूक्तानिसमारोहामेतियदेवैनाःशंसन्तींइमेवैताभिर्निहयन्तैयथऽऋषभंवाशितायैयदेवैनाःशंसत्य
हीनस्यसंतत्याहीनमेवतत्संतन्वन्ति ॥२१॥ अपप्राचइंद्रविश्वंअमित्रानितिमैत्रावरुणःपुरस्तात्सूक्तानामहरहःशंस

त्यपापाचोअभिभूतेनुदस्व ॥ अपोदीचोअपशूराधराचंउरौयथातवशर्मन्मदेमेत्यभयस्यरूपमभयमिवहियन्निच्छति
 ब्रह्मणातेब्रह्मयुजायुनज्मीतिब्राह्मणाच्छस्यहरहःशंसतियुनज्मीतियुक्तवतयुक्तइवह्यहीनोहीनस्यरूपमुरुनोलोकमनु
 नेषिविद्वानित्यच्छावाकोहरहःशंसत्यनुनेषुत्येतीवह्यहीनोहीनस्यरूपनेषीतिसत्रायणरूपतावाएताअहरहःशस्यंतैसमा
 नीभिःपरिदध्युरोकःसारीहैषामिंद्रोयज्ञंभवती३॥ यथऋषभोवाशितायथावागौःप्रज्ञातंगोष्ठमेवंहैषामिंद्रोयज्ञमैवग
 च्छतिनशुनंहुवीययाहीनस्यपरिदध्यात्क्षत्रियोहराष्ट्राक्ष्यवतैयोहैवपरोभवतितमभिह्वयति ॥२२॥ अथातोऽहीनस्ययु
 क्तिश्चविमुक्तिश्चव्यंतरिक्षमतिरदित्यहीनंयुंक्तएवेदिंद्रमिति विमुंचत्याहंसरस्वतीवतोनूनंसातइत्यहीनंयुंक्तेतेस्यामदेव
 वरुणनृष्टुतइतिविमुंचत्येषहवाअहीनंतंतुमर्हति यएनंयोक्तुंचविमोक्तुंचवेदंतद्यच्चतुर्विंशेहन्युज्यंतेसायुक्तिरथयत्पुरस्ता
 दुदयनीयस्यातिरात्रस्यविमुच्यंतेसाविमुक्तिस्तद्यच्चतुर्विंशेहन्नैकाहिकाभिःपरिदध्युरत्राहैवयज्ञंसंस्थापयेयुर्नाहीनकर्म
 कुर्युरथयदहीनपरिधानीयाभिःपरिदध्युर्यथाश्रांतोविमुच्यमानउत्कृत्येतैवंयजमानाउत्कृत्येरन्नुभयीभिःपरिदध्युस्त
 द्यथादीर्घाध्वउपविमोक्त्यायात्तादृक्तंसंततोहैषांयज्ञोभवती३॥ व्युमुंचंतएकांद्वेनद्वयोःसवनयोःस्तोममतिशंसैही
 धारण्यानिहवैभवंतियत्रवहीभिःस्तोमोतिशस्यतैऽपरिमिताभिस्तृतीयसवनेऽपरिमितोवैस्वर्गोलोकःस्वर्गस्यलोकस्या
 ह्यैसंततोहास्याभ्यारब्धोविस्रस्तोऽहीनोभवतियएवविद्वानहीनंतनुते॥२३॥ देवावैवलेगाःपर्यपश्यंस्तायज्ञेनैवेप्सं

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and Gangotri

स्ताः पष्ठेनाहामुवंस्ते प्रातः सवनेन भाकेन वलं न भयं तितं यं न भयं तीं ॥ अथ यज्ञेन तत्तत्तत्तृतीयसवनेन वज्रेण वालखिल्याभिर्वाचः कूटेनैकपदयावलं विरुज्य गा उदाजं स्तथैवैतद्यजमानाः प्रातः सवनेन भाकेन वलं न भयं तितं यं न भयं तीं ॥ अथ यं त्येन तत्तस्माद्धोत्रकाः प्रातः सवनेन भाकांस्तृचान्छंसंति यः ककुभो निधारय इति मैत्रावरुणः पूर्वीष्ट इन्द्रोपमा तय इति ब्राह्मणाच्छंसीता हि मध्यं भराणामित्यच्छावाकस्तत्तृतीयसवनेन वज्रेण वालखिल्याभिर्वाचः कूटेनैकपदयावलं विरुज्य गा आमुवंति पच्छः प्रथमं षड्वालखिल्यानां सूक्तानि विहरत्यर्धचशो द्वितीयं मृकशस्तृतीयं सपच्छो विहरन् प्रगाथे प्रगाथ एवैकपदादध्यात्सवाचः कूटे स्ता एताः पंचैकपदाश्च तस्रो दशमादह एकामहाव्रता दथाष्टाक्षराणि माहानामनानि पदानि तेषां यावद्भिः संपद्ये ततावंति शंसेन्नेतराण्याद्रियेताथार्धचशो विहरं स्ताश्चैवैकपदाः शंसेत्तानि चैवाष्टाक्षराणि माहानामनानि पदानि न्यथ ऋकशो विहरं स्ताश्चैवैकपदाः शंसेत्तानि चैवाष्टाक्षराणि माहानामनानि पदानि सयत्प्रथमं षड्वालखिल्यानां सूक्तानि विहरति प्राणं च तद्वाचं च विहरति यद्वितीयं च क्षुश्च तन्मनश्च विहरति यत्तृतीयं श्रोत्रं च तदात्मानं च विहरति तदुपासो विहारे काम उपासो वज्रेण वालखिल्यासूपासो वाचः कूटे एकपदायामुपासः प्राणकृष्ट्यामविहृतानेव चतुर्थं प्रगाथान्छंसंति पशवो वै प्रगाथाः पशूनामवरुध्यैनात्रैकपदां व्यवदध्याद्यदत्रैकपदां व्यवदध्याद्वाचः कूटे न यजमानात्पशून्निर्हण्याद्य एनंतत्रब्रू

याद्वाचःकूटेनयजमानात्पशून्निरवधीरपशुमेनमकरिति शश्वत्तथास्यात्तस्मात्तत्रैकपदानव्यवदध्याद्येवोत्तमेसूक्तेपर्यस्य
 तिसएवतयोर्विहारस्तदेतत्सौवलायसापिवात्सिःशशससहोवाचभूयिष्ठानहयजमानेपशून्पर्यग्रहैषमकनिष्ठाउमामाग
 मिष्यंतीति तस्मैहयथामहञ्चक्रुत्विग्भ्यएवंनिनायतदेतत्पशव्यंचस्वर्ग्यंचशस्त्रंतस्मादेतच्छंसति॥२४॥दूरोहणंरोहतित
 स्योक्तंब्राह्मणमैद्रेपशुकामस्यरोहेदैद्रावैपशवस्तज्जागतंस्याज्जागतावैपशवस्तन्महासूक्तंस्याद्भूयिष्ठेष्वेवतत्पशुषुयजमा
 नंप्रतिष्ठापयतिवरौरोहेतन्महासूक्तंचजागतंचैद्रावरुणेप्रतिष्ठाकामस्यरोहेदेतद्देवतावाएषाहोत्रैतत्प्रतिष्ठायदैद्रावरु
 णातदेनत्स्वायामेवंप्रतिष्ठायामंततःप्रतिष्ठापयतियदेवैद्रावरुणा३ इ ॥ एषाहवाअत्रनिर्विन्निविदावैकामाआप्यंतैसय
 द्यैद्रावरुणेरोहेत्सौपर्णेरोहेत्तदुपास्येद्रावरुणैकामउपासःसौपर्णे ॥२५॥ तदाहुःसंशंसेत्षष्ठेहा३न् ॥ नसंशंसेत्तृइति ॥
 संशंसेदित्याहुःकथमन्येष्वहःसुसंशंसतिकथमत्रनसंशंसेदित्यथोखल्वाहुर्नैवसंशंसेत्स्वर्गोवैलोकःषष्ठमहरसमायीवैस्व
 र्गोलोकःकश्चिद्वैस्वर्गलोकेसमेतीतिसयत्संशंसेत्समानंतत्कुर्यादथयन्नसंशंसती३ ॥ तत्स्वर्गस्यलोकस्यरूपंतस्मान्नसंशंसे
 द्यदेवनसंशंसती३ ॥ आत्मावैस्तोत्रियःप्राणावालखिल्याःसयत्संशंसेदेताभ्यांदेवताभ्यांयजमानस्यप्राणान्वीयाद्यए
 नंतत्रब्रूयादेताभ्यांदेवताभ्यांयजमानस्यप्राणान्व्यगात्प्राणएनंहस्यतीति शश्वत्तथास्यात्तस्मान्नसंशंसेत्सयदीक्षेतांशंसि

पंवालखिल्याहंतपुरस्ताहूरोहणस्यसंशंसानिजिनिमोप्यतस्याशामिथान्यदिदर्पणविदेदुपरिष्ठाहूरोहणस्यापिवहूनिश
तानिशंसंघस्योतत्कामायतथाकुर्यादत्रैवतदुपाप्तमैद्र्योवालखिल्यास्तासांद्वादशाक्षराणिपदानितत्रसकामउपाप्तोयऐंद्रे
जागतेऽथेदमैद्रावरुणंसूक्तमैद्रावरुणीपरिधानीयातस्मान्नसंशंसैत्तदाहुर्यथावावस्तोत्रमेवंशस्त्रंविहृतावालखिल्याःश
स्यंतैविहृतांस्तोत्रां ३ ॥ अविहृतां३इति ॥ विहृतमितिब्रूयादष्टाक्षरेणद्वादशाक्षरमितितदाहुर्यथावावशस्त्रमेवंयाज्या
तिस्रोदेवताःशस्यंतेऽग्निरिंद्रोवरुणइत्यथैद्रावरुण्यायजतिकथमग्निरनंतरितइतियोवाअग्निःसवरुणस्तदप्येतद्विणोक्तं
त्वमग्नेवरुणोजायसेयदितितद्यदेवैद्रावरुण्यायजतितेनाग्निरनंतरितोनंतरितः ॥ २६ ॥ इतिचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

शिल्पानिशंसंतिदेवशिल्पान्येतेषांवैशिल्पानामनुकृतीहशिल्पमधिगम्यतेहस्तीकंसोवासोहिरण्यमश्वतरीरथःशिल्पं
शिल्पंहास्मिन्नधिगम्यतेयएवंवेदवदेवशिल्पानी३ ॥ आत्मसंस्कृतिर्वावशिल्पानिच्छंदोमयंवाएतैर्यजमानात्मानंसं
स्कुरुतेनाभानेदिष्टंशंसतिरेतोवैनाभानेदिष्टोरेतस्तत्सिचतितमनिरुक्तंशंसत्यनिरुक्तंवैरेतोगुहायोन्यांसिच्यतेसरेतोमि
श्रोभवतिक्षमयारेतःसंजगमानोनिषिंचदितिरेतःसमृद्ध्याएवंतंसनाराशंसंशंसतिप्रजावैनरोवाक्शंसःप्रजास्वेवतद्वाचंद
धातितस्मादिमाःप्रजावदत्योजायंतंतहैकेपुरस्ताच्छंसतिपुरस्तादायतनावागितिवदंतउपरिष्ठादेकउपरिष्ठादायतनावा

गितिवदंतो मध्य एव शंसन्मध्यायतनावा इयं वा गुपरिष्ठा न्ने दीयसीवो परिष्ठा न्ने दीयसीव वा इयं वा कं होतारे तो भूतं सिक्त्वा
 Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and Gangotri
 मैत्रावरुणाय संप्रयच्छत्येतत्सत्त्वं प्राणान्कल्पयेति ॥ २७ ॥ बालखिल्याः शंसति प्राणा वै बालखिल्याः प्राणानेवास्य तत्क
 ल्पयति ता विहृताः शंसति विहृता वा इमे प्राणाः प्राणेनापानोपानेन व्यानः स पच्छः प्रथमे सूक्ते विहरत्यर्धचशो द्वितीये ऋक्श
 स्तृतीये सयत्प्रथमे सूक्ते विहरति प्राणं चतुर्धा च च विहरति यद्वितीये च क्षुश्चन्मनश्च विहरति यत्तृतीये श्रोत्रं च तदात्मानं च वि
 हरति ते हैकसह बृहत्यौ सहसतो बृहत्यौ विहरति तदुपाद्यो विहारे कामो नेतु प्रगाथाः कल्पन्तेऽतिमर्शमेव विहरेत्तथा वै प्रगाथाः
 कल्पन्ते प्रगाथा वै बालखिल्यास्तस्मादतिमर्शमेव विहरेद्यदेवातिमर्शा ३ ॥ आत्मा वै बृहती प्राणाः सतो बृहती स बृहती मशं
 सीत्स आत्माऽथ सतो बृहती ते प्राणा अथ बृहती मथ सतो बृहती तदात्मानं प्राणैः परिवृहन्नेति तस्मादतिमर्शमेव विहरेद्यद्वेवा
 तिमर्शा ३ ॥ आत्मा वै बृहती पशवः सतो बृहती स बृहती मशं सीत्स आत्माऽथ सतो बृहती ते पशवोऽथ बृहती मथ सतो बृहती
 तदात्मानं पशुभिः परिवृहन्नेति तस्मादतिमर्शमेव विहरेद्येवोत्तमे सूक्ते पर्यस्यति स एव तयोर्विहारस्तस्य मैत्रावरुणः प्राणा
 न्कल्पयित्वा ब्राह्मणाच्छंसिने संप्रयच्छत्येतत्त्वं प्रजनयेति ॥ २८ ॥ सुकीर्तिं शंसति देवयोनिर्वै सुकीर्तिं स्तद्यज्ञा देवयोन्यै
 यजमानं प्रजनयति वृषाकर्पिं शंसत्यात्मा वै वृषाकर्पिरात्मानमेवास्य तत्कल्पयति तद्व्यूखयत्यन्नं वै न्यूखं स्तदस्मै जातायान्ना

द्यं प्रतिदधाति यथा कुमाराय स्तनं स पाको भवति पाको यं पुरुषः पंचधा विहितो लोमानिव ज्जांसमस्थि मज्जा स यावानेव पुरु-
 षं स्तावं तं यजमानं संस्करोति तं ब्राह्मणाच्छंसी जनयित्वा ऽच्छावाकायसंप्रयच्छत्येतस्य त्वं प्रतिष्ठां कल्पयेति ॥ २९ ॥
 एवयामरुतं शंसति प्रतिष्ठावा एवयामरुत्प्रतिष्ठामेवास्य तत्कल्पयति तद्व्यूखयत्यन्नं वै न्यूखो ऽन्नाद्यमेवासिंस्तदधाति स
 जागतो वाति जागतो वा सर्ववा इदं जागतं वाति जागतं वा स उमारुत आपो वै मरुत आपो न्नमभि पूर्वमेवासिंस्तदन्नाद्यं दधाति
 तान्येतानि सहचराणीत्याचक्षते नाभानेदिष्ठं वालखिल्या वृषा कपिमेवयामरुतं तानि सहवाशं सेत्सहवानशं सैद्यदेनानि ना-
 नाशं सैद्यथा पुरुषं वारेतो वा विच्छिद्यात्तादृक्तस्मादेतानि सहवाशं सेत्सहवानशं सेत्सहबुलिल आश्वतर आश्विर्वैश्वजितो
 होता स ग्रीक्षां चक्र एषां वा एषां शिल्पानां विश्वजितिसांवत्सरिके द्वे मध्यं दिनमभिप्रत्येतो हंता हमित्थमेवयामरुतं शंसया-
 नीति तद्ध तथा शंसयां चकार तद्ध तथा शस्यमाने गौश्ल आजगाम सहोवा च होतः कथा तेशस्त्रं विचक्रं प्लवत इति किं ह्यभूदित्ये-
 वयामरुदयमुत्तरतः शस्यत इति सहोवा चैद्रो वै मध्यं दिनः कथं द्रं मध्यं दिनान्निनीषसीति नैद्रं मध्यं दिनान्निनीषामीति होवा-
 चच्छंदस्त्वदममध्यं दिनसाच्यं जागतो वाति जागतो वा सर्ववा इदं जागतं वाति जागतं वा स उमारुतो मैवशंसिष्टेति सहोवा-
 चारमाच्छावाकेत्यथ हास्मिन्ननुशासनमीषे सहोवा चैद्रमेष विष्णुं न्यंगं शंसत्वथ त्वमेतं होतरुपरिष्ठाद्रौ द्वौ धाय यायै पुरस्ता-
 न्मारुतस्याप्यस्याथा इति तद्ध तथा शंसयां चकार तदिदमप्येताहितथैव शस्यते ॥ ३० ॥ तदा हुयं दस्मिन् विश्वजित्यतिरा-

न एवं षष्ठे हनिकल्पते यज्ञः कल्पते यजमानस्य प्रजातिः कथमत्राशस्त एव नाभानेदिष्ठो भवत्यथ मैत्रावरुणौ वालखिल्याः शं
 सति ते प्राणारेतो वा अग्रेथ प्राणा एवं ब्राह्मणाच्छस्यशस्त एव नाभानेदिष्ठो भवत्यथ वृषाकपिंशंसति स आत्मारेतो वा अग्रेथ
 त्मा कथमत्र यजमानस्य प्रजातिः कथं प्राणा अविहृष्टा भवन्तीति यजमानं हवा एतेन सर्वेण यज्ञक्रतुना संस्कुर्वन्ति स यथा गर्भो
 योन्यामन्तरेवं संभवन्छेतैनवै सकृदेवाग्रे सर्वः संभवत्येकैकं वा अंगं संभवतः संभवतीति सर्वाणि चेत्समाने हन्तिक्रये रन्कल्पत
 एव यज्ञः कल्पते यजमानस्य प्रजातिरथैतं होतैव यामरुतं तृतीयसवने शंसति तद्यास्य प्रतिष्ठा तस्यामेवैनं तदंततः प्रतिष्ठाप
 यति ॥ ३१ ॥ छंदसां वै षष्ठेनाह्वासानां रसोत्यनेदत्स प्रजापतिरविभेत्परा ड्यं छंदसां रसो लोकानत्येष्यतीति तं परस्ता
 च्छंदोभिः पर्यगृह्णान्नाराशं स्या गायत्र्यारैभ्या त्रिष्टुभः पारिक्षित्या जगत्याः कारव्ययानुष्टुभस्तत्पुनश्छंदः सुरसमदधात्सर
 सैर्हास्यच्छंदोभिरिष्टं भवति सरसैश्छंदोभिर्वज्रंतनुते यऽएवं वेदं नाराशंसीः शंसति प्रजावैनरो वाक्शंसः प्रजास्वेव तद्वाचं द
 धाति तस्मादिमाः प्रजावदत्योजायन्ते य एवं वेद यदेव नाराशंसीः ॥ शंसंतो वै देवाश्च ऋषयश्च स्वर्गलोकमायंस्तथैवैतद्यज
 मानाः शंसंत एव स्वर्गलोकं यंति ताः प्रग्राहं शंसति यथा वृषाकपिं वा पार्श्वं पां हि वृषाकपेस्तद्व्यायमेति ता सुनन्यूं खयै न्नी वी वनर्दे
 त्सहितासां न्यूं खोरै भीः शंसति रेभंतो वै देवाश्च ऋषयश्च स्वर्गलोकमायंस्तथैवैतद्यजमानारेभंत एव स्वर्गलोकं यंति ताः प्रग्राहं
 शंसति यथा वृषाकपिं वा पार्श्वं पां हि वृषाकपेस्तद्व्यायमेति ता सुनन्यूं खयै न्नी वी वनर्दे त्सहितासां न्यूं खः पारिक्षितीः शंसत्यग्नि

वैपरिक्षिदग्निर्हीमाः प्रजाः परिक्षेत्यग्निर्हीमाः प्रजाः परिक्षियंति तन्नेरेव सायुज्यं सरूपतां सलोकतामश्नुतेय एवं वेदय देवपारि-
क्षिती ३ ॥ संवत्सरो वैपरिक्षित्संवत्सरो हीमाः प्रजाः परिक्षेति संवत्सरं हीमाः प्रजाः परिक्षियंति संवत्सरस्यैव सायुज्यं सरूप-
तां सलोकतामश्नुतेय एवं वेदताः प्रग्राहंशं सति यथा वृषाकपिं वार्षाकपं हि वृषाकपेस्तद्व्यायमेति तासु नन्यूंखये न्नीवीवनर्देत्स-
हितासां न्यूंखः कारव्याः शंसति देवा वैयत्किं च कल्याणं कर्मा कुर्वंस्तत्कारव्याभिरवाप्नुवंस्तथैवैतद्यजमाना यत्किं च कल्याणं
कर्म कुर्वंति तत्कारव्याभिराप्नुवंति ताः प्रग्राहंशं सति यथा वृषाकपिं वार्षाकपं हि वृषाकपेस्तद्व्यायमेति तासु नन्यूंखये न्नीवीव-
नर्देत्सहितासां न्यूंखो दिशं कृषीः शंसति दिश एव तत्कल्पयंति ताः पंचशंसति पंचवाइमा दिशश्च तस्मिन्स्तिरश्च्य एको धर्वा तासु
नन्यूंखये न्नैव च निनर्दे न्नेदिमादिशो न्यूंखयानीति ता अर्धर्चशः शंसति प्रतिष्ठाया एव जनकल्पाः शंसति प्रजा वै जनकल्पादि-
श एव तत्कल्पयित्वा तासु प्रजाः प्रतिष्ठापयंति तासु नन्यूंखये न्नैव च निनर्दे न्नेदिमाः प्रजान्यूंखयानीति ता अर्धर्चशः शंसति
प्रतिष्ठाया वै द्रगाथाः शंसती द्रगाथाभिर्वै देवा असुरानभिगायाथै नानत्यायंस्तथैवैतद्यजमाना इन्द्रगाथाभिरेवाप्रियं भ्रातृ-
व्यं मभिगायाथै नमतियंति ता अर्धर्चशः शंसति प्रतिष्ठाया एव ॥ ३२ ॥ ऐतश प्रलापंशं सत्यैतशो ह वै मुनिरग्नेरायुर्ददर्श यज्ञ-
स्यायातयाममिति हैक आहुः सो ब्रवीत् पुत्रान् पुत्रका अग्नेरायुर्ददर्श तदभिलपिष्यामि यत्किं च वदामि तन्मे मा परिगातेति स-
प्रत्यपद्यतैता अश्वा आप्लवंते प्रतीपं प्रातिसत्वनमिति तस्याभ्यग्निरेतशायनं एत्याकालेभिर्हाय मुखमप्यगृह्णाददृपन्नः पिते

तितं होवाचापे ह्यलसोभूर्योमेवाचमवधीः शतायुंगामकरिष्यं सहस्रायुं पुरुषं पापिष्ठांते प्रजां करोमियोमेत्थमसक्था इति त
 स्मादाहुरभ्यग्नय एत शायना और्वाणां पापिष्ठा इति तं हे कभूयांसं शंसति सननिषधेद्यावत्कामं शंसते वन्नूयादायुर्वा एत शप्र
 लाप आयुरेव तद्यजमानस्य प्रतारयति य एवं वेद यदेवैत शप्रलापाः ॥ छंदसां हैष रसो यदेत शप्रलापं छंदस्वेव तद्रसं
 दधाति सरसैर्हास्यच्छंदोभिरिष्टं भवति सरसैश्छंदोभिर्यज्ञं तनुते एव वं वेद यद्वेवैत शप्रलापाः ॥ अयातयामावा अक्षिति
 रैत शप्रलापो यातयामामेयज्ञे सदक्षितिर्मेयज्ञे सदिति तं वा एतमैत शप्रलापं शंसति पदावग्राह्यथानि विदं तस्योत्तमेन पदेन
 प्रणौति यथानि विदः प्रवहिकाः शंसति प्रवहिकाभिर्वैदेवा असुरान् प्रवह्याथै नानत्यायं स्तथैवैतद्यजमानाः प्रवहिकाभिरे
 वाप्रियं भ्रातृव्यं प्रवह्याथै नमतियंति ता अर्धर्चशः शंसति प्रतिष्ठाया एवाऽजिज्ञासेन्याः शंसत्या जिज्ञासेन्याभिर्वैदेवा अ
 सुरानाज्ञायाऽथै नानत्यायं स्तथैवैतद्यजमाना आजिज्ञासेन्याभिरेवाप्रियं भ्रातृव्यं माज्ञायाथै नमतियंति ता अर्धर्चशः शंस
 ति प्रतिष्ठाया एव प्रतिराधं शंसति प्रतिराधेन वैदेवाऽअसुरान् प्रतिराध्याथै नानत्यायं स्तथैवैतद्यजमानाः प्रतिराधेनैवाप्रि
 यं भ्रातृव्यं प्रतिराध्याथै नमतियंत्यतिवादं शंसत्यतिवादेन वैदेवा असुरान् त्युद्याथै नानत्यायं स्तथैवैतद्यजमाना अतिवादे
 नैवाप्रियं भ्रातृव्यं मत्युद्याथै नमतियंति तमर्धर्चशः शंसति प्रतिष्ठाया एव ॥ ३३ ॥ देवनीथं शंसत्यादित्याश्च हवा अंगि
 रसश्च स्वर्गलोके स्पर्धत वयं पूर्व एष्यामो वयमिति ते हांगिरसः पूर्वोऽथः सुतां स्वर्गस्य लोकस्य ददृशुस्तेभिर्प्रजिध्युरंगिरसां वा

एकोऽग्निः परे ह्यादित्येभ्यः श्वः सुत्यां स्वर्गस्य लोकस्य प्रब्रूम इति ते होचुरथ वयं तुभ्यं सद्यः सुत्यां स्वर्गस्य लोकस्य प्रब्रूम स्त्वयैव वयं होत्राः स्व
 नेत्याब्रवीच्छुः सुत्यां वः स्वर्गस्य लोकस्य प्रब्रूम इति ते होचुरथ वयं तुभ्यं सद्यः सुत्यां स्वर्गस्य लोकस्य प्रब्रूम स्त्वयैव वयं होत्राः स्व
 र्गलोकमेष्याम इति स तथेत्युक्त्वा प्रत्युक्तः पुनराजगाम ते होचुः प्रावोचाः ३ इति ॥ प्रावोचमिति होवाचाथोमे प्रति प्रावो
 चन्निति नोहिन प्रत्यज्ञास्थाः ३ इति ॥ प्रतिवा अज्ञासमिति होवाचं यशसा वा एषोभ्यै तिय आर्त्विज्येन तं यः प्रति रुंधेद्यशः
 स प्रति रुंधेत्तस्मान्न प्रत्यरौत्सी तियदित्वस्मादपो जिगां सैद्यज्ञेनास्मादपो दियात् ॥ यदित्वयाज्यः स्वयमपो दितं तस्मात्
 ॥ ३४ ॥ तेहादित्यानंगिरसो याजयंस्तेभ्यो याजयद्भ्य इमां पृथिवीं पूर्णां दक्षिणानामददुस्तानियं प्रति गृहीता तपत्तान्यवृ
 जन्तसा सिंही भूत्वा विजृभंती जनान चरं तस्याः शोचत्या इमे प्रदराः प्रादीर्यं तये स्या इमे प्रदराः समेव हैव ततः पुरा तस्मादा
 हुर्न निवृत्त दक्षिणां प्रति गृहीयां न्नेन्मा शुचा विद्धा शुचा विद्ध्यादितियदित्वेनां प्रति गृहीयादप्रियायैनां भ्रातृव्याय दद्यात्प
 राहैव भवत्यथ यो सौ तपती ३ ॥ एषो श्वः श्वेतोरूपं कृत्वाऽश्वाभिधान्यपि हितेनात्मना प्रति चक्रम इमं वोनयाम इति स ए
 ष देव नीथो नूच्यत आदित्या हजरितरंगिरोभ्यो दक्षिणामनयन् ॥ तां हजरितर्न प्रत्यायन्निति न हित इमां प्रत्यायंस्तामुह
 जरितः प्रत्यायन्निति प्रति हिते मुमायंस्तां हजरितर्न प्रत्यायन्निति न हित इमां प्रत्यायंस्तामुहजरितः प्रत्यायन्निति प्र

तिहिते मुमृग्मन् न हाने त सं न विचेत नानीत्येष ह वा अहं विचेतयितां जज्ञाने त सन्न पुरोग वास इति दक्षिणा वै यज्ञानां पुरोग
 वीयथा ह वा इदमनो पुरोग वं रिष्यत्येवं ह वयज्ञो दक्षिणो रिष्यति तस्मादाहुर्दातव्यं वयज्ञे दक्षिणा भवत्यप्यल्पिकाप्युत श्वेत
 आशुपत्वा ॥ उतो पद्याभिर्जविष्ठः ॥ उते मा शुमानं पिपति ॥ आदित्या रुद्रा वसवस्त्वेळते ॥ इदं राधः प्रतिगृम्णीह्यं
 गिर इति प्रतिग्रहमेव तद्राधस एच्छन्निदं राधो बृहत्पृथु ॥ देवाददत्वावरं ॥ तद्वो अस्तु सुचेतनं ॥ युष्मे अस्तु दिवे दिवे ॥
 प्रत्येव गृभायतेति प्रत्येवैनमेतदजग्रभैषंतं वा एतं देवनीथं शंसति पदावग्राह्यथानि विदंतस्योत्तमेन पदेन प्रणौतियथानि वि
 दः ॥ ३५ ॥ भूतेच्छदः शंसति भूतेच्छद्भिर्वै देवा असुरानुपासचंतो ते वयुज्जेनो ते वमायया तेषां वै देवा असुराणां भूतेच्छ
 द्भिरेव भूतं छादयित्वाथैनानत्यायंस्तथैव तद्यजमानां भूतेच्छद्भिरेवाप्रियस्य भ्रातृव्यस्य भूतं छादयित्वाथैनमति यंति ता
 अर्धर्चशः शंसति प्रतिष्ठाया एवाऽहनस्याः शंसत्याहनस्याद्वैरेतः सिच्यते रे तसः प्रजाः प्रजायंते प्रजातिमेव तद्दधाति ता दश
 शंसति दशाक्षरा विराळं विराळन्नाद्रेतः सिच्यते रे तसः प्रजाः प्रजायंते प्रजातिमेव तद्दधाति तान्यूं खयत्यन्नं वै न्यूं खोन्नाद्रे
 तः सिच्यते रे तसः प्रजाः प्रजायंते प्रजातिमेव तद्दधाति दधिक्षाणो अकारि षमिति दाधिक्रीं शंसति देवपवित्रं वै दधिक्षा इदं
 वा इदं व्याहनस्यां वा चमवादीत्त देवपवित्रेण वाचं पुनीते सानुष्टुभ भवति वाग्वा अनुष्टुप् तत्स्वेन च्छंदसा वाचं पुनीते सुता सोम
 धुमत्तमा इति पावमानीः शंसति देवपवित्रं वै पविमान्य इदं वा इदं व्याहनस्यां वा चमवादीत्त देवपवित्रेणैव वाचं पुनीते ता अ

॥ २४ ॥

नुष्टुभो भवन्ति वाग्वा अनुष्टुप्तस्वेनैव च चण्डिकाया च युजोतेऽवद्वयोऽङ्गुली मतिष्ठति दित्यै द्रावार्हस्पत्यं तृचंशं सति विशो अदे
वीरभ्या चरन्ती बृहस्पतिना युजेन्द्रः ससाह इत्यसुरविंशह वै देवान् भ्युदाचार्य आसीत्स इन्द्रो बृहस्पतिनैव युजाऽसुर्यवर्णमभि
दासन्तमपाहंस्तथैवैतद्यजमाना इन्द्रा बृहस्पतिभ्यामेव युजाऽसुर्यवर्णमभिदासन्तमपघ्नते तदाहुः संशंसे त्वष्टेहा ३ न् ॥ न सं
शंसे इति ॥ संशंसे दित्याहुः कथमन्येष्वहः सुसंशंसति कथमत्र न संशंसे दित्यथो खल्वाहुर्नैव संशंसे त्वर्गो वै लोकः षष्ठम
हरसमायी वै स्वर्गो लोकः कश्चिद्वै स्वर्गलोके समेतीति स यत्संशंसे तस्मान्न तत्कुर्यादथ यन्न संशंसती ३ ॥ तत्स्वर्गस्य लोकस्य रू
पं तस्मान्न संशंसे द्यदेवन संशंसती ३ ॥ एतानि वा अत्रोक्तानि नाभाने दिष्टो वालखिल्या वृषाकपिरेव यामरुत्स यत्संशंसे द
पैव सं एतेषु कामं राधुयादैर्द्रो वृषाकपिः सर्वाणि च्छंदांस्यैतश प्रलापस्तत्र सकाम उपाप्तो य एँद्रे जागतेऽथेदमै द्रावार्हस्पत्यं सूक्तं
मै द्रावार्हस्पत्या परिधानीया तस्मान्न संशंसे न संशंसेत् ॥ ३६ ॥ इति पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥

॥ इति षष्ठ्युपचिकासमाप्ता ॥

ष. पं.

अ. ५

॥ २० ॥

॥ अथसप्तमपंचिकाप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ अथातः पशोर्विभक्तिस्तस्य विभागवक्ष्यामीह नू स जिह्वे प्रस्तोतुः श्येनं वक्षऽउद्गातुः
 कंठः काकुद्रः प्रतिहर्तुं दक्षिणाश्रोणिर्होतुः सव्या ब्रह्मणो दक्षिणं सक्थि मैत्रावरुणस्य सव्यं ब्राह्मणाच्छंसिनो दक्षिणं पार्श्वं सांस
 मध्वर्योः सव्यमुपगातृणां सव्योः सः पतिप्रस्थातुं दक्षिणं दोर्नेष्टुः सव्यं पोतुं दक्षिण ऊरुरच्छावाकस्य सव्य आग्नीध्रस्य दक्षिणो
 बाहुरात्रेयस्य सव्यः सदस्यस्य सदं चानूकं च गृहपतेर्दक्षिणौ पादौ गृहपतेर्ब्रतप्रदस्य सव्यौ पादौ गृहपतेर्भार्यायै ब्रतप्रदस्यौष्ठ
 एनयोः साधारणो भवति तं गृहपतिरेव प्रशिष्यां जाघनीं पत्नीभ्यो हरंति तां ब्राह्मणाय दद्यात् स्कंध्याश्च मणिकास्ति स्रश्च कीक
 सां ग्रावस्तु तस्ति स्रश्चैव कीकसा अर्धं च वै कर्तस्योन्नेतु रर्धं चैव वै कर्तस्य क्लोमा च शमितुं स्तद्ब्राह्मणाय दद्याद्य ब्राह्मणः स्याच्छि
 रः सुब्रह्मण्यायै यः श्वः सुत्यां प्राहृतस्याजिनमिळा सर्वेषां होतुर्वाता वा एताः षट्त्रिंशत्तमेकपदाय ज्ञं वहंति षट्त्रिंशदक्षरा वै बृह
 ती बार्हताः स्वर्गालोकाः प्राणांश्चैव तत्स्वर्गांश्च लोकानामुवति प्राणेषु चैव तत्स्वर्गेषु च लोकेषु प्रतितिष्ठंतो यंति स एषः स्वर्ग्यः
 पशुर्य एनमेवं विभजं त्यथ ये तो न्यथा तद्यथा सेलगावापापकृतो वा पशुं विमश्रीरंस्तादृक्कं तां वा एतां पशोर्विभक्तिं श्रौत ऋषिर्दे
 वभागो विदां च कारतामुहा प्रोच्यैवास्मा लोका दुच्चक्रामंतामुहगिरिजायं वा भ्रव्यायामनुष्यः प्रोवाच ततो हैनामेतदवी
 ज्ञानुष्याऽअधीयते धीयते ॥ १ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

तदाहुय आहिताग्निरुपवसथे म्रियेत कथमस्यायज्ञः स्यादिति नैनं याजयेदित्याहु रनभिप्राप्तो हियज्ञं भवतीति तदाहुय
आहिताग्निरधिश्रिते ग्निहोत्रे सान्नाय्ये वाहविः पुवा म्रियेत कातत्र प्रायश्चित्तिरित्यत्र वेनान्यनुपर्यादध्याद्यथा सर्वाणि संद
ह्येरन्त्सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुय आहिताग्निरासन्नेषु हविः पुम्रियेत कातत्र प्रायश्चित्तिरित्याभ्यएव तानि देवताभ्यो हवीं
षिगृहीतानि भवंति ताभ्यः स्वाहेत्येवैनान्या हवनीये सर्वहुंति जुहुयात्सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुय आहिताग्निः प्रवसन्म्रियेत
कथमस्याग्निहोत्रं स्यादित्यभिवान्यवत्सायाः पयसा जुहुयादन्यदिवैतत्पयो यदभिवान्यवत्साया अन्यदिवैतदग्निहोत्रं य
त्प्रेतस्यापि वायत एवं कुतश्च पयसा जुहुयुरथाप्याहुरेव मेवैनानजस्मान जुह्वत इंधीरन्नाशरीराणामाहतोरित्यदिशरीराणि
न विद्येरन्पर्णशरः षष्टिस्त्रीणि च शतान्याहृत्य तेषां पुरुषरूपकमिव कृत्वा तस्मिंस्तामावृतं कुर्युरथैनान्छरीरैराहृतैः संस्पृश्यो
द्वासयेयुरध्यर्धशतं काये सक्थिनी द्विपंचाशे च विंशे चोरुद्विपंचविंशे शेषं तु शिरस्युपरि दध्यात्सातत्र प्रायश्चित्तिः ॥ २ ॥
तदाहुय स्याग्निहोत्र्युपावसृष्टा दुह्यमानोपविशेत्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति तामभिमंत्रयेत् यस्माद्धीषानि षीदसिततो नो अभ
यंकृधि ॥ पशून्सर्वाङ्गोपाय नमोरुद्राय मीढुष इति तामुत्थापयेदुदस्था देव्यदितिरायुर्यज्ञपतावधात् ॥ इंद्राय कृण्व
तीभागं मित्राय वरुणाय चेत्यथा स्याउदपात्रं मूधसिचमुखे चोपगृहीयादथैनां ब्राह्मणाय दद्यात्सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुय
स्याग्निहोत्र्युपावसृष्टा दुह्यमानावाश्येत कातत्र प्रायश्चित्तिरित्यत्र शनायां हुवा एषां यजमानस्य प्रतिख्याय वाश्यते तामन्नम

प्यादयेच्छांत्यैशांतिर्वाऽअन्नसूयवसाङ्गमघतीहिमूयाइतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टादुह्यमाना
 स्पंदेतकातत्रप्रायश्चित्तिरितिसायत्तत्रस्कंदयेत्तदभिमृश्यजपेद्यदद्यदुग्धं पृथिवीमसृष्टयदोषधीरत्यसृपद्यदापः ॥ पयो
 गृहेषुपयोअध्यायापयोवत्सेषुपयोअस्तुतन्मयीतितत्रयत्परिशिष्टंस्यात्तेनजुहुयाद्यद्यलंहोमायस्याद्यद्युवैसर्वसिक्तंस्याद
 थान्यामाहूयतांदुग्ध्वातेनजुहुयादात्वेवश्रद्धायैहोतव्यंसातत्रप्रायश्चित्तिः ॥ ३ ॥ तदाहुर्यस्यसायंदुग्धंसान्नाय्यंदुष्येद्वा
 पहरेद्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरितिप्रातर्दुग्धं द्वैधंकृत्वातस्यान्यतरांभक्तिमातच्यतेनयजेतसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्यप्रा
 तर्दुग्धंसान्नाय्यंदुष्येद्वापहरेद्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरित्यैद्रंवामाहेंद्रंवापुरोळाशंस्यस्थानेनिरूप्यतेनयजेतसातत्रप्रायश्चि
 त्तिस्तदाहुर्यस्यसर्वमेवसान्नाय्यंदुष्येद्वापहरेद्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरित्यैद्रंवामाहेंद्रंवेतिसमानंसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्य
 स्यसर्वाण्येवहवींषिदुष्येयुर्वापहरेयुर्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरित्याज्यस्यैनानियथादेवतंपरिकल्प्यतयाज्यहविषेष्टायजेता
 तोन्यामिष्टिमनुल्बणांतन्वीतयज्ञोयज्ञस्यप्रायश्चित्तिः ॥ ४ ॥ तदाहुर्यस्याग्निहोत्रमधिश्रितममेध्यमापद्येतकातत्रप्रा
 यश्चित्तिरितिसर्वमेवैनत्सुच्यभिपर्यासिच्यप्राहुदेत्याहवनीर्यैहेतांसमिधमभ्यादधात्यथोत्तरतआहवनीयस्योष्णंभस्म
 निरुह्यजुहुयान्मनसावाप्राजापत्ययावर्चातच्छ्रुतंवाहुतंवाहुतंवास्यद्वोकस्मिन्नृत्नीतैयदिद्वयोरेषएवकल्पस्तच्चेद्वपनयितुंशक्नुया
 त्त्रिष्विच्यैतद्दुष्टमदुष्टमभिपर्यासिच्यतस्ययथोन्नीतीत्यात्तथाजुहुयात्सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्याग्निहोत्रमधिश्रितं

स्कंदतिवाविष्यंदतेवाकातत्रप्रायश्चित्तिरिति तदहिरूपनिनयेच्छांत्यैशांतिर्वा आपोऽथैनदक्षिणेनपाणिनाभिमृश्यजप
तिदिवंतृतीयंदेवान्यज्ञोगात्ततोमाद्रविणमाष्टांतरिक्षंतृतीयंपितृन्यज्ञोगात्ततोमाद्रविणमाष्टपृथिवींतृतीयंमनुष्यान्य
ज्ञोगात्ततोमाद्रविणमाष्टययोरोजसास्कभितारजांसीतिवैष्णुवारुणीमृचंजपतिविष्णुवैयज्ञस्यदुरिष्टंपातिवरुणःस्विष्टंत
योरुभयोरेवशांत्यैसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्याग्निहोत्रमधिश्रितंप्रादुदायन्स्खलतेवापिवाभ्रंशतैकातत्रप्रायश्चित्तिरि
तिसयद्युपनिवर्तयेत्स्वर्गाल्लोकाद्यजमानमावर्तयेदत्रैवास्मा उपविष्टायैतमग्निहोत्रपरीशेषमाहरेयुस्तस्ययथोन्नीतीत्यात्त
थाजुहुयात्सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुरथयदिसुग्भिद्येतकातत्रप्रायश्चित्तिरित्यन्यांसुचमाहृत्यजुहुयादथैनांसुचंभिन्नामा
हवनीयेभ्यादध्यात्प्राग्दंडांप्रत्यक्पुष्करांसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्याहवनीयेहाग्निर्विद्येतांथगार्हपत्यउपशाम्येत्कात
त्रप्रायश्चित्तिरितिसयदिप्रांचमुद्धरेत्प्रायतनाज्यवेतयत्प्रत्यंचमसुरवद्यज्ञंतन्वीतयन्मथेद्भ्रातृव्यंयजमानस्यजनयेद्यद
नुगमयेत्प्राणोयजमानंजह्यात्सर्वमेवैनंसहभस्मानंसमोप्यगार्हपत्यायतनेनिधायाऽथप्रांचमाहवनीयमुद्धरेत्सातत्रप्राय
श्चित्तिः ॥ ५ ॥ तदाहुर्यस्याग्नावग्निमुद्धरेयुःकातत्रप्रायश्चित्तिरितिसयद्यनुपश्येदुदूह्यपूर्वमपरंनिदध्याद्यद्यनानुपश्ये
त्सोमयेग्निवतेष्टाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येअग्निनाग्निःसमिध्यतेत्वंह्यग्नेअग्निनेत्याहुतिंवाहवनीयेजुहु
यादग्नयेग्निवतेस्वाहेति सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्याहवनीयेसिथःसंसृज्येयातांकातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोमये

वीतयेऽष्टाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये अग्नौ अयाहि वीतये यो अग्निदेव वीतय इत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयाद
 ग्नये वीतये स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हुयस्य सर्व एवाग्नयो मिथः संसृज्येरन्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सोमये विविचयेऽ
 ष्टाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये स्वर्णवस्तोरुषसामरोचित्वा मग्ने मानुषीरीळते विश इत्याहुतिं वाहवनीये जुहु
 यादग्नये विविचये स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हुयस्याग्नयो न्यैरग्निभिः संसृज्येरन्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सोमये क्षामव
 ते ष्टाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये अक्रंददग्निः स्तनयन्निवद्यौरधायथानः पितरः परास इत्याहुतिं वाहवनीये
 जुहुयादग्नये क्षामवते स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिः ॥६॥ तदा हुयस्याग्नयो ग्राम्येणाग्निना संदह्येरन्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति
 सोमये संवर्गाया ष्टाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये कुवित्सुनोगविष्टये मानो अस्मिन्महांधन इत्याहुतिं वाहव
 नीये जुहुयादग्नये संवर्गाय स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हुयस्याग्नयो दिव्येनाग्निना संसृज्येरन्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सो
 मये प्सुमतेऽष्टाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये अप्सवग्ने सधिष्टवमयो दधे मे धिरः पूतदक्ष इत्याहुतिं वाहवनीये
 जुहुयादग्नये प्सुमते स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हुयस्याग्नयः शवाग्निना संसृज्येरन्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सोमये शुचये
 ऽष्टाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये अग्निः शुचि वृत्तमं उदग्ने शुचयस्तवेत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयादग्नये शुचये
 स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हुयस्याग्नय आरण्येनाग्निना संदह्येरन्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति समे वारोपयेदरणीवोल्मुकं

वामोक्षयेद्यद्याहवनीयाद्यदिगार्हपत्याद्यदिनशक्यात्सोमयेसंवर्गायाष्टाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्योक्तेयाज्यानुवाक्ये
 आहुतिंवाहवनीयेजुहुयादग्नयेसंवर्गायस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिः ॥ ७ ॥ तदाहुयआहिताग्निरुपवसथेश्रुकुर्वीतकातत्र
 प्रायश्चित्तिरितिसोमयेव्रतभृतेऽष्टाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येत्वमग्नेव्रतभृच्छुचिर्ब्रतानिविभ्रद्रतपाअ
 दब्धइत्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादग्नयेव्रतभृतेस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयआहिताग्निरुपवसथेव्रत्यमापद्येतकात
 त्रप्रायश्चित्तिरितिसोमयेव्रतपतयेष्टाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येत्वमग्नेव्रतपाअसियद्वोवयंप्रमिनामव्रता
 नीत्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादग्नयेव्रतपतयेस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयआहिताग्निरमावास्यांपौर्णमासींवातीयां
 त्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोमयेपथिकृतेऽष्टाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येवेत्थाहिवेधोअध्वनआदेवानाम
 पिपंथामगन्मैत्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादग्नयेपथिकृतेस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयस्यसर्वएवाग्नेयउपशाम्येरन्का
 तत्रप्रायश्चित्तिरितिसोमयेतपस्वतेजनद्वतेपावकवतेष्टाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येआयाहितपसाजने
 ष्वानोयाहितपसाजनेष्वित्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादग्नयेतपस्वतेजनद्वतेपावकतेस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिः ॥ ८ ॥
 तदाहुयआहिताग्निराग्रयणेनानिष्ट्वानवानंप्राश्नीयात्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोमयेवैश्वानरायद्वादशकपालंपुरोळाशं
 निर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येवैश्वानरोअजीजजत्पुष्टोदिविपुष्टोअग्निःपृथिव्यामित्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादग्नयेवैश्वान

ऐ. ब्रा.

॥ ४ ॥

रायस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयआहिताग्निर्यदिकपालंनश्येत्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोऽग्निभ्यांद्विकपालंपुरोळा
 शंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येअश्विनावर्तिरस्मदागोमतानासत्यारथेनेत्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादश्विभ्यांस्वाहेतिसात
 त्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयआहिताग्निर्यदिपवित्रंनश्येत्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोऽग्नयेपवित्रवतेष्टाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्य
 याज्यानुवाक्येपवित्रंतेविततंब्रह्मणस्पतेतपोष्पवित्रंविततंदिवस्पदइत्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादग्नयेपवित्रवतेस्वाहेति
 सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयआहिताग्निर्यदिहिरण्यंनश्येत्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोऽग्नयेहिरण्यवतेष्टाकपालंपुरोळाशंनि
 र्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येहिरण्यकेशोरजसोविसारआतेसुपर्णाअमिनंतंएवैरित्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादग्नयेहिरण्यवते
 स्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयआहिताग्निर्यदिप्रातरस्नातोऽग्निहोत्रंजुहुयात्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोऽग्नयेवरुणायाष्टा
 पालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येत्वंनोअग्नेवरुणस्यविद्वान्तस्त्वंनोअग्नेवमोभवोतीत्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादग्न
 येवरुणायस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयआहिताग्निर्यदिसूतकान्नंप्राश्नीयात्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोऽग्नयेतंतुमते
 ष्टाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येतंतुतन्वन्नजसोभानुमन्विह्यक्षानहोनह्यतनोतसोम्याइत्याहुतिंवाहवनीये
 जुहुयादग्नयेतंतुमतेस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयआहिताग्निर्जीवेमृतशब्दंश्रुत्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोऽग्नयेसु
 रभिमतंष्टाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येअग्निहोतान्यसिदद्यजीयान्तसाध्वीमकर्देववीतिनोअद्येत्याहुतिंवा

स. पं.

अ. २

॥ ९४ ॥

हवनीये जुह्यादग्नये सुरभिर्मते स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हुय आहिताग्निर्यस्य भार्या गौर्वायमौ जनयेत्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सोमये मरुत्वते त्रयोदशकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्यं मरुतो यस्य हि क्षयं ऽरा इवेदचरमा अहेवेत्याहुतिं वा हवनीये जुह्यादग्नये मरुत्वते स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हुरपत्नी कोप्यग्निहोत्रमाहरेत् ॥ नाहरेत् इति ॥ आहरेदित्याहुयं दिनाहरेद नद्धा पुरुषः को नद्धा पुरुष इति न देवान्न पितृन्मनुष्या इति तस्मादपत्नी कोप्यग्निहोत्रमाहरेत्तदेषा भियज्ञगाथा गीयते ॥ यजेत्सौत्रामण्यामपत्नी कोप्यसोमपः ॥ मातापितृभ्यामनृणार्थाद्यजेति वचनाच्छ्रुतिरिति तस्मात्सौम्यं याजयेत् ॥ ९ ॥ तदा हुर्वाचापत्नी कोग्निहोत्रं कथमेव जुहोति निविष्टे मृतापत्नी नष्टा वाग्निहोत्रे कथमग्निहोत्रं जुहोति पुत्रान्पौत्रान्नष्टानित्याहु रस्मिंश्च लोके मुष्मिंश्चास्मिं लोके यं स्वर्गोऽस्वर्गेण स्वर्गलोकमारुरोहेत्यमुष्यैवलोकस्य संततिं धारयति यस्यैषां पत्नी नैच्छेत्तस्मादपत्नी कस्या धानं कुर्वीत्यपत्नी कोग्निहोत्रं कथमग्निहोत्रं जुहोति श्रद्धापत्नी सत्यं यजमानः श्रद्धासत्यं तदित्युत्तमं मिथुनं श्रद्धया सत्येन मिथुनेन स्वर्गलोकान्जयतीति ॥ १० ॥ तदा हुयं दर्शपूर्णमासयोरुपवसति न हवा अत्र तस्य देवा हविरश्रंति तस्मादुपवसत्युत मे देवा हविरश्रीयुरिति पूर्वापौर्णमासी मुपवसेदिति पैंग्यमुत्तरामिति कौषीतकं यापूर्वापौर्णमासी सानुमतिर्योत्तरासाराकाया पूर्वामावास्या सा सिनीवाली योत्तरा सा कुहूयां पयस्तमिया दभ्युदियादिति

ऐ. आ.

॥ ५ ॥

सातिथिः पूर्वापौर्णमासीमुपवसेदनिज्ञायपुरस्तादमावास्यायांचंद्रमसंयदुपैतियद्यजतेतेनसोमं क्रीणंतितेनोत्तरामुत्तरार
 मुपवसेदुत्तराणिहवैसोमोयजतेसोममनुदैवतमेतद्वैदेवसोमंयच्चंद्रमांस्तस्मादुत्तरामुपवसेत् ॥ ११ ॥ तदाहुर्यस्याग्निम
 नुद्धृतमादित्योभ्युदियाद्वाभ्यस्तमियाद्वाप्रणीतोवाप्राग्धोमादुपशाम्यैत्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिहिरण्यंपुरस्कृत्यसायमु
 द्धरेज्ज्योतिर्वैशुक्रंहिरण्यंज्योतिःशुक्रमसौतदेवतज्ज्योतिःशुक्रंपश्यन्नुद्धरतिरजतमंतर्धायप्रातरुद्धरेदेतद्रात्रिरूपंपुरासं
 भेदाच्छायानामाहवनीयमुद्धरेन्मृत्युवैतमश्छायांतेनैवतज्ज्योतिषामृत्युंतमश्छायांतरतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्य
 स्यगार्हपत्याहवनीयावंतरेणाऽनोवारथोवाश्वावाप्रतिपद्येतकातत्रप्रायश्चित्तिरितिनेनन्मनसिकुर्यादित्याहुःरात्मन्यस्य
 हिताभवंतीतितच्चेन्मनसिकुर्वीतगार्हपत्यादविच्छिन्नामुदकधारांहरेंतंतुंतन्वन्नजसोभानुमन्विहीत्याहवनीयात्सातत्र
 प्रायश्चित्तिस्तदाहुःकथमग्नीनन्वादधानोन्वाहार्यपचनमाहारयेत् ॥ नाहारयेत्इति ॥ आहारयेदित्याहुःप्राणा
 न्वाएषोभ्यात्मन्धत्तैयोग्नीनाधत्तैतेषामेषोन्नादतमोभवतियदन्वाहार्यपचनस्तस्मिन्नेतामाहुतिंजुहोत्यग्नयेन्नादायान्नप
 तयेस्वाहैत्यन्नादोहान्नपतिर्भवत्यश्रुतेप्रजयान्नाद्यंयएवंवेदांतरेणगार्हपत्याहवनीयौहोष्यन्तसंचरेतैतेनहवाएनंसंचरमा
 णमग्नयोविदुरयमस्मासुहोष्यतीत्येतेनहवाअस्यसंचरमाणस्यगार्हपत्याहवनीयौपाप्मानमपहतःसोपहतपाप्मोर्ध्वःस्व
 र्गलोकमेतीतिवैब्राह्मणमुदाहरंतितदाहुःकथमग्नीनन्धत्तैत्यनुपसिष्टेत्तमोष्यवाप्रत्येत्याहरहर्वेतितूष्णीमित्याहुस्तूष्णीवैश्रे

स. पं.

अ. २

॥ ९५ ॥

यस आकांक्षंतेऽथाप्याहुरहरहर्वा एते यजमानस्याश्रद्धयोद्भासनात्सप्लावनाद्विभ्यतितानुपतिष्ठेत्तैर्वाऽभयं वोभयं मेस्त्वित्यभयं हैवास्मै भवत्यभयं हैवास्मै भवति ॥ १२ ॥ ॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥

हरिश्चन्द्रो ह वै धसं ऐक्ष्वाको राजा पुत्र आसत् तस्य ह शतं जाया बभूवुस्तासु पुत्रं न लेभेत् तस्य ह पर्वत नारदौ गृह ऊषतुः सह नारदं पप्रच्छ यद्विमं पुत्रमिच्छंति ये विजानंति ये च न ॥ किं स्वित् पुत्रेण विंदते तन्म आचक्ष्व नारदे तिस्र एकाया पृष्टो दशभिः प्रत्युवाच ॥ ऋणमस्मिन्त्संनयत्यमृतत्वं च गच्छति ॥ पिता पुत्रस्य जातस्य पश्येच्च जीवतो मुखं ॥ यावंतः पृथिव्यां भोगाया वंतो जातवेदसि ॥ यावंतो अप्सु प्राणिनां भूयान् पुत्रे पितुस्ततः ॥ शश्वत् पुत्रेण पितरौऽत्यायन्बहुलं तमः ॥ आत्मा हि जज्ञात्मनः स इरावत्य तितारिणी ॥ किं नुमलं किमजिनं किमुश्मश्रूणि किंतपः ॥ पुत्रं ब्रह्माण इच्छध्वं सवै लोको वदावदः ॥ अन्नं ह प्राणः शरणं ह वासो रूपं हिरण्यं पशवो विवाहाः ॥ सखा ह जाया कृपणं ह दुहिता ज्योतिर्ह पुत्रः परमेव्यो मन् ॥ पतिर्जायां प्रविशति गर्भो भूत्वा समातरं ॥ तस्यां पुनर्नवो भूत्वा दशमे मासि जायते ॥ तज्जाया जाया भवति यदस्यां जायते पुनः ॥ आभूतिरेषा भूतिर्बीजमेतन्निधीयते ॥ देवाश्चैतामृषयश्च तेजः समभरन्महत् ॥ देवामनुष्यान् ब्रुवन्नेषावोजननी पुनः ॥ नापुत्रस्य लोको स्तीति तत्सर्वं पशवो विदुः ॥ तस्मात् पुत्रो मातरं स्वसारं चाधिरोहति ॥ एष पंथा उरु गायः सुशेवो

ऐ. ब्रा.

॥ ६ ॥

यंपुत्रिणआक्रमंतेविशोकाः ॥ तंपश्यंतिपशवोवयांसिचतस्मात्तेमात्रापिमिथुनीभवंतीतिहस्माआख्याय ॥ १३ ॥
 अथैनमुवाचवरुणंराजानमुपधावपुत्रोमेजायतांतेनत्वायजाइतितथेति सवरुणंराजानमुपससारपुत्रोमेजायतांतेनत्वा
 यजाइतितथेति तस्यहपुत्रोजज्ञैरोहितोनामतंहोवाचाऽजनिवैतेपुत्रोयजस्वमानेनेतिसहोवाचयदावैपशुर्निर्दशोभवत्य
 थसमेध्योभवतिर्निर्दशोन्वस्त्वथत्वायजाइतितथेति सहनिर्दशआसतंहोवाचनिर्दशोन्वभूद्यजस्वमानेनेतिसहोवाचय
 दावैपशोर्दंताजायंतैथसमेध्योभवतिर्दंतान्वस्यजायंतामथत्वायजाइतितथेति तस्यहदंताजज्ञिरेतंहोवाचाऽज्ञतवाअ
 स्यदंतायजस्वमानेनेतिसहोवाचयदावैपशोर्दंताःपद्यंतैथसमेध्योभवतिर्दंतान्वस्यपद्यंतामथत्वायजाइतितथेति तस्यह
 दंताःपेदिरेतंहोवाचापत्सतवाअस्यदंतायजस्वमानेनेतिसहोवाचयदावैपशोर्दंताःपुनर्जायंतैथसमेध्योभवतिर्दंतान्वस्य
 पुनर्जायंतामथत्वायजाइतितथेति तस्यहदंताःपुनर्जज्ञिरेतंहोवाचाऽज्ञतवाअस्यपुनर्दंतायजस्वमानेनेतिसहोवाचयदा
 वैक्षत्रियःसान्नाहुकोभवत्यथसमेध्योभवतिसन्नाहंनुग्रामोत्वथत्वायजाइतितथेति सहसन्नाहंप्रापत्तंहोवाचसन्नाहंनुग्रा
 मोद्यजस्वमानेनेतिसतथेत्युक्त्वापुत्रमामंत्रयामासंततायं वैमह्यंत्वामददाद्धंतत्वयाहमिमंयजाइतिसहनेत्युक्त्वाधनुरा
 दायारण्यमपातस्थौससंवत्सरमरण्येचचार ॥ १४ ॥ अथहैक्ष्वाकंवरुणोजग्राहतस्यहोदरंजज्ञेतदुहरोहितःशुश्रावसो

स. पं.

अ. ३

॥ ९६ ॥

रण्याद्भाममेयायतमिन्द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ नानाश्रान्ताय श्रीरस्तीतिरोहितशुश्रुम ॥ पापोनृषद्वरो जनैर्द्रुचर
तः सखाचरैवेति चरैवेति वैमा ब्राह्मणो वोचदितिह ॥ द्वितीयं संवत्सरमरण्ये च चारं सोरण्याद्भाममेयायतमिन्द्रः पुरुषरूपे
ण पर्येत्योवाच ॥ पुष्पिण्यौ चरतो जंघे भूष्णुरात्मा फलग्रहिः ॥ शेरेस्य सर्वे पाप्मानः श्रमेण प्रपथे हताश्चरैवेति चरैवेति वैमा
ब्राह्मणो वोचदितिह ॥ तृतीयं संवत्सरमरण्ये च चारं सोरण्याद्भाममेयायतमिन्द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ आस्ते भग आ
सीनस्योर्ध्वं स्तिष्ठति तिष्ठतः ॥ शेते निपद्यमानस्य चराति चरतो भगश्चरैवेति चरैवेति वैमा ब्राह्मणो वोचदितिह ॥ चतुर्थं संव
त्सरमरण्ये च चारं सोरण्याद्भाममेयायतमिन्द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ कलिः शयानो भवति संजिहानस्तु द्वापरः ॥ उत्ति
ष्ठस्वेता भवति कृतं संपद्यते चरंश्चरैवेति चरैवेति वैमा ब्राह्मणो वोचदितिह ॥ पंचमं संवत्सरमरण्ये च चारं सोरण्याद्भाममेया
यतमिन्द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ चरन्वैमधुर्विंदति चरन्त्स्वादुमुदुंबरं ॥ सूर्यस्य पश्य श्रेमाणं योनतं द्रयते चरंश्चरैवेति
चरैवेति वैमा ब्राह्मणो वोचदितिह ॥ षष्ठं संवत्सरमरण्ये च चारं सोरण्याद्भाममेयायतमिन्द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ हत्रयः पुत्रा आसुः शुनः पुच्छः शुनः शेषः शुनोलांगूल इति तं होवाच ऋषे हंतेशतं ददाम्यहं मेषामेकेनात्मानं निष्क्रीणा इति स
ज्येष्ठं पुत्रं निगृह्णान उवाच नन्विममिति नो एवेममिति कनिष्ठं माता तौ ह मध्यमे संपादयां च क्रतुः शुनः शेषे तस्य ह शतं दत्त्वास
तमादाय सोरण्याद्भाममेयाय सपितरमेत्योवाच तस्य हंता ह मनेनात्मानं निष्क्रीणा इति सवरुणं राजानमुपससारं नेन त्वाय

ऐ. ब्रा.

॥ ७ ॥

जाइतितथेतिभूयान्वैब्राह्मणःक्षत्रियादितिवरुणउवाचतस्माएतंराजसूयंयज्ञक्रतुंप्रोवाचतमेतमभिषेचनीयेपुरुषंपशु
 मालेभे॥१५॥तस्यहविश्वामित्रोहोतासीज्जमदग्निरध्वर्युर्वसिष्ठोब्रह्मायास्यउद्गातातस्माउपाकृतायनियोक्तारंनविविदुः
 सहोवाचाजीगर्तःसौयवसिर्मह्यमपरंशतंदत्ताऽहमेनंनियोक्ष्यामीतितस्माअपरंशतंददुस्तंसनिनियोजतस्माउपाकृताय
 नियुक्तायाप्रीतायपर्यग्निकृतायविशसितारंनविविदुःसहोवाचाजीगर्तःसौयवसिर्मह्यमपरंशतंदत्ताऽहमेनंविशसिष्या
 मीतितस्माअपरंशतंददुःसोसिनिःशानण्यायाऽथहशुनःशेपईक्षांचक्रेमानुषमिववैमाविशसिष्यंतिहंताहंदेवताउपधा
 वामीतिसप्रजापतिमेवप्रथमंदेवतानामुपससारंकस्यनूनंकतमस्यामृतानामित्येतयर्चातंप्रजापतिरुवाचाग्निरवैदेवानाने
 दिष्ठस्तमेवोपधावेतिसोग्निमुपससाराग्नेर्वयंप्रथमस्यामृतानामित्येतयर्चातमग्निरुवाचंसवितावैप्रसवानामीशैतमेवोपधा
 वेतिससवितारमुपससाराभित्वादेवसवितरित्येतेनतृचेनतंसवितोवाचंवरुणायवैराज्ञेनियुक्तोसितमेवोपधावेतिसवरु
 णंराजानमुपससारातउत्तराभिरेकत्रिंशतातंवरुणउवाचाग्निरवैदेवानांमुखंसुहृदयतमस्तंनुस्तुह्यथत्वोत्सक्ष्यामइतिसो
 ग्निंतुष्टावातउत्तराभिर्द्वाविंशत्यातमग्निरुवाचंविश्वान्नुदेवान्स्तुह्यथत्वोत्सक्ष्यामइतिसविश्वान्देवांस्तुष्टावनमोमहज्यो
 नमोअर्भकेभ्यइत्येतयर्चातंविश्वेदेवाञ्चुरिंद्रोवैदेवानामोजिष्ठोवलिष्ठःसहिष्ठःसत्तमःपारयिष्णुतमस्तंनुस्तुह्यथत्वोत्स
 क्ष्यामइतिसइंद्रंतुष्टावयच्चिद्धिसत्यसोमपाइतिचतनसूक्तोत्तरस्यचपंचदशभिस्तस्माइंद्रःस्तूयमानःप्रीतोमनसाहिर

स. पं.

अ. ३

॥ ९७ ॥

ण्यरथंददौतमेतयाप्रतीयायशश्वदिंद्रइतितमिंद्रउवाचाश्विनौनुस्तुह्यथत्वोत्सक्ष्यामइतिसोश्विनौतुष्टावातउत्तरेणतृ
 चेनतमश्विनाऊचतुरुषसंनुस्तुह्यथत्वोत्सक्ष्यामइतिसउषसंतुष्टावातउत्तरेणतृचेनतस्यहस्मच्युक्त्याविपाशोमुमुचै
 कनीयऐक्ष्वाकस्योदरंभवत्युत्तमस्यामेवच्युक्त्याविपाशोमुमुचैऽगदऐक्ष्वाकआस ॥ १६ ॥ तमृत्विजऊचुस्त्वमेवनोस्या
 हःसंस्थामधिगच्छेत्यथहैतंशुनःशेपोजःसंवददर्शतमेताभिश्चतसृभिरभिसुषावयच्चिद्धित्वंगृहेगृहइत्यथैनंद्रोणकलश
 मभ्यवनिनायोच्छिष्टंचम्बोर्भरेत्येतयर्चाथहास्मिन्नन्वारब्धेपूर्वाभिश्चतसृभिःसस्वाहाकाराभिर्जुवहांचकाराथैनमवभृ
 थमभ्यवनिनायत्वंनोअग्नेवरुणस्यविद्वानित्येताभ्यामथैनमतऊर्ध्वमग्निमाहवनीयमुपस्थापयांचकारंशुनश्चिच्छेपंनिदि
 तंसहस्रादित्यथहशुनःशेपोविश्वामित्रस्यांकमाससादसहोवाचाजीगर्तःसौयवसिर्ऋषेपुनर्मेपुत्रंदेहीतिनेतिहोवाचविश्वा
 मित्रोदेवावाइमंमह्यमरासतेतिसहदेवरातोवैश्वामित्रआसंतस्यैतेकापिलेयबाभ्रवाःसहोवाचाजीगर्तःसौयवसिस्त्वंवे
 हिविह्वयावहाइतिसहोवाचाजीगर्तःसौयवसिरांगिरसोजन्मनास्याजीगर्तःश्रुतःकविः ॥ ऋषेपैतामहात्तंतोर्मापगाःपुन
 रेहिमामितिसहोवाचशुनःशेपोऽदर्शुस्त्वाशासहस्तैनयच्छूद्रेष्वलप्सत ॥ गवांत्रीणिशतानित्वमवृणीथामदंगिरइतिस
 होवाचाजीगर्तःसौयवसिस्तद्वैमाताततपतिपापंकर्ममयाकृतं ॥ तदहंनिह्वेतुभ्यंप्रतियंतुशतागवामितिसहोवाचशुनः
 शेपोयःसकृत्पापकंकुर्यात्कुर्यादेनत्ततोपरं ॥ नापागाःशौद्रान्यायादसंधेयंत्वयाकृतमित्यसंधेयमितिहविश्वामित्रउपप

ऐ. ब्रा.

॥ ८ ॥

पादसहोवाचविश्वामित्रोभीमएवसौयवसिःशासनविशिशसिषुः ॥ अस्थान्मेतस्यपुत्रोभूर्ममैवोपेहिपुत्रतामितिसहोवा
चशुनःशेषःसवैयथानोज्ञपयाराजपुत्रतथावद ॥ यथैवांगिरसःसन्नुपेयांतवपुत्रतामितिसहोवाचविश्वामित्रोज्येष्ठोमेत्वं
पुत्राणांस्यास्तवश्रेष्ठाप्रजास्यात् ॥ उपेयादैवमेदायंतेनवैत्वोपमंत्रयइतिसहोवाचशुनःशेषःसंज्ञानानेषुवैब्रूयात्सौहार्दा
यमेश्रियै ॥ यथाहंभरतऋषभोपेयांतवपुत्रतामित्यथहविश्वामित्रःपुत्रानामंत्रयामासमधुच्छंदाःशृणोतनऋषभोरेणुरष्ट
कः ॥ येकेचभ्रातरस्थनांस्मैज्यैष्ठ्यायकल्पध्वमिति ॥१७॥ तस्यहविश्वामित्रस्यैकशतंपुत्राआसुःपंचाशदेवज्यायांसोमधु
च्छंदसःपंचाशत्कनीयांसस्तद्येज्यायांसोनतेकुशलंमेनिरेताननुव्याजहारान्तान्वःप्रजाभक्षीष्टेतितएतेंध्राःपुंड्राःशबराः
पुलिंदांमूतिबाइत्युदंत्यावहवोभवंतिवैश्वामित्रादस्यूनांभूयिष्ठाःसहोवाचमधुच्छंदाःपंचाशतासार्धयन्नःपितासंजा
नीतेतस्मिंस्तिष्ठामहेवयं ॥ पुरस्त्वासर्वेकुर्महेत्वामन्वंचोवयंस्मसीत्यथहविश्वामित्रःप्रतीतःपुत्रांस्तुष्टावतेवैपुत्राःपशुमं
तौवीरवंतोभविष्यथ ॥ येमानंमेनुगृह्णंतोवीरवंतमकर्तमा ॥ पुरएत्रावीरवंतोदेवरातेनगाथिनाः ॥ सर्वेराध्यास्थपुत्राए
षवःसद्विवाचनं ॥ एषवःकुशिकावीरोदेवरातस्तमन्वित ॥ युष्मांश्चदायंमउपेताविद्यायामुचविद्मसि ॥ तेसम्यंचोवैश्वा
मित्राःसर्वेसाकंसरातयः ॥ देवरातायतस्थिरैधृत्यैश्रैष्ठ्यायगाथिनाः ॥ अधीयतदेवरातोरिक्थयोरुभयोर्ऋषिः ॥ जहू
नांचाधिपत्येदैवेवेदेचगाथिनां ॥ तदेतत्परऋक्शतगाथिनांशेषमाख्यानंतद्धोताराज्ञेभिषिकायाचष्टैहिरण्यकशिपा

स. पं.

अ. ३

॥ ९८ ॥

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri
वासीन आचष्टे हिरण्यक शिपावासीनः प्रतिगुणं त्रिंशद्वै हिरण्यं यशसैवैनं तत्समं धनं त्रयोमिति चः प्रतिगरं एवं तथेति गा
थायां ओमिति वैदैवं तथेति मानुषं दैवेन चैवैनं तन्मानुषेण च पापादेन सः प्रमुच्यते तस्माद्यो राजा विजितीत्यादं प्ययजमान
आख्यापयेतैवैतच्छौनः शेषमाख्यानं न हास्मिन्नल्पं च नैनः परिशिष्यते सहस्रमाख्या त्रेदद्याच्छतं प्रतिगरि त्रं एते चैवासने
श्वेतश्चाश्वतरीरथो होतुः पुत्रकामाहाप्याख्यापयेरन्लभंते ह पुत्रान्लभंते ह पुत्रान् ॥ १८ ॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

प्रजापतिर्यज्ञमसृजत यज्ञं सृष्टमनु ब्रह्मक्षत्रे असृज्येतां ब्रह्मक्षत्रे अनुद्वयः प्रजा असृज्यं तं हुतादश्चाहुतादश्च ब्रह्मैवानुहुता
दः क्षत्रमनु हुताद एतावै प्रजा हुता दोय द्वाह्यणा अथैता अहुता दोय द्वाह्यो वैश्यः शूद्रस्ताभ्यो यज्ञ उदक्रामं तं ब्रह्मक्षत्रे अ
न्वैतां यान्येव ब्रह्मण आयुधानि तैर्ब्रह्मान्वैद्यानि क्षत्रस्य तैः क्षत्रमेतानि वै ब्रह्मण आयुधानि यद्यज्ञायुधान्यथैतानि क्षत्रस्यायु
धानि यदश्वरथः कवच इषु धन्वंतं क्षत्रमनन्वाप्यन्यवर्तता युधेभ्यो ह स्मास्य विजमानः पराडे वैत्यथैनं ब्रह्मान्वैत्तमाप्नोत्तमा
ह्वा परस्तान्निरुद्ध्यातिष्ठत्स आश्वः परस्तान्निरुद्धस्तिष्ठं ज्ञात्वा स्वान्यायुधानि ब्रह्मोपार्वतं तस्माद्धाप्येता हिं यज्ञो ब्रह्मण्येव ब्रा
ह्मणेषु प्रतिष्ठितोऽथैनं क्षत्रमन्वागच्छत्तदब्रवीदुपमास्मिन्यज्ञे ह्यस्वेति तत्तथेत्यब्रवीत्तद्वै निधाय स्वान्यायुधानि ब्रह्मण ए
वायुधैर्ब्रह्मणो रूपेण ब्रह्मभूत्वा यज्ञमुपावर्तस्वेति तथेति तत्क्षत्रं निधाय स्वान्यायुधानि ब्रह्मण एवायुधैर्ब्रह्मणो रूपेण ब्रह्मभू
त्वा यज्ञमुपावर्तत तस्माद्धाप्येता हिं क्षत्रियो यजमानो निधायैव स्वान्यायुधानि ब्रह्मण एवायुधैर्ब्रह्मणो रूपेण ब्रह्मभूत्वा यज्ञमु

ऐ. ब्रा.

॥ ९ ॥

पावर्तते ॥ १९ ॥ अथातो देवयजनस्यैव याच्यस्तदाहुयद्ब्राह्मणो राजन्यो वैश्यो दीक्षिष्यमाणः क्षत्रियं देवयजनं याचति कं
क्षत्रियो याचेदिति दैवं क्षत्रं याचेदित्याहुरादित्यो वै दैवं क्षत्रं मादित्य एषां भूतानामधिपतिः स यदहर्दीक्षिष्यमाणो भवति तद
हः पूर्वाह्ण एवोद्यंतं मादित्यमुपतिष्ठेत्तदंश्रेष्ठं ज्योतिषां ज्योतिरुत्तमं ॥ देवसवितर्देवं यजनं मे देहि देवयज्याया इति देवयजनं
याचति स यत्तत्र याचित उत्तरां सर्पत्योत्तथा ददामीति हैव तदाह तस्य हनकाचनरिष्टिर्भवति देवेन सवित्रा प्रसूतस्योत्तरोत्तरि
णीं हश्रियमश्रुतेऽश्रुतेऽहप्रजानामैश्वर्यमाधिपत्यं य एवमुपस्थाय याचित्वा देवयजनमध्यवसायं दीक्षते क्षत्रियः सन् ॥ २० ॥
अथात इष्टापूर्तस्यापरिज्यानिःक्षत्रियस्य यजमानस्य सपुरस्ताद्दीक्षाया आहुतिं जुहुयाच्चतुर्गृहीतमाज्यमाहवनीयं इष्टापूर्त
स्यापरिज्यान्यैपुनर्न इंद्रो मघवाददातु ॥ ब्रह्मपुनरिष्टं पूर्तं दात्स्वाहेत्यथानूबन्ध्यायै समिष्टयजुषामुपरिष्टात्पुनर्नो अग्निर्जा
तवेदाददातु ॥ क्षत्रं पुनरिष्टं पूर्तं दात्स्वाहेति सैषेष्टापूर्तस्यापरिज्यानिःक्षत्रियस्य यजमानस्य यदेते आहुती तस्मादेते होत
व्ये ॥ २१ ॥ तदुहस्माहसौ जात आराद्धिरजीत पुनर्वर्ण्यं वा एतद्यदेतेऽआहुती इति यथाह कामयेत तथैते कुर्याद्य इतो नुशासनं
कुर्यादिति मे त्वेव जुहुयाद्ब्रह्म प्रपद्ये ब्रह्म माक्षत्राद्गोपायतु ब्रह्मणे स्वाहेति तत्तदिति ३ ॥ ब्रह्म वा एष प्रपद्यते यो यज्ञं प्रपद्यते ब्र
ह्म वै यज्ञो यज्ञादुहवा एष पुनर्जायते यो दीक्षते तं ब्रह्म प्रपन्नं क्षत्रं न परिजिनाति ब्रह्म माक्षत्राद्गोपायत्वित्याह यथैनं ब्रह्म क्षत्रा

१ 'याच्यस्तदाहुः' इति भाष्यपाठः ।

CC-0. Prof. Satya Vrat Shastri Collection.

स. पं.

अ. ४

॥ १९ ॥

द्रोपायै ब्रह्मणे स्वाहेति तदेन त्रीणाति तदेन त्री तं क्षत्राद्गोपायं त्यथानूबन्ध्यायै समिष्टयजुषामुपरिष्ठात्क्षत्रं प्रपद्ये क्षत्रं मा ब्रह्म
 णोगोपायतु क्षत्राय स्वाहेति तत्तदिती ३॥ क्षत्रं वा एष प्रपद्यते योराष्ट्रं प्रपद्यते क्षत्रं हिराष्ट्रं तं क्षत्रं प्रपन्नं ब्रह्म न परिजिनाति क्षत्रं मा
 ब्रह्म णोगोपाय त्वित्याह यथैनं क्षत्रं ब्रह्म णोगोपायै तक्षत्राय स्वाहेति तदेन त्रीणाति तदेन त्री तं ब्रह्म णोगोपायति सैषेष्टापूर्तस्यै
 वापरिज्यानिः क्षत्रियस्य यजमानस्य यदेते आहुती तस्मादेते एव होतव्ये ॥ २२ ॥ अथैन्द्रो वै देवतया क्षत्रियो भवति त्रैष्टुभ
 श्छंदसा पंचदशस्तोमेन सोमो राज्येन राजन्यो बंधुना सह दीक्षमाण एव ब्राह्मणतामभ्युपैति यत्कृष्णाजिनमध्यूहति यद्दीक्षि
 तव्रतं चरति यदेन ब्राह्मणा अभिसंगच्छंते तस्य ह दीक्षमाणस्यैन्द्र एवेंद्रियमादत्ते त्रिष्टुब्धीर्य पंचदशः स्तोम आयुः सोमो राज्यं
 पितरो यशस्कीर्तिं मन्यो वा अयमस्मद्भवति ब्रह्म वा अयं भवति ब्रह्म वा अयमुपावर्तत इति वदंतः स पुरस्ताद्दीक्षायामाहुतिं हु
 त्वाऽहवनीयमुपतिष्ठेत् नेंद्रा देवताया एमि न त्रिष्टुभ श्छंदसो न पंचदशास्तोमांस्तसोमाद्राज्ञो न पित्र्याह्वं धोर्मा मइंद्र इन्द्रिय
 मादितमा त्रिष्टुब्धीर्यमा पंचदशस्तोम आयुर्मा सोमो राज्यं मा पितरो यशस्कीर्तिं स हेंद्रियेण वीर्येणायुषा राज्येन यशसा बंधु
 नाग्निं देवतामुपैमि गायत्रीं छंदस्त्रिवृतं स्तोमं सोमं राजानं ब्रह्म प्रपद्ये ब्राह्मणो भवामीति तस्य ह नेंद्र इन्द्रियमादत्ते न त्रिष्टुब्धीर्य
 न पंचदशः स्तोम आयुर्न सोमो राज्यं न पितरो यशस्कीर्तिं एवमेतामाहुतिं हुत्वाऽहवनीयमुपस्थाप्य दीक्षते क्षत्रियः सन्
 ॥ २३ ॥ अथाग्नेयो वै देवतया क्षत्रियो दीक्षितो भवति गायत्रि श्छंदसा त्रिवृतं स्तोमेन ब्राह्मणो बंधुना सहोदवस्यन्नेव क्षत्रियता

मभ्युपैतितस्यहोदवस्यतोऽग्निरेवतेजआदत्तैर्गायत्रीवीर्यं त्रिवृत्स्तोमआयुर्ब्राह्मणाब्रह्मयशस्कीर्तिमन्योवाअयमस्मद्भव
 तिक्षत्रंवाअयंभवतिक्षत्रंवाअयमुपावर्ततइतिवदंतःसोनूबंध्यायैसमिष्टयजुषामुपरिष्ठाद्धुत्वाहुतिमाहवनीयमुपतिष्ठेत
 नाग्नेर्देवतायाएर्मिनगायत्र्याश्छंदसोनत्रिवृतःस्तोमान्नब्रह्मणोबंधोर्मामेभिस्तेजआदितमागायत्रीवीर्यमात्रिवृत्स्तोमआ
 युर्माब्राह्मणाब्रह्मयशस्कीर्तिसहतेजसावीर्येणायुषाब्रह्मणायशसाकीर्त्यैर्द्रं देवतामुपैमित्रिष्टुभंछंदःपंचदशंस्तोमंसोमंरा
 जानैक्षत्रंप्रपद्येक्षत्रियोभवामि ॥ देवाःपितरःपितरौदेवायोस्मिससन्यजे ॥ स्वमइदमिष्टंस्वंपूर्तंस्वश्रांतंस्वहुतं ॥ तस्यमे
 यमग्निरुपद्रष्टायंवायुरुपश्रोतासावादित्योनुरुखातेदमहंयएवास्मिसोस्मीतितस्यहनाग्निस्तेजआदत्तैर्गायत्रीवीर्यंनत्रि
 वृत्स्तोमआयुर्नब्राह्मणाब्रह्मयशस्कीर्तियऽएवमेतामाहुतिंहुत्वाऽऽहवनीयमुपस्थायोदवस्यतिक्षत्रियःसन् ॥२४॥ अथा
 तोदीक्षायाआवेदनस्यैवतदाहुर्यद्ब्राह्मणस्यदीक्षितस्यब्राह्मणोदीक्षिष्टेतिदीक्षामावेदयंतिकथंक्षत्रियस्यावेदयेदितियथैवै
 तद्ब्राह्मणस्यदीक्षितस्यब्राह्मणोदीक्षिष्टेतिदीक्षामावेदयंत्येवमेवैतत्क्षत्रियस्यावेदयेत्पुरोहितस्यार्षेयेणेतितत्तदिति ३ ॥
 निधायवाएषस्वान्यायुधानिब्रह्मणएवायुधैर्ब्रह्मणोरूपेणब्रह्मभूत्वायज्ञमुपावर्तततस्मात्तस्यपुरोहितस्यार्षेयेणदीक्षामावे
 दयेयुःपुरोहितस्यार्षेयेणप्रवरंप्रवृणीरन् ॥२५॥ अथातोयजमानभागस्यैवतदाहुःप्राश्नीयात्क्षत्रियोयजमानभागां ३ ॥ न
 प्राश्नीयाइति ॥ यत्प्राश्नीयादहुताद्धुतंप्राश्यपापीयान्तस्याद्यन्नप्राश्नीयाद्यज्ञादात्मानमंतरियाद्यज्ञोवैयजमानभागः

सब्रह्मणेपरिहृत्यः पुरोहिताय तनंवापतक्षत्रियस्य द्वह्वार्धात्मो हवा एषक्षत्रियस्य यत्पुरोहित उपाह परोक्षेणैव प्राशितरु
 पमामोतिनास्य प्रत्यक्षं भक्षितो भवति यज्ञ उ हवा एष प्रत्यक्षं द्वह्वार्धात्मो हि सर्वो यज्ञः प्रतिष्ठितो यज्ञेय जमानो यज्ञ एव तद्य
 ज्ञमप्यत्यर्जतियथाप्स्वापो यथाग्नावग्निं तद्वै नातिरिच्यते तदनं न हिनस्ति तस्मात् सब्रह्मणे परिहृत्यो ग्नौ है के जुह्वति प्रजापते वि
 भान्नामलोकस्तस्मिंस्त्वादधामि सहयजमानेन स्वाहेति तत्तथान कुर्याद्यजमानो वै यजमान भागो यजमानं ह सो ग्नौ प्रवृणक्ति
 य एनं तत्र ब्रूयाद्यजमानमग्नौ प्रावाक्षीः प्रास्याग्निः प्राणान्धक्ष्यति मरिष्यति यजमान इति श्वत्तथा स्यात्तस्मात्तस्याशां नेया
 दाशां नेयात् ॥ २६ ॥ इति चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

विश्वं तरोहसौषधनः श्यापर्णां न्परिचक्षाणो विद्यापर्णं यज्ञमाजहेतद्भानुबुध्य श्यापर्णां स्तं यज्ञमाजग्मुस्ते हतदंतर्वेद्या
 सां च क्रिरेतान्हृद् द्योवा च पापस्य वा इमे कर्मणः कर्तार आसते पूता यैवा चो वदितारो यच्छ्यापर्णा इमानुत्थापयते मे मे तर्वेदि
 मा सिषते तितथेति तानुत्थापयां च क्रुस्ते होत्थाप्यमाना रुरु विरेयेते भ्यो भूतवीरेभ्यो सितमृगाः कश्यपानां सोमपीथमभिजि
 ग्युः पारिक्षितस्य जनमेजयस्य विकश्य पेयज्ञैस्ते तत्र वीरवंत आसुः कः स्वित्सोऽस्माकास्ति वीरो य इमं सोमपीथमभिजेष्यती
 त्ययमहमसि वो वीर इति होवाच रामो मार्गवेयो रामो हास मार्गवेयो नूचानः श्यापर्णां यस्तेषां होतिष्ठतामुवाचापि नुराज नि

१ 'त्सोऽस्माकमस्ति' इति भाष्यपाठः । अस्मीकं एष इति वक्तव्यं तानां मध्ये इति तत्रार्थः ।

तथं विदं वेदे रुथापयंतीति यस्त्वं कथं वेत्थ ब्रह्म बंधविति ॥ २७ ॥ यत्रैन्द्रं देवताः पर्यवृजन्विश्वरूपं त्वाष्ट्रमभ्यमंस्तं वृत्रमस्तु
 तयतीन्तं सालावृकेभ्यः प्रादादरुर्मघानवधीं हृहस्पतेः प्रत्यवधीदिति तत्रैन्द्रः सोमपीथेन व्यार्ध्यते तैन्द्रस्यानुव्यृद्धिं क्षत्रं सोमपी
 थेन व्यार्ध्यतापीन्द्रः सोमपीथे भवत्त्वष्टुरामुष्यसोमैतद्वृद्धमेवाद्यापि क्षत्रं सोमपीथेन सयस्तं भक्षं विद्याद्यः क्षत्रस्य सोमपीथेन
 व्यृद्धस्य येन क्षत्रं समृध्यते कथं तं वेदे रुथापयंतीति वेत्थ ब्राह्मणत्वं तं भक्षां ॥ वेदहीतितं वै नो ब्राह्मणब्रूहीतितं स्मै वै ते राज
 न्निति होवाच ॥ २८ ॥ त्रयाणां भक्षाणामेकमाहरिष्यंति सोमं वा दधि वा पो वा स यदि सोमं ब्राह्मणानां स भक्षो ब्राह्मणां स्तेन भ
 क्षेण जिन्विष्यति ब्राह्मणकल्पस्ते प्रजायामाजनिष्यत आदाय्यापाय्यावसायीयथा कामप्रयाप्यो यदा वै क्षत्रियायपापं भव
 ति ब्राह्मणकल्पोस्य प्रजायामाजायत ईश्वरो हास्माद्वितीयो वा तृतीयो वा ब्राह्मणतामभ्युपैतौः स ब्रह्म बंधवेन जिज्यूषितोऽ
 थ यदि दधिवैश्यानां स भक्षो वैश्यां स्तेन भक्षेण जिन्विष्यति वैश्यकल्पस्ते प्रजायामाजनिष्यते न्यस्य वलिकृदन्यस्याद्यो य
 था कामज्येयो यदा वै क्षत्रियायपापं भवति वैश्यकल्पोस्य प्रजायामाजायत ईश्वरो हास्माद्वितीयो वा तृतीयो वा वैश्यतामभ्यु
 पैतौः स वैश्यतया जिज्यूषितो थ यद्यपः शूद्राणां स भक्षः शूद्रां स्तेन भक्षेण जिन्विष्यति शूद्रकल्पस्ते प्रजायामाजनिष्यते न्य
 स्य प्रेष्यः कामोत्थाप्यो यथा कामवध्यो यदा वै क्षत्रियायपापं भवति शूद्रकल्पोस्य प्रजायामाजायत ईश्वरो हास्माद्वितीयो वा
 तृतीयो वा शूद्रतामभ्युपैतौः स शूद्रतया जिज्यूषितः ॥ २९ ॥ एते वै ते त्रयो भक्षाराज न्निति होवाच येषामाशानेयात्क्षत्रियो य

जमानोथास्यैषस्वोभक्षोन्यग्रोधस्यावरोधाश्चफलानिचौदुंबराण्याश्वत्थानिप्लाक्षार्ण्यमिषुणुयात्तानिभक्षयैत्सोस्यस्वोभ
 क्षोयतोवाअधिदेवायज्ञेनेष्ट्वास्वर्गलोकमायस्तत्रैतांश्चमसान्युब्जस्तन्यग्रीवाअभवद्भ्युब्जाइतिहाप्येनानेतर्ह्याचक्षतेकुरु
 क्षेत्रैतेहप्रथमजान्यग्रोधानांतेभ्योहान्येधिजातास्तेयन्यंचोरोहस्तस्मान्यङ्गोहतिन्यग्रोहोन्यग्रोहोवैनामंतन्यग्रोहंसंतं
 न्यग्रोधइत्याचक्षतेपरोक्षेणपरोक्षप्रियाइवहिदेवाः ॥ ३० ॥ तेषांयश्चमसानांरसोवाडित्तेवरोधाअभवन्नथयऊर्ध्वस्तानि
 फलान्येषहवावक्षत्रियःस्वाङ्गक्षान्नैतियोन्यग्रोधस्यावरोधांश्चफलानिचभक्षयत्युपाहपरोक्षेणैवसोमपीथमामोतिनास्यप्र
 त्यक्षंभक्षितोभवतिपरोक्षमिवहवाएषसोमोराजायन्यग्रोधःपरोक्षमिवैषब्रह्मणोरूपमुपनिगच्छतिन्यत्रियःपुरोधयैव
 दीक्षयैवप्रवरेणैवक्षत्रंवाएतद्वनस्पतीनांयन्यग्रोधःक्षत्रंराजन्योनिततइवहीहक्षत्रियोराष्ट्रेवसन्भवतिप्रतिष्ठितइवनित
 तइवन्यग्रोधोवरोधैर्भूम्यांप्रतिष्ठितइवतद्यत्क्षत्रियोयजमानोन्यग्रोधस्यावरोधांश्चफलानिचभक्षयत्यात्मन्येवतत्क्षत्रं
 वनस्पतीनांप्रतिष्ठापयतिक्षत्रआत्मानंक्षत्रेहवैसआत्मनिक्षत्रंवनस्पतीनांप्रतिष्ठापयतिन्यग्रोधइवावरोधैर्भूम्यांप्रतिराष्ट्रे
 तिष्ठत्युग्रंहास्यराष्ट्रमव्यथ्यंभवतियएवमेतंभक्षंभक्षयतिक्षत्रियोयजमानः ॥ ३१ ॥ अथयदौदुंबराण्यूर्जोवाएषोन्ना
 द्याद्वनस्पतिरजायतयदुदुंबरोभौज्यंवाएतद्वनस्पतीनामूर्जमेवासिस्तदन्नाद्यंभौज्यंचवनस्पतीनांक्षत्रेदधात्यथयदाश्व

तथानितेजसोवाएषवनस्पतिरजायतयदश्वत्थःसाम्राज्यंवाएतद्वनस्पतीनांतेजएवास्मिस्तत्साम्राज्यंचवनस्पतीनाक्षत्रे
 दधात्यथयत्प्लाक्षानियशसोवाएषवनस्पतिरजायतयत्प्लक्षःस्वाराज्यंचहवाएतद्वैराज्यंचवनस्पतीनांयशएवास्मिस्तत्स्वा
 राज्यवैराज्येचवनस्पतीनांक्षत्रेदधात्येतान्यस्यपुरस्तादुपकृष्टानिभवत्यथसोमंराजानंक्रीणंतितेराज्ञएवावृतोपवसथात्प्र
 तिवेशैश्चरत्यथौपवसथ्यमहरेतान्यध्वर्युःपुरस्तादुपकल्पयेताधिषवणंचर्माधिषवणेफलकैद्रोणकलशंदशापवित्रमद्रीन्पू
 तभृतंचाधवनीयंचस्थालीमुदंचनंचमसंचनद्यदेतद्राजानंप्रातरभिषुण्वंति तदेनानिद्वेधाविगृहीयादभ्यन्यानि सुनुयां
 न्माध्यंदिनायान्यानिपरिशिष्यात् ॥ ३२ ॥ तद्यत्रैतांश्चमसानुन्नयेयुस्तदेतंयजमानचमसमुन्नयेत्तस्मिन्देदर्भतरुणकेप्रा
 स्तेस्यातांतयोर्वषट्कृतैतःपरिधिपूर्वंप्रास्येद्वधिकाव्णोअकारिषमित्येतयर्चासस्वाहाकारयानुवषट्कृतैपरमादधिकाःशव
 सापंचकृष्टीरिति तद्यत्रैतांश्चमसानाहरेयुस्तदेतंयजमानचमसमाहरेत्तान्यत्रोद्धृष्टीयुस्तदेनमुपोद्धृष्टीयात्तद्यदेळांहोतोपह्व
 येतंयदाचमसंभक्षयेदथैनमेतयाभक्षयेद्यदत्रशिष्टंरसिनःसुतस्ययदिंद्रोअपिबच्छचीभिः ॥ इदंतदस्यमनसाशिवेनसोमं
 राजानमिहभक्षयामीतिशिवोहवाअस्माएषवानस्पत्यःशिवेनमनसाभक्षितोभवत्युग्रहास्यराष्ट्रमव्यथ्यंभवतियएवमेतं

भक्षं भक्षयति क्षत्रियो यजमानः शंनपि हृदे पीतः प्रण आयुर्जीवसे सोमतारीरित्यात्मनः प्रत्यभिमर्श ईश्वरो हवा एषो प्रत्य
भिमृष्टो मनुष्यस्यायुः प्रत्यवहर्तोरनर्हन्मा भक्षयतीति तद्यदेतेनात्मानमभिमृशत्यायुरेव तत्प्रतिरत आप्याय स्वसमेतु ते सं
तेपयांसि समुयंतु वाजा इति चमसमाप्यायत्यभिरूपाभ्यां यद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धम् ॥ ३३ ॥ तद्यत्रैतांश्चमसान्त्सादये
युस्तदेतं यजमानचमसं सादयेत्तान्यत्र प्रकंपयेयुस्तदेनमनु प्रकंपयेदथैनमाहृतं भक्षयेन्नराशंसपीतस्य देवसोमते मतिविदं ऊ
मैः पितृभिर्भक्षितस्य भक्षयामीति प्रातः सवने नाराशंसो भक्ष ऊर्वैरिति माध्यंदिने काव्यैरिति तृतीयसवनं ऊमावैपितरः प्रा
तः सवनं ऊर्वामाध्यंदिने काव्यास्तृतीयसवने तदेतत्पितृनेवामृतान्त्सवनभाजः करोति सर्वो हव सोमृत इति हस्माह प्रियव्र
तः सोमापौयः कश्च सवनभागित्यमृता हवा अस्य पितरः सवनभाजो भवैत्युग्रं हास्यराष्ट्रमव्यथ्यं भवति य एवमेतं भक्षं भक्षय
ति क्षत्रियो यजमानः समान आत्मनः प्रत्यभिमर्शः समानमाप्यायनं चमसस्य प्रातः सवनस्यैवावृता प्रातः सवने चरेयुर्माध्यं
दिनस्य माध्यंदिने तृतीयसवनस्य तृतीयसवने तमेवमेतं भक्षं प्रोवाच रामो मार्गवेयो विश्वं तराय सौषड्म नाय तस्मिन्होवाच
प्रोक्ते सहस्रमुहब्राह्मणतुभ्यंदद्वः स इया पर्ण उमेयज्ञ इत्येतमुहैव प्रोवाच तुरः कावषेयो जनमेजयाय पारिक्षितायैतमुहैव प्रो
चतुः पर्वतनारदै सोमकायसाहदे व्याय सहदेवाय सार्ज्याय वभ्रवे दैवा वृधाय भीमाय वैदर्भाय नम्रजिते गांधारायैतमुहैव
प्रोवाचाग्निः सनश्रुतायारिंदमायं क्रतुविदे जीमकव एतमुहैव प्रोवाच वसिष्ठः सुदासे पैजवनाय ते हते सर्व एव महज्जगमुरेतं भ

ऐ. ब्रा.

॥ १३ ॥

क्षंभक्षयित्वासर्वेहैवमहाराजाआसुरादित्यइवहस्यश्रियांप्रतिष्ठितस्तपतिसर्वाभ्योदिग्भ्योबलिमावहंतआदित्यइवहवै
श्रियांप्रतिष्ठितस्तपतिसर्वाभ्योदिग्भ्योबलिमावहत्युग्रंहास्यराष्ट्रमव्यथ्यंभवतियएवमेतंभक्षंभक्षयतिक्षत्रियोयजमानोय
जमानः ॥ ३४ ॥ इतिपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ इतिसप्तमपंचिकासमाप्ता ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ इतिसप्तमपंचिकासमाप्ता ॥

स. पं.

अ. ५

॥ १०३ ॥

॥ अथ अष्टमपंचिकाप्रारंभः ॥

ऐ. ब्रा.

॥ १ ॥

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःॐ ॥ अथातःस्तुतशस्त्रयोरैकाहिकप्रतिःसवनमैकाहिकंतृतीयसवनमेतेवैशांतेकृतेप्रति
ष्ठितेसवनेयदैकाहिकेशांत्यैकृष्ट्यैप्रतिष्ठित्याअप्रच्युत्याउक्तोमाध्यंदिनःपवमानोयउभयसाम्नोबृहत्पृष्ठस्योभेहिसामनी
क्रियेतैआत्वारथंयथोतयइदंवसोसुतमंधइतिराथंतरीप्रतिपद्राथंतरोनुचरःपवमानोक्थंवाएतद्यन्मरुत्वतीयपवमाने
वाअत्ररथंतरंकुर्वेतिबृहत्पृष्ठंसवीवधतायैतदिदंरथंतरंस्तुतमाभ्याप्रतिपदनुचराभ्यामनुशंसंत्यथोब्रह्मवैरथंतरंक्षत्रंबृह
द्ब्रह्मखलुवैक्षत्रात्पूर्वब्रह्मपुरस्तान्मउग्रंराष्ट्रमव्यथ्यमसदित्यथान्नवैरथंतरंमन्नमेवास्मैतत्पुरस्तात्कल्पयत्यथैयंवैपृथिवीर
थंतरंमियंखलुवैप्रतिष्ठाप्रतिष्ठामेवास्मैतत्पुरस्तात्कल्पयतिसमानइंद्रनिहवोविभक्तःसोहामुद्ब्रान्ब्राह्मणस्पत्यउभयसा
म्नोरूपमुभेहिसामनीक्रियेतैसमान्योधायाअविभक्तास्ताअहामैकाहिकोमरुत्वतीयःप्रगाथः ॥ १ ॥ जनिष्ठाउग्रःसहसे
तुरायेतिसूक्तमुग्रवत्सहस्वत्तत्क्षत्रस्यरूपमंद्रओजिष्ठइत्योजस्वत्तत्क्षत्रस्यरूपंवहुलाभिमानइत्यभिवंदभिभूत्यैरूपतदेका
दशचभवंत्येकादशाक्षरावैत्रिष्टुलैष्टुभोवैराजन्यओजोवाइंद्रियंवीर्यंत्रिष्टुवोजःक्षत्रंवीर्यंराजन्यस्तदेनमोजसाक्षत्रेणवी
र्येणसमर्धयतितद्गौरिवीतंभवत्येतद्वैमरुत्वतीयंसमृद्धंयद्गौरिवीतंतस्योक्तंब्राह्मणंत्वामिद्धिहवामहइतिबृहत्पृष्ठंभवतिक्ष
त्रंवैबृहत्क्षत्रेणैवतत्क्षत्रंसमर्धयत्यथोक्षत्रंवैबृहदात्मायजमानस्यनिष्केवल्यंतद्यद्बृहत्पृष्ठंभवतिक्षत्रंवैबृहत्क्षत्रेणैवैनंतत्सम
र्धयत्यथोज्यैष्ठ्यंवैबृहज्यैष्ठ्येनैवैनंतत्समर्धयत्यथोश्रैष्ठ्यंवैबृहच्छ्रैष्ठ्येनैवैनंतत्समर्धयत्यभित्वाशूरनोनुमइतिरथंतरमनुरू

अ. पं.

अ. १

॥ १०४ ॥

पंकुर्वैत्ययं वैलोको रथं तरमसौ लोको बृहदस्य वैलोको स्यात्सौ लोको नुरुपो मुख्यलोको स्यात्तं लोको नुरुपस्तद्यद्वयं तरमनुरुपं कु
र्वैत्युभावेव तल्लोको यजमानाय संभोगिनौ कुर्वैत्यथो ब्रह्मवैरथं तरं क्षत्रं बृहद्ब्रह्मणि खलु वैक्षत्रं प्रतिष्ठितं क्षत्रे ब्रह्माथो साम्न एव
सयोनितायै यद्वावानेति धार्या तस्या उक्तं ब्राह्मणं मुभयं शृण्वन्न इति सामप्रगाथं उभयसाम्नोरूपं मुभे हिसामनी क्रियेते
॥ २ ॥ तमुष्टुहियो अभिभूत्यो जा इति सूक्तं मभिवदभिभूत्यै रूपं षाढमुग्रं सहमानमाभिरित्युग्रवत्सहमानवत्तत्क्षत्रस्य
रूपं तत्पंचदशर्चं भवत्यो जो वा इन्द्रियं वीर्यं पंचदशं ओजः क्षत्रं वीर्यं राजन्यं स्तदेनमोजसा क्षत्रेण वीर्येण समर्धयति तद्भारद्वाजं
भवति भारद्वाजं वै बृहदा र्षेयेण सलोमैष हवा वक्षत्रिय यज्ञः समृद्धो यो बृहत्पृष्ठं स्तस्माद्यत्र क्वचक्षत्रियो यजेत बृहदेव तत्र पृष्ठं
स्यात्तत्समृद्धं ॥ ३ ॥ एकाहिका होत्रा एता वै शांताः कृष्णाः प्रतिष्ठिता होत्रा यदैकाहिकाः शांत्यै कृष्यै प्रतिष्ठित्या अप्रच्युत्यै
ताः सर्वरूपा भवन्ति सर्वसमृद्धाः सर्वरूपतायै सर्वसमृद्धौ सर्वरूपाभिर्होत्राभिः सर्वसमृद्धाभिः सर्वान्कामानवाप्नुवामेति त
स्माद्यत्र क्वचैकाहा असर्वस्तोमा असर्वपृष्ठा एकाहिका एव तत्र होत्राः स्युस्तत्समृद्धं मुक्थ एवायं पंचदशः स्यादित्याहुरो जो वा
इन्द्रियं वीर्यं पंचदशं ओजः क्षत्रं वीर्यं राजन्यं स्तदेनमोजसा क्षत्रेण वीर्येण समर्धयति तस्य त्रिंशत्स्तुतशस्त्राणि भवन्ति त्रिंशदक्ष
रा वै विराड्विराळनाद्यं विराज्ये वै नंतदन्नाद्ये प्रतिष्ठापयति तस्मात्तदुक्थः पंचदशः स्यादित्याहुर्ज्योतिःष्टोम एवाग्निष्टोमः
स्याद्ब्रह्म वैस्तोमानां त्रिवृत्क्षत्रं पंचदशं ब्रह्म खलु वैक्षत्रात्पूर्वं ब्रह्मपुरस्तान्मउग्रं राष्ट्रमव्यथ्य मसदिति विशः सप्तदशः शौद्रो व

ण एकविंशोविंशचैवास्मैतच्छौद्रं च वर्णमनुब्रूयाद्वैकुण्ठे तेषां वैस्त्रोमानं विबुद्धीर्यं पंचदशः प्रजातिः सप्तदशः प्रतिष्ठै
कविंशस्तदेनं तेजसावीर्येण प्रजात्या प्रतिष्ठयां ततः समर्धयति तस्माज्ज्योतिः शोमः स्यात्तस्य चतुर्विंशतिः स्तुतशस्त्राणि भवं
ति चतुर्विंशत्यर्धमासो वै संवत्सरः संवत्सरे कृत्स्नमन्नाद्यं कृत्स्न एवैनं तदन्नाद्ये प्रतिष्ठापयति तस्माज्ज्योतिः शोम एवाग्निशोमः
स्यादग्निशोमः स्यात् ॥ ४ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

अथातः पुनरभिषेकस्यैव सूयते हवा अस्य क्षत्रं यो दीक्षते क्षत्रियः सन्तस्य दावभृथा दुर्देत्यानूबन्ध्ययेद्वोदवस्यत्यथैनमुदव
सानीयायां संस्थितायां पुनरभिषिंचति तस्यैते पुरस्तादेव संभारा उपकृष्टा भवन्त्यौ दुंबर्या संदीतस्यै प्रादेशमात्राः पादाः स्युर
रक्षिमात्राणि शीर्षण्या नूच्यानि मौजं विवयनं व्याघ्रचर्म स्तरणं मौदुंबरश्च मस उदुंबरशाखा तस्मिन्नेतस्मिंश्च मसेष्टां तयानि
निष्ठुतानि भवन्ति दधिमधु सर्पिरातपवर्ग्या आपः शष्पाणि च तोकमानि च सुरादूर्वा तद्यैषा दक्षिणा स्फ्यवर्तनिर्वेदे भवति तत्रै
तां प्राचीमासं दीं प्रतिष्ठापयति तस्या अंतर्वेदि द्वौ पादौ भवतो बहिर्वेदि द्वा विंशैश्चीस्तस्या एतत्परिमितं रूपं यदंतर्वेद्यथैष भू
मापरिमितो यो बहिर्वेदि तद्यदस्या अंतर्वेदि द्वौ पादौ भवतो बहिर्वेदि द्वा उभयोः कामयोरुपाद्यैश्चांतर्वेदियश्च बहिर्वेदि
॥ ५ ॥ व्याघ्रचर्मणा स्तृणात्युत्तरलोम्ना प्राचीनग्रीवेण क्षत्रं वा एतदारण्यानां पशूनां यद्वाघ्रः क्षत्रं राजन्यः क्षत्रेणैव तत्क्षत्रं
समर्धयति तां पश्चात्प्राडुपविश्या च्यजानुदक्षिणं च अभिषिंचयति तज्जभाज्यांश्चाणिभ्यामालभ्याग्निष्ठा गायत्र्या सयुक्छंदसारोह

तु सवितोष्णिहा सोमो नुष्टुभा बृहस्पतिर्बृहत्या मित्रावरुणौ पंक्तयेन्द्रस्त्रिष्टुभा विश्वे देवा जगत्या तान ह मनुराज्याय साम्राज्या
 य भौज्याय स्वाराज्याय वैराज्याय पारमेष्ठ्याय राज्याय माहाराज्याय धिपत्याय स्वावश्यायातिष्ठायारोहामीत्येतामासंदी
 मारोहेदक्षिणेनाग्नेजानुनाथसव्येन तत्तदितौ ॥ ३ ॥ चतुरुत्तरैर्वेदेवाश्छंदोभिः सयुग्भूत्वैतां श्रियमारोहन्त्यस्यामेत एतर्हि
 प्रतिष्ठिता अग्निर्गायत्र्या सवितोष्णिहा सोमो नुष्टुभा बृहस्पतिर्बृहत्या मित्रावरुणौ पंक्तयेन्द्रस्त्रिष्टुभा विश्वे देवा जगत्या ते एते
 अभ्यनूच्येते अग्नेर्गायत्र्यभवत्सयुग्वेति कल्पते ह वा अस्यै योगक्षेम उत्तरोत्तरिणीं ह श्रियमश्नुते श्रुते ह प्रजानामैश्वर्यमाधिप
 त्यं य एव मेता अनुदेवता एतामासंदीमारोहति क्षत्रियः सन्नथैनमभिषेक्ष्यन्नपांशांतिं वाचयति शिवेन माचक्षुषापश्यतापः
 शिवया तन्वोपस्पृशत त्वचं मे ॥ सर्वा अर्ग्यं सुषदो हुवे वोमयिवर्चो बलमोजो निधत्तेति नैतस्याभिषिषिचानस्याशांता
 आपो वीर्यं निर्हणन्निति ॥ ६ ॥ अथैनमुदुंबरशाखामंतर्धायाभिषिचतीमा आपः शिवतमा इमाः सर्वस्य भेषजीः ॥ इमा
 राष्ट्रस्य वर्धनीरिमारारूभृतो मृताः ॥ याभिरिंद्रमभ्यषिचत्प्रजापतिः सोमं राजानं वरुणं यमं मनुं ॥ ताभिरद्भिरभिषिचा
 मित्वामहं राज्ञां त्वमधिराजो भवेह ॥ महान्तं त्वामहीनां सम्राजं चर्षणीनां देवीजनित्र्यजीजनद्भद्राजनित्र्यजीजनं देवस्य
 त्वासवितुः प्रसवे श्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां मग्नेस्तेजसा सूर्यस्य वर्चसेन्द्रस्येन्द्रियेणाभिषिचामि ॥ बलाय श्रियै यशसे
 ज्ञाद्याय भूरितिय इच्छेदिममेव प्रत्यक्षमद्यदित्यथ य इच्छेद्विपुरुषं भूर्भुव इत्यथ य इच्छेत्त्रिपुरुषं वा प्रतिमं वा भूर्भुवः स्वरितित

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

द्वैकआहुःसर्वाभिर्वाऽएषायदेतावत्तुह्यतोऽस्ति सर्वेण हास्यपरस्यैकसंभवसीति तमेतेनाभिषिंचेद्देवस्यत्वासवितुःप्रसर्वेश्वि
 नोर्वाहुभ्यांपूष्णोहस्ताभ्यामग्नेस्तेजसासूर्यस्यवर्चसैन्द्रस्येन्द्रियेणाभिषिंचामि ॥ बलायश्रियैयशसेन्नाद्यायेतितदुपुनःपरि
 चक्षतेयदसर्वेणवाचोभिषिक्तोभवतीश्वरोहतुपुरायुषःप्रैतोरितिहस्माहसत्यकामोजाबलोयमेताभिव्याहृतिभिर्नाभि
 षिंचंतीतीश्वरोहसर्वमायुरैतौःसर्वमामोद्विजयेनेत्युहस्माहोद्दालकआरुणिर्यमेताभिव्याहृतिभिरभिषिंचंतीतितमेतेनै
 वाभिषिंचेद्देवस्यत्वासवितुःप्रसर्वेश्विनोर्वाहुभ्यांपूष्णोहस्ताभ्यामग्नेस्तेजसासूर्यस्यवर्चसैन्द्रस्येन्द्रियेणाभिषिंचामि ॥ ब
 लायश्रियैयशसेन्नाद्यायभूर्भुवःस्वरित्यथैतानिहवैक्षत्रियादीजानाञ्छुक्तांतानिभवंतिब्रह्मक्षत्रेऊर्गन्नाद्यमपामोषधीनांर
 सोब्रह्मवर्चसमिरापुष्टिःप्रजातिःक्षत्ररूपंतदथोअन्नस्यरसोषधीनांक्षत्रंप्रतिष्ठातद्यदेवामूपुरस्तादाहुतीजुहोतितदस्मि
 न्ब्रह्मक्षत्रेदधाति ॥ ७ ॥ अथयदौदुंबर्यासंदीभवत्यौदुंबरश्चमसउदुंबरशाखौर्गर्वाअन्नाद्यमुदुंबरऊर्जमेवासिंस्तदन्नाद्यं
 दधात्यथयदधिमधुघृतंभवत्यपांसओषधीनांरसोपामेवासिंस्तदोषधीनांरसंदधात्यथयदातपवर्ष्याआपोभवंतितेजश्च
 हवैब्रह्मवर्चसंचातपवर्ष्याआपस्तेजएवासिंस्तद्ब्रह्मवर्चसंचदधात्यथयच्छष्पाणिचतोकमानिचभवन्तीरायैतत्पुष्ट्यैरूपम
 थोप्रजात्याइरामेवासिंस्तत्पुष्टिंदधात्यथोप्रजातिमथयत्सुराभवतिक्षत्ररूपंतदथोअन्नस्यरसःक्षत्ररूपमेवासिंस्तदधात्य
 थोअन्नस्यरसमथयद्दूर्वाभवतिक्षत्रंवाएतदोषधीनांचदूर्वाक्षत्रंरसजन्योमिसतइवहीहक्षत्रियोराष्ट्रेवसन्भवतिप्रतिष्ठितइव

निततेवदूर्वावरोधैर्भूम्यां प्रतिष्ठितेवतद्यदूर्वाभवत्योषधीनामेवासिस्तत्क्षत्रंदधात्यथोप्रतिष्ठामेतानिहवैयान्यस्मादीजा
 नां द्युत्क्रांतानि भवन्ति तान्येवासिस्तदधातिरेवैनंतत्समधयत्यथास्मै सुराकसहस्त आदधाति स्वादिष्ठयामदिष्ठयापवस्व
 सोमधारया ॥ इंद्राय पातवे सुतइत्याधाय शांतिं वाचयति नाना हि वां देवहितं सदस्कृतं मासं सृक्षाथां परमेव्योमनि ॥ सुरा
 त्वमसि शुष्मिणी सोम एष राजामैनं हिंसिष्टं स्वां योनिमाविशंताविति सोमपीथस्य चैषा सुरापीथस्य च व्यावृत्तिः पीत्वा यं रातिं
 मन्ये तं तस्मा एनां प्रयच्छेत्तद्धि मित्रस्य रूपं मित्र एवैनं तदंततः प्रतिष्ठापयति तथा हि मित्रे प्रतितिष्ठति प्रतितिष्ठति य एवं वेद
 ॥ ८ ॥ अथोदुंबरशाखामभिप्रत्यवरोहंत्यूर्वा अन्नाद्यमुदुंबर ऊर्जमेव तदन्नाद्यं मभिप्रत्यवरोहंत्युपर्येवासीनो भूमौ पादौ
 प्रतिष्ठाप्य प्रत्यवरोहमाह प्रतितिष्ठामिद्यावापृथिव्योः प्रतितिष्ठामि प्राणापानयोः प्रतितिष्ठाम्यहोरात्रयोः प्रतितिष्ठाम्य
 न्नपानयोः प्रतिब्रह्मन् प्रतिक्षत्रं प्रत्येषु त्रिषु लोकेषु तिष्ठामीत्यंततः सर्वेणात्मना प्रतितिष्ठति सर्वस्मिन्हवा एतस्मिन् प्रतितिष्ठ
 त्युत्तरोत्तरिणीं हश्रियमश्रुते श्रुते ह प्रजानामैश्वर्यमाधिपत्यं य एव मे तेन पुनरभिषेकेणाभिषिक्तः क्षत्रियः प्रत्यवरोहंत्येतेन प्र
 त्यवरोहेण प्रत्यवरूह्योपस्थं कृत्वा प्राडासीनो नमो ब्रह्मणे नमो ब्रह्मणे नमो ब्रह्मण इति त्रिष्वृत्वा ब्रह्मणे नमस्कृत्य वरंददामि
 जित्या अभिजित्यै विजित्यै संजित्या इति वाचं निसृजते स यन्नमो ब्रह्मणे नमो ब्रह्मणे नमो ब्रह्मण इति त्रिष्वृत्वा ब्रह्मणे नमस्क
 रीति ब्रह्मण एव तत्क्षत्रं वशमेति तद्यत्र वै ब्रह्मणः क्षत्रं वशमेति तद्वाष्टं समृद्धं तद्दीरवदाहस्मिन्वीरो जायते थयद्वरंददामि जि

त्या अभिजित्यै विजित्यै संजित्या इति वाचं विसृज्य वाचमुपोत्थाया हवनीये समिधमभ्यादधाति समिदसि सन्वेक्ष्वेन्द्रियेण वीर्येण स्वाहेतीन्द्रियेणैव तद्वी
 र्येणात्मानमंततः समर्धयत्याधाय समिधं त्रीणि पदानि प्राङ्मुदङ्मुत्क्रामति कृत्स्निरसि दिशां मयि देवेभ्यः कल्पत ॥ कल्पतां
 मे योगक्षेमो भयं मे स्त्वित्यपराजितां दिशमुपतिष्ठतैजितस्यैवा पुनः पराजयाय तत्तदिती ३ ॥ ९ ॥ देवा सुरा वा एषु लोकेषु संये
 तिरैत एतस्यां प्राच्यां दिशियेति रैतांस्ततो सुराऽअजयं स्ते दक्षिणस्यां दिशियेति रैतांस्ततो सुरा अजयं स्ते प्रतीच्यां दिशियेति रै
 तांस्ततो सुराऽअजयं स्ते उदीच्यां दिशियेति रैतांस्ततो सुराऽअजयं स्ते एतस्मिन्नवांतरदेशे येति रैय एष प्राङ्मुदङ्मुह ततो जिग्यु
 स्तंथ दिक्षत्रिय उपधावेत्सेनयोः समायत्योस्तथामेकुरुयथाहमिमांसेनां जयानीति स यदि तथेति ब्रूयाद्वनस्पते वीडंगो हि भू
 या इत्यस्य रथोपस्थमभि मृश्याथैनं ब्रूयादातिष्ठस्वैतांते दिशमभिमुखः सन्नद्धोरथोभि प्रवर्ततां स उदङ्प्रत्यङ् सदक्षिणा स
 प्राङ् सोभ्य मित्रमित्यभीवर्तेन हविषेत्येवैनमावर्तयेदथैनमन्वीक्षेताप्रतिरथेन शासेन सौपर्णेनेति जयति हतांसेनां यद्युवा ए
 नमुपधावेत्संग्रामं संयतिष्यमाणस्तथामेकुरुयथाहमिमं संग्रामं संजयानीत्येतस्यामेवैनं दिशियातयेज्जयति हतं संग्रामं यद्यु
 वा एनमुपधावेद्वाष्ट्रादपरुध्यमानस्तथामेकुरुयथाहमिदं राष्ट्रं पुनरवगच्छानीत्येतस्यामेवैनं दिशमुपनिष्क्रमयेत्तथाहराष्ट्रं
 पुनरवगच्छत्युपस्थाया मित्राणां व्यपनुत्तिं बुधन्महानभ्यैत्यप्राचद्विष्वं अमित्रानिति सर्वतो हास्मा अनमित्रमभयं भ

वंत्युत्तरोत्तरिणीं ह श्रियमश्रुते श्रुते ह प्रजानामैश्वर्यमाधिपत्यं य एव मेताम मित्राणां व्यपनुत्तिब्रुवन् गृहानभ्येत्येत्यगृहान्प
 श्चाद्रुह्यस्याग्नेरुपविष्टायान्वारब्धाय ऋत्विगंततः कंसेन चतुर्गृहीतास्ति स्रज्ज्याहुतीरैद्रीः प्रपदं जुहोत्य नार्त्या अरिष्ट्या अ
 ज्यान्या अभयाय ॥ १० ॥ पर्युषु प्रधन्व वाजसातये परिवृत्रा भूर्ब्रह्म प्राणममृतं प्रपद्यते यमसौ शर्मवर्मा भयं स्वस्तये ॥ स
 ह प्रजया सह पशुभिर्णिसक्षणिर्द्विषस्तरध्या ऋणयान ईयसे स्वाहा ॥ अनुहित्वा सुतं सोममदामसिं महेसमभुवो ब्रह्म प्राणम
 मृतं प्रपद्यते यमसौ शर्मवर्मा भयं स्वस्तये ॥ सह प्रजया सह पशुभिर्यराज्ये वाजां अभिपवमान प्रगाहसे स्वाहा ॥ अजी
 जनो हि पवमान सूर्ये विधारे शस्वर्ब्रह्म प्राणममृतं प्रपद्यते यमसौ शर्मवर्मा भयं स्वस्तये ॥ सह प्रजया सह पशुभिः कमनाप
 योगो जीरयारं हमाणः पुरंध्या स्वाहेत्य नार्तो ह वा अरिष्टो जीतः सर्वतो गुप्तस्त्रयै विद्यायै रूपेण सर्वादि शोनु संचरत्यै द्रे लोके प्र
 तिष्ठितो यस्मा एता ऋत्विगंततः कंसेन चतुर्गृहीतास्ति स्रज्ज्याहुतीरैद्रीः प्रपदं जुहोत्यथांततः प्रजातिमाशास्ते गवामश्वानां पुरुषाणां मिह गावः प्रजायध्वमिहाश्वा इह पूरुषाः ॥ इहो सहस्रदक्षिणो वीरस्त्रातानिषीदत्विति वै हुरहवै प्रजया पशुभि
 र्भवति य एव मेतामंततः प्रजातिमाशास्ते गवामश्वानां पुरुषाणां मेषहवा वक्षत्रियो विकृष्टो यमेवं विदो याजयत्यथ हतं व्येवक
 र्षं ते यथा ह वा इदं निपादावासेलगावापापकृतो वा वित्तवंतं पुरुषमरण्ये गृहीत्वा कर्तमन्वस्य वित्तमादाय द्रव्यं तेवमेव तक्र
 १ 'पशुभीराज्ये' इति भाष्ये पाठः । २ 'वसुधैव कुटुम्बकम्' इति भाष्ये पाठः । ३ 'सेळगावा' इति भाष्ये पाठः ।

१ 'पशुभीराज्ये' इति भाष्ये पाठः । २ 'वसुधैव कुटुम्बकम्' इति भाष्ये पाठः । ३ 'सेळगावा' इति भाष्ये पाठः ।

त्वियोजमानं कर्तमन्वस्य वित्तमादाय द्रवंतियमनेवं विदोयाजयंत्येतद्भस्म वै तद्विद्वानाहं जनमेजयः पारिक्षितं एवं विदं
 हिवैमामेवं विदोयाजयंतितस्मादहं जयाम्यभीत्वरीं सेनां जयाम्यभीत्वरीं सेनां नमादिव्यानमानुष्यं इषवः कृच्छं त्येष्यामि
 सर्वमायुः सर्वभूमिर्भविष्यामीति न हवा एनं दिव्यानमानुष्यं इषवः कृच्छं त्येति सर्वमायुः सर्वभूमिर्भवतियमेवं विदोयाजयंति
 याजयंति ॥ ११ ॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

अथात एन्द्रो महाभिषेकस्ते देवा अब्रुवन्त्सप्रजापतिः का अयं वै देवानामोजिष्ठो वलिष्ठः सहिष्ठः सत्तमः पारयिष्णु तम इममे
 वाभिषिंचामहा इति तथेति तद्वै तदिन्द्रमेवं तस्मा एता मासं दीं समभरन् नृचं नाम तस्यै बृहच्चरथं तरं च पूर्वौ पादावकुर्वन्वै रूपं च वै
 राजं चापरौ शाक्ररैव तेशीर्षण्येनौ धसंचकालेयं चानूच्येऋचः प्राचीना तानान्तसामानिति रश्चीनवायान्यजुंष्यतीकाशा
 न्यश आस्तरणं श्रियमुपवर्हणं तस्यै सविता च बृहस्पतिश्च पूर्वौ पादावधारयतां वायुश्च पूषा चापरौ मित्रावरुणौ शीर्षण्ये अश्वि
 नावनूच्ये स एता मासं दीमारोहं द्वसवस्त्वा गायत्रेण च्छंदसां त्रिवृतास्तोमेन रथं तरेण साम्नारोहंतु तानन्वारोहामि साम्ना
 ज्याय रुद्रास्त्वा त्रैष्टुभेन च्छंदसां पंचदशेन स्तोमेन बृहता साम्नारोहंतु तानन्वारोहामि भौज्यायादित्यास्त्वा जागतेन च्छंद
 सां सप्तदशेन स्तोमेन वैरूपेण साम्नारोहंतु तानन्वारोहामि स्वाराज्याय विश्वेत्वा देवा आनुष्टुभेन च्छंदसैकविंशेन स्तोमेन वै
 राजेन साम्नारोहंतु तानन्वारोहामि वैराज्याय साध्याश्चत्वाष्ट्याश्च देवाः पांकेन च्छंदसां त्रिणवेन स्तोमेन शाकरेण साम्नारोहं

तुतानन्वारोहामिराज्यायमरुतश्चत्वांगिरसश्चदेवाअतिच्छंदसाच्छंदसात्रयस्त्रिंशेनस्तोमेनरैवतेनसाम्नारोहंतुतानन्वारो
हामिपारमेष्ठ्यायमाहाराज्यायाधिपत्यायस्वावश्यायातिष्ठायारोहामीत्येतामासंदीमारोहत्तमेतस्यामासंधामासीनंवि
श्वेदेवाअब्रुवन्नवाअनभ्युत्क्रुष्टंइंद्रोवीर्यकर्तुमर्हत्यभ्येनमुत्क्रोशामेतितथेतितंविश्वेदेवाअभ्युदक्रोशन्निमंदेवाअभ्युत्क्रो
शतंसम्राजंसाम्राज्यंभोजंभोजपितरंस्वराजंस्वाराज्यंविराजंवैराज्यंराजानंराजपितरंपरमेष्ठिनंपारमेष्ठ्यक्षत्रमजनिक्षत्रि
योजनिंविश्वस्यभूतस्याधिपतिरजनिंविशामत्ताजनिपुरांभेत्ताजन्यसुराणांहंताजनिंब्रह्मणोगोप्ताजनिधर्मस्यगोप्ताजनी
तितमभ्युत्क्रुष्टंप्रजापतिरभिषेक्ष्यन्नेतयर्चाभ्यमंत्रयत ॥ १२ ॥ निषसादधृतव्रतोवरुणःपस्त्यास्वा ॥ साम्राज्यायभौज्या
यस्वाराज्यायवैराज्यायपारमेष्ठ्यायराज्यायमाहाराज्यायाधिपत्यायस्वावश्यायातिष्ठायसुक्रतुरितितमेतस्यामासंधामा
सीनंप्रजापतिःपुरस्तात्तिष्ठन्प्रत्यङ्मुखंऔदुंबर्यार्द्रयाशाखयासपलाशयाजातरूपमयेनचंपवित्रेणांतर्धायाभ्यर्षिंचदिमा
आपःशिवतमाइत्येतेनतृचेनदेवस्यत्वेतिचयजुषाभूर्भुवःस्वरित्येताभिश्चव्याहृतिभिः ॥ १३ ॥ अथैनंप्राच्यांदिशिव
सवोदेवाःषड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभ्यर्षिंचन्नेतेनचतृचेनैतेनचयजुषैताभिश्चव्याहृतिभिःसाम्राज्यायतस्मादेतस्यांप्रा
च्यांदिशियेकेचप्राच्यानाराजानःसाम्राज्यायैवतेभिषिच्यंतंस्मात्तिल्येनानभिषिक्तानाचक्षतएतामेवदेवानांविहितिमं
न्वथैनंदक्षिणस्यांदिशिरुद्रादेवाःषड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभ्यर्षिंचन्नेतेनचतृचेनैतेनचयजुषैताभिश्चव्याहृतिभिर्भौज्या

यंतस्मादेतस्यांदक्षिणस्यांदिशि यैकेचसत्त्वतांराजानोभौज्यायैवतेभिषिच्यंतैर्भोजेत्येनानभिषिक्तानाचक्षतऽएतामेवदे-
वानांविहितिमन्वथैनंप्रतीच्यांदिश्यादित्यादेवाः षड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभ्यषिचन्नेतेनचतृचेनैतेनचयजुषैताभिश्च
व्याहृतिभिःस्वाराज्यायंतस्मादेतस्यांप्रतीच्यांदिशियैकेचनीच्यानाराजानोयेपाच्यानांस्वाराज्यायैवतेभिषिच्यंतैस्वरा-
लित्येनानभिषिक्तानाचक्षतएतामेवदेवानांविहितिमन्वथैनमुदीच्यांदिशिविश्वेदेवाः षड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभ्यषि-
चन्नेतेनचतृचेनैतेनचयजुषैताभिश्चव्याहृतिभिर्वैराज्यायंतस्मादेतस्यामुदीच्यांदिशियैकेचपरेणहिमवतंजनपदाउत्तर-
कुरवउत्तरमद्राइतिवैराज्यायैवतेभिषिच्यंतैर्विरालित्येनानभिषिक्तानाचक्षतएतामेवदेवानांविहितिमन्वथैनमस्यांध्रु-
वायांमध्यमायांप्रतिष्ठायांदिशिसाध्याश्चाध्याश्चदेवाः षड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभ्यषिचन्नेतेनचतृचेनैतेनचयजुषैताभि-
श्चव्याहृतिभीराज्यायंतस्मादस्यांध्रुवायांमध्यमायांप्रतिष्ठायांदिशियैकेचकुरुपंचालानाराजानःसवशोशीनराणाराज्या-
यैवतेभिषिच्यंतैराजेत्येनानभिषिक्तानाचक्षतएतामेवदेवानांविहितिमन्वथैनमूर्ध्वायांदिशि मरुतश्चांगिरसश्चदेवाः ष-
ड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभ्यषिचन्नेतेनचतृचेनैतेनचयजुषैताभिश्चव्याहृतिभिःपारमेष्ठ्यायमाहाराज्यायाधिपत्यायस्वाव-
श्यायातिष्ठायेतिसपरमेष्ठीप्राजापत्योभवत्सएतेनमहाभिषेकेणाभिषिक्तइंद्रःसर्वाजितीरजयत्सर्वान्लोकानविंदत्सर्वेषां
देवानांश्रेष्ठ्यमतिष्ठांपरमतामगच्छत्साम्राज्यंभौज्यंस्वाराज्यंवैराज्यंपारमेष्ठ्यंराज्यंमाहाराज्यमाधिपत्यंजित्वास्मिन्लोकै-

स्वयंभूः स्वराज्यमृतो मुष्मिन् स्वर्गलोके सर्वान्कामानाप्नुवामृतः समभवत्समभवत् ॥ १४ ॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

स य इच्छेदेवं वित्क्षत्रियमयं सर्वाजितीर्जयेतां सर्वान् लोकान् विदेतां सर्वेषां राज्ञां श्रेष्ठ्यमतिष्ठां परमतां गच्छेत्साम्राज्यं
भौज्यं स्वाराज्यं वैराज्यं पारमेष्ठ्यं राज्यं माहाराज्यमाधिपत्यमयं समंतपर्यायी स्यात्सर्वभौमः सार्वयुष आंतादापराधात्पृ
थिव्यै समुद्रपर्यंताया एकराजितितमेतेनैन्द्रेण महाभिषेकेण क्षत्रियं शापयित्वा भिषिचैद्यां चरात्रीमजायेथायां च प्रेतासित
दुभयमंतरणेष्टापूर्तं तेलोकं सुकृतमायुः प्रजावृंजीयं यदि मे द्रुह्येरिति स य इच्छेदेवं वित्क्षत्रियो हं सर्वाजितीर्जयेयमहं सर्वान् लोकान्
विदेयमहं सर्वेषां राज्ञां श्रेष्ठ्यमतिष्ठां परमतां गच्छेत्साम्राज्यं भौज्यं स्वाराज्यं वैराज्यं पारमेष्ठ्यं राज्यं माहाराज्यमाधिप
त्यमहं समंतपर्यायी स्यात्सर्वभौमः सार्वयुष आंतादापराधात्पृथिव्यै समुद्रपर्यंताया एकराजितिसनविचिकित्सेत्सब्रूया
त्सहश्रद्धयायां चरात्रीमजायेहं यां च प्रेतासितदुभयमंतरणेष्टापूर्तं तेलोकं सुकृतमायुः प्रजावृंजीयां यदि मे द्रुह्येयमिति ॥
॥ १५ ॥ अथ ततो ब्रूयाच्चतुष्टयानि वानस्पत्यानि संभरन्तैर्यग्रोधान्यौ दुं वराण्याश्चत्थानि प्लाक्षणीति क्षत्रं वा एतद्वनस्प
तीनां यद्वयग्रोधो यन्नैयग्रोधानि संभरन्ति क्षत्रमेवास्मिंस्तद्वधाति भौज्यं वा एतद्वनस्पतीनां यदुदुं वरौ यदौ दुं वराणि संभरन्ति
भौज्यमेवास्मिंस्तद्वधाति साम्राज्यं वा एतद्वनस्पतीनां यदश्वत्थौ यदाश्वत्थानि संभरन्ति साम्राज्यमेवास्मिंस्तद्वधाति स्वारा
ज्यं च हवा एतद्वैराज्यं च वनस्पतीनां यत्प्लक्षणीति प्लाक्षणीति संभरन्ति स्वाराज्यं वैराज्ये एवास्मिंस्तद्वधात्यथ ततो ब्रूयाच्चतुष्टया

न्यौषधानिसंभरततो कमकृतानि व्रीहीणां महाव्रीहीणां प्रियंगूनां यवानां मितिक्षत्रं वा एतदोषधीनाय द्वीहयो यद्व्रीहीणां तो
 कमसंभरं तिक्षत्रमेवास्मिंस्तद्वधाति साम्राज्यं वा एतदोषधीनां यन्महाव्रीहयो यन्महाव्रीहीणां तो कमसंभरं तिसाम्राज्यमेवा
 स्मिंस्तद्वधाति भौज्यं वा एतदोषधीनां यत्प्रियंगवो यत्प्रियंगूनां तो कमसंभरं ति भौज्यमेवास्मिंस्तद्वधाति सैनान्यं वा एतदोष
 धीनां यद्यवा यद्यवानां तो कमसंभरं तिसैनान्यमेवास्मिंस्तद्वधाति ॥ १६ ॥ अथास्मा औदुंबरमासं दीं संभरं तितस्या उक्तं
 ब्राह्मणं मौदुंबरश्च मसो वा पात्री वोदुंबरशाखाने तान्त्संभारान्त्संभृत्यौदुंबर्या पात्र्यां वा च मसे वा समावपेयुस्तेषु समाप्तेषु
 दधिमधुसर्पिरातपवर्ष्या आपोभ्यानीय प्रतिष्ठाप्यैतामासं दीमभि मंत्रयेत् बृहच्च ते रथं तं च पूर्वौ पादौ भवतां वै रूपं च वैराजं
 चापरौ शाक्ररैव तेशीर्षण्येनौ धसंचकाले यंचानूच्ये ऋचः प्राचीना तानाः सामानि तिरश्चीनवायायजूंष्यतीकाशाय श आ
 स्तरणं श्रीरुपवर्हणं सविता च ते बृहस्पतिश्च पूर्वौ पादौ धारयतां वायुश्च पूषा चापरौ मित्रावरुणौ शीर्षण्ये अश्विनावनूच्ये इत्य
 थैनमेतामासं दीमारोहयेद्ब्रह्मसवस्त्वा गायत्रेण च्छंदसां त्रिवृतास्तोमेन रथं तरेण साम्नारोहंतु तानन्वारोह साम्राज्याय रुद्रा
 स्त्वात्रैष्टुभेन च्छंदसां पंचदशेन स्तोमेन बृहता साम्नारोहंतु तानन्वारोह भौज्यायादित्यास्त्वा जागतेन च्छंदसां सप्तदशेन स्तो
 मेन वैरूपेण साम्नारोहंतु तानन्वारोह स्वाराज्याय विश्वेत्वा देवा आनुष्टुभेन च्छंदसैकविंशेन स्तोमेन वैराजेन साम्नारोहंतु ता
 नन्वारोह वैराज्याय मरुतश्चत्वांगिरसश्च देवा अति च्छंदसां च्छंदसां त्रयस्त्रिंशेन स्तोमेन रैवतेन साम्नारोहंतु तानन्वारोह पार

मेष्ठ्यायसाध्याश्चत्वाष्ट्याश्चदेवाःपांकेनच्छंदसात्रिणवेनस्तोमेनशाकरेणसाम्नारोहंतुतानन्वारोहराज्यायमाहाराज्याया
 धिपत्यायस्वावश्यायातिष्ठायारोहंत्येतामासंदीमारोहयत्तमेतस्यामासद्यामासीनंराजकर्तारोब्रूयुर्नवाअनभ्युत्क्रुष्टःक्षत्रि
 योवीर्यकर्तुमर्हत्यभ्येनमुत्क्रोशामेतितथेतितंराजकर्तारोभ्युत्क्रोशंतीमंजनाअभ्युत्क्रोशतंसम्राजंसाम्राज्यंभोजंभोजपि
 तरंस्वराजंस्वाराज्यंविराजंवैराज्यंपरमेष्ठिनंपारमेष्ठ्यंराजानंराजपितरंक्षत्रमजनिक्षत्रियोजनिविश्वस्यभूतस्याधिपतिर
 जनिविशामत्ताजन्यमित्राणांहंताजनिब्राह्मणानांगोप्ताजनिधर्मस्यगोप्ताजनीतितमभ्युत्क्रुष्टमेवंविदभिषेक्ष्यन्नेतयर्चा
 भिमंत्रयेत ॥ १७ ॥ निषसादधृतव्रतोवरुणःपस्त्यास्वा ॥ साम्राज्यायभौज्यायस्वाराज्यायवैराज्यायपारमेष्ठ्या
 यराज्यायमाहाराज्यायाधिपत्यायस्वावश्यायातिष्ठायसुक्रतुरितितमेतस्यामासंद्यामासीनमेवंवित्पुरस्तात्तिष्ठन्प्रत्यङ्मु
 खंऔदुंबर्यार्द्रयाशाखयासपलाशयाजातरूपमयेनचपवित्रेणांतर्धायाभिषिचतीमाआपःशिवतमाइत्येतेनतृचेनंदेवस्य
 त्वेतिचयजुषाभूर्भुवःस्वरित्येताभिश्चव्याहृतिभिः ॥ १८ ॥ प्राच्यांत्वादिशिवसवोदेवाःषड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभि
 षिचंत्वेतेनचतृचेनैतेनचयजुषैताभिश्चव्याहृतिभिःसाम्राज्यायदक्षिणस्यांत्वादिशिरुद्रादेवाःषड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिर
 भिषिचंत्वेतेनचतृचेनैतेनचयजुषैताभिश्चव्याहृतिभिःभौज्यायप्रतीच्यांत्वादिश्यादित्यादेवाःषड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभि
 रभिषिचंत्वेतेनचतृचेनैतेनचयजुषैताभिश्चव्याहृतिभिःस्वाराज्यायोदीच्यांत्वादिशिविश्वेदेवाःषड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभि

रभिषिचंत्वेतेन चतृचेनैतेन च यजुषैताभिश्च व्याहृतिभिर्वैराज्यायोर्ध्वायां त्वादिशि मरुतश्चांगिरसश्च देवाः षड्भिश्चैव पंच
 विंशैरहोभिरभिषिचंत्वेतेन चतृचेनैतेन च यजुषैताभिश्च व्याहृतिभिः पारमेष्ठ्यायां स्यात्वाध्रुवायां मध्यमायां प्रतिष्ठायां दि
 शिसाध्याश्चाह्याश्च देवाः षड्भिश्चैव पंच विंशैरहोभिरभिषिचंत्वेतेन चतृचेनैतेन च यजुषैताभिश्च व्याहृतिभिर्वैराज्याय माहा
 राज्यायाधिपत्याय स्वावश्यायातिष्ठायेति स परमेष्ठी प्राजापत्यो भवति स एतेनैन्द्रेण महाभिषेकेणाभिषिक्तः क्षत्रियः सर्वा
 जितीर्जयति सर्वान् लोकान् विदति सर्वेषां राज्ञां श्रेष्ठ्यमतिष्ठति परमतां गच्छति साम्राज्यं भौज्यं स्वाराज्यं वैराज्यं पारमेष्ठ्यं राज्यं
 माहाराज्यमाधिपत्यं जित्वा स्मिन्लोकैस्वयं भूः स्वराज्यमृतो मुष्मिन् तस्वर्गलोकैः सर्वान् कामानाह्वामृतः संभवति यमेतेनैन्द्रेण
 महाभिषेकेण क्षत्रियं शापयित्वाभिषिचति ॥ १९ ॥ इन्द्रियं वाऽएतदस्मिन्लोकैर्यदधियदध्नाभिषिचति त्रीन्द्रियमेवास्मिन्
 दध्नातिरसो वा एष ओषधिवनस्पतिषु यन्मधुयन्मध्वाभिषिचति रसमेवास्मिन् दध्नाति तेजो वा एतत्पशूनां यद्धृतं यद्धृतेना
 भिषिचति तेज एवास्मिन् दध्नात्यमृतं वा एतदस्मिन्लोकैर्यदापो यदद्भिरभिषिचत्यमृतत्वमेवास्मिन् दध्नाति सोभिषिक्तो
 भिषेक्रे ब्राह्मणाय हिरण्यं दद्यात्सहस्रं दद्यात्क्षेत्रं चतुष्पादद्यात् दद्यात्प्याहुरसंख्यातमेवापरिमितं दद्यात् परिमितो वै क्षत्रियोप
 रिमितस्यावरुद्ध्या इत्यथा स्मै सुराकं संहस्त आदधाति स्वादिष्ठ्यामदिष्ठ्यापवस्व सोमधारया ॥ इन्द्राय पातवे सुत इति तां
 पिवेद्यदत्र शिष्टं रसिनः सुतस्य यदिन्द्रोऽपि वच्छन्तीभिः ॥ इदं तदस्य मनसा शिवेन सोमं राजानमिह भक्षयामि ॥ अभि

त्वावृषभासुते सुतं सृजामि पीतये ॥ तं पाव्यश्रुहीमदमिति यो हवावसोमपीथः सुरायां प्रविष्टः सहैवैते नैन्द्रेण महाभिषेके
 णाभिषिक्तस्य क्षत्रियस्य भक्षितो भवति न सुरातां पीत्वा भिमंत्रयेतां पामसोमशनी भवेति तद्यथैवादः प्रियः पुत्रः पितरं प्रिया
 वाजाया पतिं सुखं शिवमुपस्पृशत्या विस्रस एवं हैवैते नैन्द्रेण महाभिषेके णाभिषिक्तस्य क्षत्रियस्य सुरावासोमोवान्यद्वान्नाद्यं
 सुखं शिवमुपस्पृशत्या विस्रसः ॥ २० ॥ एतेन हवाऽएन्द्रेण महाभिषेकेण तुरः कावषेयो जनमेजयं पारिक्षितमभिषिषेच
 तस्मादु जनमेजयः पारिक्षितः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वेन च मध्येने जेत देषाभियज्ञगाथागीयते ॥ आसं दीव
 ति धान्यादं रुक्मिणं हरितस्रजं ॥ अश्वं बंधसारंगं देवेभ्यो जनमेजय इत्येतेन हवाऽएन्द्रेण महाभिषेके ण च्यवनो भार्गवः
 शार्यातं मानवमभिषिषेच तस्मादु शार्यातो मानवः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वेन च मध्येने जेत देवानां हापि सत्रे गृह
 पतिरासैतेन हवाऽएन्द्रेण महाभिषेके ण सोमशुष्मावाजरत्नायनः शतानीकं सात्राजितमभिषिषेच तस्मादु शतानीकः सात्रा
 जितः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वेन च मध्येने जेत एतेन हवाऽएन्द्रेण महाभिषेके ण पर्वतनारदावां बाष्प्यमभिषिषिच
 तुस्तस्माद्वाष्प्यः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वेन च मध्येने जेत एतेन हवाऽएन्द्रेण महाभिषेके ण पर्वतनारदौ युधांश्रौ
 ष्टिमौ ग्रसैन्यमभिषिषिच तुस्तस्मादु युधांश्रौ ष्टिरौ ग्रसैन्यः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वेन च मध्येने जेत एतेन हवाऽए
 द्रेण महाभिषेके ण कश्यपो विश्वकर्माणं भौवनमभिषिषेच तस्मादु विश्वकर्मा भौवनः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वे

नचमेध्येनेजैभूमिर्हजगावित्युदाहरंतिनसामर्थ्यः कश्चनदातुमर्हतिविश्वकर्मन्भौवनमांदिदासिथ ॥ निमंक्ष्येहंसलिलस्यम
 ध्येमोघस्तएषकश्यपायाससंगरइत्येतेनहवाऐंद्रेणमहाभिषेकेणवसिष्ठः सुदासंपैजवनमभिषिषेचतस्मादुसुदाःपैजवनःस
 मंतंसर्वतःपृथिवींजयन्परीयायाश्वेनचमेध्येनेजैएतेनहवाऐंद्रेणमहाभिषेकेणसंवर्तआंगिरसौमरुत्तमाविक्षितमभिषिषे
 चतस्मादुमरुत्तआविक्षितःसमंतंसर्वतःपृथिवींजयन्परीयायाश्वेनचमेध्येनेजैतदप्येषःश्लोकोभिगीतोमरुतःपरिवेष्टारो
 मरुत्तस्यावसन्गृहे ॥ आविक्षितस्यकामप्रैर्विश्वेदेवाःसभासदइति ॥ २१ ॥ एतेनहवाऐंद्रेणमहाभिषेकेणोदमयआत्रे
 योंगमभिषिषेचतस्माद्वंगःसमंतंसर्वतःपृथिवींजयन्परीयायाश्वेनचमेध्येनेजैसहोवाचालोपांगोदशनागसहस्राणिदश
 दासीसहस्राणिददामितेब्राह्मणोपमास्मिन्यज्ञेह्वयस्वेतितदप्येतेश्लोकाभिगीताः ॥ याभिर्गोभिरुदमयंप्रैय्यमेधाअ
 याजयन् ॥ द्वेद्वेसहस्रेबद्धानामात्रेयोमध्यतोददात् ॥ अष्टाशीतिःसहस्राणिश्वेतान्वैरोचनोहयान् ॥ प्रष्टीनिश्चृत्य
 प्रायच्छद्यजमानेपुरोहिते ॥ देशादेशात्समोह्वानांसर्वासामाढ्यदुहितृणां ॥ दशाददात्सहस्राण्यात्रेयोनिष्ककंठ्यः ॥
 दशनागसहस्राणिदत्त्वात्रेयोवचलुके ॥ श्रांतःपारिकुटान्प्रैप्सहानेनांगस्यब्राह्मणः ॥ शतंतुभ्यंशतंतुभ्यमितिस्मैवप्र
 ताम्यति ॥ सहस्रंतुभ्यमित्युक्त्वाप्राणान्तस्मप्रतिपद्यतइति ॥ २२ ॥ एतेनहवाऽऐंद्रेणमहाभिषेकेणदीर्घतमामाम
 तेनोभरतंदौष्पंतिमभिषिषेचतस्मादुभरतोदौष्पंतिःसमंतंसर्वतःपृथिवींजयन्परीयायाश्वैरुचमेध्यैरीजैतदप्येतेश्लोका

ऽअभिगीताः ॥ हिरण्येनपरीवृत्तान्कृष्णान्छुकुदतोमृगान् ॥ मष्णारेभरतोददाच्छतंबद्धानिसप्तच ॥ भरतस्यैषदौ
 ष्ण्तेरग्निःसाचीगुणेचितः ॥ यस्मिन्सहस्रब्राह्मणावद्वशागाविभजिरे ॥ अष्टासप्ततिभरतोदौषन्तिर्यमुनामनु ॥
 गंगायांवृत्रघ्नेबभ्रात्पंचपंचाशतंहयान् ॥ त्रयस्त्रिंशच्छतराजाश्वान्वध्वायमेध्यान् ॥ दौषन्तिरत्यगाद्राज्ञोमायांमाय
 वत्तरः ॥ महाकर्मभरतस्यनपूर्वेनापरेजनाः ॥ दिवंमर्त्यंऽइवहस्ताभ्यांनोदापुःपंचमानवाइत्येतंहवाऽऐंद्रंमहाभिषेकं
 बृहदुक्थऋषिर्दुर्मुखायपांचालायप्रोवाचतस्मादुर्मुखःपांचालोराजासन्विद्ययासमंतं सर्वतःपृथिवींजयन्परीयायैतंह
 वाऐंद्रंमहाभिषेकंवासिष्ठःसात्यहव्योत्यरातयेजानंतपयेप्रोवाचतस्माद्वत्यरातिर्जानंतपिरराजासन्विद्ययासमंतं सर्वतः
 पृथिवींजयन्परीयायसहोवाचवासिष्ठःसात्यहव्योजैषीर्वैसमंतं सर्वतःपृथिवींमहन्मागमयेतिसहोवाचात्यरातिर्जानंतपि
 र्यदाब्राह्मणोत्तरकुरून्जयेयमथत्वमुहवैपृथिव्यैराजास्याःसेनापतिरेवतेहंस्यामिति सहोवाचवासिष्ठःसात्यहव्योदेवक्षे
 त्रं वैतनं वैतन्मर्त्यो जेतुमर्हत्यद्रुक्षोवैमआतइदंददइतिततोहात्यरातिर्जानंतपिमात्तवीर्यनिःशुक्रममित्रतपनःशुष्मिणः
 शैब्योराजाजघानंतस्मादेवंविदुषेब्राह्मणायैवंचक्रुषेनक्षत्रियोद्रुह्येनेद्राष्ट्रादवपद्येयैनेद्वामाप्राणोजहदितिजहदिति
 ॥ २३ ॥ इतिचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

१ 'वदध्वायमेध्यान्' इति भाष्यं । सोयंराजदौषन्तिः ।
 C.C. Prof. Satya Vrat Shastri Collection.

अथातःपुरोधयाएवंनहवाअपुरोहितस्यराज्ञोदेवाअन्नमदंतितस्मादजायक्ष्यमाणोब्राह्मणंपुरोदधीतदेवामेन्नमद
 न्नित्यग्नीन्वाएषःस्वर्ग्यात्राजोद्धरतेयत्पुरोहितंतस्यपुरोहितएवाहवनीयोभवतिजायागार्हपत्यःपुत्रोन्वाहार्यपचनःसय
 त्पुरोहितायकरोत्याहवनीयएवतज्जुहोत्यथयज्जायायैकरोतिगार्हपत्यएवतज्जुहोत्यथयत्पुत्रायकरोत्यन्वाहार्यपचनएव
 तज्जुहोतितएनंशांततनवोभिहुताअभिप्रीताःस्वर्गलोकमभिवहंतिक्षत्रंचवलंचराष्ट्रंचविशंचतएवैनमशांततनवोनभिहु
 ताअनभिप्रीताःस्वर्गलोकान्नुदंतैक्षत्राच्चबलाच्चराष्ट्राच्चविशश्चाग्निर्वाएषवैश्वानरःपंचमेनिर्यत्पुरोहितस्तस्यवाच्येवैका
 मेनिर्भवतिपादयोरेकात्वच्येकाहृदयऽएकोपस्थएकाताभिर्ज्वलंतीभिर्दीप्यमानाभिरुपोदेतिराजानंसयदाहंक्रभगवो
 वात्सीस्तृणान्यस्माआहरतेतितेनास्यतांशमयतियास्यवाचिमेनिर्भवत्यथयदस्माउदकमानयंतिपाद्यंतेनास्यतांशमय
 तियास्यपादयोर्मनिर्भवत्यथयदेनमलंकुर्वंतितेनास्यतांशमयतियास्यत्वचिमेनिर्भवत्यथयदेनंतर्पयंतितेनास्यतांशमय
 तियास्यहृदयेमेनिर्भवत्यथयदस्यानारुद्धोवेश्मसुवसंतितेनास्यतांशमयतियास्योपस्थेमेनिर्भवतिसएनंशांततनुरभिहुतो
 भिप्रीतःस्वर्गलोकमभिवहंतिक्षत्रंचवलंचराष्ट्रंचविशंचसऽएवैनमशांततनुरनभिहुतोनभिप्रीतःस्वर्गलोकान्नुदंतैक्षत्रा
 च्चबलाच्चराष्ट्राच्चविशश्च ॥ २४ ॥ अग्निर्वाऽएषवैश्वानरःपंचमेनिर्यत्पुरोहितस्ताभीराजानंपरिगृह्यतिष्ठतिसमुद्रइवभू
 मिमयुवमार्यस्यराष्ट्रंभवतिनैनंपुरायुषःप्राणोब्रह्माजस्रसंजीवति सर्वमायुरेतिनपुनर्भियतेयस्यैवंविद्वान्ब्राह्मणोराष्ट्र

गोपः पुरोहितः क्षत्रेण क्षत्रं जयति बलेन बलमश्रुते यस्यैवं विद्वान्ब्राह्मणो राष्ट्रगोपः पुरोहितस्तस्मै विशः संजानते संमुखा एक
 मनसो यस्यैवं विद्वान्ब्राह्मणो राष्ट्रगोपः पुरोहितः ॥ २५ ॥ तदप्येतद्विष्णोर्कंस इद्राजा प्रतिजन्यानि विश्वां शुष्मेण त
 स्थावभिवीर्येणोतिसपत्नावैद्विषंतो भ्रातृव्याजन्यानि तानेव तच्छुष्मेण वीर्येणाधितिष्ठति बृहस्पतियः सुभृतं बिभर्तीति बृ
 हस्पतिर्हवै देवानां पुरोहितस्तमन्वन्ये मनुष्यराज्ञां पुरोहिता बृहस्पतियः सुभृतं बिभर्तीति यदाह पुरोहितं यः सुभृतं बिभर्ती
 त्येव तदाह वल्गूयति वंदते पूर्वभाजमित्यपचितिमेवास्मा एतदाह स इत्क्षेति सुधित ओकसि स्व इति गृहावा ओकस्वेष्वेव तद्गृ
 हेषु सुहितो वसति तस्मा इळापि न्वते विश्वदानीमित्यन्नं वा इळान्नमेवास्मा एतदूर्जस्वच्छश्च रूवति तस्मै विशः स्वयमेवानमंत
 इति राष्ट्राणि वै विशो राष्ट्राण्येवैनंतस्वयमुपनमंति यस्मिन् ब्रह्माराजनि पूर्व एतीति पुरोहितमेवैतदाहा प्रतीतो जयति संधना
 नीति राष्ट्राणि वै धनानि तान्यप्रतीतो जयति प्रतिजन्यान्युतया सजन्येति सपत्नावैद्विषंतो भ्रातृव्याजन्यानि तानप्रतीतो
 जयत्यवस्य वेयो वरिवः कृणोतीति यदाहा वसीयसे यो वसीयः करोतीत्येव तदाह ब्रह्मणे राजा तमवंति देवा इति पुरोहितमेवैत
 दभिवदति ॥ २६ ॥ यो ह वै त्रीन् पुरोहितां स्त्रीन् पुरोधातृन् वेदं स ब्राह्मणः पुरोहितः स वदेत पुरोधायां अग्निर्वाव पुरोहितः पृ
 थिवी पुरोधाता वायुर्वाव पुरोहितो तरिक्षं पुरोधाता दित्यो वाव पुरोहितो द्यौः पुरोधातैष ह वै पुरोहितो य एवं वेदाथ सतिरोहि
 यो य एवं न वेद तस्य राजा मित्रं भवति द्विषंतमपवाधते यस्यैवं विद्वान्ब्राह्मणो राष्ट्रगोपः पुरोहितः क्षत्रेण क्षत्रं जयति बलेन बल

मश्रुतेयस्यैवंविद्वान्ब्राह्मणोराष्ट्रगोपःपुरोहितस्तस्मैविशःसंजानतेसंमुखाऽएकमनसोयस्यैवंविद्वान्ब्राह्मणोराष्ट्रगोपःपु
 रोहितोभूर्भुवःस्वरोममोहसस्मिस्तत्त्वंसत्त्वमस्यमोहंघोरहंपृथिवीत्वंसामाहमृक्त्वंतावेहसंवहावहै ॥ पुराण्यस्मान्महाभ
 यात् ॥ तनूरसितन्वंमेपाहि ॥ याओषधीःसोमराज्ञीर्वह्नीःशतविचक्षणाः ॥ तामह्यमस्मिन्नासनेच्छिद्रंशर्मयच्छत ॥
 याओषधीःसोमराज्ञीर्विष्टिताःपृथिवीमनु ॥ तामह्यमस्मिन्नासनेच्छिद्रंशर्मयच्छत ॥ अस्मिन्नाष्ट्रेश्रियमावेशयाम्यतो
 देवीःप्रतिपश्याम्यापः ॥ दक्षिणंपादमवनेनिजेस्मिन्नाष्ट्रंद्रियंदधामि ॥ सव्यंपादमवनेनिजेस्मिन्नाष्ट्रंद्रियंवर्धया
 मि ॥ पूर्वमन्यमपरमन्यंपादाववनेनिजे ॥ देवाराष्ट्रस्यगुह्याभयस्यावरुद्ध्यै ॥ आपःपादावनेजनीर्द्विषंतंनिर्दहंतुमे
 ॥ २७ ॥ अथातोब्रह्मणःपरिमरोयोहवैब्रह्मणःपरिमरंवेदंपर्येनंद्विषंतोभ्रातृव्याःपरिसपत्नान्नियंतंयंवैब्रह्मयोयंपवतेत
 मेताःपंचदेवताःपरिम्रियंतंविद्युद्वृष्टिश्चंद्रमाआदित्योग्निर्विद्युद्वैविद्युत्यवृष्टिमनुप्रविशतिसांतर्धीयतेतांननिर्जानंतिय
 दावैम्रियतेथांतर्धीयतेथैनननिर्जानंतिसब्रूयाद्विद्युतोमरणेद्विषन्मेम्रियतांसंतर्धीयतांतमानिर्ज्ञासिषुरितिक्षिप्रंहैवैनन
 निर्जानंतिवृष्टिर्वैवृष्ट्वाचंद्रमसमनुप्रविशतिसांतर्धीयतेतांननिर्जानंतियदावैम्रियतेथांतर्धीयतेथैनननिर्जानंतिसब्रूयाद्वृ
 ष्टेमरणेद्विषन्मेम्रियतांसंतर्धीयतांतमानिर्ज्ञासिषुरितिक्षिप्रंहैवैनननिर्जानंतिचंद्रमावाअमावास्यायामादित्यमनुप्रवि

शतिसोत धीयतेतंन निर्जानंति यदा वैम्रियतेथात धीयतेथेनन निर्जानंति स ब्रूयाच्चंद्रमसो मरणे द्विषन्मेम्रियतां सोत धीय
 तांतंमानिर्ज्ञासिषुरिति क्षिप्रं हैवैनंन निर्जानंत्यादित्योवा अस्तं यन्नग्निमनुप्रविशति सोत धीयतेतंन निर्जानंति यदा वैम्रियते
 थांत धीयतेथेनंन निर्जानंति स ब्रूयादादित्यस्य मरणे द्विषन्मेम्रियतां सोत धीयतांतंमानिर्ज्ञासिषुरिति क्षिप्रं हैवैनंन निर्जानंत्य
 ग्निर्वाउद्वान्वायुमनुप्रविशति सोत धीयतेतंन निर्जानंति यदा वैम्रियतेथांत धीयतेथेनंन निर्जानंति स ब्रूयादग्नेर्मरणे द्विषन्मे
 म्रियतां सोत धीयतांतंमानिर्ज्ञासिषुरिति क्षिप्रं हैवैनंन निर्जानंति तावा एता देवताऽअत एव पुनर्जायंते वायोरग्निर्जायते प्रा
 णाद्विबलान्मथ्यमानो धिजायतेतं दृष्ट्वा ब्रूयादग्निर्जायतां मामे द्विषंजन्यत एव पराङ्प्रजिध्यत्वित्यतो हैव पराङ्प्रजिध्य
 त्यग्नेर्वा आदित्यो जायतेतं दृष्ट्वा ब्रूयादादित्यो जायतां माने द्विषंजन्यतऽएव पराङ्प्रजिध्यत्वित्यतो हैव पराङ्प्रजिध्यत्यादि
 त्या द्वैचंद्रमा जायतेतं दृष्ट्वा ब्रूयाच्चंद्रमा जायतां मामे द्विषंजन्यत एव पराङ्प्रजिध्यत्वित्यतो हैव पराङ्प्रजिध्यति चंद्रमसो वै
 वृष्टिर्जायतेतां दृष्ट्वा ब्रूयाद्वृष्टिर्जायतां मामे द्विषंजन्यतऽएव पराङ्प्रजिध्यत्वित्यतो हैव पराङ्प्रजिध्यति वृष्टे वै विद्युज्जायते
 तां दृष्ट्वा ब्रूयाद्विद्युज्जायतां मामे द्विषंजन्यत एव पराङ्प्रजिध्यत्वित्यतो हैव पराङ्प्रजिध्यति स एष ब्रह्मणः परिमरस्तमेतं ब्रह्म
 णः परिमरं मैत्रेयः कौषारवंः सुत्वने कैरिशये भार्गायणाय राज्ञे प्रोवाच तं ह पंचराजानः परिमन्मुस्ततः सुत्वामहज्जगाम तस्य ब्र
 तं न द्विषतः पूर्व उपविशेद्यदितिष्ठंतं मन्येत तिष्ठेत्तैव न द्विषतः पूर्वः स विशेद्यद्यासीनं मन्येतासीतैव न द्विषतः पूर्वः प्रस्वप्याद्य

Digitized by eGangotri
दिजाग्रतमन्येत जाग्रिया देवापि ह्यद्यस्याश्ममूधा द्विषन्भवति क्षिप्रं हवेन स्तृणुते स्तृणुते ॥२८॥ इति पंचमोऽध्यायः ॥५॥
इत्यष्टमपंचिकासमाप्ता ॥ ८ ॥ इत्यैतरेयब्राह्मणं समाप्तं ॥ ॥ ॥ ॥

इदं पुस्तकं पणशीकरोपाह्वविद्वद्रलक्ष्मणशर्मतनुजनुषा वासुदेवशर्मणा गोरेइत्युपाह्व-
कृष्णभट्टेन च शोधितं तच्च मुंबय्यां पांडुरंग जावजी इत्येतैः स्वकीये
“निर्णयसागरा”ख्यमुद्रणयन्त्रे मुद्रयित्वा प्रकाशितम् ।

शके १८४७, सन १९२५.

PUBLISHER:—Pandurang Jawaji, } at the “Nirnaya-sagar” Press,
PRINTER:—Ramchandra Yesu Shedge, } 26-28, Kolbhat Lane, Bombay.

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

CC-0. Prof. Satya Vrat Shastri Collection.

॥ इति ऐतरेयब्राह्मणं समाप्तम् ॥

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

CC-0. Prof. Satya Vrat Shastri Collection.

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

CC-0. Prof. Satya Vrat Shastri Collection.

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

CC-0. Prof. Satya Vrat Shastri Collection.

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

CC-0. Prof. Satya Vrat Shastri Collection.